

فدراسیون دو و میدانی جمهوری اسلامی ایران

قوانین مسابقات

۲۰۱۲ - ۲۰۱۳

اجرائی از اول نوامبر ۲۰۱۱

Competition Rules

International Association of Athletics Federations

فهرست

پیشگفتار ناشر

مقدمه مترجم

قوانین ۱ تا ۹

قوانین ۲۰ تا ۲۲

قوانین ۳۰ تا ۵۱

قانون ۶۰

فصل ۱: مسابقات بین المللی

فصل ۲: (واجد شرایط بودن)

فصل ۳: (ضد دوپینگ و مسائل پزشکی)

فصل ۴: (اختلاف نظرات)

قوانین ۱۰۰ تا ۲۶۳

فصل ۵: (قوانین فنی)

باسمه تعالی

پیشگفتار ناشر

فدراسیون دو و میدانی جمهوری اسلامی ایران برگزاری مسابقات دو و میدانی را یکی از وظایف و مأموریت‌های اصلی خود دانسته و همواره در جهت ارتقای سطح کمی و کیفی آن تلاش می‌نماید.

بی شک آموزش و ارتقای سطح دانش و اطلاعات فنی مقام‌های رسمی برگزاری مسابقات، که سرداوران، داوران ارشد، داوران، کمک داوران و سایر عوامل اجرایی مسابقات را در بر می‌گیرد، می‌تواند فدراسیون را در دستیابی به اهداف خود از برگزاری مسابقات رهنمون گردد. از این روست که انتشار منابع اطلاعاتی لازم در این زمینه همواره مورد توجه فدراسیون بوده است.

آخرین نسخه تجدید نظر شده کتاب "قوانین مسابقات" که از سوی "انجمن بین‌المللی فدراسیون‌های دو و میدانی" IAAF منتشر گردیده و حاوی آخرین اطلاعات و قوانین مربوط به برگزاری مسابقات دو و میدانی است با تلاش همکاران در بخش آموزش ترجمه شده و به عنوان منبع اصلی اطلاعات فنی برگزارکنندگان مسابقات دو و میدانی در کشور در سایت فدراسیون دو و میدانی قرار گرفته و برای کلیه دست‌اندرکاران برگزاری مسابقات و علاقمندان ورزش دو و میدانی قابل دسترسی است.

امید است که این اقدام موجبات ارتقای سطح کیفی برگزاری مسابقات دو و میدانی را فراهم آورد

رئیس فدراسیون دو و میدانی
افشین داوری

مقدمه مترجم

ورزش دو و میدانی ، با داشتن مهارت‌های حرکتی متنوع که گاه به نمایشی هنرمندانه تبدیل می شود فقط با وجود کسانی که برحسب اجرای قوانین و مقررات مسابقات نظارت داشته و امکان برقراری رقابت های منصفانه ای را برای ورزشکاران فراهم سازند می تواند به همایشی با شکوه و نمایشی دلپذیر و پر بیننده تبدیل گردد .

ورزش دو و میدانی به عنوان پویاترین ورزش ، همواره و در همه جهات ، از جمله قوانین برگزاری مسابقات ، با تغییراتی سازنده روبه روست . علاقمندان ، کارشناسان و متخصصین فنی همواره در تلاشند تا با بررسی های دقیق و ارائه پیشنهادات مفید زمینه بهبود رقابتها و نمایش بهتر و جذاب تر ورزشکاران را فراهم آورند . نظرات و پیشنهادات این کارشناسان هر ۲ سال یکبار و در کنگره جهانی دو و میدانی مطرح و نتایج و آثار آن در قوانین مسابقات انعکاس می یابد .

کتاب حاضر آخرین متن تجدید نظر شده (لازم الاجرا از تاریخ اول نوامبر سال ۲۰۱۱) و معتبر تا پایان سال میلادی ۲۰۱۳ می باشد که با یاری همکاران کمیته آموزش فدراسیون دو و میدانی جهت ارائه به تمامی دست اندر کاران و علاقمندان ورزش دو و میدانی فراهم گردیده است .

لازم به توضیح است که از مجموعه ۵ فصل این کتاب بیشتر به فصل پنجم که مربوط به قوانین فنی مسابقات و مورد نیاز دست اندر کاران برگزاری مسابقات است پرداخته شده و به فصل های اول تا چهارم نگاهی گذرا شده است .

لازم به ذکر است که با توجه به برگزاری کنگره جهانی دو و میدانی در سال ۲۰۱۳ و بررسی پیشنهادات جدید کارشناسان و احتمال تغییرات جدید در قوانین مسابقات ، فدراسیون دو و میدانی اقدام به قرار دادن آن در سایت نموده تا همگان قادر به استفاده آسان و کم هزینه از آن بشوند و در عین حال تغییرات بعدی برای دوره دوساله ۲۰۱۴-۲۰۱۵ را بدون نیاز به تجدید چاپ آماده استفاده برای دوره بعد نماید .

بیژن شادمهر

کمیته آموزش فدراسیون دو و میدانی

فصل ۱: مسابقات بین المللی

قانون ۱

مسابقات بین المللی

۱- مسابقات بین المللی شامل موارد ذیل است

(الف) (۱) مسابقاتی که در سری مسابقات جهانی دو و میدانی قرار می گیرند.

(۲) برنامه دو و میدانی در بازیهای المپیک.

(ب) برنامه دو و میدانی در بازیهای منطقه ای، ناحیه ای یا گروهی که به شرکت کنندگان از منطقه جداگانه، که IAAF

کنترل جامعی بر آن ندارد، محدود نشده است.

(پ) مسابقات قهرمانی دو و میدانی ناحیه ای یا گروهی که به شرکت کنندگان از منطقه ای جداگانه، که IAAF کنترل

جامعی بر آن ندارد، محدود نشده است.

(ت) مسابقات چند جانبه بین تیمهایی از مناطق مختلف به نمایندگی از اعضا یا مناطق یا ترکیبی از آن.

(ث) دیدارها و مسابقات دعوتی بین المللی که بوسیله IAAF به عنوان بخشی از ساختار جهانی طبقه بندی ، و مورد تأیید شورا قرار گرفته است.

(ج) مسابقات قهرمانی منطقه ای و سایر مسابقات درون قاره ای که بوسیله انجمن یک قاره سازمان دهی شده است.

(چ) برنامه دو میدانی بازیهای منطقه ای ، ناحیه ای یا گروه کشورها ، و مسابقات دو و میدانی قهرمانی ناحیه یا گروه کشورها که محدود به شرکت کنندگان منطقه ای جداگانه نشده است .

(ح) مسابقات چند جانبه بین تیمهایی به نمایندگی از دو یا چند عضو یا ترکیبی از آن در داخل همان منطقه ، به استثنای مسابقات طبقه بندی شده برای نوجوانان و جوانان .

(خ) دیدارها و مسابقات دعوتی بین المللی ، به غیر از آن هایی که در قانون ۱۰.۱ (ث) ، که در آن شهریه حضور ، جوایز پولی و یا مطابق ارزش نقدی جایزه مازاد بریک مبلغ کلی ، یا یک مبلغ مجزا برای هر ماده ، توسط شورا تعیین شده است، می شود .

(د) برنامه های منطقه ای شبیه به آن هایی که در قانون ۱۰.۱ (ث) آمده است.

۲- قانون باید به شرح ذیل به کار برده شود :

(الف) قوانین شایستگی (بخش ۲)، قوانین مربوط به اختلاف نظرها (بخش ۴) ، و قوانین فنی (بخش ۵) باید برای کلیه مسابقات بین المللی به کار رود. سایر سازمان های بین المللی که توسط IAAF به رسمیت شناخته شده است می توانند محدودیتهای بیشتری را در مورد شرایط شایستگی برای مسابقاتی که زیر نظر آنها برگزار می شود ، اعمال نمایند .

(ب) قوانین ضد دوپینگ در بخش ۳ ، باید در مورد کلیه مسابقات بین المللی (صراحتاً در بخش ۳)، به غیر از ، جایی که IOC ، یا سازمان بین المللی دیگری که توسط IAAF برای چنین منظوری مشخص شده، رسیدگی به دوپینگ در مسابقاتی نظیر بازیهای المپیک را طبق قوانین خودشان انجام می دهند ، آن قوانین کاربرد گسترده دارد، به کار رود .

(پ) قوانین تبلیغات (قانون ۸) باید در کلیه مسابقات بین المللی که در لیست قوانین ۱۰.۱ (الف)(ح)،(پ)،(ت)، و (ث) قرار دارد بکار برده شود. انجمن های منطقه ای می توانند مقررات تبلیغاتی خود را برای مسابقاتی که در لیست قوانین ۱۰.۱ (الف)(ح)،(پ)،(ت) و (ث) قرار دارد، در نبود آنهایی که IAAF بکار خواهد برد ، منتشر کنند .

(ت) قوانین ۲ تا ۷ و قانون ۹ باید در تمام مسابقات بین المللی ، به غیر از مواردی که کار برد آن را محدود می سازد ، به کار رود .

فصل ۲ - داشتن صلاحیت

قانون ۲۰

تعریف ورزشکار واجد صلاحیت

یک ورزشکار واجد صلاحیت شرکت در مسابقه کسی است که موافق پیروی از قوانین بوده و از او صلب صلاحیت نشده باشد .

قانون ۲۱

محدودیت ورزشکاران واجد صلاحیت برای مسابقه

قانون ۲۲

رد صلاحیت بای شرکت در مسابقات بین المللی و ملی

فصل ۳

ضد – دوپینگ

و مسائل پزشکی

تعاریف

بخش ۱- قوانین ضد – دوپینگ

قانون ۳۰

دامنه قوانین ضد – دوپینگ

قانون ۳۱

سازمان ضد- دوپینگ IAAF

قانون ۳۲

نقض قانون ضد- دوپینگ

قانون ۳۳

دلیل دوپینگ

قانون ۳۴

لیست داروهای ممنوعه

قانون ۳۵

آزمایش

قانون ۳۶

بررسی نمونه ها

قانون ۳۷

مدیریت نتایج

قانون ۳۸

رویه های انضباطی

قانون ۳۹

رد صلاحیت نتایج فردی

قانون ۴۰

تعليق افراد

قانون ۴۱

تعليق تيم ها

قانون ۴۲

فرجام خواهي

قانون ۴۳

الزام اعضا به دادن گزارش

قانون ۴۴

تعليق ها در مورد کشور عضو

قانون ۴۵

به رسميت شناختن

قانون ۴۶

مقررات محدوديت ها

قانون ۴۷

تفسير

بخش ۲- قوانين پزشكي

قانون ۴۸

سازمان پزشكي IAAF

قانون ۴۹

ورزشكاران

قانون ۵۰

فدراسيون هاي عضو

قانون ۵۱

خدمات ايمني / پزشكي در طي مسابقات بين المللي

فصل ۴ : اختلاف نظر ها

قانون ۶۰

اختلاف نظر ها

فصل ۵: قوانین فنی

قانون ۱۰۰

موارد کلی

تمام مسابقات بین المللی که ، در قانون ۱ . ۱ تعریف شده اند ، باید طبق قوانین IAAF برگزار شود و این امر بایستی در تمام اطلاعیه ها، تبلیغات، برنامه ها و مطالب چاپ شده اعلام شود.

در تمام مسابقات به غیر از مسابقات قهرمانی جهان (داخل سالن و یا فضای باز) و بازیهای المپیک ، مواد مسابقه می تواند به شکلی متفاوت با آنچه در قوانین فنی IAAF آمده است برگزار شود ؛ اما قوانینی که حقوقی بیشتر از آن چه با کاربرد قوانین واقعی حاصل می شود برای ورزشکار قائل شود ، نباید بکار برده شود .

این فرمتها باید توسط مقامات مربوط که بر مسابقه نظارت دارند ، تعیین شود .

توضیح : توصیه می شود که اعضا قوانین IAAF را برای انجام مسابقات دو و میدانی خود بپذیرند.

بخش اول – مقام های رسمی

قانون ۱۱۰

مقام های رسمی بین المللی

در مسابقاتی که طبق قوانین ۱ بند ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) ، برگزار می شود، مقام های رسمی ذیل باید به صورت بین المللی تعیین شوند :

الف – نماینده یا نمایندگان برگزاری

ب – نماینده یا نمایندگان فنی

پ – نماینده پزشکی

ت – نماینده کنترل دوپینگ

ث – مقام های بین المللی رسمی فنی / بین المللی صحرا نوردی ، دو جاده و مقامهای رسمی دو در کوهستان / مقام های رسمی فنی منطقه ای

ج- داوران بین المللی یا داوران منطقه ای مسابقه پیاده روی

چ - داور بین المللی اندازه گیری مسیر

ح - استارت‌ریا استارت‌رهای بین المللی

خ - داور بین المللی فتنو فینیش

د - هیئت ژوری

تعداد مقام های رسمی تعیین شده در هر زمینه باید در مقررات فنی (یا انجمن منطقه ای) جاری مسابقات IAAF نشان داده شوند.

در مسابقاتی که طبق قوانین ۱۰.۱ (الف) و (ث) سازمان دهی شده اند ، IAAF ممکن است یک نماینده تبلیغاتی تعیین کند .
برای مسابقات طبق قوانین ۱۰.۱ (پ) ، (ج) و (خ)، هر کدام از چنین نمایندگانی باید بوسیله انجمن منطقه مربوط و برای مسابقات طبق قوانین ۱۰.۱ (ب) بوسیله سازمان مربوط ، و برای مسابقات طبق قوانین ۱۰.۱ (ت) ، (ح) و (خ) ، بوسیله عضو IAAF تعیین می شود .

توضیح : مقامهای رسمی بین المللی باید لباس و یا بازوبند مشخصه بپوشند .

هزینه های سفر و اسکان و تغذیه هر کسی را که بوسیله IAAF یا یک انجمن منطقه ای طبق این قانون و یا طبق قانون ۳.۲ تعیین شده است باید بر طبق مقررات مربوط ، بوسیله برگزارکنندگان مسابقه پرداخت شود .

قانون ۱۱۱

نمایندگان برگزاری

نمایندگان برگزاری باید همواره ارتباط نزدیکی با کمیته برگزاری داشته باشند و به طور منظم به شورای IAAF گزارش نمایند و در صورت لزوم به موضوعاتی مربوط به وظایف و مسئولیت های مالی اعضای برگزاری و کمیته برگزاری بپردازند. آن ها باید با نماینده یا نمایندگان فنی همکاری نمایند.

قانون ۱۱۲

نمایندگان فنی

نمایندگان فنی در پیوند با کمیته برگزاری ، که در صورت نیاز کمک لازم را به آنها خواهد کرد ، مسئولیت دارند که تدارکات فنی با قوانین فنی IAAF و کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات دو و میدانی ، مطابقت داشته باشند .

نمایندگان فنی، گزارش کتبی مقتضی در مورد تدارکات مسابقه را ارائه داده و با نمایندگان سازمان مسابقات همکاری خواهند کرد. علاوه بر این، نمایندگان فنی باید:

- (الف) پیشنهادهایی را در مورد جدول زمانی مسابقات و حد نصاب های ورودی ارائه نمایند
- (ب) لیست وسایل پرتابی مورد استفاده را تعیین، و در مورد ملزم بودن ورزشکار به استفاده از وسایل تهیه شده یا اجازه استفاده از وسیله شخصی اعلام نظر نماید.
- (پ) اطمینان یابد که مقررات فنی، در فرصت مناسبی مانده تا مسابقات تهیه و بین کشورهای شرکت کننده توزیع خواهد شد.
- (ت) مسئولیت همه تدارکات فنی لازم برای برگزاری مواد دو میدانی را بر عهده گیرد.
- (ث) شرکت کننده ها را کنترل و حق دارد آن ها را به دلایل فنی یا بر طبق قانون ۱۰۱۴۶ اخراج کند (اخراج به دلایلی غیر از دلایل فنی باید در نتیجه قانونی از IAAF یا شورای منطقه ای مقتضی باشد).
- (ج) استانداردهای انتخابی را برای مواد میدانی تعیین و مبانی که باید برپایه آن ها دوره های مقدماتی مواد دوهاده شوند مشخص نماید.
- (چ) دوره های مقدماتی و گروه های مسابقات مرکب را تنظیم کند
- (ح) در مسابقات تحت قانون ۱۰۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج)، جلسات فنی را اداره مقامهای رسمی را توجیه کند.

قانون ۱۱۳

نماینده پزشکی

نماینده پزشکی در مورد تمام مسائل پزشکی اختیار تام دارد. او اطمینان خواهد یافت که وسایل لازم برای آزمایش های پزشکی، معالجه و مراقبت های فوری، در محل مسابقات در دسترس بوده و در محل های اسکان ورزشکاران امکانات رسیدگی های پزشکی فراهم شده است.

قانون ۱۱۴

نماینده کنترل دوپینگ

نماینده کنترل دوپینگ با کمیته برگزاری ارتباط و همکاری خواهد داشت تا مطمئن شود امکانات مناسب برای انجام کنترل دوپینگ وجود دارد. او مسئول تمام مسائل مربوط به کنترل دوپینگ است.

مقام های رسمی فنی بین المللی ITO و نمایندگان بین المللی صحرانوردی ، دو در جاده و دویدن در کوه

۱- نمایندگان فنی (در صورتی که تعیین شده باشند) از بین خود ، یک مسئول ITO را انتخاب خواهند کرد. مشروط به این که قبلاً تعیین نشده باشد.

مسئول ITO ، در صورت امکان ، حداقل یک ITO برای هر ماده ای که در برنامه وجود دارد، تعیین خواهد کرد. مقام رسمی فنی بین المللی تمام پشتیبانی های لازم را برای سر داور آن ماده ، فراهم خواهد کرد.

آن ها بایستی در تمام مدتی که ، ماده ای که آن ها را برای نظارت بر آن تعیین کرده اند در حال برگزاری است، حاضر باشند، و باید اطمینان یابند که اجرای مسابقه به طور کامل مطابق با قوانین فنی IAAF و مقررات مسابقه بوده و تصمیمات نهایی مربوط از سوی نماینده فنی اتخاذ شده است.

در صورتی که مشکلی به وجود آید یا اگر آن ها موضوعی را ، که به اعتقادشان نیاز به توضیح داشته باشد مشاهده کنند، در وهله اول باید آن را به اطلاع داور ارشد آن ماده برسانند و در صورت لزوم، درباره ی آن چه باید انجام شود نظر دهند. اگر نظر او پذیرفته نشد و یا تخطی آشکاری نسبت به قوانین فنی IAAF، مقررات مسابقات یا تصمیم های نمایندگان فنی، وجود داشت ، تصمیم گیری برعهده ITO خواهد بود. اگر مشکل همچنان باقی بماند، بایستی به نماینده یا نمایندگان فنی IAAF ارجاع شود.

آن ها همچنین در پایان مسابقات میدانی برگ ثبت نتایج را امضاء خواهند کرد.

توضیح (الف): در مسابقاتی که طبق قانون ۱۲. ۱ (ب) و (ت) برگزار می شود مطالب فوق برای گزینش مقامات رسمی فنی منطقه ای به کار می رود.

توضیح (ب) : در غیاب سرداور، ITO با داور ارشد مربوط همکاری خواهد کرد.

۲- در مسابقات صحرانوردی ، دو در جاده ، دو در کوه نمایندگان فنی مربوط تمام حمایت های لازم را برای سازمان دهندگان مسابقه به عمل خواهند آورد . آن ها باید در تمام زمانی که مسابقه در جریان است ، حاضر باشند . آن ها باید مطمئن شوند که اجرای مسابقه کاملاً مطابق با قوانین فنی IAAF می باشد . مقررات فنی و تصمیمات مربوط توسط نمایندگان فنی ارائه می شود .

قانون ۱۱۶

داوران بین المللی مسابقه پیاده روی (IRWJs)

هیئتی از داوران بین المللی مسابقه پیاده روی ، با استفاده از معیارهای مصوب شورای IAAF توسط کمیته مسابقه پیاده روی IAAF تعیین خواهد شد .

داوران مسابقه پیاده روی که طبق قانون ۱.۱ (الف) برای تمام مسابقات بین المللی انتخاب می شوند ، بایستی عضوی از اعضای هیأت بین المللی داوران پیاده روی باشند.

توضیح : داوران مسابقه پیاده روی انتخاب شده برای مسابقاتی که طبق قانون ۱-۱ (ب) ، (پ) ، (ث) (۲) (ج) ، (چ) و (ح) برگزار می شوند باید عضوی از هیئت داوران بین المللی پیاده روی یا عضوی از هیئت داوران منطقه ای باشند .

قانون ۱۱۷

اندازه گیر بین المللی مسیر جاده

در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ ، برگزار می شود باید یک مسئول اندازه گیر بین المللی تعیین شود تا مسیر های مسابقه را که به طور کامل در جاده و یا بخشی در ورزشگاه انجام می شود ، مشخص کند .

کسی که برای اندازه گیری دور تعیین شده است باید عضوی از گروه IAAF/AIMS اندازه گیر بین المللی دور جاده (درجه "A" یا "B") باشد .

دور مسیر باید قبل از مسابقه ، درموقع مناسب ، اندازه گیری شود .

مسئول اندازه گیری ، مطابقت دور مسیر با قوانین مسابقه پیاده روی را کنترل و تأیید می کند(قانون ۲۴۰.۳ و توضیحات مربوط را ملاحظه کنید).

مسئول اندازه گیری در تنظیم و نظارت اجرای مسابقه ، با کمیته برگزاری همکاری می نماید تا اطمینان حاصل کند مسیری که توسط شرکت کنندگان طی می شود همان مسیری است که اندازه گیری و تأیید شده است .

او همچنین گواهینامه ای را به نماینده فنی ارائه خواهد کرد .

قانون ۱۱۸

استارتر بین المللی و داور بین المللی فتو فینیش

در تمام مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) در ورزشگاه برگزار می شود ، یک استارتر بین المللی و یک داور

فتوفینیش بین المللی به ترتیب از سوی IAAF یا انجمن منطقه ای مربوط انتخاب می شود. استارتر بین المللی مسابقات را شروع خواهد کرد (او هر وظیفه دیگری را که توسط نماینده فنی به او محول شود عهده دار خواهد شد). داور فتوفینیش بین المللی کلیه کارکرد فتوفینیش را نظارت خواهد کرد.

قانون ۱۱۹

هیئت منصفه یا استیناف

در تمام مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱.۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج) در ورزشگاه برگزار می شود، یک هیئت منصفه فرجام خواهی که معمولاً از سه، پنج یا هفت نفر تشکیل می شود تعیین خواهد شد. یکی از اعضای آن رئیس و دیگری دبیر خواهد بود. در صورت نیاز فردی که جزء هیئت منصفه نیست، می تواند دبیر شود. چنانچه برگزار کنندگان سایر مسابقات وجود هیئت منصفه را برای برگزاری صحیح مسابقه لازم تشخیص دهند، می توانند از یک هیئت منصفه فرجام خواهی استفاده کنند. در مواردی که در ارتباط با قانون ۲۳۰ یک پژوهش خواهی مطرح شود، حداقل یکی از هیئت داوران باید عضو هیئت منصفه بین المللی (یا منطقه ای) داوران مسابقه پیاده روی باشد.

هر یک از اعضای هیئت منصفه استیناف، نباید در مذاکراتی که در مورد هر فرجام خواهی مربوط به ورزشکار فدراسیون کشور خودش، به طور مستقیم یا غیر مستقیم اثر می گذارد، حضور داشته باشد.

رئیس هیئت منصفه از هر عضوی که این قانون شاملش خواهد شد خواهد خواست که از جلسه خارج شود.

IAAF یا سازمان دیگر مسئول برگزاری مسابقات باید یک یا چند عضو هیئت منصفه دیگر را برای جایگزینی عضو یا اعضای که قادر به

شرکت در هیئت منصفه نیستند تعیین کند.

علاوه بر این، در مسابقاتی که برگزار کنندگان برای برگزاری بهتر مسابقات وجود هیئت منصفه را مطلوب یا لازم می دانند نیز هیئت منصفه تعیین خواهد شد.

کار اصلی هیات منصفه پرداختن به تمام اعتراض هایی است که طبق قانون ۱۴۶ مطرح می شود؛ همچنین هر گونه مسئله ی که در جریان مسابقات به وجود می آید و برای تصمیم گیری به آنها رجوع می شود.

قانون ۱۲۰

مقام های رسمی مسابقات

کمیته برگزاری مسابقات، تمام مقام های رسمی، تابع قوانین کشور برگزار کننده مسابقات و در مورد مسابقاتی که طبق

قوانین ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج) برگزار می شود، تمام مقام های رسمی بر طبق قوانین و رویه های سازمان بین المللی مربوط را تعیین می کند.

فهرست ذیل دربرگیرنده ی مقام های رسمی است که وجود آن ها برای مسابقات بین المللی مهم ، لازم است . هر چند کميته برگزاری می تواند، آن را با توجه به شرایط محلی تغییر دهد.

مقام های رسمی اداره کننده :

- یک کارگردان مسابقات
- یک مدیر اجرایی مسابقات
- یک مدیر فنی
- یک مدیر ارائه مواد مسابقات

مقام های رسمی مسابقه :

- یک نفر (یا بیشتر) سرداور برای اتاق فراخوان
- یک نفر (یا بیشتر) سرداور برای دوها
- یک نفر (یا بیشتر) سرداور برای میدانی ها
- یک نفر (یا بیشتر) سرداور برای مواد ترکیبی
- یک نفر (یا بیشتر) سر داور برای موادی که در خارج ورزشگاه انجام می شود
- یک نفر داور ارشد و به تعداد کافی داور برای مواد دوها
- یک نفر داور ارشد و به تعداد کافی داور برای هر ماده از میدانی ها
- یک نفر داور ارشد ، و به تعداد کافی دستیار و پنج داور برای هر ماده از پیاده روی داخل ورزشگاه
- یک نفر داور ارشد، و به تعداد کافی دستیار و هشت داور برای هر ماده از پیاده روی جاده
- سایر مقام های رسمی مسابقه پیاده روی ، شامل ثبت کننده اخطارها، متصدی تابلو اعلان اخطار و غیره
- یک نفر کمک داور ارشد و به تعداد کافی کمک داور
- یک نفر وقت نگهدار ارشد و به تعداد کافی وقت نگهدار
- یک نفرهماهنگ کننده استارت و به تعداد کافی استارترو استارتر فراخوان
- یک نفر (یا بیشتر) دستیار استارتر
- یک دور شمار ارشد و به تعداد کافی داور دور شمار
- یک نفر (یا بیشتر) دبیر مسابقات و به تعداد کافی دستیار

- یک نفر رئیس و به تعداد کافی متصدی انتظامات
- یک نفر (یا بیشتر) کاربر بادنچ
- یک نفر داور ارشد فتوفینیش و به تعداد کافی دستیار
- یک نفر داور زمانگیری با تراشه الکترونیکی و به تعداد کافی دستیار
- یک نفر (یا بیشتر) داور اندازه گیر (فنی)
- یک نفر (یا بیشتر) داور ارشد و به تعداد کافی داور اتاق فراخوان

مقام های رسمی دیگر:

- یک نفر (یا بیشتر) اعلان کننده
- یک نفر (یا بیشتر) آمارگر
- یک نفر مشاور تبلیغاتی
- یک نفر بازرس رسمی
- یک نفر (یا بیشتر) پزشک
- مهمانداری برای شرکت کنندگان ، مقام های رسمی و خبرنگاران

سرداور ها و داوران ارشد بایستی لباس مشخص یا بازوبند بپوشند .

در صورت لزوم می توان دستیارانی تعیین نمود . هر چند، باید توجه داشت که محل مسابقه تا حد امکان از مقام های رسمی خالی باشد. وقتی مواد مسابقات بانوان برگزار می شود، در صورت امکان بایستی یک پزشک زن تعیین شود.

قانون ۱۲۱

کارگردان مسابقات

کارگردان مسابقات در صورت امکان ، سازمان فنی مسابقات را با کمک نماینده یا نمایندگان فنی، برنامه ریزی می کند. و اطمینان می یابد که این برنامه ریزی به نتیجه رسیده است و هرگونه مشکلات فنی را ، همراه با نمایندگان فنی ، برطرف خواهد ساخت.

او ارتباط بین شرکت کنندگان در مسابقه را نظارت و هدایت می کند و از طریق سیستم ارتباطی ، با مقام های رسمی مسابقه در ارتباط خواهد بود.

قانون ۱۲۲

مدیر مسابقه

مدیر مسابقه مسئول اجرای صحیح مسابقات است. او باید رسیدگی کند که تمام مقام های رسمی برای انجام وظیفه حاضر باشند و در صورت لزوم، جانشین هایی تعیین کند و مختار است هر مقام رسمی را که از قوانین پیروی نمی کند برکنار نماید. با همکاری مسئول انتظامات تعیین شده ، او ترتیبی خواهد داد تا فقط اشخاص مجاز، اجازه حضور در داخل محل مسابقه را داشته باشند.

توضیح: در مسابقات طولانی تر از چهار ساعت یا بیش از یک روز ، توصیه می شود که مدیر مسابقات به تعداد کافی دستیار داشته باشد.

قانون ۱۲۳

مدیر فنی

مدیر فنی در خصوص موارد ذیل مسئولیت دارد:

- (الف) اطمینان یابد که مسیر دو ها ، مسیر دورخیز، دایره های پرتاب ، قوس ها ، قطاع ها ، محوطه های فرود میدانی ها و تمام وسایل و تجهیزات مطابق با قوانین IAAF باشند.
- (ب) گذاشتن و برداشتن وسایل و تجهیزات بر طبق نقشه سازمانی فنی که توسط نماینده فنی برای مسابقه تأیید شده است ، باشد .
- (پ) اطمینان یابد که نحوه ارائه فنی مکانهای مسابقه بر طبق چنین نقشه ای باشد .
- (ت) هر وسیله شخصی که بر طبق قانون ۱۸۷.۲ برای مسابقه مجاز است ، بر رسی و نشانه دار شده است
- (ث) اطمینان یابد که قبل از مسابقه ، طبق قانون ۱۳۵ ، گواهینامه لازم دریافت شده است.

قانون ۱۲۴

مدیر ارائه رویداد

مدیر ارائه رویداد ، با همکاری کارگردان مسابقه ، و هر جا که میسر بود با همکاری نمایندگان تشکیلاتی و فنی ، تنظیم های ارائه هر ماده را طراحی خواهد کرد .

او اطمینان حاصل می کند که طرح ماهرانه بوده و همراه با کارگردان مسابقه و نمایندگان مربوط ، هر مشکل مربوط به طرح را برطرف خواهد کرد .

اوهمچنین تعامل بین اعضای تیم ارائه رویداد را با استفاده از سیستم ارتباطی که با هرکدام از آن ها برقرار است ، اداره خواهد کرد ..

قانون ۱۲۵

سرداورها

برای اتاق فراخوان ، برای مواد دوها، برای مواد میدانی ، برای مواد ترکیبی ، و برای مواد پیاده روی و دو های خارج از ورزشگاه یک (یا چند) سرداور ، بسته به نیاز ، تعیین خواهد شد.

سرداور های مواد دوها و سرداور های مواد خارج از ورزشگاه در مورد موضوعاتی که داور ارشد مواد پیاده روی مسئولیت دارد حق اظهار نظر ندارد .

سرداور اطمینان حاصل خواهد کرد که قوانین (و مقررات فنی قابل کاربرد) رعایت شده و درباره ی تمام موضوعاتی که در طی مسابقه (از جمله در محوطه گرم کردن ، اتاق فراخوان و بعد از مسابقه ، و حتی درحین مراسم پیروزی) توزیع مدال) به وجود آمده ، تصمیم خواهد گرفت.

در صورت بوجود آمدن موضوعی انضباطی ، اختیارات سرداور اتاق فراخوان ، از محل گرم کردن شروع و تا محل مسابقه ادامه خواهد داشت.

سرداورهای مربوط به دو ها و موادی که خارج از ورزشگاه برگزار می شوند، تنها در مسابقاتی که داوران در مورد مقام یا مقام های مورد تردید قادر به تصمیم گیری نیستند، حق تصمیم گیری دارد. سرداور به عنوان داور یا کمک داور عمل نخواهد کرد. سرداور مربوط، تمام نتایج نهایی را بررسی خواهد کرد، و به هر نوع نکته تردید آمیزی می پردازد و جایی که داور اندازه گیر (با وسایل الکترونیکی) وجود نداشته باشد ، بر اندازه گیری های مربوط به ثبت نتایجی که رکورد محسوب می شود، نظارت می کند.

سرداور های مربوط به دوها ، در خصوص واقعیتهای مربوط به استارت هایی که با تصمیم تیم استارت موافق نیست ، حق تصمیم گیری دارد ؛ مگر در مواردی که به استارت خطای مشخص شده بوسیله دستگاه کنترل استارت خطای مورد تأیید IAAF مربوط باشد . با این حال اگر به هر دلیلی سرداور معتقد به این باشد که اطلاعات حاصل از دستگاه به وضوح نادرست است حق تصمیم گیری دارد .

سرداور به عنوان داور یا کمک داور عمل نخواهد کرد ولی می تواند هر کاریا تصمیم مبتنی بر مشاهداتش را ، بر طبق قوانین، اجرا کند .

۳- سر داور مربوط نتایج نهایی را بر رسی ، و به اعتراضات و جرو بحث ها رسیدگی خواهد کرد ؛ همراه با داور اندازه گیر (فنی)، در صورتی که تعیین شده باشد ، براندازه گیری نتیجه ای که به عنوان رکورد محسوب می شود ، نظارت خواهد کرد. در پایان مسابقه هر ماده ، بایستی برگه ثبت نتایج بلافاصله تکمیل، از سوی سرداور مربوط امضاء و به دبیر مسابقات تحویل شود.

۴- سرداور مربوط درباره ی هر اعتراض یا مخالفتی با نحوه اجرای مسابقه ها ، از جمله مسئله ای که در اتاق فراخوان پیش می آید ، قضاوت خواهد کرد.

۵- او مختار است به هر ورزشکاری که رفتار غیر ورزشکارانه ای از او سر زده است ، اخطار دهد و یا او را از مسابقه اخراج نماید.

اخطار به ورزشکار را می توان با نشان دادن یک کارت زرد و اخراج را با یک کارت قرمز مشخص نمود. اخطارها و اخراج ها بایستی در برگه ثبت نتایج وارد شوند و به اطلاع دبیر و سرداورهای دیگر برسد .

۶- سرداور می تواند در تصمیم خود (خواه در اولین وهله ویا در موقع در نظر گرفتن اعتراض) با در نظر گرفتن و بر رسی هر مدرک قابل دسترسی ، تجدید نظر کند ؛ مشروط به این که تصمیم جدید هنوز قابل اجرا باشد . به طور عادی ، چنین تجدید نظری می تواند فقط قبل از مراسم پیروزی (اهدای مدال) مربوط به آن ماده ، یا هر تصمیم قابل اجرایی که بوسیله هیئت ژوری گرفته شده، باشد .

۷- اگر به عقیده سرداوری ، در مسابقه ای شرایطی بوجود آید که عدالت ایجاب نماید هر ماده یا بخشی از ماده ای مجدداً انجام شود، مختار است آن را باطل اعلام کند. تجدید مسابقه بایستی یا در همان روز یا در فرصتی آتی ، که درمورد آن تصمیم خواهد گرفت ، انجام شود .

۸- سرداور مواد ترکیبی ، ناظر بر اجرای مواد مسابقات ترکیبی است. او همچنین بر انجام مواد منفردی که در مواد ترکیبی وجود دارد نظارت خواهد داشت.

۹- سر داور ماده پیاده روی ، هر جا که عملی باشد (مثلاً طبق قوانین ۱۴۴ و ۸. ۲۴۰)، قبل از اخراج کردن از مسابقه اخطار دهد . در صورت اعتراض ، قانون ۱۴۶ به کار خواهد رفت .

مسائل کلی

۱- داور ارشد مواد دو ها و داور ارشد هر ماده میدانی، کار داوران را در ارتباط با مواد مربوط به خود، هماهنگ خواهند ساخت. آن ها، در صورتی که شخص مسئولی قبلاً وظایف داوران را مشخص نکرده باشد، این کار را برعهده خواهد گرفت.

دو ها و مواد پیاده روی که داخل پیست انجام می شوند

۲- داورها، که بایستی همگی از یک طرف پیست عمل کنند، ترتیبی را که شرکت کنندگان به مسابقه پایان می دهند، مشخص می کنند؛ و در هر موردی که نمی توانند تصمیم بگیرند، مسئله را به سرداور ارجاع خواهند داد تا او تصمیم بگیرد. توضیح: داوران بایستی در فاصله حداقل ۵ متری و در راستای خط پایان قرار گیرند و بایستی یک سکوی بلند برای آن ها فراهم باشد.

مواد میدانی

۳- در تمام مواد میدانی، داورها هر آزمایش را قضاوت و ثبت می کنند و هر آزمایش معتبر ورزشکاران را اندازه گیری خواهند کرد. در پرش ارتفاع و پرش با نیزه، زمانی که میله مانع بالا می رود، به خصوص اگر برای کسب رکورد تلاش می شود، بایستی اندازه گیری به دقت انجام شود. حداقل دو داور بایستی تمام آزمایش ها را ثبت نمایند و در پایان هر دور موارد ثبت شده را مورد بررسی قرار دهند.

داور ویژه، با بلند کردن پرچم سفید یا قرمز، هر کدام که مقتضی باشد، اعتبار یا بی اعتباری هر آزمایش را نشان خواهد داد.

کمک داورها (مواد پیاده روی و دوها)

- ۱- کمک داورها دستیاران سرداورها هستند، بدون آن که اختیاری در تصمیم گیری نهایی داشته باشند.
- ۲- کمک داورها، از سوی سرداور، در جایی که از آن جا بتوانند از نزدیک مسابقه را مشاهده کنند، قرار می گیرند و در صورت وقوع یک خطا و یا قانون شکنی (به غیر از قانون ۲۳۰ بند ۱) از سوی یک شرکت کننده و یا شخص دیگر، فوراً گزارش مکتوبی از واقعه را برای سرداور تهیه می کنند.
- ۳- هر تخلف این چنینی از قانون بایستی به وسیله بلند کردن پرچم زرد و یا هر وسیله قابل اعتماد مورد تأیید نماینده یا نمایندگان فنی، نشان داده شود.

۴- همچنین باید تعداد کافی کمک داور برای نظارت بر منطقه های مبادله چوب های امدادی تعیین شوند.

توضیح(الف): زمانی که یک کمک داور دوندۀ ای را مشاهده می کند که در مسیر دیگری غیر از مسیر خود می دود یا مبادله چوب امدادی خارج از منطقه مجاز مبادله صورت گرفته ، باید بلافاصله محلی را که تخلف اتفاق افتاده است، با ماده مناسبی علامت بگذارد.

توضیح(۲): کمک داور یا کمک داور ها هر گونه خلاف قانونی را به سرداور گزارش خواهند داد ؛ حتی اگر ورزشکار (یا تیم ،در مورد امدادی ها) مسابقه را تمام نکرده باشد .

قانون ۱۲۸

وقت نگهداران و داوران فتوفینیش و داوران دستگاه گیرنده بی سیم

۱- در صورت تعیین وقت به صورت دستی ، به تعداد کافی وقت نگهدار، متناسب با تعداد شرکت کنندگانی که وارد مسابقه شده اند، تعیین می شود که یکی از آنها وقت نگهدار ارشد است .

او وظایف وقت نگهداران را تعیین می کند. زمانی که از دستگاه فتوفینیش تمام خودکار استفاده می شود، این وقت نگهداران به عنوان وقت نگهداران پشتیبان عمل خواهند کرد.

۲- وقت نگهداران ، داوران فتو فینیش و گیرنده بی سیم باید بر طبق قانون ۱۶۵ عمل کنند.

۳- وقتی از دستگاه فتو فینیش تمام خودکار استفاده می شود، یک داور ارشد فتوفینیش و به تعداد کافی دستیار فتوفینیش تعیین خواهند شد.

۴- زمانی که سیستم زمانگیری باگیرنده بی سیم به کار می رود ، یک داور ارشد زمانگیری بی سیم و به تعداد کافی دستیار تعیین خواهد شد .

قانون ۱۲۹

هماهنگ کننده استارت ، استارتر و استارتر کمکی (احضار کنندگان مجدد)

۱- هماهنگ کننده استارت موارد ذیل را بر عهده دارد :

- (الف) وظایف داوران تیم استارت را تعیین می کند . در مورد مسابقات تحت قانون ۱.۱(الف) و قهرمانی و بازیهای منطقه، تصمیم در مورد این که کدام ماده برای استارتر بین المللی تعیین شود در مسئولیت نماینده فنی است .
- (ب) بر وظایفی که هر عضو تیم استارت باید انجام دهد نظارت و راهنمایی می کند .

(پ) بعد از دریافت دستور از کارگردان مسابقه ، مبنی بر این که همه چیز برای شروع عملیات استارت آماده است (مثل آمادگی وقت نگهداران ، داوران ، داور ارشد فتو فینیش وقتی از فتوفینیش استفاده می شود، و متصدی بادسنج)، استارتر را باخبر می کند.

(ت) به عنوان یک طرف گفتگو ، بین کارکنان فنی شرکت سازنده دستگاه زمانسنجی و داوران عمل می کند .
(ث) کلیه اوراقی که در جریان استارت فراهم می شود ، از جمله تمام مدارکی که زمان عکس العمل و یا تصاویر موجی شکل استارت خطا را (در صورتی که باشد) نشان می دهد ، نگه می دارد .
(ج) اطمینان یابد که آنچه که تحت قانون ۱۶۲ .۸ اداره شده ، رضایت بخش است .

۲- استارتر به طور کامل شرکت کنندگان را در وضعیت "به جای خود" کنترل می کند. زمانی که از دستگاه کنترل استارت خطا استفاده می شود، استارتر و یا استارتر کمکی تعیین شده ، گوشی هایی را به منظور واضح شنیدن هر گونه علامت صوتی که در صورت خطا از آن خارج می شود ، روی گوش می گذارند(قانون ۱۶۱ . ۲).

استارتر ، قبل از دادن علامت شروع ،از آمادگی وقت نگهداران ، داوران خط پایان، و در صورت نیاز داور ارشد فتوفینیش و متصدی بادسنج، اطمینان حاصل می کند.

۳- استارتر در جایی قرار می گیرد که در طی استارت، کنترل دیداری کاملی روی دوندگان داشته باشد. توصیه می شود، به خصوص در مورد استارت نردبانی ، در هر مسیر، بلندگویی برای تقویت فرامین و استارت و هر علامت فراخوان هم زمان برای تمام دوندگان ،به کار رود.

توضیح : استارتر بایستی در جایی قرار بگیرد که محدوده قرار گرفتن دوندگان ، در زاویه بسته ای در دید او قرار داشته باشد. در مسابقاتی که از استارت نشسته استفاده می شود، لازم است استارتر طوری قرار بگیرد که بتواند اطمینان یابد تمام دوندگان، قبل از شلیک تپانچه یا دستگاه استارت مورد تایید ، در وضعیت حاضر پایدار شده اند.(برای تمامی چنین دستگاههایی در کاربرد قانونی اصطلاح " تپانچه " به کار می رود). جایی که در استارت نردبانی، بلندگو به کار نرود، استارتر باید خود را در جایی قرار دهد که فاصله بین او و هر یک از شرکت کنندگان تقریباً یکسان باشد. هر چند ، در شرایطی که استارتر نتواند خود را در چنین جایی قرار دهد ، بایستی تپانچه یا دستگاه شروع مورد تایید ، در آن جا قرار گیرد و به وسیله اتصال الکتریکی شلیک شود.

۴- برای کمک به استارتر بایستی یک یا چند استارتر فراخوان حضور داشته باشد.
توضیح : برای مواد ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر، ۴۰۰ متر با مانع، ۴×۱۰۰ م/مدادی ، ۴×۲۰۰ م/مدادی و ۴×۴۰۰ م/مدادی باید حداقل دو استارتر فراخوان وجود داشته باشد.

۵- هر استارتر فراخوان، بایستی در جایی قرار بگیرد که بتواند هر شرکت کننده را که برای او در نظر گرفته شده ، ببیند.

۶- اخطار و اخراج، که در قانون ۱۶۲، ۷ به آن اشاره شد، فقط از سوی استارتر می تواند اعمال شود.

۷- محل قرار گرفتن و وظیفه هر استارتر فراخوان را، که در صورت مشاهده هر گونه خطایی ملزم به ابطال مسابقه است، استارتر تعیین می کند. بعد از ابطال یا فراخوان دوباره استارت، استارتر فراخوان مشاهدات خود را به استارتر گزارش می دهد و استارتر درباره خطا و فردی که بایستی به او اخطار داده یا از مسابقه اخراج شود، تصمیم خواهد گرفت. (قانون ۱۶۱ . ۲ و ۱۶۲ . ۹ را ببینید).

۸- در مسابقاتی که استارت نشسته به کار می رود، برای کمک به استارتر بایستی از دستگاه تشخیص استارت خطای تأیید شده توسط IAAF، آن گونه که در قانون ۱۶۱ . ۲ توصیف شده، استفاده شود.

قانون ۱۳۰

دستیاران استارتر

۱- دستیاران استارتر، رسیدگی می کنند که شرکت کنندگان در دسته صحیح حضور یافته و شماره های صحیح را پوشیده باشند.

۲- آن ها باید هر شرکت کننده را در جایگاه یا مسیر صحیح مربوط به خود قرار دهند و شرکت کنندگان را در فاصله تقریبی ۳ متر در پشت خط شروع گرد آورند. (در مورد مسابقاتی که با استارت نردبانی شروع می شوند به همین ترتیب در فاصله ۳ متر از هر خط شروع مسیر قرار گیرند) .

وقتی این کار به انجام رسید، آن ها به استارتر اطلاع می دهند که همه چیز برای استارت آماده است. وقتی فرمان استارت جدیدی داده می شود، دستیاران استارتر شرکت کنندگان را دوباره گرد هم می آورند.

۳- در مسابقه امدادی، دستیاران استارتر مسئول آماده بودن چوب های امدادی برای دوندگان اول هر تیم هستند .

۴- زمانی که استارتر برای قرار گرفتن شرکت کنندگان در وضعیت حاضر فرمان می دهد، دستیاران استارتر بایستی از رعایت قانون ۱۶۲ . ۳ و ۱۶۲ . ۴ مطمئن شوند .

۵- در صورت خطا شدن استارت، دستیار استارتر بر طبق قانون ۱۶۲ . ۸ عمل خواهد کرد .

قانون ۱۳۱

دور شمارها

۱- دور شمارها، در مسابقات بیش از ۱۵۰۰ متر، حساب دورهایی را که هر شرکت کننده ای طی می کند، نگه می دارند. بخصوص در مسابقات دوی ۵۰۰۰ متر و بیش تر، و برای مواد پیاده روی، تعدادی دور شمار زیر نظر سرداور تعیین می شوند

و کارت های دور شماری که زمان های هر دور شرکت کنندگانی را که زیر نظر آنها هستند، روی آن ثبت می کنند (این کارتها از سوی وقت نگهدار رسمی در اختیار آنها قرار می گیرد). وقتی چنین سیستمی به کار می رود ، هیچ دورشماری نباید تعداد دورهای بیش از چهار شرکت کننده (و در مسابقات پیاده روی شش شرکت کننده) را ثبت نماید. به جای دور شماری دستی، می توان از سیستم کامپیوتری که شامل تراشه ای است که با هر ورزشکار حمل می شود، استفاده نمود.

۲- یک دورشمار، مسئول نگهداشتن تابلو نشان دهنده دورهای باقی مانده در خط پایان است. شماره مربوط به هر دور ، باید زمانی که فرد پیشواز وارد مسیر مستقیم منتهی به خط پایان می شود ، تغییر داده شود. علاوه بر این ، در زمان مناسب، به شرکت کنندگانی که دور را به پایان رسانده و یا در حال پایان رساندن آن هستند، علامت دستی نشان داده می شود. معمولاً بایستی دور آخر هر شرکت کننده را ، با به صدا درآوردن یک زنگ ، علامت داد.

قانون ۱۳۲

دبیر مسابقات ، مرکز اطلاعات فنی (TIC)

۱- دبیر مسابقه نتایج کامل هر ماده، که جزئیات آن توسط سرداور، وقت نگهدار ارشد ، داور ارشد فتو فینیش و کاربر دستگاه باد سنج تهیه شده جمع آوری می کند . او بلا درنگ این جزئیات را به اعلان کننده از بلند گو انتقال داده ، نتایج را ثبت و برگه ثبت نتایج را به کارگردان مسابقه ارائه می دهد .

درجایی که از سیستم رایانه ای برای ثبت نتایج استفاده می شود ، ثبت کننده رایانه ای نتایج ، باید از ثبت نتایج کامل هر ماده در دستگاه رایانه ، در هر محل از برگزاری مواد میدانی ، اطمینان حاصل کند . نتایج مواد دوما باید با راهنمایی داور ارشد فتو فینیش وارد شود . گوینده و کارگردان مسابقه از طریق رایانه به نتایج دسترسی خواهند داشت .

۲- یک مرکز اطلاعات فنی (م.ا.ف) برای مسابقاتی که تحت قوانین ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ)، (ج)، و (چ) برگزار می شود ، برقرار خواهد بود و توصیه می شود برای سایر مسابقاتی که بیش از ۱ روز به طول می انجامد نیز برقرار شود .

وظیفه اصلی مرکز اطلاعات فنی کسب اطمینان از ارتباط آرام بین نماینده هر تیم ، برگزار کنندگان ، نمایندگان فنی و مدیریت مربوط به امور فنی مسابقات و سایر موضوعات مربوط به مسابقه است .

قانون ۱۳۳

مسئول انتظامات

مسئول انتظامات ، کنترل محوطه مسابقه را عهده دار است و به غیر از مقام های رسمی برگزاری و ورزشکارانی که برای

مسابقه گرد آمده اند و یا سایر اشخاص مجاز به حضور با کارت شناسائی معتبر ، به کسی اجازه حضور در محدوده مسابقه را نخواهد داد.

قانون ۱۳۴

اعلام کننده از بلند گو

اعلام کننده از بلند گو ، مردم حاضر در ورزشگاه را از اسامی و شماره هاو همه اطلاعات مربوط ، نظیر مسابقه دور های مقدماتی ، مسیر ها و نوبت های اجرا و زمانهای میانه مسیر ورزشکاران شرکت کننده در مسابقه هر ماده مطلع می کند . بعد از دریافت اطلاعات ، نتیجه (مقامها ، زمان ها ، مسافت ها و امتیازات) هر ماده باید در اولین فرصت ممکن از بلند گو اعلام شود .

در مسابقاتی که تحت قوانین ۱.۱ (الف) برگزار می شود، اعلام کنندگان به زبانهای انگلیسی و فرانسوی توسط IAAF تعیین می شوند . در ارتباط با مدیر معرفی مسابقه و یا نمایندگان فنی ، اعلام کنندگان تعیین شده، در مورد تمام موضوعات مربوط به تفاهم نامه اعلامیه ها مسئولیت دارند .

قانون ۱۳۵

نقشه بردار رسمی

نقشه بردار یا مساح رسمی ، صحت علامت گذاری ها و خطوط رسم شده و تأسیسات را رسیدگی و قبل از مسابقه گواهینامه لازم را ، به مدیر فنی ارائه خواهد کرد .
نقشه هاو خطوط و علائم رسم شده ورزشگاه محل مسابقه و آخرین گزارش اندازه گیری ، برای تأیید، به طور کامل در دسترس نقشه بردار رسمی قرار خواهد گرفت .

قانون ۱۳۶

متصدی دستگاه باد سنج

متصدی کار بادستگاه بادسنج اطمینان حاصل می کند که بادسنج بر طبق قانون ۱۶۳ . ۱۰ (مواد دوها) و ۱۸۴ . ۱۱ (مواد میدانی) قرار داده شده است .

او در مواد مقتضی ، سرعت باد در جهت دویدن را تعیین می کند و سپس نتایج بدست آمده را ثبت و امضا می کند و به دبیر مسابقات انتقال می دهد .

قانون ۱۳۷

داور اندازه گیر (فنی)

زمانی که دستگاه های الکترونیکی یا اندازه گیر مسافت ویدیویی یا سایر ابزارهای اندازه گیری فنی مورد استفاده قرار می گیرد باید یک یا چند داور اندازه گیر تعیین شود .

قبل از شروع مسابقه ، برای آشنایی با دستگاه اندازه گیری با متصدی فنی دستگاه دیدار خواهد داشت.

قبل از مسابقه هر ماده ، او با محسوب داشتن نیاز های فنی که بوسیله متصدی فنی دستگاه عنوان شده ، در مورد محل قرارگرفتن دستگاه اندازه گیری راهنمایی خواهد کرد.

برای کسب اطمینان از صحت کار دستگاه ، همراه با داوران و تحت نظارت سر داور (واگر ممکن بود ، نماینده فنی بین المللی که برای آن ماده تعیین شده) ، قبل و بعد از مسابقه ، برای تأیید مطابقت نتایج بدست آمده ، یک سری اندازه گیری ها را ، با استفاده از یک نوار فلزی مدرج ، انجام خواهد داد . لازم است یک فرم مطابقت صادر و توسط همه افراد درگیر در آزمون امضا و به برگه نتایج ضمیمه شود .

در طی مسابقه ، مسئولیت همه جانبه عملیات با او خواهد بود . او به سرداور مواد میدانی گزارش خواهد داد تا صحت کار دستگاه را تأیید کند.

قانون ۱۳۸

داوران اتاق فراخوان

داور ارشد اتاق فراخوان انتقال بین محوطه گرم کردن و محل مسابقه را نظارت خواهد کرد تا اطمینان یابد ورزشکاران ، بعد از رسیدگی شدن در اتاق فراخوان ، در مکان مسابقه حضور یافته و در زمان برنامه ریزی شده آماده شروع مسابقه می باشند .

داوران اتاق فراخوان اطمینان می یابند که ورزشکاران لباس متحد الشکل ملی یا باشگاهی خود را که به طور رسمی بوسیله مقامات رسمی ملی آن ها اعلام شده به تن کرده اند ، و شماره ها را به درستی پوشیده و با فهرست های شروع مطابقت داشته ، و کفش ها ، تعداد میخ و اندازه های آن ها ، تبلیغات روی البسه و کیف های ورزشکاران با قوانین و مقررات مطابقت داشته و هیچ چیز غیر مجازی به داخل محوطه برده نشود .

داورها هر موضوع یا اتفاق لا ینحلی را به سر داور اتاق فراخوان ارجاع خواهند کرد .

قانون ۱۳۹

مأمور عالیرتبه تبلیغات

کمیسیونر تبلیغات (وقتی تعیین شده باشد) بر کاربرد قوانین جاری تبلیغاتی نظارت و در تعامل با سرداور اتاق فراخوان در مورد هر موضوع تعیین تکلیف نشده ای که در اتاق فراخوان پیش آید تصمیم گیری خواهد کرد.

قانون ۱۴۰

تأسیسات دو و میدانی

هر سطح یک شکل و ثابت که با مشخصات اعلام شده در کتابچه راهنمای تأسیسات و تجهیزات دو و میدانی که توسط IAAF منتشر شده مطابقت نماید، می تواند برای برگزاری مسابقات دو و میدانی استفاده شود.

مسابقات فضای باز تحت قانون ۱. ۱ (الف) می تواند فقط روی تأسیساتی که گواهینامه درجه ۱ IAAF برای تأسیسات دو و میدانی را داشته باشد، برگزار شود. توصیه شده است، زمانی که چنین تأسیساتی در دسترس است، بایستی مسابقات فضای باز تحت قوانین ۱. ۱ (ب) تا (د) نیز روی آن برگزار شود.

در هر صورت، یک گواهینامه درجه ۲ IAAF برای تأسیساتی که قصد برگزاری مسابقات فضای باز تحت قوانین ۱. ۱ (ب) تا (د) را دارند، لازم است.

توضیح (۱): کتابچه راهنمای تأسیسات IAAF، که از طریق اداره IAAF قابل تهیه است و یا می توان آن را از طریق تارنمای IAAF برداشت (دانلود) و مورد استفاده قرار داد، شامل جزئیات بیشتر و تعریف مشخصات طراحی و ساخت تأسیسات دو و میدانی، از جمله نمودارها، شکلها، اندازه های مسیر و علامت های آنها است.

توضیح (۲): برای درخواست گواهینامه و گزارش اندازه گیری همچنین رویه سیستمی ارائه گواهینامه، فرم استاندارد فعلی از طریق اداره IAAF در دسترس است. همچنین می توان آن را از طریق تارنمای IAAF برداشت و مورد استفاده قرار داد.

توضیح (۳): در مورد مسابقه پیاده روی، دو در جاده یا صحرا نوردی / مسیر کوهستانی، قوانین ۱۰. ۲۳۰، ۲. ۲۴۰، ۳. ۲۴۰، ۳. ۲۵۰، ۴. ۲۵۰، ۵. ۲۵۰ و ۱۰. ۲۵۰ را ببینید.

توضیح (۴): در مورد تأسیسات دو و میدانی داخل سالن، قانون ۲۱۱ را ببینید.

طبقه بندی های سنی

- ۱- مسابقات بر طبق این قوانین می تواند به طبقه بندی گروه های سنی به شرح ذیل تقسیم شود :
- دختران و پسران نوجوان : هر ورزشکاری که در روز ۳۱ دسامبر سال مسابقه ۱۶ یا ۱۷ ساله باشد.
- زنان و مردان جوان : هر ورزشکاری که در روز ۳۱ دسامبر سال مسابقه ۱۸ یا ۱۹ ساله باشد .
- مردان و زنان سالمند: هر ورزشکار زن یا مردی که به سی و پنجمین روز تولد خود رسیده باشد .
- توضیح(۱) : درباره ی سایر موضوعات مربوط به مسابقات سالمندان در کتابچه راهنمای IAAF/WNA که از سوی شورای IAAF و WMA تصویب شده ، توضیح داده شده است.
- توضیح (۲) واجد شرایط بودن ، از جمله حد اقل سن شرکت در مسابقات IAAF ، تابع مقررات خاص فنی است .
- ۲- طبق این قوانین ، ورزشکاری واجد شرایط شرکت در مسابقه یک گروه سنی است که در دامنه طبقه بندی گروه سنی مربوط قرار داشته باشد. یک ورزشکار باید قادر باشد دلیل سن خود را با ارائه پاسپورت معتبر یا سایر مدارکی که بوسیله مقررات مسابقه مربوط پذیرفته می شود، به اثبات رساند . ورزشکاری که نمی تواند و یا از ارائه چنین مدارکی امتناع کند واجد شرایط شرکت در مسابقه نخواهد بود .

طبقه بندی جنسیتی

- ۳- مسابقه تحت این قوانین به طبقه بندی مردان و زنان تقسیم می شود (مگر این که مسابقه مختلط در یکی از موارد محدود که در قانون ۱۴۷ آمده است برگزار شود) .
- ۴- ورزشکاری واجد شرایط شرکت در مسابقه مردان است که برطبق قانون مرد شناخته شود و واجد شرایط مسابقه طبق قوانین و مقررات باشد .
- ۵- یک ورزشکار واجد شرایط شرکت در مسابقه زنان است که برطبق قانون زن شناخته شود و واجد شرایط مسابقه طبق قوانین و مقررات باشد .

- ۶- شورا مقرراتی را برای تعیین کسب صلاحیت برای مسابقات زنان تصویب کرده است :

(الف) زنانی که به تغییر جنسیت از مرد به زن تن در داده اند و

(ب) زنان با شرایط فرا دوجنسیتی .

ورزشکاری که نتواند از مقررات قابل کاربرد پیروی یا از رعایت آن امتناع کند واجد شرایط شرکت در مسابقه نخواهد بود .

قانون ۱۴۲

شرکت در مسابقه

- ۱- مسابقاتی که طبق قوانین دو و میدانی برگزار می شوند محدود به ورزشکاران واجد شرایط است. (فصل ۲ را ببینید)
- ۲- واجد شرایط بودن ورزشکار برای شرکت در مسابقات خارج از کشور خود ، بر طبق قانون ۲.۴ می باشد .
- واجد شرایط بودن ورزشکار معتبر خواهد بود ؛ مگر این که مخالفت با وضعیت او به نماینده فنی ارائه شده باشد. (قانون ۱۴۶. ۱ را نیز ببینید).

شرکت هم زمان

- ۳- اگر ورزشکاری به طور همزمان هم در دو ها و هم در میدانی ها و یا در بیش از یک ماده از مواد میدانی شرکت کرده باشد، سرداور مربوط می تواند، برای یک دور آزمایش در هر زمان ، یا برای هر آزمایش در پرش ارتفاع یا پرش با نیزه، به ورزشکار اجازه دهد آزمایش خود را ، به ترتیبی متفاوت با آنچه که قبل از مسابقه به وسیله قرعه کشی تعیین شده است، اجرا نماید. هر چند، اگر بعداً ورزشکار برای انجام آزمایش خود حاضر نباشد، به عنوان صرف نظر از اجرا در نظر گرفته می شود.

شرکت نکردن در مسابقه

- ۴- در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ث) ، برگزار می شود به جز موارد ذیل ؛ ورزشکار از تمام مسابقات مواد بعدی ، از جمله امدادی ها ، محروم خواهد شد :

الف) در شروع یک ماده ، تأییدیه نهایی شرکت ورزشکار داده شده باشد اما بعداً نتواند شرکت کند ؛

توضیح : پیشاپیش بایستی زمان معینی برای تأیید نهایی شرکت در مسابقه / اعلام شود .

- ب) ورزشکار در دور مقدماتی یک ماده ، شایستگی شرکت در مرحله بعدی را پیدا کرده باشد ، ولی بعداً قادر به شرکت نباشد.

توضیح : شرکت نکردن در مسابقه در حکم ناتوانی در رقابت شرافتمندانه با تلاش صادقانه است. سرداور مربوط در این مورد تصمیم گیری خواهد کرد و بایستی مرجع قانونی مربوط ، در نتایج رسمی انعکاس یابد. وضعیت پیش بینی شده در این توضیح ، در مورد مواد منفرد از مواد ترکیبی کاربرد ندارد.

ارائه گواهی که آن را یک مأمور پزشکی تعیین شده، یا مورد تأیید IAAF یا کمیته برگزاری ، صادر کرده باشد ، می تواند دلیل کافی برای پذیرفتن نا توانی شرکت ورزشکار باشد؛ ولی ورزشکار می تواند روز بعد در رشته های دیگر (به غیر از مواد

منفرد از ماده مرکب) در مسابقه شرکت نماید. همچنین سایر دلایل موجه (مثل عوامل مستقل از اعمال خود ورزشکار، نظیر مشکلات ناشی از سیستم حمل و نقل رسمی) می تواند، بعد از تأیید توسط نماینده فنی، پذیرفته شود.

قانون ۱۴۳

لباس، کفش ها و شماره های ورزشکار

لباس

۱- شرکت کنندگان بایستی در تمام مواد لباسی بپوشند، که تمیز باشد و طرح و نحوه پوشیدن آن قابل اعتراض نباشد. لباس بایستی از ماده ای ساخته شده باشد که حتی وقتی خیس می شود شفاف و تن نما نباشد. یک ورزشکار نباید لباسی بپوشد که مانع دید داوران شود. پیراهن ورزشی ورزشکار ها باید در جلو و عقب یک رنگ باشد.

در تمام مسابقات طبق قانون ۱۰۱ (الف) ، (ب) ، (ت) ، (ج) و (چ) ، و موقعی که ورزشکارها به نمایندگی عضو، طبق قانون های ۱.۱ (ت) و (ح) هستند، باید با لباس هم شکل مورد تأیید هیئت حاکمه ملی خود، در مسابقات شرکت نمایند. از این بابت، مراسم پیروزی و هر شکلی از طی دور افتخار، به عنوان بخشی از مسابقه در نظر گرفته می شود.

توضیح: هیئت حاکمه مربوط می تواند در قوانین ویژه برای یک مسابقه تأکید کند که یکسان بودن رنگ جلو و پشت جلیقه الزامی است.

کفش ها

۲- ورزشکار ها می توانند با پای برهنه یا با پوشیدن کفش یک یا هر دو پا، مسابقه دهند. استفاده از کفش در مسابقه، برای تأمین حفاظت و ثبات در پاها و محکم قرار گرفتن روی زمین است. چنین کفش هایی نباید به نحوی ساخته شده باشد که به ورزشکار هر گونه کمک غیر منصفانه اضافی، از جمله استفاده از هر نوع تکنولوژی که به پوشنده کفش مزیت غیر منصفانه ای دهد، در بر داشته باشد. استفاده تسمه کفش روی قوس پا مجاز است. هر نوع کفش مسابقه ای بایستی بوسیله IAAF تأیید شود.

تعداد میخ ها

۳- سینه و پاشنه کفش ها بایستی طوری ساخته شود که برای بستن یازده میخ، جا داشته باشد. می توان به هر تعداد میخ، تا یازده عدد، استفاده کرد؛ ولی جای بستن میخ ها نباید بیش از یازده جا باشد.

ابعاد میخ ها

۴- بخشی از هر میخ که از سینه یا پاشنه کفش بیرون می زند، نباید از ۹ میلی متر بیشتر باشد، مگر در مورد پرش ارتفاع و پرتاب نیزه که نباید از ۱۲ میلی متر بیشتر باشد. این میخ ها باید طوری ساخته شده باشد که حد اقل برای نیمه طول نزدیکتر به نوک در یک مربع ۴ میلیمتری جا شود .

سینه و پاشنه کفش

۵- سینه و یا پاشنه کفش می تواند شیارها، ردیف های برجسته ، داندانه ها یا برآمدگی هایی داشته باشد، مشروط به این که از همان جنس کف اصلی یا شبیه به آن باشد.

در پرش ارتفاع و پرش طول ، کف کفش می تواند حداکثر ۱۳ میلی متر و پاشنه کفش پرش ارتفاع حداکثر ۱۹ میلی متر ضخامت داشته باشد. در سایر موارد کف و یا پاشنه کفش می تواند به هر ضخامتی باشد.

توضیح : ضخامت کف و پاشنه بر مبنای فاصله بین سطح بالای داخل و سطح زیرین خارج کف کفش ، شامل مشخصات پیش گفته و به انضمام هر نوع یا شکل نرم در داخل قسمت پنجه ، اندازه گیری می شود .

ملحقات و اضافات کفش

۶- شرکت کنندگان مجاز نیستند در داخل یا خارج از کفش خود از هر گونه ابزاری استفاده کنند که در افزایش ضخامت کفش ، بیش از حداکثر مجاز، تأثیر داشته و یا به پوشنده آن هر گونه مزیتی که در صورت استفاده از کفش موصوف در بند قبلی به دست نمی آید بدهد.

شماره های ورزشکاران

۷- برای هر شرکت کننده دو شماره که باید در طی مسابقه یکی روی سینه و یکی روی پشت ، طوری قرار بگیرد که به وضوح دیده

شود ، در نظر گرفته می شود.

شرکت کنندگان پرش با نیزه و ارتفاع می توانند فقط یک شماره روی سینه و یا پشت خو بپوشند . شماره سینه بایستی مطابق با شماره ای باشد که در برنامه به او اختصاص یافته است. اگر در طی مسابقه گرمکن پوشیده می شود، شماره ها بایستی به همان ترتیب روی گرمکن الصاق شود. اسم ورزشکار یا شناسه مناسب دیگر را می توان بجای شماره ها بکار برد.

۸- این شماره ها باید همان گونه که صادر شده پوشیده شود و نباید آن را برید یا تا کرد و یا به هر شکلی از دید مخفی نمود. در دوهای استقامت این شماره ها را می توان سوراخ سوراخ کرد تا به گردش هوا کمک شود، ولی این سوراخ ها نباید روی هر قسمت از حروف یا شماره هایی که روی آن ظاهر شده است ، باشد.

۹- جایی که دستگاه فتوفینیش در کار باشد، کمیته برگزاری می تواند از شرکت کنندگان بخواهد شماره شناسایی دیگری از نوع چسب دار پهلوی شورت های خود قرار دهند. به هیچ شرکت کننده ای اجازه داده نمی شود در مسابقه ای ، بدون نشان دادن شماره یا شماره های سینه و یا شناسایی که به او اختصاص داده شده ، شرکت نماید.

قانون ۱۴۴

کمک به ورزشکاران

اطلاع دادن زمان های میانه

۱- زمان های بینابین و زمان های برندگان مقدماتی می تواند به طور رسمی اعلام شده و یا به نمایش درآید. در غیر این صورت، چنین زمان هایی نباید بدون آن که قبلاً به تأییدسرداور مربوط رسیده باشد، در محوطه مسابقه از سوی اشخاص به اطلاع ورزشکاران برسد.

این تأییدیه باید زمانی داده شود که نمایش دهنده زمان در محل مورد نظر ، برای ورزشکاران قابل رویت نباشد و در شرایطی که چنین زمانهایی برای تمام ورزشکاران حاضر در مسابقه فراهم باشد. محوطه مسابقه ، که معمولاً موانع فیزیکی دارد ، برای این منظور به عنوان محوطه ای که مسابقه به اجرا درآمده و بر طبق قوانین و مقررات برای ورزشکاران و کارکنان مجاز محدودیت دسترسی دارد ، تعریف شده است .

کمک رساندن

۲- هر ورزشکاری که در طی مسابقه در داخل محوطه مسابقه کمک بگیرد یا کمک برساند، توسط سر داور اخطار می گیرد و به او تذکر داده می شود که در صورت تکرار ، از آن ماده اخراج خواهد شد . اگر ورزشکاری از آن ماده اخراج شد ، هر نتیجه ای که تا آن زمان در همان دور از آن ماده بدست آورده است معتبر نخواهد بود . هر چند ، نتایج دورهای قبلی آن ماده معتبر خواهد بود . بر اساس این قانون ، موارد ذیل کمک تلقی شده ، در نتیجه مجاز نخواهد بود :

الف) تنظیم سرعت دویدن در مسابقات از سوی اشخاصی که در مسابقه شرکت ندارند، به صورت دویدن یک دور یا

بخشی از دور یا بوسیله ابزاری فنی (به غیر از آنهایی که تحت قانون ۱۴۴. ۲ (ج) مجاز شناخته می شود)

ب) داشتن یا استفاده از ویدیو یا نوار ضبط صوت ، رادیو ، CD ، انتقال دهنده رادیویی ، تلفن همراه یا وسایلی

نظیر آن در محوطه مسابقه.

بجز در مورد کفشهایی که با قانون ۱۴۳ مطابقت دارد، استفاده از هر فناوری یا وسایلی که برای استفاده کننده مزیتی را که با استفاده از وسیله مشخص شده در قوانین در بر نداشته باشد، کمک محسوب می شود.

در کار برد این قانون، موارد ذیل نباید به عنوان کمک رساندن محسوب شود؛ در نتیجه مجاز است:

پ) ارتباط بین ورزشکاران و مربیان آنها که در محل مسابقه قرار ندارند. برای تسهیل این ارتباط و جلوگیری از برهم خوردن آرامش مسابقات، مکانی در جایگاه تماشاچیان، نزدیک به محل هر یک از مسابقات میدانی، برای قرار گرفتن مربیان ورزشکارانی که مسابقه دارند، در نظر گرفته و محفوظ نگه داشته می شود.

ت) معاینات و معالجات پزشکی و یا فیزیوتراپی، از سوی کارکنان تعیین شده و یا مورد تأیید نماینده پزشکی و یا نماینده فنی که اختصاصاً برای این منظور تعیین شده اند، به منظور قادر ساختن ورزشکار به شرکت یا ادامه شرکت در مسابقه، زمانی که در محدوده مسابقه قرار دارد، مجاز است. چنین معاینات و معالجات پزشکی و یا فیزیوتراپی می تواند یا در محوطه مسابقه بوسیله مقام رسمی پزشکی که توسط کمیته برگزاری تعیین و بوسیله بازوبند، جلیقه یا پوشش قابل تشخیص، یا در محدوده تعیین شده برای خدمات پزشکی، خارج از محدوده مسابقه توسط تیم پزشکی که بویژه توسط نماینده پزشکی یا فنی برای این منظور تعیین شده، صورت گیرد.

این اقدام در هیچ مورد نباید انجام مسابقه و یا آزمایش شرکت کننده را در نوبت تعیین شده، به تأخیر بیندازد.

چنین مراقبت یا کمکی، از سوی هر شخص دیگری، خواه در طی مسابقه یا درست قبل از مسابقه، زمانی که شرکت کنندگان اتاق فراخوان را ترک می کنند، کمک محسوب می شود.

ث) هر نوع وسیله حفاظتی (مثل بانداژ کردن، نواربندی، کمربند، حفاظ، تکیه گاه، و غیره) برای حفاظت یا مقاصد پزشکی.

سرداور همراه با نماینده پزشکی در مورد تعیین نوع مطلوب مختارند. (قانون ۱۸۷، ۴ را ببینید.)

ج) وسایلی که ورزشکار در حین مسابقه با خود همراه دارد، نظیر نمایشگر ضربان قلب یا نمایشگرهای سرعت و مسافت یا حسگرهای گام ها، مشروط به این که چنین ابزاری نتواند برای ارتباط با هر شخص دیگری به کار رود

اطلاعات مربوط به وزش باد

۳- در تمام مواد پرش ها، نزدیک به محدوده محل جهش و در پرتاب های دیسک و نیزه، یک بادنما در جای مناسب قرار داده می شود تا جهت و شدت تقریبی باد را به ورزشکار نشان دهد.

نوشیدن و با اسفنج مرطوب کردن

۴- در دوهای ۵۰۰۰ متر یا بیشتر، کمیته برگزاری می تواند در صورتی که شرایط جوی ایجاب نماید، برای ورزشکاران آب و اسفنج مرطوب فراهم نماید.

قانون ۱۴۵

محرومیت

اگر ورزشکاری در ماده ای به دلیل نقض هر قانونی محروم شد ، بایستی قانونی که نقض شده است در نتایج رسمی ذکر شود .
۱- اگر ورزشکاری ، به دلیل تخلف از قوانین فنی IAAF در ماده ای محروم شد(به غیر از قوانین ۱۲۵. ۵ یا ۱۶۲. ۵) نباید نتیجه ای که در همان دور ، تا زمان محرومیت بدست آمده است معتبر شناخته شود . هرچند نتایج بدست آمده در یک دور قبلی در آن ماده معتبر خواهد بود . چنین محرومیتی از یک ماده نباید مانع ورزشکار از شرکت در هر ماده بعدی در آن مسابقه باشد .

۲- اگر ورزشکاری به دلیل رفتاری غیر ورزشی یا استفاده از روشی ناصحیح از مسابقه محروم شود ، مورد قانونی آن باید در نتایج رسمی قید شده و دلایل چنین محرومیتی ارائه شود . اگر ورزشکاری برای دومین بار طبق قانون ۱۲۵. ۵ به دلیل رفتاری غیر ورزشی یا استفاده از روشی ناصحیح در یک ماده ، یا طبق قانون ۱۶۲. ۵ ، اخطار بگیرد ، در آن ماده از مسابقه محروم می شود . اگر اخطار دوم ورزشکار در ماده دیگری به او داده شود او فقط از ماده دوم محروم می شود . هر نتیجه ای که در همان دور از همان ماده بدست آمده باشد معتبر شناخته نخواهد شد . با این حال ، نتایج بدست آمده در دور قبلی از آن ماده ، سایر مواد قبلی یا مواد انفرادی قبلی از یک ماده مرکب معتبر شناخته می شود . سر داور می تواند ورزشکاری را که به دلیل رفتار غیر ورزشی یا استفاده از روشی ناصحیح اخطار گرفته است ، از شرکت در همه مواد دیگر آن مسابقه ، از جمله مواد مرکب ، محروم نماید . در صورتی که تخلفی که صورت گرفته است جدی در نظر گرفته شود، به منظور اقدامات انضباطی بیشتر در مورد ورزشکار خاطی کارگردان مسابقات طبق قانون ۶۰. ۴ (ج) ، به هیئت حاکمه مربوط گزارش خواهد داد .

قانون ۱۴۶

اعتراضات و فرجام خواهی

۱- اعتراض های مربوط به وضعیت شرکت یک ورزشکار در مسابقه ، بایدقبل از شروع چنین مسابقه ای به نماینده یا نمایندگان فنی ارائه شود . زمانی که نماینده فنی تصمیمی می گیرد ، حق فرجام خواهی از هیئت ژوری وجود خواهد داشت . در صورتی که قبل از مسابقه موضوع به نحو رضایت بخشی حل نشود ، ورزشکار اجازه خواهد داشت که " در شرایط اعتراضی" مسابقه دهد و موضوع به شورا یا هیئت مربوط محول شود .

۲- اعتراض های مربوط به نتیجه یا برگزاری یک ماده باید تا ۳۰ دقیقه بعد از اعلام رسمی نتیجه آن ماده اعلام شود .

کمیته برگزاری مسابقه مسئولیت دارد از ثبت زمان اعلان نتیجه مسابقه مطمئن شود .

۳- هر اعتراضی باید توسط ورزشکار، یا شخصی به نیابت از او ، یا بوسیله نماینده رسمی یک تیم، به طور شفاهی به سرداور اعلان شود.

چنین شخص یا تیمی فقط در صورتی می تواند اعتراض کند که در همان دور از ماده مسابقه مورد اعتراض (یا فرجام خواهی بعدی) مسابقه داده باشند(یا در مسابقه ای که در آن بر اساس امتیازات تیمی عمل می شود، مسابقه بدهند) . به منظور دستیابی به تصمیمی منصفانه ، سرداور کلیه مدارک در دسترسی را که لازم بداند ، از جمله یک فیلم یا عکسی که بوسیله یک دستگاه ثبت تصویر رسمی ، یا هر مدرک تصویری که در دسترس باشد در نظر می گیرد . سرداور میتواند در مورد اعتراض تصمیم بگیرد یا موضوع را به هیئت ژوری ارجاع دهد .

۴- در یک ماده از دو ها

الف) اگر ورزشکاری بلافاصله و به طور شفاهی نسبت به محکوم شدن به استارت خطا اعتراض کند ، سرداور دوما می تواند به ورزشکار اجازه دهد در شرایط اعتراضی مسابقه دهد تا حق او از همه جهات حفظ شود . مسابقه در شرایط اعتراضی ، در صورتی که استارت خطا بوسیله دستگاه خطاگیر مورد تأیید IAAF مشخص شده باشد ، پذیرفته نخواهد شد ؛ مگر این که به هر دلیلی به عقیده سرداور صحیح نبودن اطلاعات حاصله از دستگاه واضح باشد .

ب) اعتراض می تواند بر اساس عدم موفقیت استارتر در اعلام استارت خطا باشد .

فقط ورزشکاری که مسابقه را به پایان رسانده باشد، یا شخصی از طرف او ، می تواند اعتراض کند . اگر اعتراض مردود شناخته شود ، هر ورزشکاری که مرتکب استارت خطاشده و یا کسی که بر طبق قانون ۱۶۲.۷ در معرض محرومیت قرار گرفته است ، از مسابقه اخراج خواهد شد .

خواه محرومیتی وجود داشته یا نداشته باشد ، سرداور اختیار دارد مسابقه را باطل و در صورت صلاحدید آن را تجدید کند .

توضیح : حق /اعتراض و فرجام خواهی در مورد(ب)، خواه دستگاه خطاگیر استفاده شده و یا نشده باشد ، کار برد دارد .

۵- در مواد میدانی، اگر ورزشکاری نسبت به خطا منظور شدن اجرایش ، بلا فاصله به طور شفاهی اعتراض کند ، سرداور مربوط می تواند به اختیار خود دستور دهد پرش یا پرتاب ورزشکار اندازه گیری و ثبت شود تا به این ترتیب حقوق مربوط به ورزشکار محفوظ بماند .

اگر آزمایش مورد اعتراض در موارد ذیل اتفاق بیفتد :

الف) در طی ۳ آزمایش اولیه پرشهای طول و سه گام و پرتابها که در آن بیش از ۸ نفر در حال مسابقه باشند ، و ورزشکار

فقط در صورتی که اعتراض یا پژوهش خواهی بعدی او پذیرفته شود در ۳ دور نهایی بعدی حضور خواهد یافت ؛ یا

(ب) در یک پرش عمودی، جایی که ورزشکار فقط در صورتی که اعتراض یا پژوهش خواهی او تأیید شود به ارتفاع بالاتر خواهد رفت، سرداور می تواند به ورزشکار اجازه دهد به مسابقه ادامه دهد تا حقوقش از هر لحاظ محفوظ ماند.

۶- پژوهش خواهی از هیئت ژوری باید ظرف ۳۰ دقیقه:

(الف) از زمان اعلام رسمی نتیجه اصلاح شده یک ماده، ناشی از تصمیم سر داور؛ یا

(ب) از زمان اطلاع رسانی به ورزشکار یا ورزشکاران معترض، در صورتی که در هیچ نتیجه ای اصلاحی صورت نگرفته باشد.

اعتراض باید به صورت کتبی بوده و توسط ورزشکار یا شخصی به نیابت از طرف او ویا نماینده رسمی امضا شود، همچنین

باید مبلغ ۱۰۰ دلار آمریکا، یا معادل آن به ارز داخلی، سپرده گذاشته شود؛ که در صورت رد اعتراض، ضبط خواهد شد.

ورزشکار یا تیم فقط در صورتی می تواند در خواست استیناف کند که در آن دور از ماده مسابقه ای که اعتراض به آن مربوط

است مسابقه داده باشد (یا در مسابقه ای که جدول امتیازی محاسبه می شود مسابقه دهند).

توضیح: سرداور مربوط، بعد از تصمیم گیری در مورد یک اعتراض، بلافاصله مرکز اطلاعات فنی TIC را از زمان اخذ تصمیم

مطلع می سازد. اگر سر داور قادر به انتقال این تصمیم به تیم (یا تیمها)، ورزشکار (یا ورزشکارها) نباشد، زمان رسمی اعلام

نظر، زمان مشخص در مرکز اطلاعات فنی خواهد بود.

۷- هیئت ژوری باید برای رسیدن به یک تصمیم منصفانه، با تمام اشخاص مربوط مشورت کند. اگر هیئت ژوری تردید

داشته باشد، می تواند سایر مدارک موجود را در نظر بگیرد. اگر چنین مدارکی، از جمله هر مدرک تصویری موجود قطعی

نباشد، تصمیم سرداور یا داور ارشد معتبر خواهد بود.

۸- هیئت ژوری، در صورتی که شواهد قطعی ارائه شود، می تواند در تصمیم خود تجدید نظر کند، مشروط به این که

تصمیم جدید کار برد داشته باشد. معمولاً، چنین تجدید نظری می تواند فقط قبل از اجرای مراسم پیروزی ماده مربوط

صورت بگیرد، مگر این که هیئت حاکمه مربوط معتقد باشد که شرایط طور دیگری اقتضا می کند.

۹- تصمیماتی که شامل امتیازاتی می شود که در قانون عنوان نشده، بوسیله رئیس جلسه هیئت ژوری به اطلاع دبیر کل

IAAF خواهد رسید.

۱۰- تصمیم هیئت ژوری (یا سرداور، در صورتی که هیئت ژوری غایب باشد یا جلسه هیئت ژوری تشکیل نشده باشد)، نهایی

و امکان فرجام خواهی بیشتری وجود نخواهد داشت.

قانون ۱۴۷

مسابقات مختلط

در تمام مسابقاتی که به طور کامل در ورزشگاه برگزار می شوند، معمولاً برگزاری مواد مختلط بین شرکت کنندگان زن و مرد مجاز نیست؛ هرچند، می توان مسابقات مختلط ورزشگاهی در مواد میدانی و در مسابقات ۵۰۰۰ متر یا بیشتر را، بغیر از مسابقاتی که طبق قوانین ۱.۱ (الف) تا (ج) قرار دارد، برگزار نمود.

در مورد مسابقاتی که طبق قوانین ۱.۱ (خ) و (د) قرار دارد و در مسابقات بخصوصی که توسط مقامات منطقه ای مربوط اجازه داده شده، چنین مسابقات مختلطی مجاز خواهد بود.

توضیح: زمانی که مسابقات مختلط در مواد میدانی انجام می شود بایستی برگه های نتایج به صورت مجزا برای هر جنسیت بکار رود.

قانون ۱۴۸

اندازه گیری ها

برای مواد دو و میدانی در مسابقاتی که طبق قوانین ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج) برگزار می شود، تمام اندازه گیری ها بایستی با یک نوار یا میله فولادی درجه بندی شده مورد تایید، یا دستگاه اندازه گیری علمی انجام شود. متر فولادی، میله یا ابزار اندازه گیر علمی باید بوسیله IAAF تأیید و صحت وسیله اندازه گیری مورد استفاده در مسابقه، بوسیله سازمان تعیین شده توسط مراجع ذیصلاح ملی، مبنی بر انجام اندازه گیری ها بر مبنای استانداردهای بین المللی اندازه گیری، تأیید شده باشد.

در مسابقات دیگر که طبق قوانین ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج) برگزار نمی شوند می توان از نوارهای الیاف شیشه نیز استفاده کرد.

توضیح: در مورد رکورد ها، قانون ۲۶۰. ۲۶ (الف) را ببیند.

قانون ۱۴۹

اعتبار نتایج

- ۱- نتایج ورزشکار وقتی معتبر خواهد بود که در طی مسابقه رسمی که بر طبق قوانین IAAF برگزار شده است، به دست آمده باشد.
- ۲- نتایج بدست آمده در موادی که به طور معمول در یک ورزشگاه، بدون تجهیزات ورزشی (نظیر آن هایی که در میدان دهکده، امکانات ورزشی دیگر، ساحل، وغیره) بدست آید معتبر و برای کلیه مقاصد به کار خواهد رفت، مشروط به این که آن ها شرایط ذیل را داشته باشند:

(الف) هیئت حاکمه مربوط همانگونه که در قانون ۱ تا ۳ آمده است مجوز مسابقه را صادر کرده باشد ؛

(ب) هیئتی واجد شرایط از مقامات رسمی ملی برای اداره رویداد تعیین شده باشد ؛

(پ) هر جا که کاربرد داشته باشد ، مطابق مقررات بودن تجهیزات و وسایل اعلام شود ؛ و

(ت) رویداد در محل رویداد یا امکانات مطابق با قوانین و رعایت گواهینامه ای که تحت قانون ۱۳۵ بوسیله یک بازرس رسمی

بر اساس اندازه گیری هادر همان روز مسابقه ، انجام شود .

قانون ۱۵۰

ضبط ویدیویی

پیشنهاد می شود ، در مسابقاتی که طبق قانون ۱. ۱ (الف) ، (ب) ، و (پ) و (ج) برگزار می شود ، و در صورت امکان در سایر

مسابقات ، برای تأمین رضایت نمایندگان فنی ، تمام مواد به طور رسمی ضبط ویدیویی شود . این اقدام برای نشان دادن

درستی نتایج و نشان دادن هرگونه تخلف از قوانین کفایت خواهد کرد .

قانون ۱۵۱

امتیاز دادن

در مسابقه ای که نتیجه آن از روی امتیاز تعیین می شود ، بایستی قبل از شروع مسابقه ، تمام کشورهای شرکت کننده در

مورد روش امتیاز دادن توافق کنند.

بخش سوم – مواد دو ها

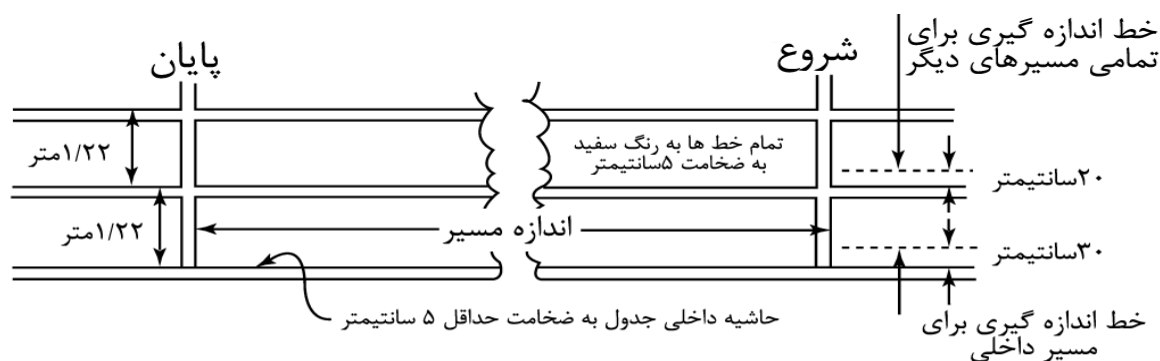
قوانین ۱۶۳، ۲۰۱۶۳، ۶۰۱۶۳ (بجز بنا بر قوانین ۱۱۰۲۳۰ و ۹۰۲۴۰)، ۲۰۱۶۴ و ۱۶۵ نیز، در بخشهای هفتم، هشتم و نهم نیز کاربرد دارد.

قانون ۱۶۰

اندازه گیری های مسیر دو ها

۱- مسافت یک مسیر دوی استاندارد بایستی ۴۰۰ متر باشد. مسیر باید از دو قسمت موازی و دو قوس که شعاع هایشان مساوی است تشکیل شود. قسمت داخلی پیست بایستی به وسیله کناره ای از جنس مناسب به ارتفاع ۵ سانتی متر و به عرض حد اقل ۵ سانتی متر مرزبندی شده باشد. کناره های بخش های مستقیم را می توان برداشت و یک خط به عرض ۵ سانتیمتر جایگزین آن نمود.

اگر برای مسابقات میدانی، لازم باشد بخشی از کناره قوس به طور موقتی برداشته شود، بایستی جای سطح زیر آن با خط سفیدی به عرض ۵ سانتی متر مشخص شود و با فاصله حداکثر ۴ متر، مخروط های ایمنی یا پرچم، به ارتفاع حداقل ۲۰ سانتی متر روی خط سفید قرار داده شود؛ به طوری که لبه پایه مخروط ایمنی یا میله پرچم بر لبه خط سفید نزدیک تر به مسیر های دویدن منطبق شود. (پرچم ها باید با زاویه ۶۰ درجه نسبت به زمین دور از پیست قرار داده شوند.) این کار برای آن بخش از مسیر ۳۰۰۰ متر با مانع که دهنده ها برای عبور از چاله آب مسیر اصلی را تغییر می دهند، در صورتی که شروع برطبق قانون ۱۶۲، ۱۰ و به طور دلخواه، برای مسیر های مستقیم، در این مورد بعدی، در فواصل کمتر از ۱۰ متر، نیز کاربرد دارد.

شکل ۱ - اندازه های مسیر (نما از داخل میدان)

۲- اندازه گیری بایستی از ۳۰ سانتی متر دورتر از جدول و جایی که روی قوس جدول وجود ندارد. از ۲۰ سانتی متری خط

نشانه داخل مسیر ، انجام شود

۳- مسافت مسابقه از لبه خط شروع که دورتر از خط پایان قرار دارد، تا لبه خط پایان که به خط شروع نزدیک تر است اندازه گیری می شود.

۴- در تمام مسابقات دو ، الی ۴۰۰ متر ، هر شرکت کننده باید یک مسیر جداگانه با عرض حداقل ۱/۲۲ (۰/۰۱) مترکم تر یا بیشتر) شامل خط سمت راست مسیر، با خطوطی به عرض ۵ سانتی متر مشخص شده ، داشته باشد. تمام مسیر ها باید عرض اسمی یکسانی داشته باشند. مسیر داخلی بایستی همچنان که در قانون ۱۶۰ . ۲ بیان شده ، اندازه گیری و سایر مسیر ها باید از ۲۰ سانتی متری لبه خارجی خطوط مسیر اندازه گیری شود.

توضیح : در مورد کلیه پیست هایی که قبل از ژانویه سال ۲۰۰۴ میلادی احداث شده اند، مسیر ها می تواند حد اکثر ۱/۲۵ متر عرض داشته باشد .

۵ - در مسابقات بین المللی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ت) برگزار می شود پیست بایستی حداقل هشت مسیر داشته باشد.

۶- حداکثر شیب جانبی پیست نباید بیش از یک صدم و شیب سراسری آن ، در راستای دویدن ، نباید بیش از یک هزارم باشد.

توضیح : پیشنهاد می شود که برای پیست های جدید ، شیب جانبی به سوی مسیر داخلی باشد.

۷- اطلاعات فنی کامل در مورد ساختمان پیست ، جانمایی و خط کشی و علامت گذاری در کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات دو و میدانی IAAF ارائه شده است . این قانون اصول اساسی را در بر دارد و بایستی از آن پیروی شود .

۱- در تمام مسابقات الی ۴۰۰ متر (به انضمام اولین عضو تیم ۴×۲۰۰ و امدادی مدلی و ۴×۴۰۰)، باید از بلوکهای استارت استفاده شود. برای سایر مسابقات دو نباید بلوک های استارت به کار رود. وقتی بلوک های استارت روی پیست در جای خود قرار داده می شود، هیچ قسمت از بلوک های استارت نباید روی خط شروع قرار بگیرد یا وارد مسیر دیگر بشود. بلوک های استارت باید مطابق با مشخصات کلی ذیل باشد :

الف) بایستی به طور کامل ساختمان سخت و انعطاف نا پذیری داشته و مزیت غیر منصفانه ای برای ورزشکار در بر نداشته باشند ؛ و

ب) بایستی با تعدادی میله های کوتاه و یا میخ کفش روی پیست ثابت قرار گیرند، به طوری که تا حد امکان آسیب کم تری به پیست وارد شود. ترتیب قرار گرفتن میخ ها بایستی به نحوی باشد که امکان جا به جا کردن بلوک های استارت را فراهم سازد. تعداد ، ضخامت و طول میله ها و یا میخ های بلوک های استارت بستگی به ساختمان پیست دارد. استحکام و ثبات بلوک ها بایستی به نحوی باشد که در موقعی که ورزشکار واقعاً استارت انجام می دهد ، حرکتی نداشته باشد.

پ) زمانی که یک ورزشکار بلوک های استارت شخصی خود را استفاده می کند بایستی با موارد قانون ۱۶۱ (الف) و (ب) مطابقت داشته باشد. بلوک های استارت شخصی می توانند هر طرح یا ساختمانی داشته باشند، مشروط به این که خللی در کار سایر ورزشکاران ایجاد نکند.

ت) زمانی که کمیته برگزاری مسابقات بلوک های استارت را تهیه می کند، بایستی علاوه بر موارد پیش گفته با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشند :

بایستی از دو صفحه جای پا ، که در وضعیت استارت ، پاهای ورزشکار به آن ها فشار وارد می کند، تشکیل شود. صفحات جای پا، بایستی روی قاب سختی که در موقع جدا شدن پاها از بلوک ها هیچ مانعی ایجاد نکند، قرار داده شوند ؛ صفحات جای پا بایستی متناسب با وضعیت استارت ورزشکار شیب دار شوند و می توانند تخت و یا قدری مقعر باشد. سطح صفحات جای پا بایستی برای جا گرفتن میخ های کفش های ورزشکار، با به کار بردن شکاف ها یا فرورفتگی هایی بر روی سطح جای پا و یا با پوشاندن سطح صفحه جای پا با مواد مناسبی که استفاده از میخ های کفش را ممکن می سازد، آماده شده باشند.

سوار کردن سطوح جای پا روی قاب سخت می تواند قابل تنظیم باشد ؛ ولی نباید در موقع استارت واقعی امکان حرکتی را فراهم کند. در تمام موارد ، صفحات جای پا بایستی برای حرکت به جلو و یا به عقب نسبت به یکدیگر، قابل تنظیم باشند.

امکان تنظیم بایستی با ضامن یا ساز و کاری قفلی شکل ، که به سادگی و به سرعت برای ورزشکار قابل استفاده باشد ، تأمین شود.

۲- در مسابقاتی که طبق قوانین ۱ . ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و ت برگزار می شود همچنین در مورد نتایجی که برای دریافت تأییدیه رکورد ارائه می شود ، بلوک های استارت بایستی با یک دستگاه تشخیص خطای استارت، مورد تأیید IAAF ، مرتبط باشد. استارتر و یا استارتر فراخوان تعیین شده، بایستی ، برای واضح شنیدن علائم صوتی که دستگاه در موقع تشخیص استارت خطا (یعنی موقعی که زمان عکس العمل کمتر از صدهزارم ثانیه است) پخش می کند، گوشی بگذارد. به محض این که یک استارتر و یا استارتر فراخوان تعیین شده علائم صوتی را شنید، در صورتی که تپانچه شلیک شود، یا دستگاه استارت تأیید شده فعال شود، بایستی دهنده ها احضار شوند و استارتر بلافاصله زمان های عکس العمل روی دستگاه خطاگیر استارت را ، به منظور مشخص نمودن ورزشکار یا ورزشکارانی که مسئول خطا شدن استارت هستند، بررسی کند. استفاده از این سیستم برای تمام مسابقات دیگر به شدت توصیه می شود.

توضیح : علاوه بر این ، یک سیستم خودکار فراخوانی ، در محدوده قوانین ، می تواند مورد استفاده قرار گیرد .

۳- در مسابقاتی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف) تا (ج) برگزار می شود، شرکت کنندگان باید از بلوک های استارتی که از سوی کمیته برگزاری مسابقات تهیه شده است ، استفاده کنند و در سایر مسابقات، در پیست های مناسب هر گونه آب و هوا ، کمیته برگزاری می تواند اصرار کند که فقط بلوک های استارت تهیه شده آن ها استفاده شود.

قانون ۱۶۲

استارت

۱- محل شروع یک مسابقه باید با خط سفیدی به عرض ۵ سانتی متر مشخص شده باشد. در تمام مواد مسابقات دوها ، که در مسیر های مجزا دویده نمی شود، خط شروع بایستی قوسی شکل باشد ، به نحوی که تمام دوندگان ، از جایی که تا خط پایان به یک فاصله باشد، مسابقه را شروع کنند.

تمام مواد دوها باید از چپ به راست ، رو به سمت دویدن ، شماره گذاری شده باشند .

توضیح : در مورد مسابقاتی که بیرون از ورزشگاه شروع می شوند ، خط استارت می تواند تا ۳۰ سانتیمتر پهنا داشته و به هر رنگی که به وضوح متفاوت با رنگ سطح دویدن است ، باشد .

۲- در تمام مسابقات بین المللی به جز موردی که در ذیل آمده است، فرمان های استارتر به زبان استارتر، به انگلیسی یا فرانسه باشد.

الف) در مسابقات الی ۴۰۰ متر (به انضمام ۴×۲۰۰ ، امدادی مدلی و ۴×۴۰۰) فرمان به صورت " به جای خود" ، " حاضر" خواهد بود.

ب) در مسابقات بیش از ۴۰۰ متر (به غیر از ۴×۲۰۰ ، امدادی مدلی و ۴×۴۰۰) ، فرمان " به جای خود" داده می شود.

تمام مسابقات با شلیک تپانچه استارتر، در حالی که رو به بالا گرفته شده است ، شروع خواهد شد .

توضیح: در مسابقاتی که بر طبق قانون ۱. ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) ، (ث) و (خ) برگزار می شود، فرامین استارتر فقط باید به زبان انگلیسی گفته شود .

۳- در تمام مسابقات دوی الی ۴۰۰ متر (از جمله برای اولین عضو تیم ۴×۲۰۰ ، امدادی مدلی و ۴×۴۰۰) استارت نشسته و استفاده از بلوک های استارت الزامی است . بعد از فرمان " به جای خود" هر شرکت کننده باید به خط شروع نزدیک شود به طور کامل در مسیر مختص به خود و پشت خط شروع، قرار بگیرد. ورزشکار وقتی در وضعیت به جای خود قرار دارد ، نباید با دست ها یا پاهایش خط شروع و یا زمین جلوی آن را لمس کند .

باید هر دو دست و حداقل یک زانوی ورزشکار با زمین تماس داشته و هر دو پا روی بلوک های استارت قرار داشته باشد. هر شرکت کننده باید با فرمان " حاضر" بی درنگ به وضعیت نهایی استارت خود بالا آمده و تماس دست ها با زمین و پاها با بلوک های استارت را حفظ نماید. زمانی که استارتر از ثبات تمام ورزشکاران در وضعیت " حاضر" رضایت حاصل کرد ، تپانچه را شلیک خواهد کرد .

۴- در مسابقات بیش از ۴۰۰ متر (به غیر از ۴×۲۰۰ ، امدادی مدلی و ۴×۴۰۰) ، تمام استارتهای از وضعیت ایستاده انجام می شود .

بعد از فرمان " به جای خود" ورزشکار باید به خط شروع نزدیک و پشت آن در وضعیت شروع قرار بگیرد (در مسابقاتی که در مسیر های مشخص شروع می شود ، به طور کامل در مسیری که به او اختصاص داده شده قرار بگیرد) . ورزشکار نباید در زمان به جای خود ، هیچ قسمتی از زمین را با دست و یا خط شروع یا زمین جلو آن را با پالمس کند . زمانی که استارتر از این که تمام ورزشکاران در وضعیت صحیح استارت ثابت شده اند رضایت حاصل کرد ، تپانچه را شلیک خواهد کرد .

۵- با فرمان " به جای خود" یا " حاضر" ، هر کدام که باشد ، تمام ورزشکاران باید ، بدون درنگ، در وضعیت کامل و نهایی استارت قرار بگیرند . اگر استارتر ، به هر دلیلی ، بعد از قرار گرفتن ورزشکاران در محل های خود ، از آماده بودن همه چیز برای ادامه استارت رضایت نداشته باشد ، او فرمان خواهد داد تا تمام ورزشکاران جای خود را ترک و دستیار استارتر مجدداً آن ها را پشت خطوط استارت جمع خواهد کرد . (قانون ۱۳۰ را نیز ببینید)

جایی که یک ورزشکار به قضاوت استارتر ،

الف) بعد از فرمان " به جای خود ، " یا " حاضر" ، و قبل از شلیک تپانچه ، باعث باطل شدن استارت شود ، مثلاً درمورد استارت نشسته ، با بلند کردن یک دست و یا با نشستن یا ایستادن ، بدون این که دلیل قانع کننده ای داشته باشد ، (چنین دلیلی باید توسط سرداور مربوط بر رسی شود) ؛ یا

ب) موفق به اجرای فرمان به جای خود" یا " حاضر" ، هر کدام که مقتضی باشد نشده باشد ، یا بعد از فرصتی قابل قبول خود را در وضعیت نهایی شروع قرار نداده باشد ؛

پ) بعد از فرمان" به جای خود" یا " حاضر" ، با ایجاد صدا یا عملی نظیر آن ، برای سایر ورزشکاران مزاحمت فراهم کند، استارتر استارت را باطل خواهد کرد .

سرداور می تواند به خاطر رفتار نا صحیح (در صورت تکرار نقض قانون در همان مسابقه اخراج خواهد شد)، برطبق قانون های شماره ۱۲۵ و ۵ و ۱۴۵ .۲ اخطار دهد . در این صورت ، یا زمانی که دلیلی بیرونی سبب باطل شدن استارت شود ، یا سرداور با تصمیم استارتر موافق نباشد ، باید به تمام ورزشکاران کارت سبز نشان داده شود تا اعلام شود که آن ها خطایی در استارت انجام نداده اند .

استارت خطا

۶- یک ورزشکار بعد از اینکه وضعیت کامل و نهایی " حاضر" به خود گرفت، نباید استارت خود را، تا بعد از شنیدن صدای شلیک تپانچه یا دستگاه مورد تأیید، شروع نماید. اگر به قضاوت استارتر یا استارتر فراهخوان ، به هر اندازه زودتر شروع کند برایش خطای استارت منظور خواهد شد.

در صورتی که به تشخیص استارتر موارد ذیل نیز پیش آید ، برای ورزشکار خطای استارت منظور خواهد شد :

الف) ورزشکاری بعد از زمان معقول موفق به گرفتن وضعیت " به جای خود" یا " حاضر" آن گونه که مناسب است ، نشده باشد.

ب) ورزشکاری بعد از فرمان " به جای خود" با ایجاد صدا یا جور دیگری ، برای سایر شرکت کنندگان در مسابقه مزاحمت ایجاد کند.

توضیح : زمانی که دستگاه تشخیص خطای مورد تایید IAAF مورد استفاده قرار می گیرد(قانون ۱۶۱ . ۲ برای جزئیات کاربرد دستگاه را ببینید) ، مدرک این دستگاه به طور معمول برای استارتر قطعی خواهد بود .

۷- به جز در مسابقات مرکب ، هر شرکت کننده ای که در یک استارت خطا کند، از دور مسابقه خارج می شود.

در مواد مرکب ، به هر ورزشکار مسئول یک استارت خطا ، اخطار داده می شود . فقط یک استارت خطادر مسابقه، بدون آن که ورزشکار یا چند ورزشکار از دور مسابقه خارج شوند مجاز خواهد بود . هر ورزشکاری که برای خطای دیگری در استارت مسئول باشد ، از دور مسابقه خارج خواهد شد . (قانون ۲۰۰ . ۹ (پ) را ببینید)

۸- در صورت استارت خطا ، دستیار استارتر به ترتیب ذیل رفتار خواهد کرد :

به غیر از مواد مرکب ، ورزشکار یا ورزشکاران مسئول استارت خطا، از مسابقه اخراج خواهند شد و یک کارت قرمز و سیاه (که از قطر کنار هم قرار گرفته اند) در برابر آن ها با لابرده می شود و علامت مربوط به مسیر های آن ها نیز نشان داده میشود .

در مواد مرکب ، در مورد اولین استارت خطا ، بابلند کردن یک کارت زرد و سیاه (که از قطر کنار هم قرار دارند) در مقابل ورزشکار یا ورزشکارانی که مسئول خطای استارت بوده اند ، اخطار داده می شود ؛ و هم زمان نشانه مربوط به مسیر و مسیر های مربوط به ورزشکار یا ورزشکاران نیز نشان داده می شود . در همان زمان ، با بلند کردن کارت زرد و سیاه در برابر همه ورزشکاران حاضر در مسابقه ، بوسیله یک یا چند دستیار استارتر، به آن ها اخطار داده می شود تا به آن ها هشدار داده شود که هرکدام مرتکب استارت خطای دیگری بشود از دور مسابقه اخراج خواهد شد . در صورت خطای دیگری در استارت، ورزشکار یا ورزشکاران مسبب خطا از دور مسابقه اخراج خواهند شد و یک کارت قرمز و سیاه در جلو آن ها بالابرده می شود و نشانه روی مسیرمربوط نیز مشخص خواهد شد .

از سیستم اصلی (بلند کردن کارت در مقابل ورزشکار یا ورزشکاران مسئول استارت خطا) ، در صورتی که نشانه های مسیر مورد استفاده قرار نگیرند، نیز پیروی خواهد شد .

توضیح : در عمل ، زمانی که یک یا تعداد بیشتری از ورزشکاران در استارت خطا می کنند، دیگران هم متمایل به تبعیت از آن ها خواهند بود ؛ و اصولا هر شرکت کننده ای که چنین کند در استارت خطا کرده است.

استارتر فقط شرکت کننده یا شرکت کنندگانی را که به عقیده او ، مسئول استارت خطا بوده اند از مسابقه اخراج و یا اخطار خواهد داد.

این امر می تواند منجر به اخراج یا اخطار گرفتن بیش از یک شرکت کننده بشود. اگر استارت خطا مربوط به هیچ شرکت کننده ای نباشد، نباید اخطاری داده شود و یک کارت سبز به تمام شرکت کنندگان نشان داده خواهد شد.

۸- استارتر و یا هر استارتر فراخوان که به منصفانه نبودن استارت اعتقاد داشته باشد ، با شلیک تپانچه شرکت کنندگان را فرا خواهد خواند.

۱۰۰۰ متر ، ۲۰۰۰ متر ، ۳۰۰۰ متر ، ۵۰۰۰ متر و ۱۰۰۰۰ متر

۱۰- زمانی که بیش از دوازده شرکت کننده در مسابقه باشند، می توان آن ها را به دو گروه تقسیم نمود که یک گروه شامل حدود ۶۵٪ شرکت کنندگان در خط شروع عادی و گروه دیگر هم خط شروع مجزایی که در عرض نیمه بیرونی پیست مشخص شده قرار می گیرند.

گروه دیگر تا اولین قوس ، روی نیمه بیرونی مسیر ، که باید بوسیله مخروط ها یا پرچم هایی به صورتی که در قانون ۱.۱۶۰ توصیف شده خواهد دوید .

خط قوسی شکل برای شروع مجزا باید به نحوی کشیده شود که تمام شرکت کنندگان مسافت یکسانی را طی کنند .
خط برشی که برای ۸۰۰ متر در قانون ۱۶۳ بند ۵ تشریح شده ، جایی را که از ورزشکاران گروه بیرونی دوی ۲۰۰۰ متر و ۱۰۰۰۰ متر می توانند به دوندگانی که از استارت معمولی استفاده می کنند بپیوندند ، نشان می دهد . برای استارت های گروهی در ۱۰۰۰، ۳۰۰۰ و ۵۰۰۰ متر بایستی مسیر در مدخل ورودی بخش مستقیم پایانی نشانه گذاری شود تا جایی که ورزشکاران شروع کننده در گروه بیرونی می توانند به دوندگانی که از استارت معمولی استفاده می کنند بپیوندند مشخص شود. این نشانه می تواند علامت ۵×۵ سانتی متر روی خط بین مسیر های ۴ و ۵ (۳ و ۴ در پیست هایی که ۶ مسپردارند) که روی آن یک مخروط یا پرچم ، تا زمانی که دو گروه بگذرند قرار دارد، باشد.

قانون ۱۶۳

مسابقه

۱- جهت دویدن و پیاده روی در پیستهای بیضی شکل بایستی از دست چپ باشد. مسیر ها باید با شماره یک برای مسیر داخلی دست چپ شماره گذاری شود.

سد راه کردن

۲- هر ورزشکاری که در خلال مسابقه به دیگری تنه بزند یا برای ورزشکار دیگر مانع ایجاد کند ، به نحوی که از پیشروی او جلوگیری نماید، مستحق محروم شدن از آن ماده است. سرداور مختار است دستور دهد مسابقه بدون حضور ورزشکار یا ورزشکاران محروم شده ، تجدید شود ؛ یا اگر در مرحله مقدماتی باشد، اجازه دهد هر ورزشکار یا ورزشکارانی که به طور جدی به خاطر تنه خوردن و یا ایجاد مانع زیان دیده اند (به غیر از شرکت کننده محروم شده) در دور بعدی آن ماده شرکت کنند. به طور معمول این دسته از ورزشکاران باید آن دو را با تلاش صادقانه به اتمام رسانده باشند.
سرداور همچنین اختیار دارد، در شرایط استثنایی و بدون آن که محرومیتی وجود داشته باشد، در صورتی که صحیح و منصفانه بداند ، دستور دهد مسابقه تجدید شود .

تجاوز از مسیر

۳- الف) در تمام مسابقاتی که در مسیر مجزا دویده می شود، هر شرکت کننده باید از ابتدا تا انتها، در مسیری که به او اختصاص داده شده است بدود. این موضوع در مورد هر بخش از مسابقه که باید در مسیر دویده شود، کاربرد دارد.

ب) در تمام مسابقات (یا هر قسمت از مسابقه) که در مسیر دویده نمی شود، ورزشکاری که روی قوس می دود، روی نیمه خارجی، آنگونه که در قانون ۱۶۲. ۱۰ آمده است، یا در انتقال از پیست برای عبور از مانع چاله آب ۳۰۰۰ مانع، نباید روی برجستگی یا خط نشانه ای که برای مرز پیست به کار می رود قدم بگذارد یا بدود (قسمت داخلی پیست، نیمه خارجی پیست، یا انتقال از مسیر برای عبور از مانع چاله آب ۳۰۰۰ مانع)

به غیر از موردی که در قانون ۱۶۳. ۴، بیان شده، اگر سرداور با گزارش داور، کمک داور یا به ترتیب دیگری متقاعد شود که شرکت کننده خارج از مسیر خود دویده است، او را محروم خواهد کرد.

۴- شرکت کننده محروم نخواهد شد اگر:

الف) بوسیله شخص دیگری هل داده شود یا مجبور به دویدن خارج از مسیر خود، یا خط نشانه مرز، یا ب) در مسیر مستقیم یا خارج از خط بیرونی مسیر خود در قوس قدم بگذارد یا بدود و اگر هیچ مزیت عمده ای حاصل نشده، و برای ورزشکار دیگری مزاحمتی ایجاد نکرده و مانع پیشرفتشان نشده باشد.

توضیح: مزیت مهم شامل پیش بردن موقعیت خود به هر وسیله ای، از جمله خارج کردن خود از یک وضعیت محاصره شده در مسابقه از طریق قدم گذاشتن یا دویدن داخل لبه پیست.

۵- در مسابقاتی که طبق قانون ۱. ۱ الف)، ب) و پ) برگزار می شود شرکت کنندگان در ماده ۸۰۰ متر باید تا لبه نزدیک تر خط تغییر مسیر، بعد از اولین قوس که مجاز به خارج شدن از مسیر های خاص خود هستند، در مسیر خود بدوند. نشانه تغییر مسیر باید به صورت خطی قوسی شکل، به عرض ۵ سانتی متر که در عرض پیست کشیده شده و در هر دو طرف آن پرچم هایی حداقل به ارتفاع ۱/۵ متر در خارج پیست قرار داده شده است، مشخص شود.

برای کمک به ورزشکاران در شناسایی خط تغییر مسیر، می توان مخروط یا منشورهای کوچکی به ابعاد ۵×۵ سانتی متر که ارتفاع آن بیش از ۱۵ سانتی متر نباشد، ترجیحاً متفاوت با رنگ خط تغییر مسیر و خطوط مسیر، روی محل تقاطع خط مسیر و خط تغییر مسیر قرار داد.

توضیح: در مسابقات بین المللی، کشورهای شرکت کننده می توانند درباره ی استفاده نکردن از مسیر های مجزابه توافق برسند.

خارج شدن از پیست

۶- به شرکت کننده ای که به اختیار از پیست خارج شده است نباید اجازه داد به مسابقه ادامه دهد.

نشانه های کنترل

۷- به جز مسابقات امدادی که در داخل مسیر ها دویده می شوند، شرکت کنندگان مجاز نیستند برای کمک به خود علائم تنظیمی ایجاد کنند و یا اشیایی را روی پیست و یا در حاشیه آن قرار دهند.

اندازه گیری سرعت باد

۸- تمام دستگاههای بادسنج مورد استفاده ، بایستی بوسیله IAAF تأیید شده باشد و صحت دستگاه بوسیله سازمان تعیین شده توسط مراجع ذیصلاح ملی اندازه گیری تأیید شده باشد ؛ به نحوی که بتوان تمام اندازه گیری ها را بر مبنای استاندارد های ملی و بین المللی رد گیری کرد .

۹- در کلیه مسابقات طبق قوانین ۱ . ۱ (الف) ، تا (چ) و برای هر نتیجه ای که برای ثبت رکورد ارائه می شود بایستی از بادسنج های غیر مکانیکی استفاده شود .

یک بادسنج مکانیکی باید حفاظ مناسب داشته باشد تا ضربه هر گونه ورزش باد عرضی را کاهش دهد. در بادسنج هایی که از لوله های توخالی استفاده می شود ، درازای هر طرف ابزار اندازه گیری باید حداقل دو برابر قطر لوله باشد.

۱۰- برای مواد دو ها ، بادسنج باید کنار مسیر مستقیم ، هم جوار با مسیر ۱ ، در فاصله ۵۰ متری از خط پایان قرار گیرد و باید ۱/۲۲ متر از زمین ارتفاع داشته و فاصله اش از پیست بیش از ۲ متر نباشد.

۱۱- بادسنج می تواند به صورت خودکار و یا از راه دور شروع به کار کرده و یا متوقف شود و اطلاعات به طور مستقیم به کامپیوتر مسابقه انتقال یابد.

۱۲- دوره زمانی که سرعت باد بعد از شعله شلیک تپانچه استارتر یا دستگاه استارت مورد تأیید، باید اندازه گیری شود به قرار ذیل است:

۱۰۰ متر ۱۰ ثانیه

۱۰۰ متر با مانع ۱۳ ثانیه

۱۱۰ متر با مانع ۱۳ ثانیه

در ماده ۲۰۰ متر، سرعت باد بایستی برای یک دوره زمانی ۱۰ ثانیه ای ، که با ورود اولین دهنده به خط مستقیم شروع می شود اندازه گیری شود.

۱۳- بادسنج باید بر حسب متر بر ثانیه ، که برای دهم متر بر ثانیه بعدی گرد شده است ، (به غیر از مواردی که کسر ثانیه صفر باشد) ، در جهت مثبت ورزش باد (یعنی ، قرائت ۲/۰۳+ متر بر ثانیه باید به صورت ۲/۱+ ، قرائت ۲/۰۳- متر بر ثانیه باید به صورت ۲-) ثبت شود خوانده شود. وسایل اندازه گیری که قرائت دیجیتالی آن به صورت دهم متر بر ثانیه است باید به نحوی ساخته شود که با این قانون مطابقت داشته باشد.

قانون ۱۶۴

پایان مسابقه

- ۱- پایان مسابقه دو باید با خط سفیدی به عرض ۵ سانتی متر مشخص شود.
توضیح: در مورد مسابقاتی که در خارج ورزشگاه خاتمه پیدا می کنند ، خط پایان می تواند به پهنای ۳۰ سانتیمتر و با هر رنگی مشخص از رنگ سطح مسیر ، باشد .
- ۲- ورزشکاران به ترتیبی که تنه آنها (یعنی چهارچوب تنه، به غیر از سر، گردن، بازوها، ران ها ، دست ها و پاها) به صفحه عمودی لبه نزدیکتر خط پایان - که در بالا تعریف شد- می رسد ، رده بندی می شوند.
- ۳- در هر مسابقه دو که بر مبنای مسافت طی شده در یک دوره زمانی ثابت نتیجه گیری می شود، استارت را باید دقیقاً یک دقیقه قبل از پایان مسابقه تپانچه را شلیک کند تا شرکت کنندگان و داوران را مطلع سازد که مسابقه رو به پایان است. وقت نگهدار ارشد، استارت را راهنمایی خواهد کرد و دقیقاً بعد از طی زمان مشخص شده ، استارت را با شلیک مجدد تپانچه پایان مسابقه را اعلام می کند. در لحظه ای
- که تپانچه به علامت پایان مسابقه شلیک می شود، داورانی که به همین منظور تعیین شده اند ، محل دقیقی که هر شرکت کننده برای آخرین بار ، قبل یا همزمان با شلیک تپانچه، پیست را لمس کرده است، علامت گذاری خواهد کرد.
- مسافت به دست آمده باید تا نزدیکترین متر در پشت این نشانه اندازه گیری شود. قبل از شروع مسابقه به منظور نشانه گذاری مسافت به دست آمده ، حداقل یک داور تعیین می شود.

قانون ۱۶۵

زمانسنجی و فتوفینیش

- ۱- سه روش متفاوت برای زمان سنجی رسمی شناخته می شود :
(الف) زمانسنجی دستی
(ب) زمانسنجی تمام خودکار حاصل از دستگاه فتوفینیش ؛
(پ) زمانسنجی که به وسیله یک دستگاه بیسیم برای مسابقاتی که فقط طبق قانون ۲۳۰ (مسابقاتی که به طور کامل در ورزشگاه برگزار نمی شوند) ، ۲۴۰ و ۲۵۰ برگزار می شوند.

۲- زمان هر شرکت کننده از لحظه ای که قسمتی از بالاتنه او (یعنی قاب تنه، آن گونه که از سر ، گردن، بازوها ، پاها ، دست ها و ران ها قابل تشخیص است) به صفحه ی عمودی نزدیکترین لبه خط پایان برسد، گرفته می شود.

۳- زمان های مربوط به تمام کسانی که مسابقه را تمام میکنند بایستی ثبت شود. علاوه بر این ، هر جا که ممکن است ، بایستی زمان های هر دور در دوهای ۸۰۰ متر و بیشتر و زمان های میانی در هر ۱۰۰۰ متر از مسابقات ۳۰۰۰ متر و بیشتر ثبت شود.

زمان سنجی دستی

۴- وقت نگهداران باید در راستای خط پایان و خارج از پیست قرار داشته باشند. در صورت امکان آن ها باید جایی قرار بگیرند که حداقل ۵ متر از مسیر بیرونی پیست فاصله داشته باشد. برای این که همگی بتوانند دید خوبی بر خط پایان داشته باشند ، باید سکوی مرتفعی فراهم باشد.

۵- وقت نگهداران باید از دستگاه های زمان سنجی که با دست کار می کنند و صفحه نمایش دیجیتالی دارند ، استفاده کنند. همه این گونه ابزارهای زمان سنجی از نظر قوانین IAAF " ساعت " خوانده می شوند.

۶- زمان یک دور و زمانهای بینابین ، همانگونه که در قانون ۳.۱۶۵ آمده است ، باید یا بوسیله اعضای تیم وقت نگهداران با به کار بردن ساعتهایی که قادر است بیش از یک زمان را ثبت کند، یا بوسیله وقت نگهداران اضافی ثبت شود .

۷- زمانسنجی بایستی با دیدن شعله یا دود تپانچه شروع شود .

۸- سه نفر وقت نگهدار رسمی (که یکی از آنها وقت نگهدار ارشد خواهد بود) و یک یا دو وقت نگهدار اضافی باید زمان برنده هر ماده را تعیین کنند. (در مورد مواد مرکب ، قانون ۹.۲۰۰ (ب) را ببینید .)

زمان هایی که با ساعت های وقت نگهداران اضافی ثبت شده است نباید در نظر گرفته شود ؛ مگر این که یک یا چند ساعت وقت نگهدارها زمان را به درستی ثبت نکرده باشد که در این صورت وقت نگهدارهای اضافی ، به ترتیبی که قبلاً معین شده ، احضار می شوند، به نحوی که در تمام مسابقات دو ، زمان رسمی برنده را سه وقت نگهدار ثبت کرده باشند.

۹- هر وقت نگهدار باید به طور مستقل و بدون نشان دادن ساعت خود و یا گفت و گو با هر شخص دیگری درباره ی زمان خود ، زمانش را روی برگه های رسمی ثبت، و پس از امضای آن ، به وقت نگهدار ارشد ، که می تواند ساعت ها را جهت تأیید زمان های گزارش شده امتحان کند، بدهد.

۱۰- برای تمام مسابقاتی که با سیستم دستی زمان سنجی شده اند ، زمان ها باید به شرح ذیل خوانده و ثبت شود .

الف) برای مسابقات روی پیست ، بجز وقتی که زمان دقیقاً ۰/۱ ثانیه باشد ، زمان باید به ثانیه کامل طولانی تر بعدی تبدیل شود، یعنی ۱۰/۱۱ به صورت ۱۰/۲ ثبت می شود .

ب) برای مسابقاتی که به طور کامل یا بخشی از آن در بیرون ورزشگاه برگزار می شود ، بجز وقتی که زمان دقیقا ۰/۱ باشد ، باید به ثانیه کامل طولانی تر بعدی تبدیل شود . یعنی ۴۴/۳ - ۲-۰۹ به ۴۵ - ۲-۰۹ تبدیل شود .

اگر عقربه ساعت بین دو خط نشان دهنده زمان قرار بگیرد، باید زمان طولانی تر پذیرفته شود. اگر ساعت یک صدم ثانیه دار، یا زمان گیر دیجیتالی الکترونیکی که با دست کار می کند ، به کار برده شود ، تمام زمان هایی که در دهگان ثانیه به صفر ختم نمی شوند باید به یک دهم ثانیه طولانی تر بعدی گرد شوند، یعنی ۱۰/۱۱ باید به صورت ۱۰/۲ خوانده شود.

۱۱- اگر، بعد از تبدیل به صورتی که در بالا ذکر شد ، از سه ساعت ، دو تا با هم مطابقت داشته باشند و ساعت سوم مطابقت نداشته باشد، زمان ثبت شده با دو ساعت زمان رسمی خواهد بود . اگر هر سه ساعت با هم مغایرت داشته باشند ، زمان ساعت بین بیشتر و کم تر رسمی خواهد بود . اگر فقط دو زمان در اختیار باشد، و آن ها باهم متفاوت باشند زمان طولانی تر رسمی خواهد بود.

۱۲- وقت نگهدار ارشد، که مطابق با قوانین پیش گفته عمل خواهد کرد، زمان رسمی هر شرکت کننده را تعیین می کند، و نتیجه را برای انتشار در اختیار منشی مسابقات قرار می دهد.

زمانسنجی تمام خودکارو دستگاه فتوفینیش

۱۳- در تمام مسابقات باید زمانسنجی تمام خودکارو دستگاه فتوفینیش مورد تایید IAAF به کار رود.

دستگاه

۱۴- دستگاه فتوفینیش باید بر اساس آزمایش صحت کارکرد که در فاصله ۴ زمانی سال مانده به مسابقه انجام شده ، مورد تأیید IAAF باشد. دستگاه باید با شلیک تپانچه استارتر، به طور خودکار ، شروع به کار کند ، به نحوی که حد اکثر تأخیر بین شعله خارج شده از لوله، یا هر شاخص عینی دیگر، با شروع به کار دستگاه زمانسنجی ، همواره برابر یا کمتر از ۰/۰۰۱ ثانیه باشد .

۱۵- یک سیستم زمان سنجی که در مرحله شروع و یا در مرحله پایان ، ولی نه در هر دو مرحله ، به صورت خودکار عمل کند، نه جزو زمان سنج های دستی و نه تمام خودکار در نظر گرفته می شود؛ بنابراین نباید برای تعیین زمان های رسمی به کار رود. در این مورد، زمان هایی که روی فیلم خوانده می شوند در هیچ شرایطی، نباید به عنوان زمان رسمی در نظر گرفته شود، ولی فیلم مربوط را می توان به عنوان سند پشتیبان معتبر ، جهت تعیین مقام ها و تنظیم فواصل زمانی بین دوندگان ، به کار برد.

توضیح : اگر مکانیزم زمان گیری ، با تپانچه استارتر یا دستگاه استارتر مورد تأیید شروع نشود، درجه بندی زمانی روی فیلم این واقعیت را به طور خودکار نشان خواهد داد.

۱۶- دستگاه باید پایان مسابقه را از طریق یک شکاف عمودی دوربین عکاسی که در امتداد خط پایان قرار داده شده ، و تصاویر پیاپی می گیرد، ثبت نماید. تصویر باید همچنین با یک درجه بندی زمانی که به طور یکسان با درجات یک صدم ثانیه مشخص شده ، هم زمان باشد.

به منظور تأیید صحت قرار گیری دوربین در راستای مورد نظرو تسهیل خواندن تصویر فتو فینیش ، محل تقاطع خطوط مسیر ها و خط پایان باید با طرح مناسبی سیاه رنگ شود . چنین طرحی باید منحصراً محدود به لبه داخلی و حد اکثر به پهنای ۲ سانتیمتر پیش از لبه جلویی باشد.

۱۷- مقام ها و زمان ها از روی تصویر با ابزاری ویژه که وضعیت عمودی بین درجه بندی زمان و خط خواندن را نشان می دهد ، خوانده می شوند.

۱۸- دستگاه باید به طور خودکار زمانهای پایان ورزشکاران را تعیین و ثبت نماید و باید قادر به تهیه تصویر چاپ شده ای که زمان هر ورزشکار را نشان می دهد ، باشد .

عملیات

۱۹- داور ارشد فتوفینیش مسئول کارکرد دستگاه زمان سنجی است.

قبل از شروع مسابقه ، او باید با کارمند فنی مربوط ملاقات و با دستگاه آشنا شود. او درباره ی محل قرار دادن و آزمایش دستگاه ، کارمند فنی را راهنمایی خواهد کرد.

او ، با همکاری سرداور دو ها و استارتر، قبل از شروع هر جلسه ، آزمایش کنترل صفر دستگاه را انجام خواهد داد تا مطمئن شود دستگاه به طور خودکار با شلیک تپانچه یا دستگاه استارتر تأیید شده در محدوده مشخص شده در قانون ۱۴.۱۶۵ (یعنی معادل یا کمتر از ۰/۰۰۱ ثانیه) شروع به کار می کند .

او آزمون دستگاه را نظارت خواهد کرد و اطمینان می یابد که دوربین یا دوربین ها به درستی در راستای مورد نظر قرار دارند. ۲۰- در صورت امکان ، حداقل باید در هر طرف ، یک دوربین فتوفینیش کار گذاشته شود. این سیستم های زمان سنجی ، ترجیحاً باید از نظر فنی مستقل باشند، یعنی با منابع نیروی متفاوت و با وسایل و با کابل های جداگانه صدای تپانچه استارتر یا دستگاه استارتر مورد تأیید را ضبط و تقویت کنند.

توضیح : هر جا که دو یا چند دوربین فتوفینیش به کار می رود، قبل از شروع مسابقه ، باید یکی از آن ها از سوی نماینده فنی (یا داور بین المللی فتوفینیش، در صورتی که تعیین شده باشد) به عنوان دستگاه رسمی تعیین شود. زمان ها و مقام های به دست آمده از سایر دوربین ها نباید در نظر گرفته شود مگر این که دلیلی بر تردید در صحت کار دوربین رسمی وجود داشته باشد و یا نیاز به استفاده از تصاویر اضافی برای حل تردید های موجود در ترتیب پایان مسابقه (یعنی دوندگان به طور کامل و یا تا حدودی در دوربین رسمی نامشخص باشند) باشد.

۲۱- داور ارشد فتوفینیش ، با همکاری تعداد کافی دستیار ، مقام ها و زمان های مربوط به ورزشکاران را به عنوان نتیجه رسمی آن ها مشخص خواهد کرد. او پیگیری می کند که این نتایج به درستی وارد سیستم نتایج مسابقه شده و در اختیار دبیر مسابقات قرار گرفته است .

۲۲- زمان هایی که از دوربین فتوفینیش گرفته شده ، به عنوان زمان رسمی در نظر گرفته می شود ؛ مگر این که به هر دلیلی به عقیده مقام رسمی مربوط آن ها به وضوح نادرست باشند . در چنین موردی ، زمان های وقت نگهداران پشتیبان، که در صورت امکان بر اساس اطلاعات حاصل از فواصل زمانی تصویر فتوفینیش تنظیم شده ، زمان رسمی محسوب می شود. چنین وقت نگهداران پشتیبانی باید هر جا که امکان عدم موفقیت ابزار زمانسنجی وجود دارد، تعیین شوند.

۲۳- زمان ها باید به شرح ذیل از تصویر فتوفینیش خوانده و ثبت شود :

ف) برای تمام مسابقات الی ۱۰۰۰۰ متر در روی پیست ، در تصویر فتوفینیش ، زمان باید بر مبنای ۰/۰۱ ثانیه خوانده شود.

اگر زمان دقیقاً صدم ثانیه نباشد باید به ۰/۰۱ ثانیه طولانی تر بعدی خوانده شود .

ب) برای تمام مسابقات داخل پیست که بیش از ۱۰۰۰۰ متر باشد، زمان با جزء ۰/۰۱ ثانیه خوانده می شود ولی به ۰/۱ ثانیه بالاتر ثبت می شود . تمام زمان های خوانده شده که به صفر ختم نمی شوند، باید به ۰/۱ ثانیه طولانی تر بعدی تبدیل شوند، برای مثال ۲۶/۳۲-۵۹ را باید به صورت ۲۶/۴-۵۹ ثبت نمود.

پ) برای مسابقاتی ، که تمام یا قسمتی از مسافت آن خارج از ورزشگاه برگزار می شود، باید زمان بر مبنای ۰/۰۱ ثانیه خوانده و بر مبنای ثانیه تمام بعدی ثبت شود. تمام زمان هایی که به دو صفر ختم نمی شوند باید به ثانیه کامل طولانی تر بعدی تبدیل شوند، برای مثال نتیجه ۲-۰۹-۴۴/۳۲ باید به صورت ۲-۰۹-۴۵ ثبت شود.

سیستم فرستنده بی سیم

۲۴- استفاده از سیستم زمانسنجی با فرستنده بی سیم مورد تأیید IAAF در موادی که تحت قانون های ۲۳۰ (مسابقاتی که به طور کامل در ورزشگاه برگزار نمی شوند) ، ۲۴۰ و ۲۵۰ مجاز خواهد بود مشروط به این که :

الف) هیچکدام از وسایل مورد استفاده در شروع ، یا در طول مسیر یا در خط پایان، سد یا مانعی در پیشروی ورزشکار ایجاد نکنند .

ب) وزن بی سیم و جای نصب آن روی لباس ، شماره و یا کفش ورزشکار قابل توجه نباشند .

پ) دستگاه بوسیله شلیک تپانچه استارتر، یا هم زمان با علامت شروع ، آغاز به کار کند .

ت) دستگاه نیاز به انجام عملی از سوی ورزشکار در طی مسابقه ، در پایان یا هر مرحله از پردازش نتیجه نداشته باشد.

ث) مبنای دقت ۰/۱ ثانیه (یعنی می تواند ورزشکاران را با فاصله ۰/۱ ثانیه از هم جدا کند). در تمام مسابقات ، زمان باید به ۰/۱ ثانیه تبدیل و به صورت ثانیه کامل ثبت شود . تمام زمانهای خوانده شده که به صفر ختم نمی شوند باید به ثانیه کامل طولانی تر تبدیل و ثبت شوند ، مثلاً ۴۴/۳ - ۰۹ - ۲ به صورت ۴۵ - ۰۹ - ۲ ثبت می شود .

توضیح : زمان رسمی ، زمان سپری شده بین شلیک تیپانچه و رسیدن ورزشکار به خط پایان در نظر گرفته می شود . هرچند ، زمانی که بین گذشتن ورزشکار از خط شروع و خط پایان می تواند به او معلوم شود ولی زمان رسمی تلقی نمی شود .

ج) در حالیکه تعیین ترتیب رسیدن به خط پایان می تواند رسمی تلقی شود ، قوانین ۲۰۱۶ و ۲۰۱۵ ، در صورت لزوم می توانند مورد استفاده قرار گیرد .

۲۵- داور ارشد زمانگیری بی سیم مسئول کارکرد دستگاه است . قبل از شروع مسابقه ، او با متصدی فنی مربوط دیدار و خود را با وسیله کار آشنا می کند . اوبر آزمون وسایل نظارت و اطمینان پیدا می کند عبور بی سیم از خط پایان زمان ورزشکار را ثبت می کند . با همکاری سرداور ، او اطمینان پیدا می کند که ، در صورت نیاز ، قانون ۲۴ . ۱۶۵ (چ) به کار برده شده است .

قانون ۱۶۶

دسته بندی ، قرعه کشی ها و کسب صلاحیت حضور در مواد دو ها

دور ها و مراحل مقدماتی

۱- در دو ها ، در شرایطی که تعداد شرکت کنندگان آن قدر زیاد باشد که نتوان مسابقه را فقط در یک دور (نهایی) به نحو رضایت بخشی برگزار نمود، دوره های مقدماتی برگزار خواهد شد. زمانی که دوره های مقدماتی برگزار می شود، تمام شرکت کنندگان بایستی در آن شرکت کنند و از طریق این دوره ها ، برای شرکت در مرحله نهایی ، احراز صلاحیت نمایند؛ مگر این که بنا به صلاحدید هیئتی که بر اجرای مسابقات کنترل دارد ، طبق قانون ۱ . ۱ . (الف)، (ب)، (پ) و (ج)، مرحله انتخابی پیش مقدماتی که محدود به ورزشکارانی که حد نصابهای ورودی مسابقات را کسب نکرده اند خواهد بود ، برگزار شود .

۲- ترتیب دسته های مقدماتی ، یک چهارم نهایی و نیمه نهایی را نمایندگان فنی تعیین شده ، مشخص می کنند. اگر نماینده فنی انتخاب نشده باشد این کار را کمیته برگزاری انجام می دهد.

در مسابقات دو و میدانی بازی های المپیک ، منطقه ای و قاره ای ، در صورتی که وضعیت فوق العاده وجود نداشته باشد، جداول ذیل برای تعیین تعداد دوره های کامل مقدماتی و تعداد دسته هایی که در هر دور باید برگزار شود و رویه احراز صلاحیت ، یعنی آنهایی که از روی مقام (م) و زمان (ز) ، برای هر دور از مواد دوها به دور بعدی می روند مشخص شده است.

۱۰۰متر ، ۲۰۰ متر ، ۴۰۰ متر ، ۱۰۰متر بامانع ، ۱۱۰متر بامانع ، ۴۰۰ متر با مانع

تعداد ورودی	اولین دور	دومین دور	نیمه نهایی
اعلام شده	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)
۹ تا ۱۶ نفر	۲ ۳ ۲		
۱۷ تا ۲۴ نفر	۳ ۲ ۲		
۲۵ تا ۳۲ نفر	۴ ۳ ۴		۲ ۳ ۲
۳۳ تا ۴۰ نفر	۵ ۴ ۴		۳ ۲ ۲
۴۱ تا ۴۸ نفر	۶ ۳ ۶		۳ ۲ ۲
۴۹ تا ۵۶ نفر	۷ ۳ ۳		۳ ۲ ۲
۵۷ تا ۶۴ نفر	۸ ۳ ۸	۴ ۳ ۴	۲ ۴ ۴
۶۵ تا ۷۲ نفر	۹ ۳ ۵	۴ ۳ ۴	۲ ۴ ۴
۷۳ تا ۸۰ نفر	۱۰ ۳ ۲	۴ ۳ ۴	۲ ۴ ۴
۸۱ تا ۸۸ نفر	۱۱ ۳ ۷	۵ ۳ ۱	۲ ۴ ۴
۸۹ تا ۹۶ نفر	۱۲ ۳ ۴	۵ ۳ ۱	۲ ۴ ۴
۹۷ تا ۱۰۴ نفر	۱۳ ۳ ۹	۶ ۳ ۶	۳ ۲ ۲
۱۰۵ تا ۱۱۲ نفر	۱۴ ۳ ۶	۶ ۳ ۶	۳ ۲ ۲

۸۰۰ متر ، ۴×۱۰۰ ، مدلی امدادی ، ۴×۴۰۰

تعداد ورودی	اولین دور	دومین دور	نیمه نهایی
اعلام شده	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)
۹ تا ۱۶ نفر	۲ ۳ ۲		
۱۷ تا ۲۴ نفر	۳ ۲ ۲		
۲۵ تا ۳۲ نفر	۴ ۳ ۴		
۳۳ تا ۴۰ نفر	۵ ۴ ۴		۲ ۳ ۲
۴۱ تا ۴۸ نفر	۶ ۳ ۶		۳ ۲ ۲
۴۹ تا ۵۶ نفر	۷ ۳ ۳		۳ ۲ ۲
۵۷ تا ۶۴ نفر	۸ ۲ ۸		۳ ۲ ۲
۶۵ تا ۷۲ نفر	۹ ۳ ۵	۴ ۳ ۴	۲ ۴ ۴
۷۳ تا ۸۰ نفر	۱۰ ۳ ۲	۴ ۳ ۴	۲ ۴ ۴
۸۱ تا ۸۸ نفر	۱۱ ۳ ۷	۵ ۳ ۱	۲ ۴ ۴
۸۹ تا ۹۶ نفر	۱۲ ۳ ۴	۵ ۳ ۱	۲ ۴ ۴
۹۷ تا ۱۰۴ نفر	۱۳ ۳ ۹	۶ ۳ ۶	۳ ۲ ۲
۱۰۵ تا ۱۱۲ نفر	۱۴ ۳ ۶	۶ ۳ ۶	۳ ۲ ۲

۱۵۰۰ متر ، ۳۰۰۰ متر ، ۲۰۰۰ متر بامانع ، ۳۰۰۰ متر بامانع

تعدادورودی	اولین دور	دومین دور	نیمه نهایی
اعلام شده	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)
۱۶ تا ۳۰ نفر	۲	۴	۴
۳۱ تا ۴۵ نفر	۳	۶	۶
۴۶ تا ۶۰ نفر	۴	۵	۴
۶۱ تا ۷۵ نفر	۵	۴	۴

۵۰۰۰ متر

تعدادورودی	اولین دور	دومین دور	نیمه نهایی
اعلام شده	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)
۲۰ تا ۴۰ نفر	۲	۵	۵
۴۱ تا ۶۰ نفر	۳	۸	۶
۶۱ تا ۸۰ نفر	۴	۶	۶
۸۱ تا ۱۰۰ نفر	۵	۵	۶

۱۰۰۰۰ متر

تعدادورودی	اولین دور	دومین دور	نیمه نهایی
اعلام شده	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)	مقدماتی (م) (ز)
۲۸ تا ۵۴ نفر	۲	۸	۴
۵۵ تا ۸۱ نفر	۳	۵	۵
۸۲ تا ۱۰۸ نفر	۴	۴	۴

شرکت کنندگان مربوط به یک کشور و ورزشکارانی که بهترین نتایج را بدست آورده اند ، حتی الامکان، در تمام دورهای مقدماتی در دسته های مختلف قرار داده خواهند شد. در کاربرد این قانون بعد از اولین دور ، توزیع ورزشکاران بین دسته ها به طور طبیعی باید فقط جایی که ورزشکاران رتبه بندی نظیر یکدیگر دارند صورت بگیرد .

توضیح (۱) : توصیه می شود، در هنگام تنظیم دسته ها اطلاعات هر چه بیشتری درباره ی نتایج تمام شرکت کنندگان مورد توجه قرار گیرد و دسته ها به نحوی تنظیم شوند، که به طور طبیعی ، بهترین شرکت کنندگان به دور نهایی برسند.

توضیح (۲) : در مورد مسابقات قهرمانی جهان و بازیهای المپیک ، جداول متغیری می تواند منضم به مقررات فنی بشود .

رتبه بندی و ترکیب دسته ها

۳- (الف) برای اولین دور، شرکت کنندگان با استفاده از توزیع زیگزاگی ، مبتنی بر رده بندی تعیین شده از فهرست معتبری از نتایج بدست آمده در طی دوره ای که از قبل مشخص شده ، در دسته ها قرار می گیرند.

(ب) بعد از دور اول ، ورزشکاران باید برطبق رویه ذیل در دوره های بعدی قرار بگیرند .

۱- در مواد ۱۰۰ الی ۴۰۰ متر و امدادی های الی ۴۰۰×۴ الی دسته بندی بر اساس مقام ها و زمان های هر دورقبلی خواهد بود . به این منظور، شرکت کنندگان به شرح ذیل رده بندی خواهند شد :

سریعترین برنده دسته ها

دومین برنده سریع تر در دسته ها

سومین برنده سریع تر در دسته ها

سریع ترین دهنده مقام دوم

دومین مقام دوم سریع تر در دسته

سومین مقام دوم سریع تر در دسته ، الی آخر

(تا خاتمه یابد)

سریع ترین فردی که بر مبنای زمان انتخاب شده

دومین فرد سریع تر از بین انتخاب شدگان بر مبنای زمان

سومین فرد سریع تر از بین انتخاب شدگان بر مبنای زمان ، والی آخر

۲- در سایر مواد، استفاده از فهرست های اصلی نتایج برای دسته بندی، همچنان ادامه می یابد و فقط با در نظر گرفتن بهتر شدن نتایج در طی دوره های قبلی تعدیل خواهد شد.

(پ) سپس ورزشکاران به ترتیب ردیف در یک توزیع زیگزاگی ، در دسته ها قرار می گیرند ، مثلاً ۳ دسته مرکب از ردیفهای ذیل :

الف	۱	۶	۷	۱۲	۱۳	۱۸	۱۹	۲۴
ب	۲	۵	۸	۱۱	۱۴	۱۷	۲۰	۲۳
پ	۳	۴	۹	۱۰	۱۵	۱۶	۲۱	۲۲

در تمام موارد ، بعد از مشخص شدن دسته ها ترتیبی که شرکت کنندگان باید در دسته ها بدونند، براساس قرعه کشی تعیین می شود.

قرعه کشی برای تعیین مسیر (خط)

۴- در مواد ۱۰۰ متر الی ۸۰۰ متر، و امدادی ها الی ۴×۴۰۰ که در آنها چندین دوره متوالی برای یک مسابقه وجود دارد،

خطوط به شرح ذیل مشخص می شود :

الف- در اولین دور ترتیب خطوط با قرعه کشی تعیین می شود

ب- برای دوره های بعدی ، شرکت کنندگان بعد از هر دور بر طبق روشی که در قانون ۱۶۶ . ۳ (الف) یا برای ۸۰۰ متر ، ۱۶۶.

۳ (ب) آمده است . رتبه بندی می شوند.

الف (در اولین دور ، ترتیب مسیر ها بوسیله قرعه کشی تعیین می شود .

ب) برای دورهای بعد ، ورزشکاران بعد از هر دور بر طبق رویه نشان داده شده در قانون ۱۶۶ . ۳ (الف) یا در مورد

۸۰۰ متر ، قانون ۱۶۶ . ۳ (الف) رده بندی خواهند شد .

سپس سه قرعه کشی به شرح ذیل انجام خواهد شد:

(۱) یکی برای ۴ ورزشکار یا تیم هایی که رتبه های بالاتر را به دست آورده اند تا محل قرار گرفتن آنها در

مسیرهای ۳ ، ۴ ، ۵ و ۶ ؛

(۲) دیگری برای ورزشکاران یا تیمهای رده های ۵ و ۶ برای تعیین مسیر آن ها در مسیر های ۷ و ۸ انجام می شود

(۳) دیگری برای دو ورزشکار یا تیم هایی که در پایین ترین رده ها قرار گرفته اند ، برای تعیین جا در مسیر های ۱ و

۲

توضیح (۱) : وقتی تعداد مسیر ها کمتر یا بیشتر از ۸ مسیر باشد، بایستی ، ضمن در نظر گرفتن تعدیل های لازم، از روش فوق استفاده شود.

توضیح (۲) : در مسابقات دو و میدانی که طبق قوانین ۱ . ۱ (ت) تا (د) برگزار می شود ، ماده ۸۰۰ متر را می توان با قرار دادن

۱ یا ۲ ورزشکار در هر مسیر ، یا به صورت استارت گروهی از پشت خط قوسی شکل شروع نمود. در مسابقات طبق قوانین ۱.

۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) ، این روش به طور معمول ، فقط برای دور اول کاربرد دارد ، مگر به دلیل پیش آمدن وضعیت

تساوی یا رسیدن به دور بعد با نظر سر داور دو ها ، در شرایطی که برای دور بعدی تعداد ورزشکار بیش از تعداد پیش بینی شده باشد به کار رود .

توضیح (۳) : در هر مسابقه ۸۰۰ متر ، از جمله مسابقه پایانی ، جایی که به هر دلیلی تعداد شرکت کنندگان بیش از تعداد

مسیر های موجود است نماینده یا نمایندگان فنی تعیین خواهند کرد که در کدام مسیر ها باید بیش از یک ورزشکار به قید

قرعه قرار بگیرند .

۵- یک ورزشکار مجاز به شرکت در دسته ای غیر از آن که نامش در آن ثبت شده است ، نمی باشد ؛ مگر در شرایطی که ، به عقیده سرداور دو ها ، تغییری را ایجاب می نماید .

۶- در تمام دورهای مقدماتی ، حداقل نفرات اول و دوم هر دسته برای دور بعدی انتخاب خواهند شد و توصیه می شود که ، در صورت امکان ، حداقل سه نفر برتر هر دسته به دور بعدی راه یابند.

به غیر از موادی که در آن قانون ۱۶۷ کاربرد دارد، هر شرکت کننده دیگری ، بر طبق قانون ۱۶۶. ۲ ، یا مقررات فنی بخصوص ، یا آن طور که بوسیله نماینده یا نمایندگان فنی تعیین می شود ، از روی مقام یا بر طبق زمان به دور بعد راه می یابد. وقتی ورزشکاران بر طبق زمان هایشان به مرحله بعد راه می یابند ، باید فقط یک سیستم زمانسنجی مورد استفاده قرار گرفته باشد .

۷- در صورت عملی بودن ، باید بین آخرین دسته هر دور و اولین دسته دور بعدی یا دور نهایی حداقل زمان های ذیل وجود داشته باشد:

۱۰۰ الی ۲۰۰ متر ۴۵ دقیقه

بیش از ۲۰۰ متر الی ۱۰۰۰ متر ۹۰ دقیقه

بیش از ۱۰۰۰ متر در یک روز نباشد

دورهای تک دوری

۸- در مسابقات دو و میدانی که طبق قانون ۱. ۱ (الف)،(ب)،(پ) و (ج) برگزار می شوند ، برای مواد بیش از ۸۰۰ متر ، امدادی های بیش از ۴۰۰×۴ و هر ماده ای که فقط یک دور مسابقه(نهایی) را ایجاب می کند، مسیر ها یا جاهای شروع باید با قرعه کشی تعیین شوند.

قانون ۱۶۷

نتیجه های مساوی

۱- اگر داوران یا داوران فتوفینیش ، قادر به تفکیک ورزشکاران بر طبق قوانین ۱۶۴. ۲ ، ۱۶۵. ۱۵ ، ۱۶۵. ۲۱ یا ۱۶۵. ۲۴ (هر کدام که کاربرد داشته باشد) نشوند ، تصمیم به اعلام تساوی گرفته می شود و وضعیت تساوی حفظ خواهد شد .

۲- در تعیین وضعیت تساوی بین ورزشکاران دسته های مختلف برای یک مقام در رده بندی بر طبق قانون ۱۶۶. ۳ (الف) یا

برای آخرین مقام راه یافته به دور بعدی بر اساس زمان ، داور ارشد فتوفینیش زمان واقعی ورزشکاران مساوی کننده را تا

۰/۰۰۱ ثانیه ، در نظر می گیرد. در صورتی که وضعیت تساوی همچنان باقی بماند(یا طبق قانون ۱۶۷. ۱) ، وضعیت تساوی با قرعه کشی مشخص خواهد شد .

در صورتی که وضعیت تساوی برای آخرین مقام راه یافته به دور بعدی بر اساس مقام یا زمان باشد ، ورزشکاران مساوی کننده در دور بعد جا خواهند گرفت یا اگر این کار عملی نباشد ، ورزشکارای که باید به دور بعد راه یابد با قرعه تعیین خواهد شد .

قانون ۱۶۸

مسابقات دوی با مانع

۱- مسافت های استاندارد به شرح ذیل است :

مردان ، جوان ها و پسران نو جوان : ۱۱۰ متر ، ۴۰۰ متر

زنان ، زنان جوان و دختران نو جوان : ۱۰۰ متر ، ۴۰۰ متر

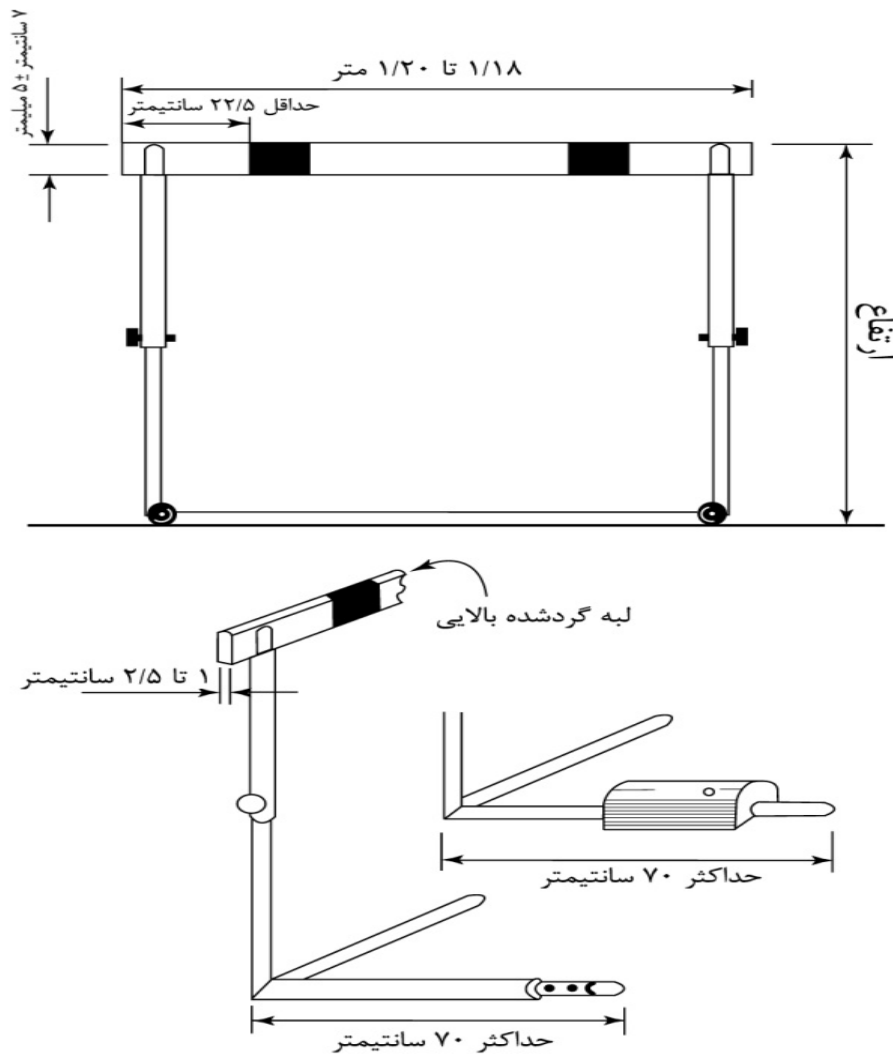
در هر مسیر باید از ۱۰ مانع که مطابق با جدول ذیل قرار داده شده اند، عبور شود.

مردان ، جوان ها و پسران نو جوان

مسافت مسابقه	فاصله خط شروع تا اولین مانع	فاصله بین موانع	فاصله آخرین مانع تا خط پایان
۱۱۰ متر	۱۳/۷۲ متر	۹/۱۴ متر	۱۴/۰۲
۴۰۰ متر	۴۵/۰۰ متر	۳۵ متر	۴۰/۰۰

زنان ، زنان جوان و دختران نو جوان

مسافت مسابقه	فاصله خط شروع تا اولین مانع	فاصله بین موانع	فاصله آخرین مانع تا خط پایان
۱۰۰ متر	۱۳/۰۰ متر	۸/۵۰ متر	۱۰/۵۰
۴۰۰ متر	۴۵/۰۰ متر	۳۵ متر	۴۰/۰۰

شکل ۲ - نمونه یک مانع

هر مانع باید به نحوی روی پیست قرار بگیرد که پایه های آن، در طرفی که شرکت کننده به آن نزدیک می شود، باشد. مانع باید به نحوی قرار بگیرد که لبه نرده (تخته بالای مانع) که نزدیک تر به مسیر رسیدن به مانع است، بر نشانه روی پیست که به ورزشکار نزدیک تر است، منطبق شود.

۲- ساختمان مانع: موانع باید از فلز یا سایر مواد مناسب و نرده بالایی آن از چوب یا ماده مناسب دیگری ساخته شود. هر مانع باید از دو پایه افقی و دو پایه عمودی نگهدارنده قاب مستطیل شکل، که با یک یا چند لوله عرضی تقویت شده، و پایه های عمودی در انتهای هر پایه افقی ثابت شده است، تشکیل شود. طرح مانع باید طوری باشد که برای سرنگون کردن آن لازم باشد حداقل نیرویی معادل $\frac{3}{6}$ کیلوگرم بر وسط لبه بالای نرده فوقانی، وارد شود. مانع می تواند از لحاظ ارتفاع برای هر ماده قابل تنظیم باشد. وزنه های نگهدارنده باید قابل تنظیم باشند به نحوی که در هر ارتفاع نیرویی حداقل $\frac{3}{6}$ و حداکثر ۴ کیلوگرم برای سرنگون کردن آن لازم باشد.

حد اکثر انحراف افقی تخته بالایی یک مانع (از جمله هر انحراف پایه ها ی عمودی)زمانی که وسط آن در معرض نیرویی معادل ۱۰کیلو گرم قرار بگیرد بیش از ۳۵ میلیمتر نباشد.

ابعاد مانع : ارتفاع های استاندارد موانع به شرح ذیل است :

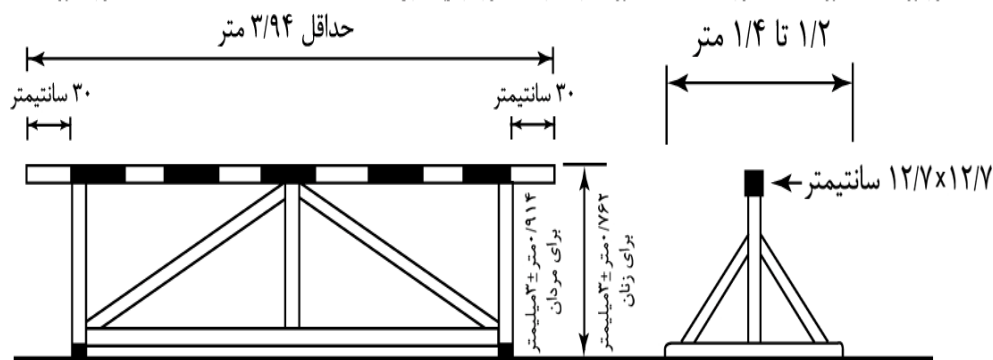
مسافت	مانع مردان	مردان جوان	پسران نوجوان	زنان	دختران نوجوان
۱۱۰/۱۰۰ متر	۱/۰۶۷ متر	۰/۹۹۱ متر	۰/۹۱۴ متر	۰/۸۳۸ متر	۰/۷۶۲ متر
۴۰۰ متر	۰/۹۱۴ متر	۰/۹۱۴ متر	۰/۸۳۸ متر	۰/۷۶۲ متر	۰/۷۶۲ متر

- توضیح : به منظور تنوع در تولید ، برای ۱۱۰ متر با مانع جوانان، مانع تا ۱/۰۰ متر مورد قبول است.
- به منظور تنوع در تولید، در هر مورد، اختلاف ۳ میلی متر کمتر یا بیشتر از ارتفاع استاندارد پذیرفته می شود.
- عرض مانع باید بین ۱/۱۸ تا ۱/۲۰ متر باشد . حداکثر طول پایه افقی باید ۷۰ سانتی متر و وزن کلی مانع نباید کمتر از ۱۰ کیلوگرم باشد .
- ۴- عرض نرده بالایی باید ۷ سانتی متر (۵ میلیمتر کمتر یا بیشتر) باشد. ضخامت این نرده باید بین ۱ تا ۲/۵ سانتی متر و لبه های بالایی باید گرد باشد. نرده بایستی در دو انتها محکم کار گذاشته شود.
- ۵- نرده فوقانی باید به صورت نوارهایی به رنگ سیاه و سفید یا به رنگ های متمایز از دیگر (و همچنین متمایز از محیط اطراف) رنگ شود به نحوی که نوارهای روشن تر ، که باید حداقل ۲۲/۵ سانتی متر عرض داشته باشد، در طرف بیرون قرار بگیرد.
- ۶- تمام مسابقات دو باید در مسیرهای مربوط برگزار شود و هر شرکت کننده باید مسیر خود را در سراسر مسافت مسابقه حفظ نماید مگر در موردی که در قانون ۱۶۳.۴ عنوان شده است.
- ۷- هر ورزشکار باید از هر مانع بپرد . در صورتی که موفق نشود منجر به حذف از مسابقه خواهد شد.
- علاوه بر این ، یک شرکت کننده از دور مسابقه اخراج خواهد شد ، اگر :
- الف) پا یا ساق پای او، از کنار مانع (در هر طرف که باشد) در زیر صفحه افقی لبه بالای هر مانع عبور کند؛ یا
- ب) به اعتقاد سر داور، به عمد هر مانعی را بر زمین بیاندازد.
- ۸- به جز موردی که در قانون ۱۶۸.۷ (ب) آمده است، برخورد با مانع و انداختن آن نباید منجر به محرومیت و یا جلوگیری از ثبت رکورد باشد .
- ۹- برای رکورد جهانی ، تمام موانع باید با مختصات مذکور در قانون مطابقت داشته باشد.

قانون ۱۶۹

مسابقات دو با موانع ثابت

- ۱- مسافت های استاندارد ۲۰۰۰ متر و ۳۰۰۰ متر است.
- ۲- در ۳۰۰۰ متر با مانع ۲۸ پرش از مانع ثابت و ۷ پرش از مانع با چاله آب و در ماده ۲۰۰۰ با مانع ۱۸ پرش از مانع ثابت و ۵ مانع با چاله آب خواهد بود .
- ۳- برای ماده ۳۰۰۰ متر با مانع، بعد از عبور از خط پایان برای اولین بار ، در هر دور کامل ۵ پرش از مانع که چهارمین آنها مانع با چاله آب خواهد بود صورت خواهد گرفت . پرش ها (از روی موانع) به طور یکسان توزیع خواهد شد، به طوری که مسافت بین پرش ها تقریباً یک پنجم مسافت اسمی یک دور است.
- توضیح : در ماده ۲۰۰۰ مانع ، اگر مانع چاله آب در قسمت داخلی پیست باشد ، باید قبل از اولین دور با ۵ مانع ۲ بار از خط پایان عبور شود .
- ۴- در ماده ۳۰۰۰ متر با مانع، از شروع مسابقه تا شروع اولین دور هیچ گونه پرشی انجام نمی شود. موانع تا زمانی که شرکت کنندگان وارد اولین دور می شوند برداشته می شود. در ۲۰۰۰ مانع ، اولین پرش از روی سومین مانع در دور عادی می باشد. موانع قبلی تا زمانی که ورزشکار برای اولین بار از روی آن ها بپرد ، برداشته می شوند .
- ۵- ارتفاع موانع برای مسابقات مردان باید ۰/۹۱۴ متر و برای زنان ۰/۷۶۲ متر (۳ میلی متر کمتر یا بیشتر برای هر دو) و باید حداقل ۳/۹۴ متر درازا داشته باشد. نرده فوقانی موانع ثابت و مانع با چاله آب باید ۱۲/۷ سانتی متر مربع باشد.
- وزن هر مانع باید بین ۸۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم باشد. هر مانع باید ، در هر طرف، پایه ای ۱/۲ تا ۱/۴ متری داشته باشد (شکل ۳ را ببینید)
- مانع مربوط به چاله آب باید به عرض ۳/۶۶ متر (۲ سانتی متر کمتر یا بیشتر) بوده و محکم به زمین نصب شده باشد، به نحوی که برای آن هیچ حرکت افقی ممکن نباشد.
- نرده فوقانی باید با نوارهای سیاه و سفید یا رنگ های متمایز متضاد مشخص شود ؛ به نحوی که نوار روشن تر، که باید حداقل ۲۲/۵ سانتی متر عرض داشته باشد، در قسمت های بیرونی قرار بگیرند.
- مانع باید طوری روی پیست قرار داده شود که ۳۰ سانتی متر از نرده فوقانی بیرون از لبه پیست باشد .

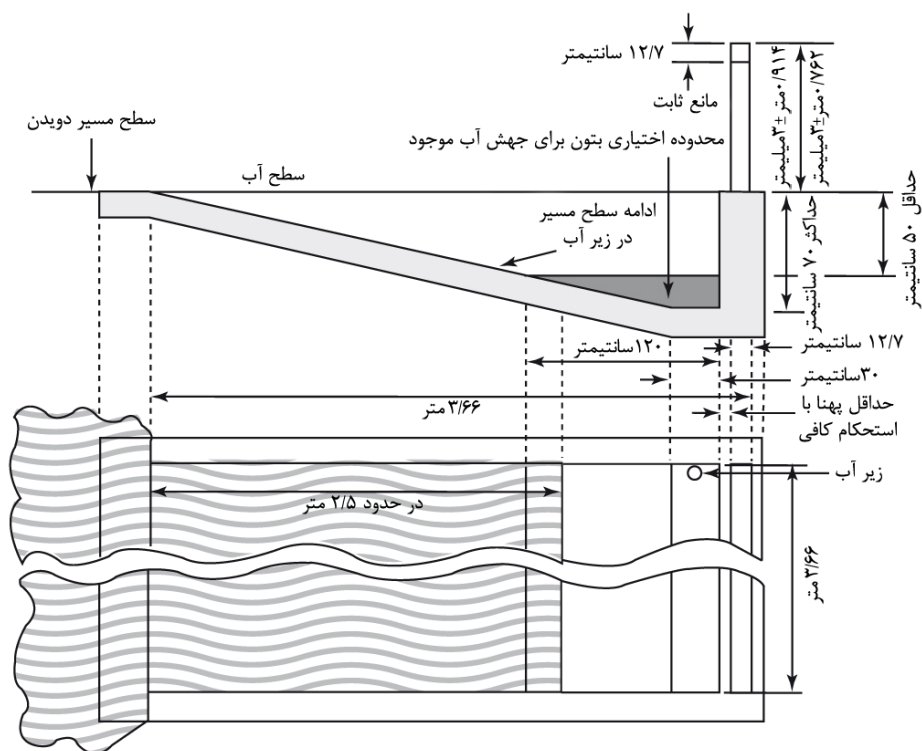

شکل ۳ - نمونه یک مانع ثابت

توضیح : پیشنهاد می شود اولین مانع مسابقه حداقل ۵ متر عرض داشته باشد.

۶- چاله آب به انضمام مانع ، باید ۳/۶۶ متر (۲ سانتی متر کم تر یا بیشتر) طول داشته باشد و کف گودال آب باید شامل سطح مصنوعی ، یا فرش پوش با ضخامت کافی باشد که فرود مطمئن راتضمین کند و امکان گیر کردن میخ های کفش را کاملاً به وجود آورد. عمق چاله آب در فاصله ۳۰ سانتی متری نزدیک به مانع ۷۰ سانتی متر باشد. از آن جا ، کف گودال ، به طرف بالا و تا سطح پیست انتهایی دورتر چاله آب ، باید شیب یکنواختی داشته باشد. در شروع مسابقه ، سطح آب باید با محدوده ۲ سانتیمتر ، با پیست هم سطح باشد.

توضیح : عمق چاله آب از سطح پیست می تواند حداقل ۵۰ و حداکثر ۷۰ سانتیمتر باشد . شیب یکنواخت کف چاله آب باید همانگونه که در شکل ۴ نشان داده شده است باقی بماند . پیشنهاد می شود که تمام چاله هایی که به تازگی ساخته می شوند با عمق کمتر باشد.

شکل ۴ - چاله آب

۷- هر شرکت کننده باید از بالا و یا از میان آب گذر کند. در صورتی که چنین نکند، از مسابقه اخراج خواهد شد.

علاوه بر این هر شرکت کننده از دور مسابقه خارج خواهد شد اگر او:

الف) به هر طرف چاله آب قدم گذارد، یا

ب) در لحظه عبور، ساق یا پا خود را از زیر صفحه افقی لبه بالای هر مانعی عبور دهد

در صورت رعایت این قانون، هر شرکت کننده می تواند با هر روشی از روی هر مانعی عبور کند.

قانون ۱۷۰

مسابقات امدادی

۱- مسافت های استاندارد عبارتند از: ۴×۱۰۰، ۴×۲۰۰، امدادی مدلی (۱۰۰ متر- ۲۰۰ متر- ۳۰۰ متر- ۴۰۰ متر)، ۴×۴۰۰،

۴×۸۰۰، ۴×۱۵۰۰.

۲- برای علامت گذاری مسافت های مراحل و برای نشان دادن خط بینابین، باید خطوطی به عرض ۵ سانتی متر در عرض

پیست کشیده شود.

۳- هر منطقه مبادله باید ۲۰ متر طول داشته باشد که خط جدا کننده در وسط آن است.

منطقه مبادله از لبه نزدیک به خط شروع آغاز، و به لبه خط پایان منطقه که به خط شروع نزدیک تر است، ختم می شود.

۴- نشانه های تنظیم : هنگامی که تمام و یا اولین بخش از یک مسابقه امدادی در مسیرهای مجزا دویده می شود، هر ورزشکار می تواند با استفاده از نوار چسب ، حداکثر به اندازه ۵ در ۴۰ سانتی متر و به رنگ مشخص که با سایر نشانه های دائمی پیست اشتباه نشود، یک نشانه تنظیم در مسیر خود قرار دهد. در پیست های خاکی یا چمن، شرکت کننده می تواند به وسیله خراشیدن پیست در مسیر خود نشانه تنظیم ایجاد کند. در هیچ موردی نشانه تنظیم دیگری نمی تواند به کار رود.

۵- چوب امدادی باید لوله تو خالی صافی با مقطع دایره ای شکل باشد و از چوب ، فلز یا هر ماده سخت دیگر به صورت یک تکه ساخته شده باشد ؛ به طوری که طول آن بین ۲۸ تا ۳۰ سانتی متر باشد. قطر خارجی آن ۴۰ میلیمتر (۲ میلیمتر کمتر یا بیشتر) و وزن آن نباید کمتر از ۵۰ گرم باشد. باید به نحوی رنگ شود که در طی مسابقه به سادگی قابل دیدن باشد.

۶- چوب امدادی باید در طی مسابقه با دست حمل شود . ورزشکاران مجاز به پوشیدن دستکش یا قرار دادن ماده ای روی دستانشان (مگر آن چه در قانون ۱۴۴.۲ (ج) مجاز شناخته شده) یا ریختن ماده ای روی دستانشان برای بهتر گرفتن چوب امدادی ، نمی باشند . در صورت افتادن چوب امدادی ، بایدبوسیله ورزشکاری که آن را انداخته است برداشته شود. او می تواند، برای به دست آوردن چوب امدادی، از مسیر خود خارج شود ؛ مشروط به آن که با انجام این کار، مسافتی را که باید طی شود کم نکند. علاوه براین ، وقتی چوب امدادی طوری می افتد که به پهلوی یا بطرف جلو در جهت دویدن (از جمله بعد از خط پایان) حرکت می کند ورزشکاری که آن را انداخته باید بعد از برداشتن آن ، حداقل به نقطه ای که آخرین بار آن را در دست داشته ، برگردد. به فرض این که ، این رویه اتخاذ شود و راه هیچ ورزشکار دیگری سد نشده باشد، انداختن چوب امدادی منجر به محرومیت تیم نخواهد شد. در صورتی که ورزشکاری این قانون را رعایت نکند ، تیم او از مسابقه اخراج می شود .

۷- انتقال چوب امدادی باید در داخل محدوده مبادله صورت گیرد. رد کردن چوب امدادی زمانی شروع می شود که ابتدا از سوی دونده دریافت کننده لمس شود ؛ و در لحظه ای که کاملاً در دست دونده دریافت کننده قرار بگیرد، کامل می شود. در ارتباط با منطقه مبادله، فقط موقعیت چوب امدادی است که مهم است . رد کردن چوب امدادی خارج از منطقه مبادله منجر به محرومیت خواهد شد.

۸- ورزشکاران ، قبل از دریافت و یا بعد از انتقال چوب امدادی باید به منظور احتراز از ایجاد کردن مانع برای سایر ورزشکاران ، تا خاتمه مسابقه در مسیر خود بمانند یا موقعیت خود را حفظ کنند . قانون ۱۶۳ . ۳ و ۱۶۳ . ۴ برای این ورزشکاران بکار برده نخواهد شد . هر شرکت کننده ای که در پایان مرحله مربوط به خود ، به عمد ، با دویدن خارج از موضع یا مسیر خود ، سد راه عضوی از تیم دیگری شود، تیم او محروم خواهد شد.

۹- کمک رساندن با هل دادن یا هر روش دیگری منجر به محرومیت خواهد شد.

۱۰- هر عضو یک تیم امدادی می تواند فقط یک بخش مسابقه را بدود . هر یک از ۴ ورزشکاری که از بین نفرات وارد شده به مسابقه ، خواه برای امدادی و خواه برای سایر مواد ، می توانند در ترکیب تیم امدادی برای هر دور مورد استفاده قرار بگیرند . با این حال وقتی که یک تیم امدادی مسابقه ای را شروع می کند، فقط دو ورزشکار ذخیره می تواند به عنوان جایگزین در ترکیب آن تیم استفاده شود. برای افراد جایگزین در یک تیم امدادی فقط می توان از فهرست ورزشکارانی که قبلا برای مسابقه ، خواه برای آن ماده یا هر ماده دیگری ، وارد شده اند استفاده کرد. در صورتی که تیمی این قانون را رعایت نکند ، از مسابقه اخراج می شود .

۱۱- ترکیب یک تیم و ترتیب دویدن برای یک مسابقه امدادی باید به طور رسمی تا یک ساعت قبل از زمان احضار برای اولین دسته از هر دور مسابقه ، اعلام شود. به علاوه تغییرات می تواند فقط بر مبنای دلایل پزشکی (که این دلایل از سوی یک مسئول پزشکی مورد تأیید کمیته برگزاری تشخیص داده می شود) تا زمان احضار نهایی برای دسته به خصوصی که تیم مذکور مسابقه می دهد، ایجاد شود . در صورتی که تیمی این قانون را رعایت نکند ، از مسابقه اخراج می شود .

۱۲- مسابقه ۴×۱۰۰ ، باید به طور کامل در داخل مسیر های مجزا دویده شود .

۱۳- ۴×۲۰۰ را می توان به هر یک از روش های ذیل اجرا نمود :

(الف) در صورت امکان ، به طور کامل در داخل مسیر های مجزا (۴ قوس در داخل مسیر ها) ،

(ب) برای دو نفر اول تیم در داخل مسیر ، همچنین نفر سوم تابخشی که به خط برشی توصیف شده در قانون

۱۶۳ . ۵ ، جایی که ورزشکاران می توانند مسیر های خود را ترک کنند(سه قوس در داخل مسیر) ،

(پ) فقط نفرات اول تا خط برشی توصیف شده در قانون ۱۶۳ . ۵ ، جایی که ورزشکاران می توانند مسیر های خود

را ترک کنند (یک قوس در مسیر ها)

توضیح : زمانی که تعداد تیمها بیش تر از ۴ تیم نیستند می توان مورد (پ) فوق را به کار برد .

۱۴- در مسابقه امدادی مدلی ، دو نفر اول ، همچنین نفر سوم ، تا رسیدن به لبه نزدیک خط برشی پایان اولین قوس پیست

که در قانون ۱۶۳ . ۵ توصیف شده (جایی که ورزشکاران می توانند مسیر خود را ترک کنند) باید در مسیر های خود بدونند

(۲ قوس در مسیر) .

۱۵- در امدادی ۴×۴۰۰ می توان به یکی از روش های ذیل عمل کرد :

(الف) اولین نفر ، و نفر دوم تا رسیدن به خط برشی که در قانون ۱۶۳ . ۵ به عنوان جایی که ورزشکاران می توانند

مسیر خود را ترک کنند توصیف شده (۳ قوس در مسیر) در مسیر های خود بدونند

(ب) فقط اولین نفر تا رسیدن به خط برشی که در قانون ۱۶۳ . ۵ به عنوان جایی که ورزشکاران می توانند مسیر

خود را ترک کنند توصیف شده ، (یک قوس در مسیر) در مسیر بدود .

توضیح : زمانی که تعداد تیمها بیش تر از ۴ تیم نیستند پیشنهاد می شود مورد (پ) فوق به کار برده شود .

۱۶- مسابقه ۴×۸۰۰ را می توان به صورت های ذیل برگزار نمود:

(الف) فقط اولین نفر تا رسیدن به خط برشی که در قانون ۱۶۳. ۵ به عنوان جایی که ورزشکاران می توانند مسیر

خود را ترک کنند توصیف شده ، (یک قوس در مسیر) در مسیر بدود .

(ب) بدون استفاده از مسیر (از پشت خط قوسی شکل)

۱۷- مسابقه ۴×۱۵۰۰ باید بدون استفاده از مسیر ها برگزار شود .

۱۸- در مسابقات امدادی ۴×۱۰۰ و ۴×۲۰۰ ، ورزشکاران، به غیر از اولین نفر ، و در امدادی مدلی، نفرات دوم و سوم، می

توانند تا ۱۰ متر خارج از منطقه مبادله (قانون ۱۷۰. ۳ را ببینید) شروع به دویدن کنند. در هر مسیر مجزا باید یک خط

متمایز ، برای مشخص کردن این حد ، رسم شود. در صورتی که ورزشکاری قانون را (فاصله مجاز) را رعایت نکند تیم او از

مسابقه اخراج خواهد شد .

۱۹- در مسابقات امدادی مدلی و ۴×۴۰۰ ، ۴×۸۰۰ ، ۴×۱۵۰۰ امدادی ، ورزشکاران مجاز به این که خارج از محدوده مبادله

شروع به دویدن کنند نمی باشند و باید از داخل محدوده مبادله شروع به دویدن کنند . در صورتی که ورزشکاری قانون را (

فاصله مجاز) را رعایت نکند تیم او از مسابقه اخراج خواهد شد .

۲۰- در امدادی مدلی ، ورزشکاری که بخش نهایی را می دود ، و در ۴×۴۰۰ ورزشکارانی که بخش های سوم و چهارم را می

دوند، باید با راهنمایی مقام رسمی تعیین شده به همان ترتیب (از داخل به خارج پیست) که عضو تیم مربوط به آن ها وارد

آخرین قوس می شود ، در وضعیت انتظار قرار بگیرند . به مجرد این که دوندگانی که می آیند از این نقطه گذشتند ، دوندگان

منتظر باید ترتیب تعیین شده خود را حفظ کنند، و نباید موقعیت های خود را در شروع منطقه مبادله تغییر دهند. هر

ورزشکاری که از این قانون پیروی نکند باعث محرومیت تیم خود خواهد شد.

توضیح : در ۴×۲۰۰ (وقتی که این ماده به طور کامل در مسیر ها دویده نمی شود) ورزشکاران بخش چهارم به ترتیب لیست

شروع در صف (از طرف داخل به خارج) قرار خواهند گرفت .

۲۱- در هر مسابقه امدادی که مسیر های مجزا به کار نمی رود، از جمله ۴×۲۰۰ ، مدلی و ۴×۴۰۰ ، اگر کاربرد داشته باشد ،

دوندگان منتظر می توانند با نزدیک شدن دوندگان هم تیمی که در حال آمدن هستند ، در موقعیت داخلی پیست موضع

بگیرند، مشروط به این که ورزشکار دیگر را هل ندهند و راه آنها را سد نکنند و مانع پیشروی آن ها نشوند. در ۴×۲۰۰ متر ،

امدادی مدلی و ۴×۴۰۰ ، ورزشکاران منتظر باید ترتیبشان را طبق قانون ۱۷۰. ۲۰ حفظ نمایند . در صورتی که ورزشکار

این قانون را رعایت نکند ، تیم او از مسابقه اخراج خواهد شد .

بخش چهارم - مواد میدانی

قانون ۱۸۰

شرایط عمومی - مواد میدانی

گرم کردن در محوطه مسابقه

۱- در محوطه مسابقه و قبل از شروع مسابقه ، هر شرکت کننده می تواند اجراهای تمرینی داشته باشد. در مورد پرتاب ها ، اجراهای تمرینی ، به ترتیبی است که با قرعه مشخص می شود و همواره زیر نظر داوران ، انجام خواهد شد.

۲- وقتی مسابقه شروع شود، ورزشکاران مجاز نیستند، به منظور تمرین ، به اقتضای مورد از :

الف) مسیر دورخیز یا محوطه جهش؛

ب) نیزه های پرش ؛

پ) وسایل پرتابی؛

ج) دایره های پرتاب یا زمین داخل قطاع ، با وسیله و یا بی وسیله پرتابی.

استفاده کنند .

نشانگرها

۳- الف) در تمام مواد میدانی که از مسیر دورخیز استفاده می شود، نشانگرها باید در کنار آن قرار داده شود، مگر در مورد پرش ارتفاع که می توان نشانگر را در مسیر دورخیز قرار داد. هر شرکت کننده می تواند برای کمک به تنظیم دورخیز و جهش خود ، از یک یا دو نشانگر (تهیه و تأیید شده از سوی کمیته برگزاری) استفاده کند. اگر چنین نشانگرهایی فراهم نشده باشد، شرکت کننده می تواند از نوار چسب ، ولی نه گچ یا ماده مشابه یا هر چیزی که نشانه های پاک نشدنی روی پیست میگذارد ، استفاده کند.

(ب) در مورد پرتاب ها یی که از داخل دایره اجرا می شود ، ورزشکار می تواند فقط از یک نشانگر استفاده کند. این نشانگر می تواند فقط روی زمین منطقه ای که درست در پشت یا هم جوار دایره پرتاب قرار دارد ، گذاشته شود .این علامت باید به طور موقتی و فقط برای مدتی که هر ورزشکار آزمایش خود را انجام می دهد گذاشته شود و نباید مانع دید داور شود . هیچ نشانگر شخصی (غیر از آن هایی که طبق قانون ۱۸۷ . ۲۱ گفته شده) را نمی توان در کنار یا داخل محوطه فرود قرار داد.

ترتیب مسابقه

۴- ورزشکاران به ترتیبی که به قید قرعه تعیین می شود، مسابقه خواهند داد .عدم موفقیت در انجام این امر منجر به کاربرد قوانین ۱۲۵ . ۵ و ۱۴۵ . ۲ خواهد شد .

در صورتی که دور اولیه وجود داشته باشد، برای مرحله نهایی مجددا قرعه کشی خواهد شد.(قانون ۱۸۰ . ۵ را ببینید)

آزمایش ها

۵- در یک ماده میدانی، به جز در پرش ارتفاع و با نیزه ، وقتی تعداد شرکت کنندگان بیشتر از هشت نفر باشند، هر شرکت کننده مجاز است سه بار آزمایش کند و به هشت شرکت کننده با نتایج معتبر بهتر ، اجازه داده می شود سه بار دیگر آزمایش کنند.اگر در طی سه دور اول ، کسانی که آزمایش معتبری ندارند ، بیش از یک نفر باشد ، چنین ورزشکارانی در دورهای بعدی ، به همان ترتیب قرعه اصلی ، قبل از آنهایی که آزمایش معتبر دارند آزمایش خواهند کرد .

در هر دو مورد :

(الف) ترتیب مسابقه برای سه دور بعدی بر عکس ترتیب رده بندی نتایج به دست آمده از سه اجرای اولیه است.

(ب) وقتی باید ترتیب آزمایش تغییر کند و برای هر مقامی وضعیت تساوی پیش آید ، افرادی که مساوی کرده اند به همان ترتیبی که طبق قرعه کشی اصلی مشخص شده مسابقه خواهند داد.

توضیح (۱) : در مورد پرش های عمودی ، قانون ۱۸۱ . ۲ را ببینید

توضیح (۲) : اگر سرداور، طبق قانون ۱۴۶ . ۵ به یک یا چند ورزشکار اجازه ادامه مسابقه تحت اعتراض را داده باشد ، چنین ورزشکارانی در تمام دور های بعدی آزمایش های خود را، قبل از بقیه ورزشکارانی که به مسابقه ادامه می دهند ، انجام می دهند. و اگر بیش از یک نفر باشند به همان ترتیب قرعه کشی اصلی مسابقه خواهند داد.

توضیح (۳) : مقامات برجسته اختیاردارند در مقررات مسابقه قید کنند که در مسابقاتی که بیش از ۸ شرکت کننده دارد ورزشکاران می توانند ۴ آزمایش داشته باشند .

تکمیل آزمایش

۶- داور تا کامل شدن آزمایش ، پرچم سفید را به علامت معتبر بودن آزمایش با لا نخواهد برد.

کامل شدن یک آزمایش معتبر به شرح ذیل تعیین می شود :

(الف) در مورد پرش های عمودی، زمانی که داور تصمیم بگیرد که طبق قانون های ۲.۱۸۲، ۲.۱۸۳، یا ۴.۱۸۳؛ خطایی صورت نگرفته است.

(ب) در مورد پرش های افقی، زمانی که ورزشکار محوطه فرود را برطبق قانون ۱.۱۸۵ ترک می کند؛

(پ) در مورد پرتابها، زمانی که ورزشکار دایره پرتاب و یا مسیر دور خیز را برطبق قانون ۱۷.۱۸۷ ترک کرده است.

مسابقه انتخابی (دور اولیه)

۷- در مواد میدانی، در شرایطی که تعداد ورزشکاران آن قدر زیاد باشد که امکان برگزاری مسابقه به طور رضایت بخش در یک دور مجزا (نهایی) وجود ندارد، لازم است مسابقه دور اولیه برگزار شود. وقتی مسابقه انتخابی برگزار می شود، تمام ورزشکاران باید در آن شرکت و از طریق آن برای شرکت در مرحله بعدی کسب صلاحیت کنند. نتایج به دست آمده در دور انتخابی به عنوان بخشی از مسابقه حقیقی در نظر گرفته نخواهد شد.

۸- شرکت کنندگان باید به طور عادی به دو گروه یا بیشتر، به طور تصادفی، ولی در صورت امکان به نحوی که نمایندگان هر کشور یا تیم در گروه های متفاوت قرار گیرند، تقسیم شوند. هر گروه باید مسابقه را بلافاصله بعد از اتمام مسابقه گروه قبل شروع کند مگر این که امکانات مسابقه گروه ها، به طور هم زمان و با شرایطی یکسان، وجود داشته باشد.

۹- توصیه می شود در مسابقاتی که بیش از سه روز طول می کشد، بین مسابقه دور انتخابی و نهایی مواد پرشی عمودی، یک روز استراحت پیش بینی شود.

۱۰- شرایط برای انتخاب شدن، استاندارد و تعداد ورزشکاران در مرحله پایانی، باید بوسیله نماینده یا نمایندگان فنی تعیین شود. اگر نماینده فنی تعیین نشده باشد کمیته برگزاری شرایط را تعیین خواهد کرد. در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ)، و (ج) برگزار می شود باید حد اقل ۱۲ ورزشکار در مسابقه نهایی حضور داشته باشند.

۱۱- در یک مسابقه انتخابی به غیر از پرش ارتفاع و پرش با نیزه، به هر شرکت کننده باید سه بار اجازه آزمایش داشته باشد.

هر زمان که شرکت کننده ای حد نصاب انتخابی را به دست آورد، دیگر نباید به مسابقه انتخابی ادامه دهد.

۱۲- در مسابقه انتخابی پرش ارتفاع و با نیزه، شرکت کنندگانی که بعد از سه خطای متوالی حذف نشده اند. بر طبق قانون ۱۸۱.۲، تا پایان آخرین آزمایش، در ارتفاع قرار داده شده به عنوان حد نصاب انتخابی ادامه خواهند داد؛ مگر این که تعداد ورزشکاران برای دورنهایی، آن گونه که در قانون ۱۸۰.۱۰ آمده است، به اندازه لازم رسیده باشد.

۱۳- اگر هیچ ورزشکاری حد نصاب ورودی را به دست نیاورد و یا کمتر از تعداد مناسب حد نصاب ورودی را به دست آورند، با ضمیمه کردن شرکت کنندگان بر طبق نتایج آنها در مرحله انتخابی، گروه شرکت کنندگان مرحله نهایی تا تعداد مورد نظر افزایش می یابد. در مورد به وجود آمدن حالت تساوی برای آخرین مقام انتخابی در رده بندی کلی مسابقه، اگر ۲ ورزشکار یا

بیشتر بهترین نتیجه شان در کل مسابقه به یک اندازه باشد ، قانون ۱۸۰ . ۱۹ یا ۱۸۱ . ۸ هرکدام که مناسب باشد ، به کار برده شود . اگر به این ترتیب وضعیت تساوی به وجود آمده ، ورزشکاران مساوی کننده در مرحله نهایی قرار خواهند گرفت .

۱۴- زمانی که یک مسابقه انتخابی برای پرش ارتفاع یا با نیزه در دو گروه همزمان برگزار می گردد، پیشنهاد می شود که در هر گروه میله مانع همزمان بالا برده شود. همچنین پیشنهاد می شود که دو گروه تقریباً قدرت مساوی داشته باشند.

سد راه کردن

۱۵- اگر به هر دلیلی ، در حین آزمایش یک شرکت کننده خللی وارد شود، سرداور اختیار دارد اجازه دهد، به جای آن، آزمایش دیگری انجام دهد.

تأخیر

۱۶- شرکت کننده ای که در مواد میدانی در اجرای آزمایش خود بی دلیل تأخیر کند، خود را در معرض پذیرفته نشدن آن پرش و خطا منظور شدن آن قرار می دهد . این مورد بر عهده سرداور است تا با در نظر گرفتن تمام شرایط، در مورد این که تأخیر بی دلیل چیست ، تصمیم بگیرد.

مقام رسمی مسئول ، آماده بودن همه چیز را برای شروع آزمایش اعلام می کند و دوره زمانی مجاز برای این آزمایش از این لحظه شروع می شود. اگر ورزشکاری بعداً تصمیم بگیرد آزمایش خود را انجام ندهد، هنگامی که دوره زمانی مجاز برای شروع اجرا به پایان برسد، برای او خطا منظور خواهد شد.

در پرش با نیزه ، زمان وقتی شروع می شود که پایه ها بر طبق درخواست قبلی پرش کننده تنظیم شده باشد . برای تنظیم بیشتر وقت اضافی داده نخواهد شد.

اگر مهلت تعیین شده ، بعد از این که ورزشکار آزمایش خود را شروع کرده است تمام شود ، نباید از آزمایش او ممانعت شود . به طور معمول مهلت شروع آزمایش نباید از زمان های ذیل تجاوز کند:

مواد انفرادی

تعداد ورزشکار مانده در مسابقه	پرش ارتفاع	پرش با نیزه	سایر
بیش از ۳ نفر	۱ دقیقه	۱ دقیقه	۱ دقیقه
۲ یا ۳ نفر	۱/۵ دقیقه	۲ دقیقه	۱ دقیقه
۱ نفر	۳ دقیقه	۵ دقیقه	-
پرش های پی در پی	۲ دقیقه	۳ دقیقه	۲ دقیقه

مواد مرکب

تعداد ورزشکار مانده در مسابقه	پرش ارتفاع	پرش با نیزه	سایر
بیش از ۳ نفر	۱ دقیقه	۱ دقیقه	۱ دقیقه
۲ یا ۳ نفر	۱/۵ دقیقه	۲ دقیقه	۱ دقیقه
۱ نفر یا پرشهای پی در پی	۲ دقیقه	۳ دقیقه	۲ دقیقه

توضیح ۱: ساعتی که باقی مانده زمان مجاز را نشان دهد باید در برابر دیدگان شرکت کنندگان قرار داشته باشد. علاوه بر این یک مقام رسمی ۱۵ ثانیه آخر زمان مجاز را، با بلند کردن و بالا نگهداشتن یک پرچم زرد و یا به طریق دیگری، نشان خواهد داد.

توضیح ۲: در پرش ارتفاع و پرش با نیزه، هر تغییر برای دوره زمانی مجاز یک آزمایش نباید تا زمانی که میله مانع به ارتفاع جدید بالا برده نشده است، در نظر گرفته شود؛ مگر این که، در صورت کاربرد، زمان اختصاص یافته برای آزمایش های پی در پی کاربرد داشته باشد.

توضیح ۳: برای اولین آزمایش هر ورزشکاری که وارد مسابقه شده است، زمان مجاز برای چنین آزمایشی یک دقیقه خواهد بود.

غیبت در طول مدت مسابقه

۱۷- ورزشکار می تواند در جریان مسابقه، با کسب اجازه و به همراه یک مقام رسمی، محوطه اصلی مسابقه را ترک نماید.

تغییر محوطه یا زمان مسابقه

۱۸- نماینده فنی یا سرداور مختص هر ماده اختیار دارد در صورت اعتقاد به ایجاب شرایط، مکان و زمان مسابقه را تغییر دهد. چنین تغییری باید فقط بعد از کامل شدن یک دوراز مسابقه صورت بگیرد.

توضیح: نه شدت و نه تغییر جهت باد هیچ کدام شرط کافی برای تغییر محل مسابقه نخواهد بود.

تساوی ها

۱۹- به غیر از پرش ارتفاع و پرش با نیزه، دومین نتیجه بهتر شرکت کنندگان مساوی کننده، برای تعیین وضعیت تساوی، در نظر گرفته می شود. سپس، در صورت لزوم، سومین نتیجه بهتر، و به همین ترتیب نتایج بهتر بعدی، در نظر گرفته می شود.

در صورتی که در پی کاربرد قانون ۱۸.۱۹ وضعیت تساوی همچنان باقی بماند، تصمیم به مساوی شدن ورزشکاران گرفته خواهد شد.

توضیح: درمورد پرش های عمودی، به قانون ۱۸۱ و ۹۰۱۸۱ رجوع کنید.

نتیجه

۲۰- بهترین نتیجه ورزشکار، در بین تمام نتایج دفعات آزمایش، از جمله نتایجی که در رفع وضعیت تساوی برای مقام اول به دست می آید، برای او منظور می شود.

الف- پرش های عمودی

قانون ۱۸۱

شرایط کلی - پرش های عمودی

۱- قبل از شروع مسابقه، داور ارشد، ارتفاع شروع و میزان افزایش ارتفاع در پایان هر دور را، تا زمانی که تنها یک

کننده که برنده مسابقه شده است، یا پیش آمدن وضعیت تساوی برای مقام اول، تعیین می نماید.

آزمایش ها

۲- هر شرکت کننده می تواند پرش ارتفاع یا با نیزه را از ارتفاعی که قبلاً داور ارشد آن را اعلام کرده است، شروع کند و یا به اختیار خود در هر ارتفاع بعدی پرش نماید. سه خطای پی در پی، بدون در نظر گرفتن ارتفاعی که هر یک از این خطاها اتفاق افتاده است، پرش کننده را از پرش بیشتر محروم خواهد کرد، مگر درباره تساوی برای مقام اول.

تأثیر این قانون چنین است که هر شرکت کننده ای می تواند از دومین و سومین آزمایش خود در یک ارتفاع به خصوص (بعد از عدم موفقیت در اولین یا دومین بار) صرف نظر کند و باز از یک ارتفاع بعدی پرش کند.

اگر شرکت کننده ای در ارتفاعی از آزمایش منصرف شود، مجاز به اجرای نوبت بعدی خود در آن ارتفاع نخواهد بود، مگر درمورد پرشهای فرعی برای مقام اول.

در پرش ارتفاع و پرش با نیزه، اگر ورزشکاری، در موقعی که سایر ورزشکاران حاضر مسابقه را کامل کرده باشند، غایب باشد، با پایان دوره زمانی برای یک پرش بیشتر، سرداور عمل چنین ورزشکاری را ترک کردن مسابقه در نظر می گیرد.

۳- حتی بعد از این که تمام شرکت کنندگان دیگر در عبور از میله مانع با شکست مواجه شوند، یک شرکت کننده حق دارد تا زمانی که از حق خود برای پرش بیشتر چشم پوشی نکرده است، به پریدن ادامه دهد.

۴- به غیر از موردی که فقط یک شرکت کننده باقی مانده و مسابقه را برنده شده است:

(الف) در پایان هر دور، میله مانع نباید هرگز کمتر از ۲ سانتیمتر برای پرش ارتفاع و ۵ سانتی متر برای پرش با نیزه بالا برده شود؛

(ب) میزان افزایش ارتفاع مانع هرگز نباید افزایش یابد.

قوانین ۱۸۱. ۴ (الف) و (ب)، زمانی که ورزشکاران باقی مانده در مسابقه توافق کنند ارتفاع میله مانع مستقیماً به رکورد جهانی افزایش یابد، به کار برده نخواهد شد.

پس از این که شرکت کننده ای برنده مسابقه شد، ارتفاع یا ارتفاع هایی که میله مانع بالا برده می شود از سوی شرکت کننده و با تبادل نظر با داور یا سرداور مربوط تعیین خواهد شد.

توضیح: /این موضوع برای مواد مرکب کاربرد ندارد.

در مسابقه مواد مرکب که طبق قانون ۱. ۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ج) برگزار می شود، باید در سراسر مسابقه هربار افزایش برای پرش ارتفاع ۳ سانتی متر و برای پرش با نیزه ۱۰ سانتی متر باشد.

اندازه گیری ها

۵- تمام اندازه گیری ها باید بر مبنای سانتی متر کامل و از وضعیت عمود بر زمین تا کوتاه ترین قسمت لبه بالای میله مانع صورت گیرد.

۶- هر گونه اندازه گیری ارتفاع جدید بایستی قبل از این که شرکت کنندگان مبادرت به پرش از چنین ارتفاعی کنند، صورت گیرد. در تمام موارد مربوط به رکوردها، داوران باید زمانی که میله مانع در ارتفاع رکورد قرار میگیرد، اندازه را کنترل کنند و اگر از زمان آخرین اندازه گیری تماسی با میله مانع صورت گرفته است، قبل از تلاش بعدی روی ارتفاع رکورد، باید مجدداً ارتفاع آن را کنترل کنند.

میله مانع

۷- میله مانع باید از جنس الیاف شیشه (فایبر گلاس) یا سایر مواد مناسب به جز فلز، و مقطع عرضی آن، به غیر از قطعات دو انتها، دایره ای شکل باشد. طول سراسری میله مانع پرش ارتفاع باید ۴ متر (۲ سانتی متر کمتر یا بیشتر) و برای پرش با نیزه ۴/۵ (۲ سانتیمتر بیشتر یا کمتر) باشد. حد اکثر وزن میله مانع برای پرش ارتفاع باید ۲ کیلوگرم و برای پرش بانیزه ۲/۲۵ کیلوگرم باشد. قطر قسمت دایره ای میله مانع باید ۳۰ میلی متر (۱ میلی متر بیشتر یا کمتر) باشد.

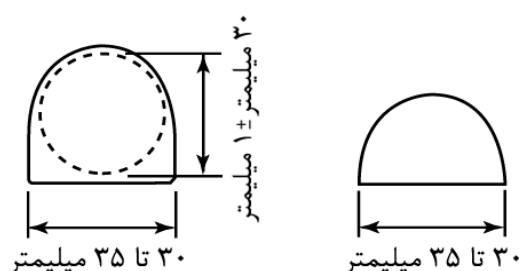
میله مانع باید از سه قسمت تشکیل شده باشد: میله گرد و دو قطعه انتهایی، که هر کدام ۳۰ تا ۳۵ میلی متر عرض و ۱۵ تا ۲۰ سانتیمتر طول دارند و به منظور قرار گرفتن روی نگهدارنده های مربوط به پایه های عمودی، به کار می روند.

مقطع عرضی این قطعات انتهایی باید دایره ای یا نیم دایره ای و یک بخش مشخص شده تخت، که با آن میله مانع روی پایه نگهدارنده مانع قرار می گیرد داشته باشد.

بهتر است این سطح تخت بالاتر از وسط مقطع عمودی میله مانع نباشد. قطعات انتهایی باید سخت و صاف باشند. این قطعات نباید لاستیکی و یا پوشیده از لاستیک یا چیز های دیگری که اصطکاک بین آنها و نگهدارنده ها را افزایش می دهد، باشند.

میله مانع نباید خمیدگی داشته باشد، و زمانی که روی پایه های نگهدارنده قرار می گیرد، باید حداکثر فرورفتگی آن ۲ سانتیمتر برای پرش ارتفاع و ۳ سانتیمتر برای پرش با نیزه باشد.

کنترل نرمی میله مانع : وزنه ای ۳ کیلوگرمی را در وسط میله مانعی که در جای خود قرار دارد بیاویزید. حداکثر فرورفتگی به میزان ۷ سانتی متر در پرش ارتفاع و ۱۱ سانتی متر در پرش با نیزه مجاز است.

شکل ۵ - شکل های مختلف برای انتهای میله مانع

مقام ها

- ۸- اگر دو ورزشکار یا بیشتر، ارتفاع نهایی یکسانی را عبور کرده باشند رویه تعیین مقام به شرح ذیل خواهد بود :
- الف) ورزشکاری که کم ترین تعداد پرش را ، در ارتفاعی که در آن تساوی رخ داده است داشته باشد ، در مقام بالاتر قرار می گیرد.
- ب) اگر ورزشکاران بعد از کاربرد قانون ۱۸۱.۸ (الف) مساوی شوند ، شرکت کننده ای که در طی مسابقه تعداد خطاهایش، از جمله در مرحله ای که از آخرین ارتفاع عبور کرده، کمتر باشد به مقام بالاتر خواهد رسید.
- پ) اگر بعد از کاربرد قانون ۱۸۱.۸ (ب) وضعیت تساوی همچنان باقی بماند ، ورزشکاران در یک مقام قرار می گیرند ؛ مگر این که تساوی مربوط به مقام اول باشد .
- ت) اگر مربوط به مقام اول باشد، طبق قانون ۱۸۱.۹ ، برای شرکت کنندگان مساوی شده مسابقه فرعی ترتیب داده میشود، مگر این که یا از قبل، طبق مقررات فنی که برای مسابقه کاربرد دارد ، یا در طی مسابقه ، ولی قبل از شروع مسابقه توسط نماینده فنی یا در صورت نبود او توسط سرداور ، تعیین شده باشد .

اگر پرشهای فرعی برگزار نشود، از جمله وقتی که ورزشکاران مربوط، در هر مرحله تصمیم به ادامه ندادن به پرش های بیشتر بگیرند، وضعیت تساوی برای مقام اول برقرار خواهد ماند.

توضیح: بخش (ت) این قانون در مورد مواد مرکب کاربرد نخواهد داشت.

پرش های فرعی

۹- (الف) شرکت کنندگان مساوی کننده، باید تا رسیدن به یک نتیجه یا تا وقتی که همگی ورزشکاران ذیربط تصمیم به ادامه ندادن به پرش های بیشتر بگیرند، در هر ارتفاع پرش نمایند.

(ب) هر شرکت کننده، باید در هر ارتفاع یک بار پرش کند.

(پ) پرش فرعی باید از ارتفاع بعدی تعیین شده بر طبق قانون ۱.۱۸۱ بعد از آخرین ارتفاعی که ورزشکاران مساوی

کننده حق خود

را برای ادامه پرش از دست داده اند، شروع شود.

(ت) اگر نتیجه ای بدست نیامد، در صورتی که بیش از یک شرکت کننده موفق به عبور از مانع شدند، در پرش ارتفاع،

میله مانع

۲ سانتی متر و در پرش با نیزه ۵ سانتی متر بالا و یادر صورت خطا کردن همه آنها، پایین آورده می شود.

(ث) اگر ورزشکاری در ارتفاعی پرش نکند به طور خود کار هر ادعای مقام بالاتر را از دست می دهد. در این صورت اگر

فقط یک ورزشکار دیگر باقی بماند او بدون اینکه تلاشی برای عبور از آن ارتفاع داشته باشد، برنده مسابقه خواهد بود.

مثال پرش ارتفاع

اندازه های ارتفاع اعلام شده از سوی داور ارشد در شروع مسابقه:

۱/۷۵ متر؛ ۱/۸۰ متر؛ ۱/۸۴ متر؛ ۱/۸۸ متر؛ ۱/۹۱ متر؛ ۱/۹۴ متر؛ ۱/۹۷ متر؛ ۱/۹۹ متر...

مقام	پرشهای فرعی			تعداد خطا	ارتفاع میله مانع							ورزشکار
	۱/۹۱	۱/۸۹	۱/۹۱		۱/۹۷	۱/۹۴	۱/۹۱	۱/۸۸	۱/۸۴	۱/۸۰	۱/۷۵	
دوم	×	O	×	۲		×	×	O ×	O	O ×	O	الف
اول	O	O	×	۲	×	×	×	O ×	×	O ×	×	ب
سوم		×	×	۲		×	×	O ×	O ×	O	×	پ
چهارم				۳			×	O ×	O ×	O ×	×	ت

O = عبور از مانع × = خطا - = انجام ندادن پرش

شرکت کنندگان "الف"، "ب"، "پ" و "د" همگی از ارتفاع ۱/۸۸ متر عبور کرده و مساوی شده اند. اکنون قانون های ۱۸۱.۸ و ۱۸۱.۹ وارد عمل می شوند. داورها دفعات خطایی که تا آخرین ارتفاع (۱/۸۸ متر) و در آن ارتفاع رخ داده است، با هم جمع می کنند. "ت" بیشتر از "الف" و "ب" و "پ" خطا دارد؛ بنابراین در جای چهارم قرار می گیرد. "الف" و "ب" و "پ" هنوز مساوی اند و چون تساوی برای مقام اول است، آنها باید از ارتفاع ۱/۹۱ متر (ارتفاع بعدی پس از آخرین ارتفاعی که توسط پرش کنندگان پریده شده است) بپروند. چون همگی در این ارتفاع خطا می کنند، برای پرش دیگر، ارتفاع میله مانع تا حد ۱/۸۹ پائین آورده می شود.

چون فقط "پ" موفق به عبور نمی شود، دو نفر دیگر یعنی "الف" و "ب" که با هم مساوی اند سومین پرش فرعی را از ارتفاع ۱/۹۱ متر انجام می دهند که فقط "ب" موفق به عبور می شود و بنابراین برنده مسابقه شناخته می شود.

نیروهای خارجی

- ۱۰- هر وقت واضح باشد که میله مانع در اثر نیرویی که ارتباطی به پرش کننده ندارد جابه جا شده است (مثلا یک تند باد)
- الف) اگر چنین جابه جایی، بعد از آن که ورزشکار بدون تماس با میله مانع از روی آن عبور کرد اتفاق بیفتد، پرش او موفقیت آمیز در نظر گرفته می شود، یا
- ب) اگر چنین جابه جایی ای تحت هر شرایط دیگری اتفاق بیفتد باید به پرش کننده یک فرصت جدید داده شود.

قانون ۱۸۲

پرش ارتفاع

مسابقه

- ۱- هر شرکت کننده باید با یک پا جهش کند.
- ۲- شرکت کننده ای ناموفق است که:
- الف) بعد از پرش، میله مانع، به دلیل عمل او در هنگام پرش، روی محل های اتکا باقی نماند.
- ب) او بدون آن که اول از مانع عبور کند، با هر قسمت از بدنش، زمین، از جمله محوطه فرود آن سوی صفحه لبه نزدیکتر میله مانع را، خواه بین و یا خارج از پایه هارا، با هر قسمت از بدنش لمس کند. هرچند اگر شرکت کننده ای در موقع پریدن با پای خود محوطه فرود را لمس کند و از نظر داور، بهره ای نبرده باشد، پرش نباید خطا محسوب شود.

توضیح: جهت کمک به اعمال این قانون، خط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر (معمولا با نوار چسب یا ماده مشابه) بین نقاطی که ۳ متر دورتر از هریک از پایه ها قرار دارد کشیده می شود، به طوری که لبه جلویی خط در راستای صفحه فرضی که از لبه جلوتر میله مانع می گذرد قرار گیرد.

مسیر دورخیز و محوطه جهش

۳- حداقل طول مسیر دورخیز باید ۱۵ متر باشد بجز در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ الف)، (ب)، (پ) و (ج) برگزار می شود که در این صورت حداقل طول دورخیز باید ۲۰ متر باشد.

در جایی که شرایط اجازه دهد، حداقل طول مسیر دورخیز بایستی ۲۵ متر باشد.

۴- حداکثر شیب کلی رو به پائین در ۱۵ متر آخر مسیر دورخیز و محوطه جهش نباید بیش از ۱ بر ۲۵۰ در طول هر شعاع محوطه نیم دایره ای با مرکزیت میانه پایه ها با داشتن حداقل شعاع مذکور در قانون ۱۸۲.۳ باشد. محوطه فرود بایستی بنحوی قرار گیرد که دور خیز ورزشکاران به طرف بالای شیب باشد.

۵- محوطه جهش باید مسطح یا با شیبی مطابق با مقتضیات قانون ۱۸۲.۴ و کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات IAAF باشد.

تجهیزات

۶- پایه ها. هر گونه پایه یا ستونی می تواند استفاده شود، مشروط به این که محکم باشد.

پایه ها باید تکیه گاه هایی برای محکم قرار گرفتن میله مانع بر روی آن ها، داشته باشند.

پایه ها باید به اندازه کافی بلند باشند بطوری که حداقل ۱۰ سانتی متر بیشتر از ارتفاع واقعی که میله مانع می تواند قرار بگیرد، باشند.

فاصله بین پایه ها نباید کمتر از ۴/۰۰ متر و بیشتر از ۴/۰۴ متر باشد.

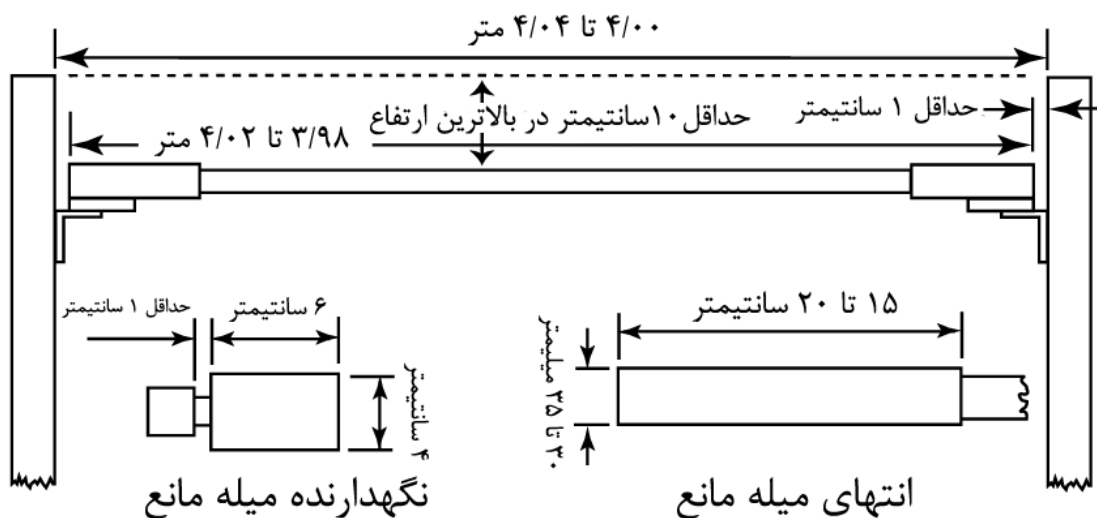
۷- پایه ها نباید در جریان مسابقه جابه جا شوند. مگر این که سرداور مسابقه تشخیص دهد که محوطه جهش یا محوطه فرود برای پرش مناسب نیستند.

در چنین مواردی تغییر باید فقط بعد از کامل شدن یک دور، انجام شود.

۸- تکیه گاه های میله مانع. تکیه گاه ها بایستی صاف و به شکل مستطیل با عرض ۴ و طول ۶ سانتی متر باشند. آنها بایستی محکم به پایه های عمودی وصل شده در جریان پرش بی حرکت و در مقابل هم قرار گرفته باشند. انتهای میله مانع به نحوی روی نگهدارنده ها قرار داده می شود که در صورت تماس شرکت کننده با آن به سادگی، به طرف عقب یا به طرف جلو، روی زمین بیفتند.

تکیه گاه های میله مانع نباید با لاستیک یا هر ماده دیگری، که در افزایش میزان اصطکاک بین سطح آنها و میله مانع تاثیر داشته باشد، پوشیده شود و یا هر نوع فتری داشته باشد.

تکیه گاه های میله مانع باید در بالای محوطه جهش، درست زیر هریک از دوانتهای میله مانع هم ارتفاع باشد.

شکل ۶ - پایه ها و میله پرش ارتفاع

۹- بین دو انتهای میله مانع و پایه ها باید حداقل یک سانتی متر فاصله باشد.

محوطه فرود

۱۰- ابعاد محوطه فرود در عقب صفحه عمودی میله مانع ، نباید کمتر از ۵ متر طول و ۳ متر عرض داشته باشد. توصیه می

شود محوطه فرود کوچکتر از ۶ متر طول ، ۴ متر عرض و ۰/۷ متر ارتفاع نداشته باشد .

توضیح : همچنین ، پایه ها و محوطه فرود باید طوری طراحی شوند که ، در زمان استفاده حداقل ۱۰ سانتی متر بین آنها

فاصله باشد تا از جابه جایی میله مانع، بر اثر حرکت تشکهای فرود و تماس آن با پایه ها ، جلوگیری شود.

قانون ۱۸۳

پرش با نیزه

مسابقه

۱- پایه ها ، یا نگهدارنده های میله مانع ، به درخواست ورزشکاران ، فقط به طرف جلو حرکت داده می شوند، به نحوی که

لبه میله مانع نزدیک به ورزشکار ، از نقطه ای درست بالای انتهای عقب جعبه پرش تا نقطه ای ۸۰ سانتی متر در جهت

محوطه فرود ، امکان جابه جایی دارد .

هر ورزشکار باید قبل از شروع مسابقه، برای اولین آزمایش خود، مقام رسمی مسئول را از مکان مورد نظر برای پایه ها و یا نگهدارنده های میله مانع، مطلع سازد و این مکان ثبت خواهد شد.

اگر شرکت کننده ای بعداً بخواهد هر گونه تغییری در این فاصله بدهد، باید، بلافاصله، قبل از این که پایه ها طبق درخواست اولیه او تنظیم شوند، مقام رسمی مربوط را مطلع سازد. در غیر این صورت مهلت زمانی او برای شروع پرش آغاز خواهد شد. توضیح: باید خطی به عرض یک سانتی متر و با رنگی قابل تشخیص عمود بر محور مسیر دورخیز، در راستای لبه داخلی بالای جعبه پرش کشیده شود. این خط باید تا لبه خارجی پایه های پرش امتداد داشته باشد. نظیر این خط نیز از روی سطح محوطه فرود کشیده می شود و تا لبه خارجی پایه ها امتداد داده می شود.

ورزشکار در پرش ناموفق خواهد بود اگر:

الف) بعد از پرش، میله مانع، به دلیل برخورد پرش کننده با آن در هنگام پرش، روی تکیه گاه های میله مانع باقی نماند؛ یا
ب) بی آن که ابتدا از روی مانع عبور کرده باشد، زمین از جمله محوطه فرود را که آن طرف صفحه ای که از قسمت بالایی لبه جعبه پرش می گذرد، با هر قسمت از بدن یا با نیزه، لمس کند؛ یا
پ) بعد از جدا شدن از زمین، دست پایین تر خود را بالای دست بالاتر قرار دهد یا دست بالاتر خود را به محل بالاتری در روی نیزه جابه جا کند؛ یا

ت) در هنگام پرش، با دست یا دست هایش، میله مانع را مجدداً بر جایش قرار دهد یا در محل خود بی حرکت کند.
توضیح (۱): در صورتی که شرکت کننده ای در هر نقطه ای خارج از خطوط سفید مشخص کننده مسیر دورخیز بدود، خطا محسوب نخواهد شد.

توضیح (۲) در جریان آزمایش، بعد از این که نیزه به درستی داخل جعبه کاشته شده باشد، تماس نیزه با تشکهای فرود خطا محسوب نمی شود.

۳- ورزشکاران می توانند، در طی مسابقه، برای بهتر گرفتن نیزه، به دست ها یا روی نیزه خود ماده ای بزنند.
با نوار بستن دست ها یا انگشتان برای ورزشکاران مجاز نخواهد بود، مگر در مواردی که لازم باشد روی یک زخم باز پوشیده شود.

۴- بعد از رها کردن نیزه، هیچ کس مجاز نیست نیزه را لمس کند مگر این که در حال افتادن بر خلاف جهت پایه ها یا میله مانع باشد. با وجود این اگر نیزه لمس شود و سرداور بر این عقیده باشد که اگر این کار صورت نمی گرفت در اثر برخورد نیزه، مانع می افتاد، پرش باید خطا محسوب شود.

۵- اگر در تلاش برای پرش، نیزه ورزشکاری بشکند، خطا محسوب نمی شود و باید به او اجازه داده شود یک آزمایش جدید انجام دهد.

مسیر دورخیز

۶- حد اقل طول مسیر دورخیز باید ۴۰ متر و در صورتی که شرایط اجازه دهد، ۴۵ متر باشد.

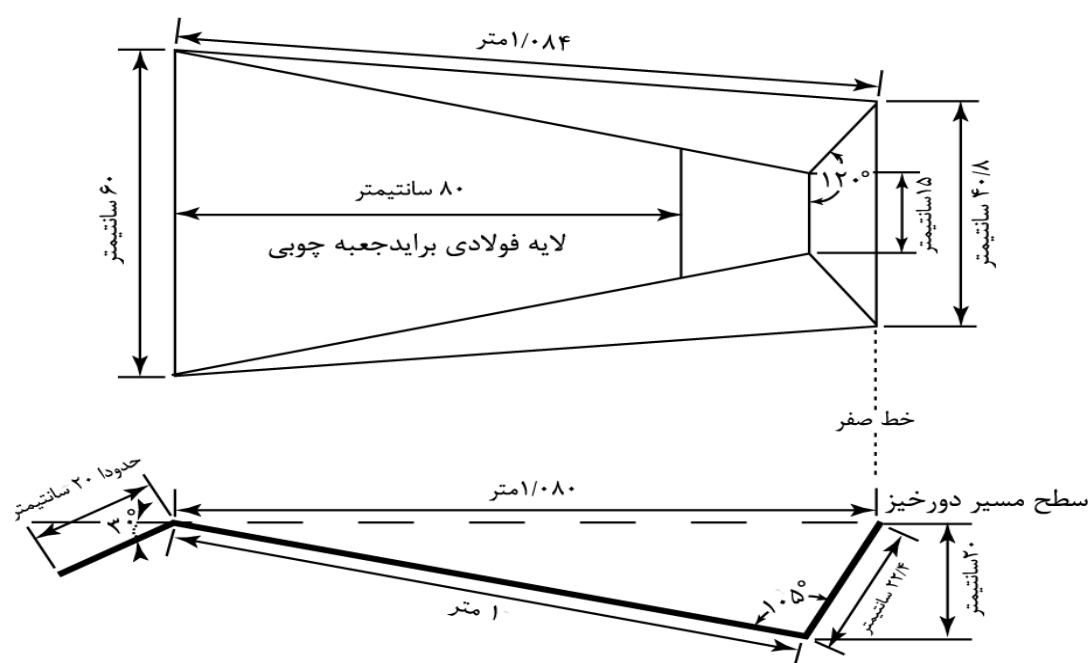
عرض مسیر دورخیز باید حداقل ۱/۲۲ متر (یک سانتیمتر کمتر یا بیشتر) و باید با خطوط سفید به پهنای ۵ سانتی متر مشخص شود.

توضیح : برای تمام پیستهایی که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ ساخته شده اند مسیر دور خیز می تواند حد اکثر ۱/۲۵ متر پهنای داشته باشد .

۷- حداکثر شیب جانبی مسیر دورخیز یک بر صد و در ۴۰ متر آخر مسیر دورخیز شیب سراسری به طرف پائین در جهت دورخیز نباید بیش از یک بر هزار باشد .

تجهیزات

۸- جعبه : جهش برای پرش با نیزه ، باید با استفاده از یک جعبه انجام شود . جعبه باید از ماده ای مناسب ساخته شده و بهتر است لبه بالایی آن گرد و همسطح زمین کار گذاشته شود. اندازه آن در طول داخلی کف جعبه باید یک متر و در انتهای جلویی ۶۰ سانتی متر عرض داشته باشد که به تدریج از آن کاسته شده و در کف تخته متوقف کننده به ۱۵ سانتی متر برسد. طول جعبه در سطح مسیر دورخیز، و عمق صفحه متوقف کننده با زاویه ۱۰۵ درجه ای که بین کف و صفحه متوقف کننده ایجاد می شود، تعیین می گردد.

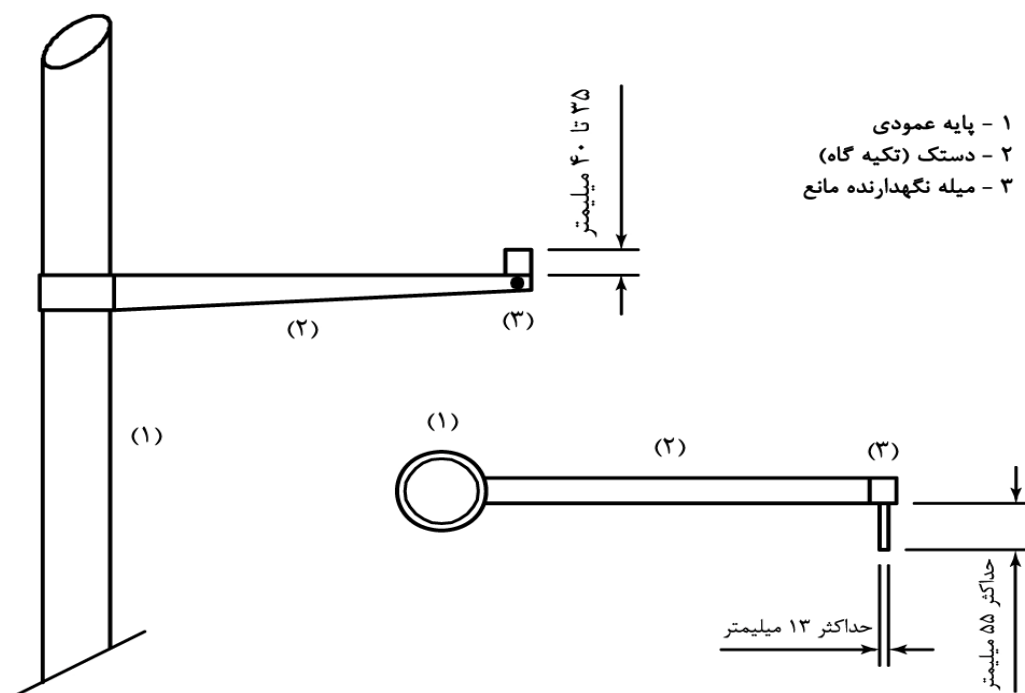
شکل ۷ - مشخصات جعبه پرش با نیزه (نما از بالا و پهلو)

کف جعبه ، از سطح مسیر دورخیز در قسمت انتهایی جلویی تا جایی که به صفحه نگهدارنده جلویی می رسد و در فاصله عمودی ۲۰ سانتی متر زیر سطح زمین ، شیب پیدا می کند. جعبه باید به نحوی ساخته شود که دو پهلوی آن به طرف بیرون شیب داشته باشد و چسبیده به صفحه نگهدارنده جلویی ، با زاویه ای نزدیک به ۱۲۰ درجه نسبت به کف جعبه به انتها برسد. در صورتی که جعبه از چوب ساخته شده باشد باید کف آن به میزان ۸۰ سانتی متر از قسمت جلو جعبه با ورق فلزی به ضخامت ۲/۵ میلی متر پوشیده شود.

۹- پایه ها: هر نوع پایه یا ستونی می تواند مورد استفاده قرار بگیرد ؛ مشروط به این که محکم باشند. سازه فلزی قاعده و قسمت پائین پایه ها در بالای محوطه فرود باید با لایه ای از جنس مناسب پوشیده شود تا برای ورزشکاران و نیزه های آن ها حفاظ ایجاد کند.

۱۰- نگهدارنده میله مانع : میله مانع باید روی میله هایی قرار گیرد که اگر پرش کننده یا نیزه او با آن برخورد کند مانع به آسانی ، در جهت محوطه فرود، بر زمین بیفتد. میله ها باید بدون هر نوع دندانه یا فرورفتگی باشند، و کلفتی سرتاسر آن به یک اندازه و قطر آن بیش از ۱۳ میلی متر نباشد.

آنها نباید بیش از ۵۵ میلی متر از جایی که به آن وصل شده اند ، که باید صاف و ۳۵ تا ۴۰ میلی متر بالای آن ها امتداد داشته باشد، درازا داشته باشند.

شکل ۸ - نگهدارنده های میله مانع (نما از بالا و پهلو)

فاصله بین میله هایی که مانع روی آن قرار می گیرد نباید کمتر از ۴/۳۰ متر و بیشتر از ۴/۳۷ متر باشد. میله ها نباید با لاستیک یا هر ماده دیگری که بر افزایش اصطکاک بین آنها و سطح میله مانع تاثیر گذارد پوشانده شوند. یا هر گونه فنی داشته باشند.

توضیح: به منظور کاهش احتمال آسیب دیدگی هر پرش کننده در اثر افتادن روی قسمت پایینی پایه ها، می توان میله های نگهدارنده میله مانع را روی بازوهای ضمیمه ای که به طور دائم به پایه ها وصل شده قرار داد. بنابراین پایه ها، بدون آن که طول میله مانع اضافه

شود، با فاصله بیشتری از هم قرار می گیرند (شکل ۸ را ببینید)

نیزه های پرش

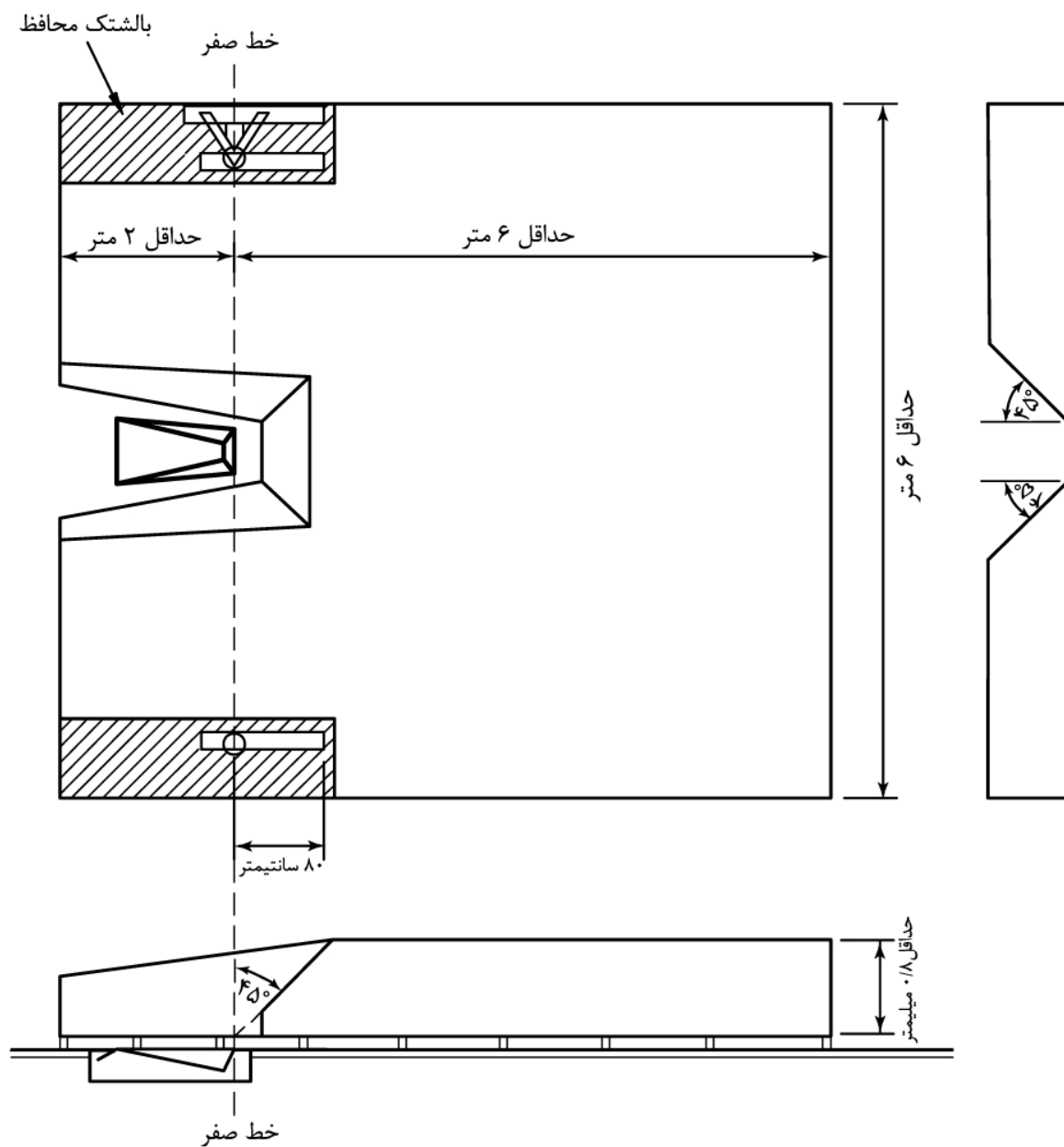
۱۱- ورزشکاران مجازند از نیزه های شخصی خود استفاده کنند. هیچ شرکت کننده ای اجازه ندارد از نیزه ورزشکاران دیگر استفاده کند، مگر این که از صاحب آن اجازه بگیرد. نیزه می تواند از هر جنس یا ترکیبی از مواد مختلف و با هر طول و هر قطری باشد، منتها سطح اصلی آن باید صاف باشد.

در انتهایی که نیزه گرفته می شود می توان با چند لایه نوار پیچی (برای حفاظت دست) و در انتها با نوار یا ماده مناسب دیگر (برای حفاظت نیزه) چند لایه نوار پیچی کرد. هرگونه نوار پیچی در قسمت جادست باید یک شکل باشد مگر این که به طور اتفاقی روی هم بیفتد و نباید منجر به تغییر ناگهانی قطر نیزه، مثل ایجاد "حلقه" روی نیزه بشود.

منطقه فرود

۱۲- برای مسابقاتی که بر طبق قانون های ۱.۱ الف)، ب)، پ)، ت) و ج) برگزار می شود، منطقه فرود نباید کوچکتر از ۶ متر طول (زیر خط صفر و به غیر از قطعات جلویی)، ۶ متر عرض و ۰/۸ متر ارتفاع باشد. در مورد سایر مسابقات، محوطه فرود نباید کمتر از ۵ متر طول (به غیر از قطعات جلویی) ۵ متر عرض داشته باشد. قطعات جلویی، در تمام موارد، باید حداقل ۲ متر باشد.

دو طرف محوطه فرود که نزدیک به جعبه پرش است باید ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر از جعبه فاصله داشته باشد و با زاویه ای نزدیک به ۴۵ درجه نسبت به خط عمود، به طرف عقب شیب داشته باشد (شکل ۹ را ببینید)

شکل ۹ - محوطه فرود پرش با نیزه (نم از بالا و پهلو)

ب- پرش های افقی

قانون ۱۸۴

شرایط عمومی - پرش های افقی

مسیر دورخیز

۱- حد اقل طول مسیر دورخیز ، با اندازه گیری از خط جهش مربوط ، باید ۴۰ متر و جایی که شرایط اجازه دهد ۴۵ متر باشد . مسیر باید ۱/۲۲ متر عرض (یک سانتیمتر کمتر یا بیشتر) داشته باشد و بوسیله خطوطی با پهنای ۵ سانتیمتر خط کشی شده باشد .

توضیح: در مورد ورزشگاههایی که قبل از تاریخ ۱ ژانویه ۲۰۰۴ احداث شده اند مسیر دورخیز می تواند حد اکثر ۱/۲۵ متر عرض داشته باشد .

۲- حداکثر شیب جانبی مسیر دورخیز نباید بیش از یک صدم و شیب سراسری در جهت دویدن بیش از یک هزارم باشد.

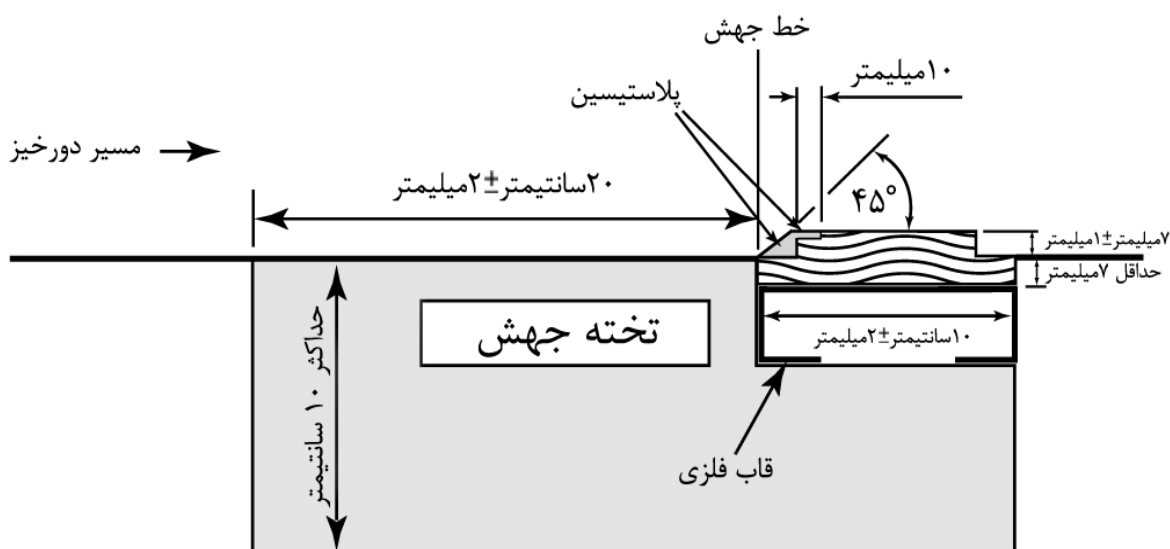
تخته جهش

۳- محل جهش باید با تخته ای مشخص شود که هم سطح با مسیر دورخیز و سطح محوطه فرود، در داخل زمین کار گذاشته شده باشد. لبه تخته که به محوطه فرود نزدیکتر است، خط جهش شناخته می شود . بدون فاصله از خط جهش ، برای کمک به داورها، بایستی تخته پلاستیسیین مشخص کننده خطا قرار داده شود.

۴- ساختمان تخته جهش : تخته جهش باید به شکل مستطیل از تخته یا سایر مواد سخت مناسب که در آن میخ های کفش یک ورزشکار گیر کرده و لیز نمی خورد ساخته شده و باید ۱/۲۲ متر (یک سانتیمتر کمتر یا بیشتر) طول، ۲۰ سانتیمتر (۲ میلیمتر کمتر یا بیشتر) عرض و حد اکثر ۱۰ سانتیمتر عمق داشته باشد. تخته جهش باید سفید رنگ باشد .

۵- تخته پلاستیسیین مشخص کننده خطا : باید شامل تخته ای محکم به عرض ۱۰ سانتیمتر (۲ میلیمتر کمتر یا بیشتر) و طول ۱/۲۲ متر (۱ سانتیمتر کمتر یا بیشتر) ساخته شده از چوب یا هر جنس مناسب دیگر بوده و باید به رنگی متفاوت با تخته جهش رنگ شده باشد . هر جا که ممکن باشد ، ماده پلاستیسیین باید به رنگ سوم متفاوت با آن دو باشد. تخته باید روی یک تو رفتگی یا قاب در مسیر دور خیز در طرف تخته جهش و نزدیکتر به چاله فرود، نصب شود . سطح تخته

پلاستیسین باید تا ارتفاع ۷ میلیمتر (۱ میلیمتر کمتر یا بیشتر) بالاتر از تخته جهش قرار گیرد. لبه ها باید با زاویه ۴۵ درجه شیب دار و در سر تا سر لبه نزدیکتر به مسیر دورخیز با لایه ای از پلاستیسین به ضخامت یک میلیمتر پوشیده شود یا به نحوی بریده شده باشد که فرورفتگی آن، زمانی که با پلاستیسین پر می شود به زاویه ۴۵ درجه شیب داشته باشد (شکل ۱۰ را ببینید).

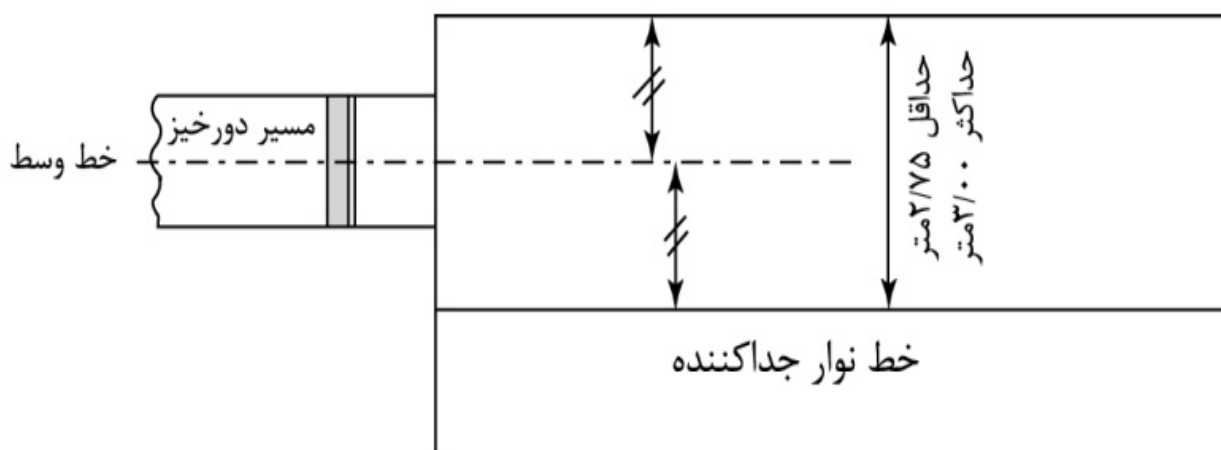
شکل ۱۰ - تخته جهش و تخته شاخص پلاستیسین

توضیح: بسیار سودمند خواهد بود اگر تخته های پلاستیسین اضافی در دسترس باشد تا، در حالی که داورها اثر پایی را از روی آن محو می کنند، مسابقه به تأخیر نیافتد.

محوطه فرود

۶- منطقه فرود باید حداقل ۲/۷۵ و حداکثر ۳ متر عرض داشته باشد. در صورت امکان، باید طوری قرار گیرد که اگر وسط مسیر دورخیز امتداد یابد بر وسط محوطه فرود منطبق شود.

توضیح: وقتی که محور مسیر دورخیز در راستای خط میانی محوطه فرود قرار ندارد باید یک نوار، یا در صورت لزوم، دو نوار

شکل ۱۱ - محل فرود یک جا برای پرش های طول و سه گام

در طول محوطه فرود قرار گیرد. به نحوی که مقصود حاصل شود (شکل ۱۱ را ببینید)

۷- محوطه فرود باید با شن نرم مرطوب پر شده ، و سطح فوقانی آن همسطح با تخته جهش باشد.

اندازه گیری مسافت پرش

۸- اندازه گیری هر پرش باید بلافاصله بعد از آزمایش انجام شود. تمام پرش ها باید از نزدیک ترین اثری که در محوطه فرود با هر قسمت از بدن یا اعضای بدن پرش کننده ایجاد شده ، تا خط جهش یا امتداد آن (قانون ۱۸۵ . ۱ (ج) را ببینید) ، اندازه گیری شود. اندازه گیری باید در راستای عمود بر خط جهش ، یا امتداد آن ، انجام شود .

۹- در همه مواد پرش های افقی ، در صورتی که مسافت اندازه گیری شده به سانتی متر کامل نرسیده باشد، مسافت ها باید به نزدیکترین سانتیمتر کمتر ثبت شود.

اندازه گیری سرعت باد

۱۰- سرعت باد باید برای دوره زمانی پنج ثانیه ، از زمانی که ورزشکار از نشانه ای که در کنار مسیر دورخیز قرار داده شده - برای پرش طول ۴۰ متری و برای پرش سه گام ۳۵ متری خط جهش- می گذرد، اندازه گیری شود. اگر ورزشکاری ، کمتر از ۴۰ یا ۳۵ متر دور خیز کند ، سرعت باد باید از زمانی که شروع به دویدن می کند، اندازه گیری شود.

۱۱- بادسنج باید در مسیر دورخیز در فاصله ۲۰ متری از تخته جهش ، در ارتفاع ۱/۲۲ متر و با فاصله ای کمتر از ۲ متر با خط مسیر دورخیز ، قرارداده شود.

۱۲- بادسنج باید آن گونه که در قانون ۱۶۳ . ۱۱ و ۱۶۳ . ۱۲ توصیف شده و برطبق قانون ۱۶۳ . ۱۳ خوانده شود

۱- یک ورزشکار در آزمایش نا موفق خواهد بود اگر:

(الف) در حالی که جهش می کند ، زمین بعد از خط جهش را با هر قسمت از بدنش ، خواه در اجرای پریدن خواه

بدون انجام پرش و به صورت دویدن به بالا ، لمس نماید ؛ یا

(ب) جهش خود را خارج از یکی از دو انتهای تخته پرش ، خواه قبل و یا بعد از امتداد خط جهش انجام دهد ؛ یا

(پ) در اجرای جهش یا در هنگام دویدن به طرف بالا از هر شکلی از معلق زدن در هوا استفاده نماید .

(ت) بعد از جهش ، ولی قبل از اولین تماس با محوطه فرود ، مسیر دور خیز یا زمین خارج از مسیر دور خیز یا خارج از

محوطه فرود را لمس کند ؛ یا

(ث) در جریان فرود ، زمین خارج از چاله فرود را ، در جایی که نسبت به نزدیک ترین اثر فرود به خط جهش نزدیکتر

است لمس نماید.

(ج) زمانی که از محوطه فرود خارج می شود ، محل اولین تماس پای او با زمین بیرون از چاله فرود، به خط جهش

نزدیک تر از فاصله نزدیکترین اثر ایجاد شده در شن تا خط جهش باشد . هر اثری که ناشی از برهم خوردن تعادل

ورزشکار در جریان فرودی کامل در داخل چاله فرود ، نزدیک تر از اثر اصلی تا خط جهش باشد ، نیز شامل نزدیک ترین

اثر می شود .

توضیح ۱: اگر شرکت کننده ای در هر نقطه خارج از خطوط سفید مشخص کننده مسیر دورخیز بدود، خطا نخواهد بود .

توضیح ۲: بر طبق قانون ۱۸۵. ۱ اگر قسمتی از کفش یا پای ورزشکاری زمین خارج از هریک از دو انتهای تخته جهش را

قبل از خط جهش لمس کند خطا نخواهد بود.

توضیح ۳: اگر در جریان فرود ، ورزشکاری با هر قسمت از بدنش ، زمین خارج از محوطه فرود را لمس کند خطا نخواهد

بود ؛ مگر این که قانون ۱۸۵. ۱ (ب) را نقض نماید .

توضیح ۴: اگر ورزشکاری ، بعد از خروج صحیح از محوطه فرود ، در داخل محوطه فرود به طرف عقب راه برود ، خطا محسوب

نخواهد شد.

توضیح ۵: به جز موردی که در قانون ۱۸۵. ۱ (ب) یا (ت) توصیف شده است ، در صورتی که ورزشکاری قبل از رسیدن به

تخته پرش جهش کند، پرش او از این بابت ، خطا محسوب نمی شود.

۲- هنگامی که ورزشکاری از محوطه فرود خارج می شود ، باید محل اولین تماس پای او با حاشیه یا زمین خارج از محوطه فرود تا خط جهش ، از محل نزدیکترین نقطه اثر فرود روی شن تا خط جهش، دورتر باشد. (قانون ۱۰۱۸۵ (ج) را ببینید) توضیح: /این اولین تماس به عنوان خارج شدن از محوطه فرود در نظر گرفته می شود .

۳- فاصله بین خط جهش و انتهای دورتر محوطه فرود بایستی حداقل ۱۰ متر باشد.

۴- خط جهش باید در فاصله ۱ متر و ۳ متر از لبه نزدیک تر محوطه فرود قرار گیرد.

قانون ۱۸۶

پرش سه گام

قوانین ۱۸۴ و ۱۸۵ با تغییرات ذیل برای پرش سه گام کار برد دارد:

مسابقه

پرش سه گام شامل یک لی لی ، یک قدم و یک پرش با همان ترتیب است.

۲- " لی لی " بایستی به نحوی انجام شود که شرکت کننده ابتدا روی همان پای که با آن جهش کرده است فرود آید، در اجرای قدم او روی پای دیگرش فرود می آید و با آن پا بعداً پرش را هم اجرا خواهد کرد. در صورتی که شرکت کننده ای در جریان پرش، با پای که از عقب به جلو می آورد، زمین را لمس کند خطا محسوب نمی شود.

توضیح: قانون ۱۰۱۸۵ (ت) در مورد فرودهای معمولی مراحل لی لی و قدم کاربرد ندارد.

خط جهش

۳- فاصله بین خط جهش تا انتهای دورتر محوطه فرود ، برای مردان باید حداقل ۲۱ متر باشد.

۴- در مسابقات بین المللی ، فاصله خط جهش از انتهای نزدیک تر محوطه فرود نباید کمتر از ۱۳ متر برای مردان و کمتر از ۱۱ متر برای زنان باشد. در سایر مسابقات، این فاصله باید متناسب با سطح مسابقه در نظر گرفته شود .

۵- در فاصله بین تخته جهش و محوطه فرود بایستی برای مراحل " قدم " و " پرش " ، محوطه ای برای جهش با عرض حداقل ۱/۲۲ متر (۱ سانتیمتر بیشتر یا کمتر) که قرار دادن با ثبات و یکسان پا را ممکن سازد، وجود داشته باشد.

توضیح: برای تمام پیستهای احداث شده قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ ، این محوطه جهش حد اکثر ۱/۲۵ متر عرض دارد

پ- مواد پرتابی

قانون ۱۸۷

شرایط عمومی - مواد پرتابی

وسایل پرتابی رسمی

۱- در تمام مسابقات بین المللی، باید وسایل پرتابی مورد استفاده با مشخصات IAAF مطابقت داشته باشد. فقط از وسایل پرتابی ای که گواهی نامه معتبر و جاری IAAF را دریافت کرده اند، می توان استفاده کرد. جدول ذیل وسایل پرتابی را که باید برای هر گروه سنی به کار رود، نشان می دهد:

[وسایل پرتابی جدید برای دختران نوجوان : از اول ژانویه ۲۰۱۲]

وسيله پرتاب	دختران نوجوان	زنان جوان و بزرگسال	پسران نوجوان	مردان جوان	مردان بزرگسال
وزنه	۳/۰۰۰ کیلو گرم	۴/۰۰۰ کیلو گرم	۵/۰۰۰ کیلو گرم	۶/۰۰۰ کیلو گرم	۷/۲۶۰ کیلو گرم
دیسک	۱/۰۰۰ کیلو گرم	۱/۰۰۰ کیلو گرم	۱/۵۰۰ کیلو گرم	۱/۷۵۰ کیلو گرم	۲/۰۰۰ کیلو گرم
چکش	۳/۰۰۰ کیلو گرم	۴/۰۰۰ کیلو گرم	۵/۰۰۰ کیلو گرم	۶/۰۰۰ کیلو گرم	۷/۲۶۰ کیلو گرم
نیزه	۵۰۰ گرم	۶۰۰ گرم	۷۰۰ گرم	۸۰۰ گرم	۸۰۰ گرم

توضیح: برای دریافت گواهینامه، لازم است فرم های استاندارد جدید مورد استفاده قرار گیرد و درخواست جدید همچنین رویه سیستم ارائه گواهینامه از دفتر یا از طریق تارنمای IAAF قابل تهیه است.

- ۲- به غیر از موارد ذیل، همه این وسایل باید از سوی کمیته برگزاری مسابقات فراهم شود. نماینده یا نمایندگان فنی می تواند بر پایه مقررات فنی مربوط به هر مسابقه به ورزشکاران اجازه دهد از وسایل پرتابی شخصی خود و یا وسایلی که کمیته برگزاری در اختیار قرار می دهد، استفاده کنند؛ مشروط به این که چنین وسایلی گواهی شده IAAF بوده، قبل از مسابقه توسط کمیته برگزاری بررسی و تأیید شده و در دسترس همه ورزشکاران قرار گیرد. در صورتی که همان نمونه از وسیله قبلا در لیست وسایل تهیه شده از طرف کمیته برگزاری اعلام شده باشد، استفاده از وسیله شخصی پذیرفته نخواهند شد.
- ۳- در جریان مسابقه نباید هیچ گونه تغییری در وسیله داده شود.

۴- (الف) ورزشکار نباید از هیچ گونه ترفندی - مثل با نوار به هم بستن دو انگشت یا بیشتر، یا استفاده از وزنه ای که به بدن بسته شده - که به هر طریقی در هنگام اجرا به ورزشکار کمک کند، استفاده نماید. در صورتی که دستها و انگشتها نوارپیچی شده ، بایستی یکسره و مشروط به این باشد که ۲ انگشت یا بیشتر، به نحوی که هر انگشت به تنهایی نتواند حرکت کند ، با هم نوار پیچی نشده باشد. قبل از شروع مسابقه باید نوارپیچی به داور ارشدمربوط، نشان داده شود.

(ب) ورزشکار نباید از دستکش استفاده کند ، به جز برای پرتاب چکش. در این صورت ، پشت و روی دستکش باید نرم و نوک انگشتان، به غیر از انگشت شست، باز باشد.

(پ) به منظور بهتر گرفتن وسیله پرتابی ، ورزشکار فقط می تواند از ماده مناسبی روی دستها یا در مورد پرتاب کنندگان چکش ، روی دستکش هایشان استفاده کند . پرتاب کنندگان وزنه می توانند چنین موادی را روی گردن خود بزنند. علاوه بر این ، در پرتاب وزنه و دیسک ، ورزشکاران می توانند روی وسیله پرتابی ، گچ یا ماده مشابهی که به آسانی قابل پاک شدن بوده و هیچگونه آلودگی برجای نمی گذارد ، بریزند .

دایره پرتاب

۵- حلقه دایره ها باید از نوار آهنی ، فولادی یا سایر مواد مناسب ساخته شده باشد، به نحوی که بالای آن با زمین خارج از آن همسطح باشد. زمین اطراف دایره می تواند از بتن ، آسفالت ، مواد مصنوعی ، چوب یا سایر مواد مناسب دیگر باشد . قسمت داخلی دایره می تواند از سیمان، آسفالت یا سایر مواد محکم و لی بدون لغزندگی، ساخته شود. سطح بخش داخلی دایره باید صاف و ۲۰ میلیمتر (۶ میلیمتر کمتر یا بیشتر) پایین تر از لبه بالای حلقه دایره باشد. در پرتاب وزنه استفاده از یک دایره قابل حمل که مطابق مشخصات فوق باشد مجاز است.

۶- در پرتاب وزنه و چکش، قطر داخلی دایره باید ۲/۱۳۵ متر (۵ میلی متر کمتر یا بیشتر) و در پرتاب دیسک ۲/۵۰ متر (۵ میلی متر کمتر یا بیشتر) باشد.

حلقه دایره باید حداقل ۶ میلی متر ضخامت داشته و به رنگ سفید باشد. چکش را می توان از داخل دایره پرتاب دیسک نیز پرتاب نمود، مشروط به این که با قرار دادن حلقه ای به شکل دایره قطر آن را از ۲/۵۰ متر به ۲/۱۳۵ متر کاهش داد.

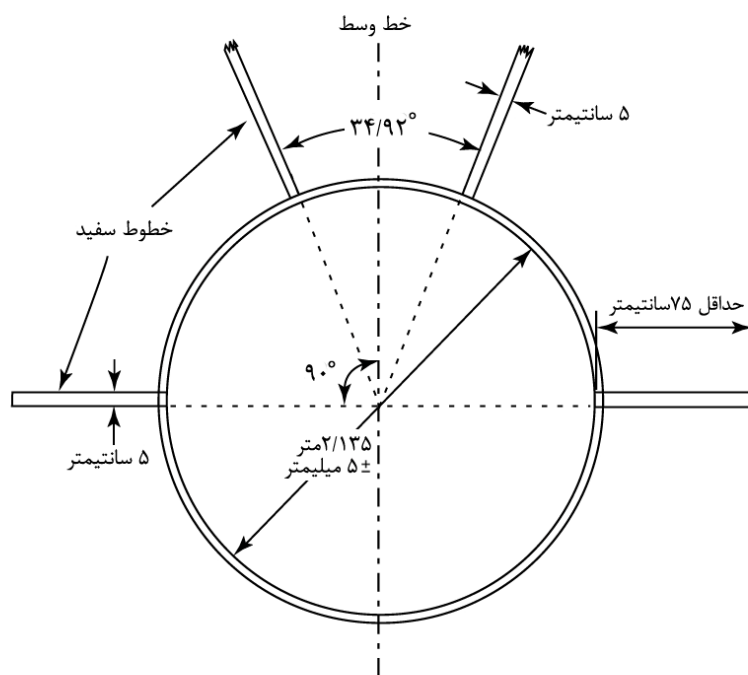
توضیح : حلقه دایره ای ترجیحاً باید سفید رنگ نباشد به نحوی که خطوط سفید مورد اشاره در قانون ۱۸۷.۷ به وضوح قابل دیدن باشد .

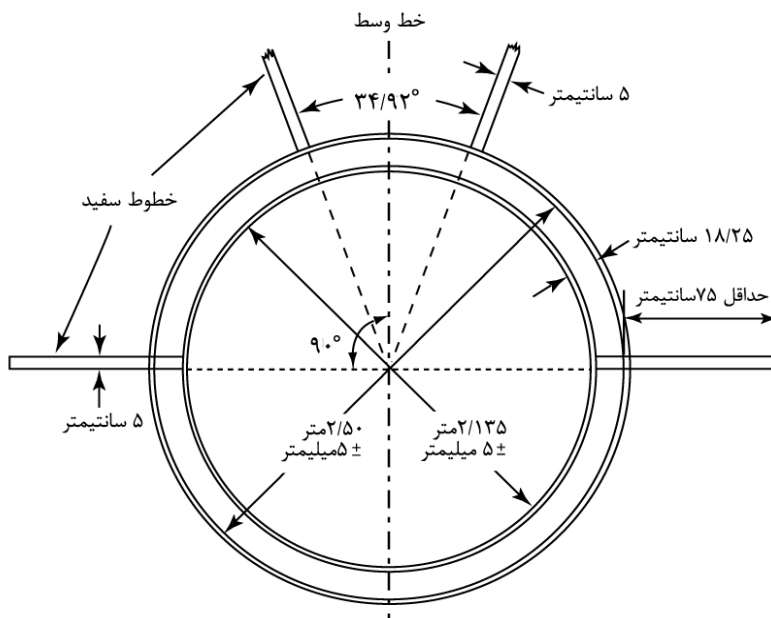
Technical drawing of a circular structure, likely a cross-section of a pipe or a similar component. The drawing includes the following dimensions and labels:

- خط وسط** (Center Line): A vertical dashed line passing through the center of the circle.
- ۳۴/۹۳°**: An angle of 34.93 degrees, indicated by a dashed line from the center line to the top edge of the circle.
- ۵ سانتیمتر** (5 cm): A dimension for the thickness of the top edge, indicated by a double-headed arrow.
- خطوط سفید** (White Lines): A label pointing to the horizontal lines on the left side of the circle.
- ۵ سانتیمتر** (5 cm): A dimension for the thickness of the left edge, indicated by a double-headed arrow.
- حد اقل ۷۵ سانتیمتر** (Minimum 75 cm): A dimension for the horizontal distance from the center line to the right edge, indicated by a double-headed arrow.
- ۹۰°**: A 90-degree angle, indicated by a dashed line from the center line to the bottom edge of the circle.
- ۲/۵۰ متر** (2.50 m): A dimension for the radius, indicated by a double-headed arrow.
- ۵ ± میلیمتر** (5 ± mm): A dimension for the thickness of the bottom edge, indicated by a double-headed arrow.

شکل ۱۳ - نقشه دایره پرتاب دیسک

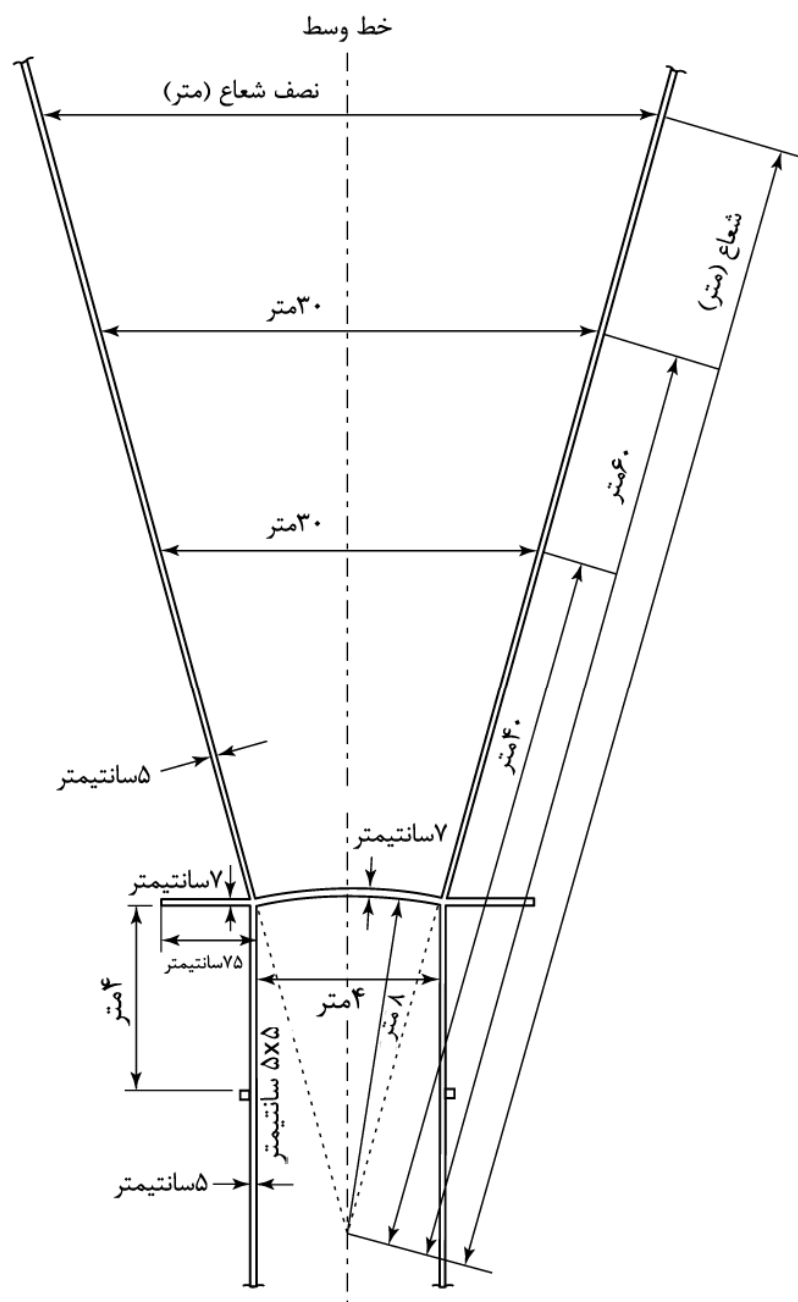
شکل ۱۴ - نقشه دایره پرتاب چکش

شکل ۱۵ - نقشه یکجای دایره های پرتاب دیسک و چکش

۸- ورزشکار مجاز نیست هیچگونه ماده ای را داخل دایره یا کف کفش هایش بریزد و یا سطح دایره پرتاب را زیر کند .

۹- در پرتاب نیزه ، حد اقل درازای مسیر دور خیز باید ۳۰ متر باشد . جایی که شرایط اجازه دهد ، حد اقل طول دور خیز باید ۳۳/۵ متر باشد .مسیر دور خیز باید بوسیله دو خط سفید موازی با هم به عرض ۵ سانتیمتر و به فاصله ۴ متر از هم مشخص شود . پرتاب باید از پشت قوسی از یک دایره با شعاع ۸ متر اجرا شود. قوس باید از باریکه ای رنگ شده به عرض ۷ سانتی متر و یا ساخته شده از جنس چوب یا فلز ، تشکیل شود. باریکه قوس باید سفید رنگ و همسطح زمین باشد. در دو انتهای قوس باید خطوطی عمود بر خطوط موازی مشخص کننده مسیر دورخیز کشیده شود. این خطوط باید سفیدرنگ و به طول ۷۵ سانتی متر و عرض ۷ سانتی متر باشد. حداکثر شیب مجاز جانبی برای مسیر دورخیز یک در صد و شیب سراسری آن در مسیر دویدن یک بر هزار است.

شکل ۱۶ - مسیر دورخیز پرتاب نیزه و قطاع فرود نیزه (بدون رعایت مقیاس)

قطاع فرود

- ۱۰- قطاع فرود باید از جنس خاک، چمن یا سایر مواد مناسب باشد، به نحوی که وسیله پرتابی روی آن اثر بگذارد.
- ۱۱- حداکثر شیب سراسری رو به پایین قطاع فرود، در سمت پرتاب، نباید بیش از یک بر هزار باشد.
- ۱۲- (الف) به جز برای پرتاب نیزه، قطاع فرود باید با خطوط سفیدی به عرض ۵ سانتی متر و با زاویه $34/92$ درجه به نحوی که لبه داخلی خطوط، در صورت امتداد، از مرکز دایره بگذرد، مشخص شود.
- توضیح: قطاع $34/92$ درجه ای را می توان با ایجاد ۱۲ متر ($0/60$ متر در ۲۰ متر) فاصله بین دو نقطه روی خطوط قطاع که از مرکز دایره ۲۰ متر فاصله دارند، به درستی تنظیم نمود. بدین نحو برای هر متر فاصله از مرکز دایره باید بین دو نقطه قطاع ۶۰ سانتی متر فاصله باشد.
- (ب) در پرتاب نیزه، قطاع فرود باید با خطوط سفید به پهنای ۵ سانتی متر، به نحوی که لبه داخلی خطوط در صورت امتداد، از دو نقطه تقاطع لبه داخلی قوس محدوده دورخیز با خطوط موازی گذشته و در مرکز دایره ای که قوس بخشی از آن است (شکل ۱۶) یکدیگر را قطع کنند، مشخص شوند. بنا بر این زاویه قطاع در حدود $28/96$ درجه است.

آزمایش ها

- ۱۳- در پرتاب وزنه، دیسک و چکش، باید وسایل پرتابی از داخل دایره و در پرتاب نیزه از داخل مسیر دورخیز پرتاب شود. در صورتی که پرتاب در داخل دایره اجرا شود، پرتاب کننده باید آزمایش خود را از وضعیت ساکن، از داخل دایره شروع کند. هر شرکت کننده مجاز است داخل نوار آهنی دایره پرتاب را لمس کند. در پرتاب وزنه، پرتاب کننده همچنین مجاز است که لبه داخلی تخته نگهدارنده موصوف در قانون ۱۸۸. ۲ را لمس نماید.
- خطای پرتاب در صورتی است که شرکت کننده ای در جریان اقدام خود برای پرتاب :
- (الف) وزنه یا نیزه را، متفاوت با آن چه بر طبق قانون های ۱۸۸. ۱ و ۱۹۳. ۱ مجاز شناخته شده است، رها کند،
- (ب) بعد از قدم گذاشتن داخل دایره و شروع پرتاب، با هر قسمت از بدن خود لبه بالای حلقه آهنی یا زمین خارج از دایره را لمس کند.
- (پ) در پرتاب وزنه، با هر قسمت از بدن خود هر قسمت از تخته نگهدارنده، به غیر از بخش داخلی آن را لمس نماید (لبه بالایی که به عنوان قسمتی از بالای تخته در نظر گرفته می شود جزئی از بخش داخلی محسوب نمی شود)،
- (ت) در پرتاب نیزه، با هر قسمت از بدن خود خطوطی که حدود محوطه پرتاب را مشخص می کند و یا زمین خارج آن را لمس نماید.
- توضیح: اگر دیسک یا هر قسمت از چکش به قفس پرتاب برخورد کند خطا محسوب نمی شود؛ مشروط به این که قانون دیگری نقض نشده باشد،

۱۵- به شرط آن که ، در جریان یک آزمایش ، قوانین مربوط به هر پرتاب نقض نشده باشد ، ورزشکار می تواند آزمایشی را که شروع کرده است متوقف کند، می تواند وسیله پرتابی را داخل یا خارج دایره پرتاب یا مسیر دورخیز بگذارد و می تواند آن ها را ترک کند.

ورزشکار قبل از بازگشت به دایره یا مسیر دورخیز برای شروع پرتابی جدید، باید در موقع ترک دایره پرتاب یا مسیر دورخیز، به نحوی که در قانون ۱۷.۱۸۷ خواسته شده قدم بیرون گذارد .

توضیح : تمام حرکاتی که در این بند مجاز شناخته شده اند باید در مهلت زمانی تعیین شده برای شروع اجرا، که در قانون ۱۶.۱۸۰ در نظر گرفته شده است انجام شود .

۱۶- در صورتی که وزنه ، دیسک ، سر چکش ، نیزه در موقع تماس بازمین ، وقتی ابتدا نوک آن با زمین برخورد می کند ، با خط قطاع ، زمین یا هر چیز دیگر (به غیر از قفس ، آنگونه که در توضیح قانون ۱۴.۱۸۷ آمده است) تماس پیدا کند خطا محسوب می شود .

۱۷- ورزشکار نباید قبل از تماس وسیله پرتابی با زمین، دایره یا مسیر دورخیز را ترک نماید.

(الف) در پرتاب هایی که از داخل دایره انجام می شوند، در موقع ترک دایره ، اولین تماس با بالای حلقه آهنی یا زمین خارج دایره ، باید به طور کامل در عقب خط سفیدی که خارج از دایره کشیده شده است و از لحاظ نظری از مرکز دایره می گذرد، ایجاد شود.

توضیح : اولین تماس با لبه بالای حلقه یا زمین خارج از دایره ، ترک کردن تلقی می شود

(ب) در مورد پرتاب نیزه، زمانی که ورزشکار مسیر دورخیز را ترک می کند، اولین تماس او با خطوط موازی یا زمین خارج از مسیر دورخیز، باید به طور کامل در عقب خط قوسی و خط سفید انتهایی قوس که عمود بر خطوط موازی است، باشد. زمانی که نیزه با زمین تماس پیدا کرد ، با تماس ورزشکار با خط یا عقب یک خط (رنگ شده یا فرضی و مشخص شده با علامت نشانه) که در طول مسیر دور خیز ۴ متر عقب تر از نقطه انتهایی قوس پرتاب کشیده شده است ، نیز خروج صحیح تلقی می شود . وقتی در لحظه تماس نیزه با زمین ورزشکار عقب آن خط ولی داخل مسیر دور خیز باشد ، خروج صحیح او از مسیر دور خیز تلقی می شود .

۱۸- بعد از هر پرتاب ، باید وسیله پرتابی به عقب و منطقه همجوار دایره و یا مسیر دورخیز پرتاب، حمل شود و نباید هیچگاه به عقب پرتاب شود.

۱۹- در تمام مواد پرتابی ، اگر مسافت اندازه گیری شده به سانتیمتر کامل نرسد ، مسافت ها باید با ۰/۰۱ متر کمتر مسافت اندازه گیری شده، ثبت شود.

۲۰- اندازه گیری هر پرتاب باید بلافاصله بعد از آزمایش، به شرح ذیل ،انجام شود :

الف) از نزدیک ترین نشانه ایجاد شده در اثر برخورد وزنه ، دیسک و سر چکش با زمین تا محیط دایره، در امتداد خطی که از مرکز دایره می گذرد.

ب) در پرتاب نیزه، از جایی که ابتدا نوک نیزه به زمین برخورد کرده تا لبه داخلی قوس ، در راستای خطی که از مرکز دایره ای که قوس جزیی از آن است می گذرد.

نشانگرها

۲۱- برای نشانه گذاری بهترین پرتاب هرورزشکار ، می توان پرچم یا علامت مشخصی را ، که باید در امتداد و خارج از خطوط قطاع قرار داده شود، فراهم نمود.

همچنین می توان یک پرچم یا نشانگر مشخص را برای نشان دادن رکورد جهانی موجود، و در صورت اقتضا، رکورد موجود قاره یا کشور یا مسابقه ،فراهم کرد.

قانون ۱۸۸

پرتاب وزنه

مسابقه

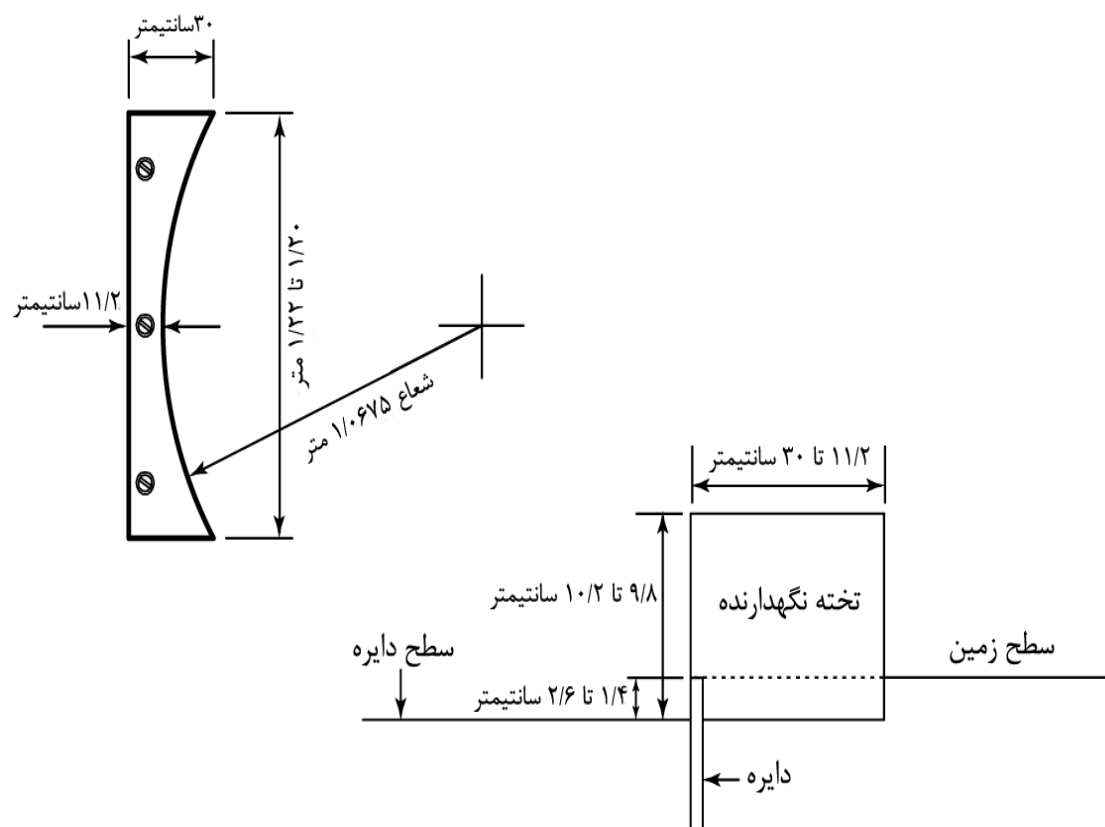
وزنه باید از شانه و فقط با یک دست پرتاب شود، در موقعی که شرکت کننده برای شروع پرتاب داخل دایره قرار می گیرد، باید وزنه با گردن یا چانه در تماس یا نزدیک به آن ها باشد و در طی عمل پرتاب ، دست نباید پایین تر از این وضعیت قرار بگیرد. وزنه نباید عقب تر خط شانه ها برده شود .

توضیح : تکنیک های معروف به چرخ فلکی مجاز نیستند .

تخته نگهدارنده

ساختمان . تخته باید سفید رنگ و از چوب یا مواد مناسب دیگر، به شکل یک قوس باشد به نحوی که لبه داخلی آن با لبه داخلی حلقه دایره منطبق گردد و عمود بر سطح دایره پرتاب باشد .

تخته باید به نحوی قرار گیرد که مرکز آن بر خط مرکزی قطاع فرود منطبق باشد (قانون ۱۸۷. ۶ ، شکل ۱۲ را ببینید) ، و محکم روی زمین یا اطراف سیمانی دایره کار گذاشته شده باشد .

شکل ۱۷ - تخته نگهدارنده پرتاب وزنه (نما از بالا و پهلو)

توضیح: تخته های نگه دارنده ای که با مشخصات سالهای ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ IAAF مطابقت داشته باشد همچنان پذیرفته می شود.

۳- اندازه ها: تخته نگهدارنده باید ۱۱/۲ تا ۳۰ سانتی متر عرض، ۱/۱۵ متر (۱ سانتی متر کم تر یا بیشتر) طول و دارای وتری ۱/۲۱ متری (۱ سانتی متر بیشتر یا کمتر) برای قوسی با همان شعاع به عنوان دایره و ۱۰ سانتی متر (۲ میلی متر کمتر یا بیشتر) نسبت به سطح داخلی دایره پرتاب، و ۱۰ سانتی متر (۲ $\pm$ میلی متر) ارتفاع داشته باشد.

وزنه

۴- ساختمان: وزنه باید از آهن، برنج سخت یا هر ماده دیگری که نرم تر از برنج نباشد و یا از پوسته ای از آن فلزها، که با سرب یا ماده ای دیگر پر شده است، تهیه شده باشد. وزنه باید کروی شکل و سطح آن بدون زبری و پرداخت آن صیقلی باشد. برای صیقلی بودن، میانگین ارتفاع سطح آن باید کمتر از ۱/۶ هزار مو یعنی شماره زبری ۷ یا کمتر، باشد.

۵- وزنه باید با مشخصات ذیل منطبق باشد.

[وسایل پرتاب جدید برای دختران نوجوان : از اول ژانویه ۲۰۱۲]

حد اقل وزن برای درخواست برای مسابقه و پذیرش رکورد :					
	۳/۰۰۰ کیلوگرم	۴/۰۰۰ کیلوگرم	۵/۰۰۰ کیلوگرم	۶/۰۰۰ کیلوگرم	۷/۲۶۰ کیلوگرم
اطلاعاتی برای تولید کنندگان : دامنه وزن برای تولید وسیله برای مسابقه					
	۳/۰۰۵ کیلوگرم	۴/۰۰۵ کیلوگرم	۵/۰۰۵ کیلوگرم	۶/۰۰۵ کیلوگرم	۷/۲۶۵ کیلوگرم
	۳/۰۲۵ کیلوگرم	۴/۰۲۵ کیلوگرم	۵/۰۲۵ کیلوگرم	۶/۰۲۵ کیلوگرم	۷/۲۸۵ کیلوگرم
قطر:					
حد اقل	۸۵ میلیمتر	۹۵ میلیمتر	۱۰۰ میلیمتر	۱۰۵ میلیمتر	۱۱۰ میلیمتر
حد اکثر	۱۱۰ میلیمتر	۱۱۰ میلیمتر	۱۲۰ میلیمتر	۱۲۵ میلیمتر	۱۳۰ میلیمتر

قانون ۱۸۹

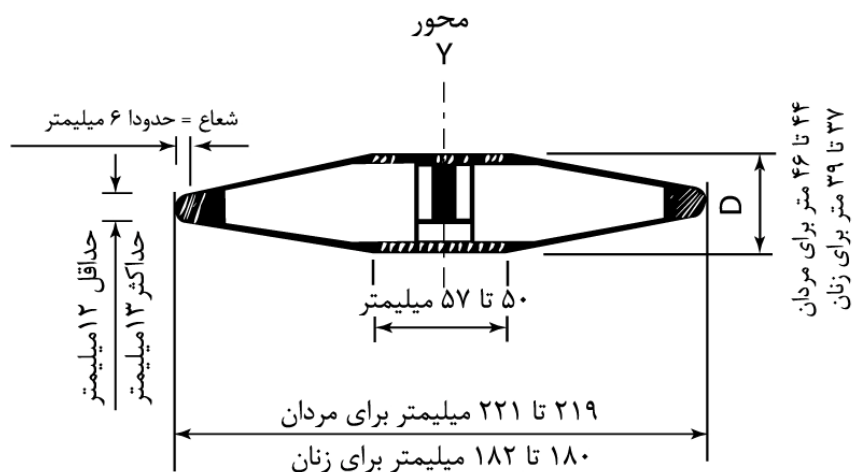
پرتاب دیسک

دیسک

۱- ساختمان : بدنه دیسک می تواند یکپارچه و یا میان تهی باشد و باید از چوب یا سایر مواد مناسب دیگر، با دوره فلزی با لبه دایره ای باشد. مقطع عرضی لبه بایستی گرد و به صورت دایره واقعی با شعاع تقریبی ۶ میلی متر باشد. در دو طرف دیسک و در وسط آن می توان صفحات مدور فلزی به کار برد. راه دیگر این که ، دیسک را می توان بدون صفحات فلزی ساخت، مشروط به این که سطح برابر با آن تخت و اندازه ها و وزن کلی آن با مشخصات مورد نظر مطابقت داشته باشد. هر طرف دیسک باید عینا مانند طرف دیگر و بدون فرورفتگی، برآمدگی یا لبه های تیز باشد. دو طرف دیسک باید از ابتدای قوس طوقه تا دایره ای به شعاع ۲۵ الی ۲۸/۵ میلی متر از مرکز دیسک، در خط مستقیم باریک شود. نیم رخ دیسک باید به صورت ذیل طراحی شود: از شروع قوس طوقه ضخامت دیسک به طور منظم ، تا حداکثر ضخامت یعنی D ، افزایش می یابد. این مقدار حداکثر، در فاصله ۲۵ تا ۲۸ میلی متری از محور دیسک، یعنی y، به دست می آید. از این

نقطه تا محور دیسک ۷، ضخامت دیسک یکسان خواهد بود. بالا و پایین دیسک باید نظیر هم باشند، همچنین دیسک باید با در نظر گرفتن چرخش حول محور ۷، متقارن باشد.

دیسک، به انضمام سطح طوقه آن، نباید زبر باشد و پرداخت سراسر آن باید یکسان و نرم (قانون ۱۸۸.۴ را ببینید) باشد.

شکل ۱۸ - دیسک

۲- دیسک باید مطابق مشخصات ذیل باشد

حد اقل وزن برای مسابقه و درخواست پذیرش رکورد :				
۱/۰۰۰ کیلوگرم	۱/۵۰۰ کیلوگرم	۱/۷۵۰ کیلو گرم	۲/۰۰۰ کیلوگرم	
اطلاعاتی برای تولید کنندگان : دامنه وزن برای تولید وسیله برای مسابقه				
۱/۰۰۵ کیلوگرم	۱/۵۰۵ کیلوگرم	۱/۷۵۵ کیلو گرم	۲/۰۰۵ کیلوگرم	
۱/۰۲۵ کیلوگرم	۱/۵۲۵ کیلوگرم	۱/۷۷۵ کیلو گرم	۲/۰۲۵ کیلوگرم	
قطر خارجی حلقه فلزی:				
حد اقل	۵۰ میلیمتر	۵۰ میلیمتر	۵۰ میلیمتر	۵۰ میلیمتر
حد اکثر	۵۷ میلیمتر	۵۷ میلیمتر	۵۷ میلیمتر	۵۷ میلیمتر
ضخامت صفحه فلزی یا محدوده تخت مرکزی				
حد اقل	۳۷ میلیمتر	۳۸ میلیمتر	۴۱ میلیمتر	۴۴ میلیمتر
حد اکثر	۳۹ میلیمتر	۴۰ میلیمتر	۴۳ میلیمتر	۴۶ میلیمتر
ضخامت حلقه فلزی (۶ میلیمتر از لبه)				
حد اقل	۱۲ میلیمتر	۱۲ میلیمتر	۱۲ میلیمتر	۱۲ میلیمتر
حد اکثر	۱۳ میلیمتر	۱۳ میلیمتر	۱۳ میلیمتر	۱۳ میلیمتر

ت) به منظور حفاظت ستون فقرات از آسیب، هر شرکت کننده می تواند کمربندی از چرم یا سایر مواد مناسب بپوشد.

ث) در پرتاب وزنه ، هر پرتاب کننده مجاز است مج دست خود را به منظور حفاظت از آسیب ، با نوار ببندد.

در پرتاب نیزه، هر شرکت کننده می تواند محافظ آرنج بپوشد.

قانون ۱۹۰

قفس پرتاب دیسک

۱- تمام پرتاب های دیسک باید از درون یک جایگاه ، یا قفس انجام شود، تا ایمنی تماشاچیان ، مقام های رسمی و شرکت کنندگان تامین گردد. قفسی که در این قانون مشخص شده به منظور استفاده در شرایطی است که در بیرون محوطه پرتاب ، هم زمان مسابقات دیگری با حضور تماشاچیان در حال برگزاری است . جایی که کاربرد ندارد، و به خصوص در محل های تمرین، سازه ای بسیار ساده تر، کفایت خواهد کرد . در صورت درخواست، مشاورین سازمان های ملی یا دفتر IAAF اطلاعات بیشتری در اختیار علاقه مندان قرار می دهند.

توضیح : قفس پرتاب چکش که مشخصات آن در قانون ۱۹۲ ذکر شده ، می تواند هم با قرار دادن دایره های هم مرکز با قطرهای ۲/۱۳۵ و ۲/۵۰ متر، یا با استفاده از نوع طویل تر آن قفس با دایره دومی برای دیسک، که در پشت دایره چکش کار گذاشته می شود، نیز به کار رود.

۲- قفس باید به نحوی طراحی، تولید و نگهداری شود که توان متوقف کردن یک دیسک ۲ کیلوگرمی را که با سرعتی تا ۲۵ متر بر ثانیه حرکت می کند، داشته باشد.

چگونگی قرار گیری قفس باید به نحوی باشد که خطر کمانه کردن ، به عقب پس زدن به طرف پرتاب کننده ، و یا خارج شدن از بالای قفس وجود نداشته باشد. قفس با هر نوع نقشه و ساختی می تواند استفاده شود، مشروط به این که تمام نیازهای این قانون را تأمین کند.

۳- نقشه قفس ، همان گونه که در شکل ۱۹ نشان داده شده ، U شکل است. عرض دهانه باید ۶ متر و در فاصله ۷ متری در جلو مرکز دایره پرتاب قرار داشته باشد. نقاط انتهایی دهانه با عرض ۶ متر باید لبه داخلی تور قفس باشد . ارتفاع قاب هایی که تور کشیده می شود یا به آن تور آویخته می شود، در پایین ترین نقطه باید حداقل ۴ متر باشد.

در نقشه و ساخت قفس باید تمهیداتی به کار رود که از به زور راه باز کردن دیسک از میان هرگونه محل اتصالی در قفس یا تورکشی یا از زیر قاب یا توری های آویخته ، جلوگیری کند. در نقشه و ساخت قفس باید مشورت های لازم صورت گیرد.

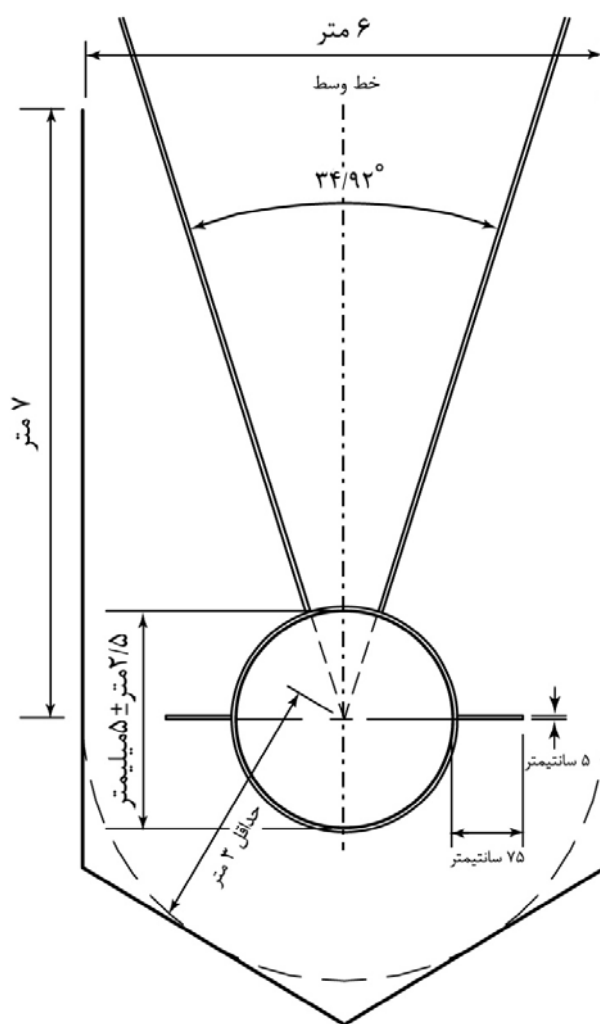
توضیح (۱) : قرار گیری قاب ها یا تورکشی های عقب اهمیت چندانی ندارد، مشروط به این که تورکشی حداقل ۳ متر دور از مرکز دایره باشد.

توضیح (۲): نقشه های ابتکاری، که به همان میزان ایمنی را تأمین می کند و در قیاس با نقشه های مرسوم خطری را که متوجه منطقه مسابقه است افزایش نمی دهد، می تواند مورد تأیید IAAF قرار گیرد.

۴- توری قفس می تواند از طناب هایی با الیاف طبیعی یا مصنوعی یا، به جای آن از سیم فولادی با کشش پذیری متوسط یا زیاد، ساخته شود. حداکثر اندازه شبکه توری باید برای توری سیم فولادی ۵۰ میلی متر و برای توری طنابی ۴۴ میلی متر باشد.

توضیح: مشخصات بیشتر برای تورکشی و رویه بازرسی ایمنی در کتابچه راهنمای تجهیزات و وسایل دو و میدانی انتشارات IAAF نوشته شده است.

۵- زمانی که در مسابقه برای ورزشکاران راست دست و چپ دست از یک قفس استفاده می شود، حداکثر قطاع خطر برای پرتاب دیسک ۶۹ درجه است؛ بنا براین، برای استفاده مطمئن از آن، محل قرار گرفتن و تنظیم جای قفس در محوطه مسابقه، اهمیت زیادی دارد.

شکل ۱۹ - قفس ویژه پرتاب دیسک

قانون ۱۹۱

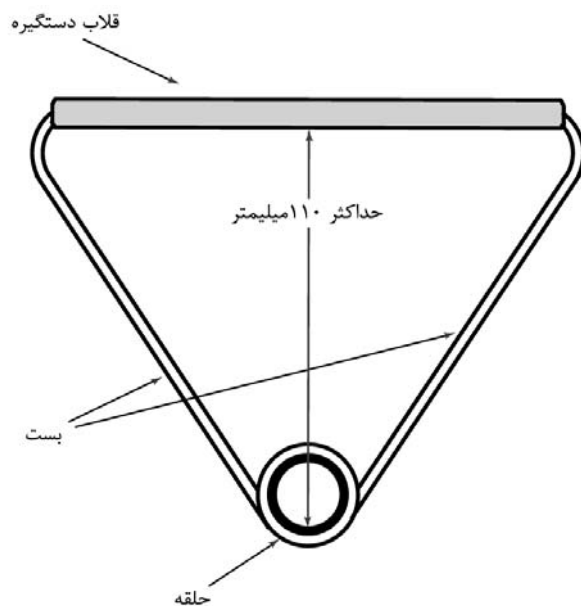
پرتاب چکش

مسابقه

- ۱- هر ورزشکار، در وضعیت شروع خود، قبل از تاب ها یا چرخش های اولیه، مجاز است سر چکش را روی زمین، داخل یا خارج دایره قرار دهد.
- ۲- اگر سر چکش زمین داخل، یا خارج از دایره یا لبه بالای طوقه فلزی را لمس کند، خطا محسوب نمی شود. ورزشکار می تواند متوقف و مجدداً شروع به پرتاب کند، مشروط به این که هیچ قانون دیگری را نقض نکرده باشد.
- ۳- اگر چکش در حین پرتاب یا زمانی که در هوا قرار دارد بشکند خطا محسوب نمی شود، مشروط به این که آزمایش از جهات دیگر، طبق قانون انجام شده باشد. اگر ورزشکاری در نتیجه این اتفاق، تعادل خود را از دست دهد و هر قسمت از این قانون را نقض کند، خطا محسوب نخواهد شد. در هر دو مورد به ورزشکار فرصت آزمایش جدیدی داده می شود.

چکش

- ۴- ساختمان: چکش باید از سه قسمت اصلی تشکیل شده باشد: یک سر فلزی، یک سیم و یک دستگیره.
- ۵- سر: سر بایستی از جنس آهن یکپارچه، برنج یا فلز دیگری که نرم تر از برنج نباشد و یا پوسته ای از آن فلز ها که با سرب یا ماده سخت دیگری پر شده است، باشد.
- اگر از ماده پر کننده استفاده شود باید به نحوی قرار گیرد که بی حرکت بماند و مرکز ثقل آن بیش از ۶ میلی متر، از مرکز کره فاصله نداشته باشد.
- ۶- سیم: سیم باید از جنس فولاد فتری یک لایه، نشکن و در طول یک تکه و قطر آن کمتر از ۳ میلی متر نباشد و باید طوری باشد که در زمان پرتاب چکش، به طور محسوسی کشیده نشود. سیم را می توان در یک یا هر دو انتها، به عنوان وسیله ای برای اتصال، به صورت حلقه ای درآورد.
- ۷- دستگیره: دستگیره باید محکم و بدون هر گونه مفصل لولایی باشد. تغییر شکل کلی دسته، در نتیجه بار تنشی $\frac{3}{8}$ کیلو نیوتن، نباید بیش از ۳ میلیمتر باشد؛ و باید به نحوی به سیم متصل شود که نتواند داخل حلقه سیم بچرخد و طول سراسر چکش افزایش پیدا کند. طرح دستگیره باید متقارن و می تواند پنجه گیر مستقیم یا قوسی شکل و یا مهاری با حد اکثر طول داخلی ۱۱۰ میلی متر داشته باشد. حداقل قدرت پایداری دستگیره در برابر شکستن بایستی ۸ کیلو نیوتن باشد.

شکل ۲۰ - شکل کلی دستگیره چکش

توضیح : سایر طرح هایی که با مشخصات مطابقت داشته باشند پذیرفته می شوند .

۸- اتصالات برای سیم : سیم باید با یک لولای پاشنه گرد، که می تواند ساده یا بلبرینگی باشد، به سر چکش متصل شود.

دستگیره باید با یک حلقه به سیم وصل شود. در این مورد نمی توان از لولای پاشنه گرد استفاده کرد.

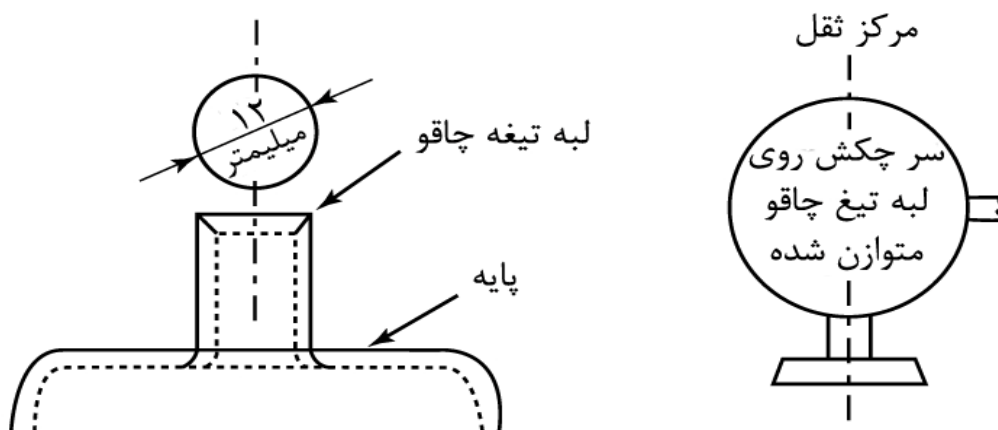
۹- چکش باید با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد :

[وسایل پرتاب جدید برای دختران نوجوان : از اول ژانویه ۲۰۱۲]

حد اقل وزن برای مسابقه و درخواست پذیرش رکورد :					
	۳/۰۰۰ کیلوگرم	۴/۰۰۰ کیلوگرم	۵/۰۰۰ کیلوگرم	۶/۰۰۰ کیلوگرم	۷/۲۶۰ کیلوگرم
اطلاعاتی برای تولید کنندگان : دامنه وزن برای تولید وسیله برای مسابقه					
	۳/۰۰۵ کیلوگرم	۴/۰۰۵ کیلوگرم	۵/۰۰۵ کیلوگرم	۶/۰۰۵ کیلوگرم	۷/۲۶۵ کیلوگرم
	۳/۰۲۵ کیلوگرم	۴/۰۲۵ کیلوگرم	۵/۰۲۵ کیلوگرم	۶/۰۲۵ کیلوگرم	۷/۲۸۵ کیلوگرم
طول چکش اندازه گیری شده از داخل دستگیره					
حد اکثر	۱۱۹۵ میلیمتر	۱۱۹۵ میلیمتر	۱۲۰۰ میلیمتر	۱۲۱۵ میلیمتر	۱۲۱۵ میلیمتر
برای طول چکش حدود تغییرات بیشتری در نظر گرفته نشده است					
قطر سر :					
حد اقل	۸۵ میلیمتر	۹۵ میلیمتر	۱۰۰ میلیمتر	۱۰۵ میلیمتر	۱۱۰ میلیمتر
حد اکثر	۱۰۰ میلیمتر	۱۱۰ میلیمتر	۱۲۰ میلیمتر	۱۲۵ میلیمتر	۱۳۰ میلیمتر

مرکز ثقل سر چکش

فاصله مرکز ثقل تا مرکز کره نباید بیش از ۶ میلی متر باشد. یعنی باید این امکان وجود داشته باشد که تعادل سر چکش، بی دستگیره و پنجه گیر را روی لبه افقی سرتیز دهانه دایره ای شکلی که ۱۲ میلی متر قطر دارد، برقرار نمود.

شکل ۲۱ - دستگاه پیشنهادی جهت آزمایش مرکز ثقل سر چکش

قانون ۱۹۲

قفس چکش

۱- کلیه پرتاب های چکش باید از داخل مکانی مسدود یا یک قفس، انجام شود تا ایمنی تماشاچیان، مقام های رسمی و شرکت کنندگان تامین شود. قفسی که در این قانون مشخص شده، برای استفاده در هنگام حضور تماشاگر در کنار محل مسابقه، و زمان برگزاری مسابقات دیگر در ورزشگاه در نظر گرفته شده است. غیر از موارد فوق، به خصوص در محل های تمرین می توان از قفسی، با

ساختمانی به مراتب ساده تر، استفاده کرد. در صورت درخواست از سازمان های ملی یا دفتر IAAF، توصیه های لازم در اختیار علاقه مندان قرار خواهد گرفت.

۲- قفس باید به نحوی طراحی، ساخته و نگهداری شود که بتواند سر چکش ۷/۲۶ کیلوگرمی را که با سرعتی نزدیک به ۳۲ متر بر ثانیه در حرکت است، متوقف کند. ترتیب کار باید طوری باشد که خطر کمانه کردن یا پس خوردن به طرف عقب و به

طرف ورزشکار یا خروج از بالای قفس ، وجود نداشته باشد. از هر شکل طراحی قفسی می توان استفاده کرد، مشروط به این که کلیه مشخصات این قانون را تأمین کند .

۳- قفس باید به گونه ای که در شکل ۲۲ نشان داده شده است، به شکل U باشد. عرض دهانه باید ۶ متر و در جلو مرکز دایره پرتاب در فاصله ۷ متری قرار داشته باشد. نقاط انتهایی دهانه ۶ متری لبه داخلی محور قاب توری باید لبه داخلی محور تور کشی باشد . ارتفاع قاب توری یا توری آویز عقب قفس باید در پایین ترین نقطه حداقل ۷ متر و برای آخرین قاب های ۲/۸۰ متری نقاط محور دهانه ۱۰ متر باشد .

بایستی تمهیداتی در نقشه و ساخت قفس در نظر گرفته شود که از به زور راه باز کردن چکش از میان هر اتصالاتی در قفس یا تور کشی یا از زیر قابهای توری آویز ، جلوگیری شود.

توضیح : تنظیم قابها و توری انداز های عقب اهمیت چندانی ندارد ، مشروط به این که تور کشی حد اقل ۳/۵ متر دور تر از مرکز دایره باشد .

۴- باید در جلو قفس دو قاب تور کشی شده متحرک به عرض ۲ متر فراهم باشد ، که در هر زمان فقط یکی از آن ها به کار خواهد آمد . حد اقل ارتفاع قاب ها باید ۱۰ متر باشد .

توضیح(۱) : قاب بندی دست چپی برای پرتاب کنندگانی که برخلاف جهت عقربه های ساعت می چرخند ، و دست راستی برای پرتاب کنندگانی که هم جهت عقربه های ساعت می چرخند، استفاده می شود. نظر به وجود امکان نیاز به تغییر یک قاب بندی به قاب بندی دیگر در طی مسابقه ، زمانی که هم پرتاب کنندگان راست دست و هم پرتاب کنندگان چپ دست حضور دارند، مهم است که این تغییر وضعیت به نیروی کار کم تر و حد اقل زمان برای انجام آن ، نیاز داشته باشد .

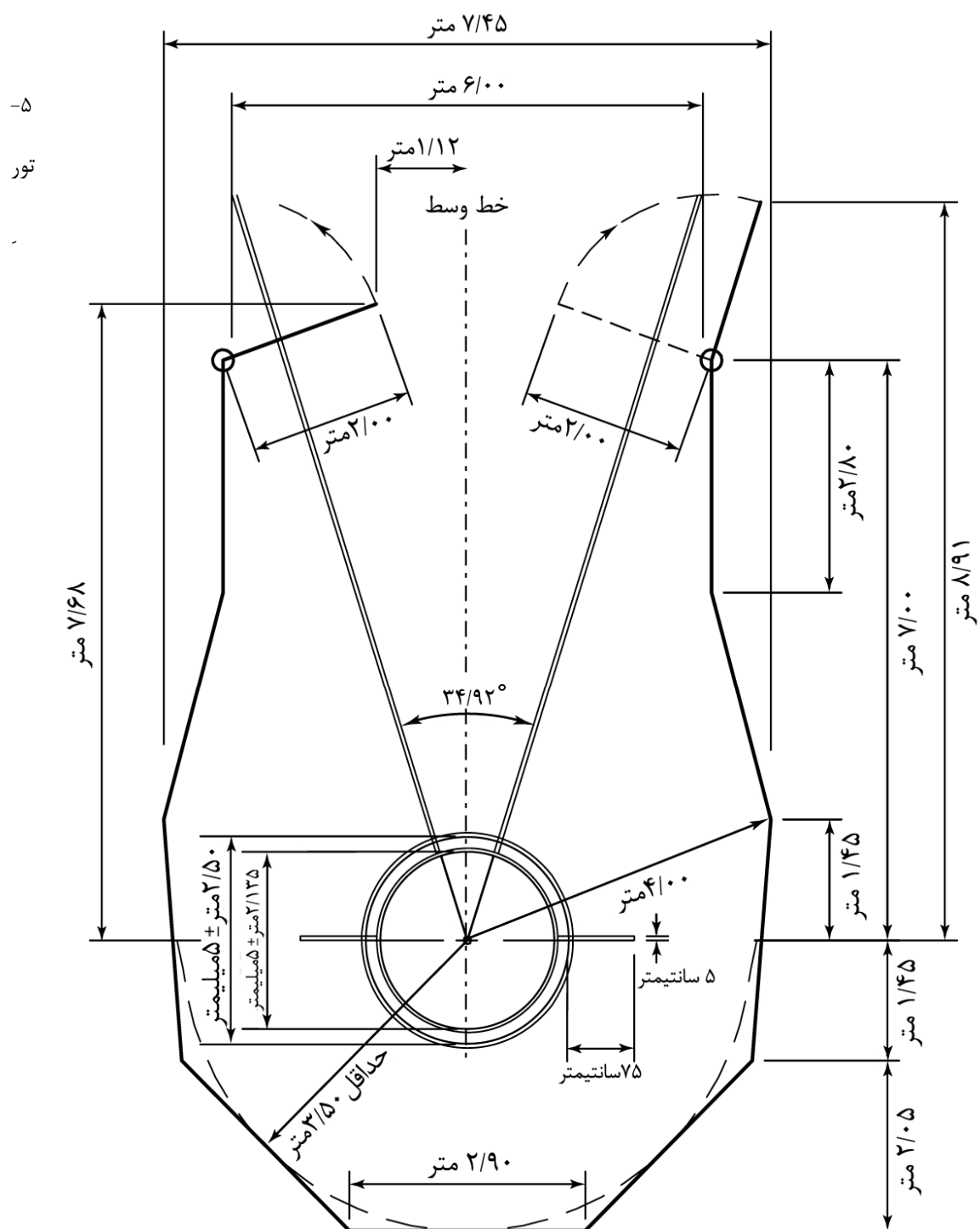
توضیح(۲) : وضعیت آخر هر دو قاب بندی در نقشه نشان داده شده ؛ هر چند در هر زمان فقط یک قاب بندی بسته خواهد بود .

توضیح (۳): در موقع عملیات ، قاب متحرک باید دقیقاً در وضعیت نشان داده شده قرار داشته باشد. بنابراین باید در نقشه قاب های متحرک تمهیداتی به کار رود تا بتوان آن ها را در موقع کاربرد قفل نمود. توصیه شده است که روی زمین وضعیتهای کاربردی قاب های متحرک را (خواه به طور موقتی و یا به طور دائم) نشانه گذاری کرد.

توضیح (۴) ساختمان و کار این قاب ها با توجه به نقشه کلی قفس متفاوت است و می تواند به صورت لغزنده، لولاگرد بر محور افقی یا عمودی ، و یا قابل جدا شدن باشد . تنها شرط لازم این است که قاب در موقع کار کاملاً قادر به متوقف ساختن هر شکل برخورد چکش باشد و نباید این خطر وجود داشته باشد که چکش بتواند به زور از بین قاب های ثابت و متحرک عبور کند.

توضیح (۵) نقشه های ابتکاری ، که ایمنی لازم را تأمین کنند و در قیاس با نقشه های سنتی. منطقه خطر را افزایش ندهند، از

سوی IAAF تأیید می شوند.

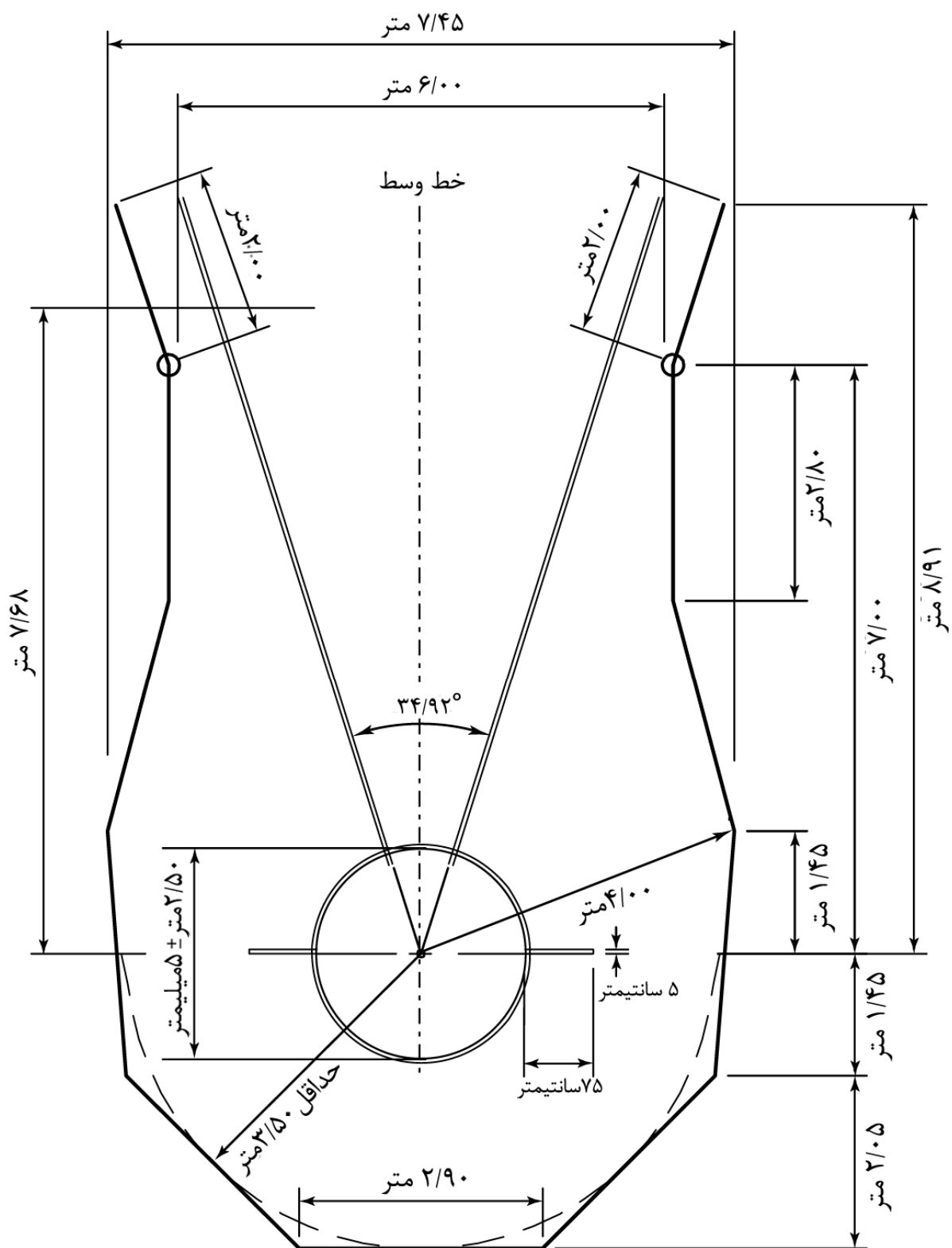

قفس می تواند از طناب ساخته شده از الیاف طبیعی یا مصنوعی، یا به جای آن از سیم فولادی با قابلیت کشش متوسط یا بالا تهیه شود. حداکثر اندازه شبکه ۴۴ میلی متر برای تور طنابی و ۵۰ میلی متر برای سیم فولادی است.

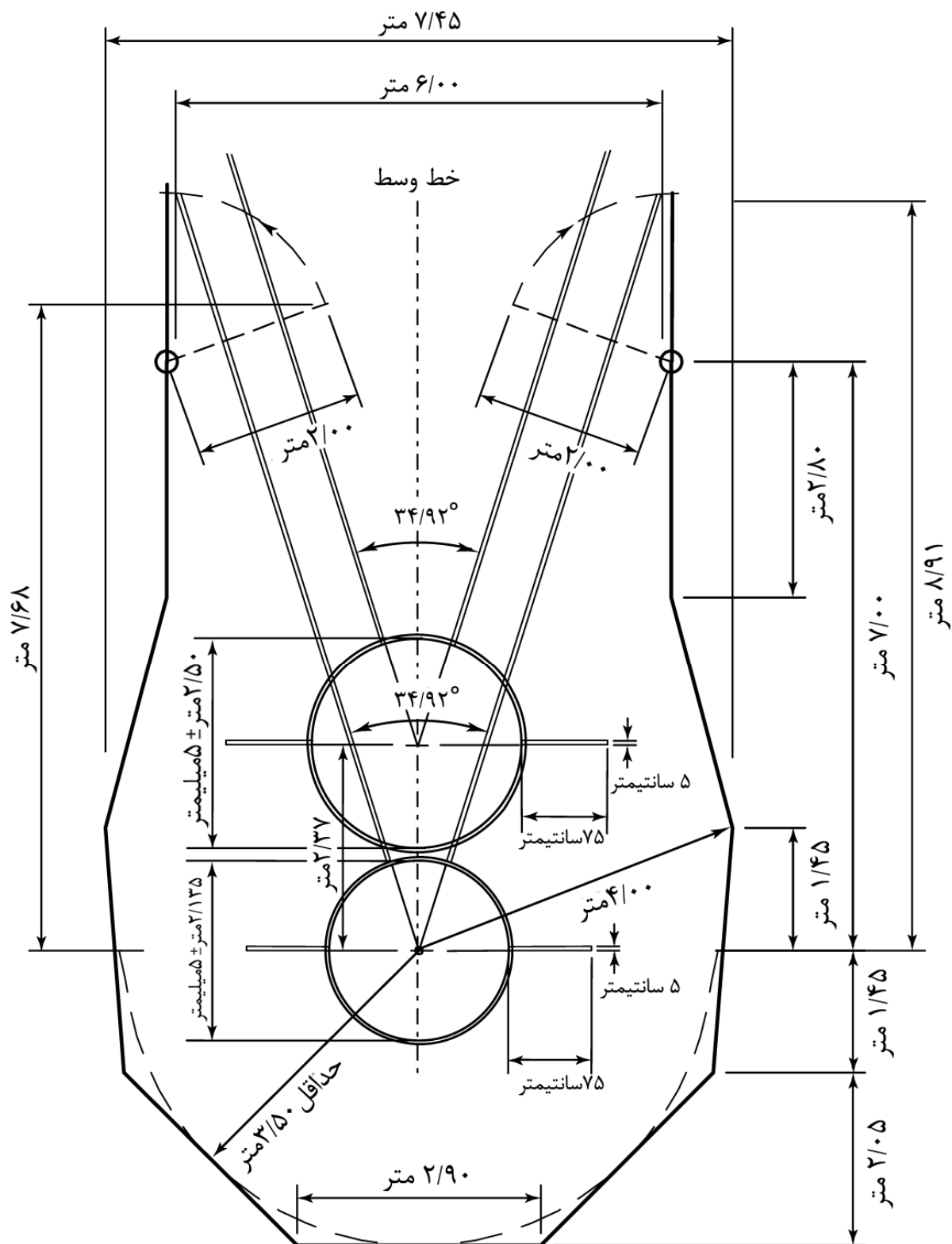
توضیح: جزئیات بیشتر برای تور کشی و رویه بازرسی ایمنی، در کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات IAAF ارائه شده است.

۶- جایی که بخواهیم قفس چکش را برای پرتاب دیسک نیز استفاده کنیم، می توان به دو روش مختلف آن را برپا کرد. ساده تر این است که، دایره های هم مرکز با قطرهای ۲/۱۳۵ و ۲/۵۰ متر با هم جور شوند، ولی این امر متضمن استفاده از یک سطح دایره برای پرتاب های دیسک و چکش است. قفس های پرتاب چکش می تواند به همان صورتی که برای پرتاب چکش استفاده می شود، برای پرتاب دیسک هم استفاده شود، با این تفاوت که باید لبه های اصلی دروازه روی خط قطاع قرار گیرد. برای استقرار دو دایره مجزا برای دیسک و چکش، باید مراکز آن ها در راستای خط مرکزی قطاع و ۲/۳۷ متر از هم فاصله داشته باشند و دایره چکش جلوتر از دیسک واقع شود. در آن مورد، باید قاب های متحرک برای پرتاب دیسک بکار رود تا اطراف قفس را طولانی تر کند.

توضیح: تنظیم قاب بندی ها یا تور آویز عقب قفس، اهمیت چندانی ندارد، مشروط به این که تور آویز حد اقل ۳/۵۰ متر دورتر از مرکز دایره متحد المركز پرتاب دیسک و چکش و یا مرکز دایره پرتاب چکش قرار داشته باشد؛ و در شرایط دایره های مجزا از هم (یا ۳/۰۰ متر برای قفس های با دایره های مجزا از هم که طبق قانون مورد اجرا ی قبل از سال ۲۰۰۴ دایره پرتاب دیسک در عقب قرار دارد) به همین ترتیب (قانون ۱۹۲. ۴۰ را نیز ببینید)

شکل ۲۳ - قفس پرتاب چکش و دیسک با دواير هم مرکز (ترکیب بندی پرتاب دیسک)

شکل ۲۴ - قفس پرتاب چکش و دیسک با دواير جدا از هم

۷- حد اکثر قطاع خطر برای پرتاب های چکش از این قفس ، زمانی که هم پرتاب کنندگان راست دست و هم پرتاب کنندگان چپ دست در همان مسابقه حضور دارند ، تقریباً ۵۳ درجه است . بنا بر این ، موقعیت و صف بندی قفس در محوطه مسابقه ، برای استفاده ایمن از آن ، مهم است .

قانون ۱۹۳

پرتاب نیزه

مسابقه

۱- (الف) نیزه باید از محل طناب پیچ در دست گرفته شود . نیزه باید از بالای شانه یا قسمت بالای دست پرتاب ، پرتاب شود و نباید مانند سنگ پرتاب شود. شیوه های غیر معمول مجاز نیست.

(ب) فقط پرتابی معتبر است که نوک فلزی سرنیزه ، قبل از سایر قسمت های نیزه ، با زمین برخورد کند.

(پ) تا زمانی که نیزه به هوا رها نشده باشد، شرکت کننده اجازه ندارد به طور کامل دور بچرخد ، به نحوی که پشت او رو به قوس جلو محدوده دورخیز قرار گیرد.

۲- اگر نیزه در حین پرتاب و یا زمانی که در هوا قرار دارد، بشکند، خطا محسوب نمی شود، مشروط به این که پرتاب طبق مقررات اجرا شده باشد. اگر شرکت کننده ای بدین طریق تعادل خود را از دست دهد و از هر بخش از این قانون تخطی کند، خطا محسوب نمی شود و به شرکت کننده فرصت تازه ای برای آزمایش داده می شود.

نیزه

ساختمان : نیزه باید از سه قسمت اصلی تشکیل شده باشد : یک سر ، یک بدنه و دستگیره چله . بدنه بایستی به طور کامل از جنس فلز یا ماده همگن مناسب دیگری ساخته شده باشد، و باید یک سر فلزی که منتهی به نوکی تیز که محکم به آن وصل شده ، داشته باشد.

سطح بدنه باید بدون گودی یا برجستگی های کوچک، شیار، سوراخ و یا زبری باشد و پرداخت آن باید نرم و در سراسر آن یکنواخت باشد.(قانون ۱۸۸ . ۴ را ببینید)

سر باید به طور کامل از فلز ساخته شده باشد. سرنیزه می تواند از یک نوک تقویت شده از آلیاژ فلزی دیگری که به انتهای جلویی سر جوش داده شده ساخته شده باشد، مشروط به این که سر کاملاً صاف (قانون ۱۸۸ . ۴ را ببینید) و در سرتاسر سطح آن متحد الشکل باشد .

۴- دستگیره که باید مرکز ثقل نیزه را بپوشاند، نباید بیش از ۸ میلی متر بر قطر بدنه اضافه کند. دستگیره می تواند سطحی با طرح عادی و غیر لغزنده ولی بدون تسمه، شکاف، یا هر نوع دندان‌ه ای باشد. دستگیره باید ضخامت یک نواخت داشته باشد.

۵- مقطع عرضی دستگیره باید در سراسر آن به طور منظم دایره ای شکل باشد (توضیح (۱) را ببینید). حداکثر قطر بدنه باید بلافاصله در جلو دستگیره قرار داشته باشد. بخش مرکزی بدنه، از جمله سمت پایین تر از دستگیره، می تواند استوانه ای باشد یا به تدریج به طرف عقب کمی باریک شود. اما هیچ وقت نباید میزان کاهش قطر، از بلافاصله در جلو دستگیره تا بلافاصله در عقب آن بیش از ۲۵ میلی متر باشد. نیزه در جلو، از دستگیره تا نوک و در عقب، از دستگیره تا دم، به طور منظم و به تدریج باریک می شود. نیم رخ نیزه از دستگیره تا نوک آن در جلو، و تا دم باید مستقیم یا قدری محدب باشد و نباید هیچ تغییر ناگهانی در قطر کلی وجود داشته باشد، مگر بلافاصله در عقب قسمت سر و در جلو و عقب دستگیره، در سراسر طول نیزه. در عقب قسمت سر کاهش قطر نمی تواند از ۲/۵ میلی متر بیشتر باشد و این تغییر به دلیل ساختار منظر طولی نیزه نمی تواند بیش از ۳۰۰ میلی متر در پشت قسمت سر، ادامه یابد.

توضیح (۱): اگرچه مقطع عرضی نیزه باید دایره ای باشد، حد اکثر تفاوت بین بزرگترین و کوچکترین قطر نیزه می تواند ۲٪ باشد. میانگین این دو اندازه باید با مشخصات نیزه دایره ای مطابقت کند.

توضیح (۲): شکل نیم رخ طولی می تواند، به سرعت و به سادگی با به کار بردن یک باریکه مستقیم فلزی دارای حداقل ۵۰۰ میلی متر درازا و با دو قطر سنج محک با ضخامت های ۰/۲۰ میلی متر و ۱/۲۵ میلی متر، کنترل شود. بخش هایی از نیم رخ که قدری محدب هستند، زمانی که تیغه مستقیم در تماسی محکم با بخش کوتاهی از نیزه باشد خواهد لرزید. در بخش های مستقیم نیم رخ، در صورتی که تیغه مستقیم را محکم در برابر آن قرار دهیم، قطر سنج ۰/۲۰ میلی متری، نباید در هیچ قسمت از منطقه تماس، قرار بگیرد. این کنترل نباید جایی که بلافاصله بعد از محل اتصال بین سر و بدنه قرار دارد، به کار رود. در این نقطه باید گذراندن یک وسیله اندازه گیری ۱/۲۵ میلی متری ناممکن باشد.

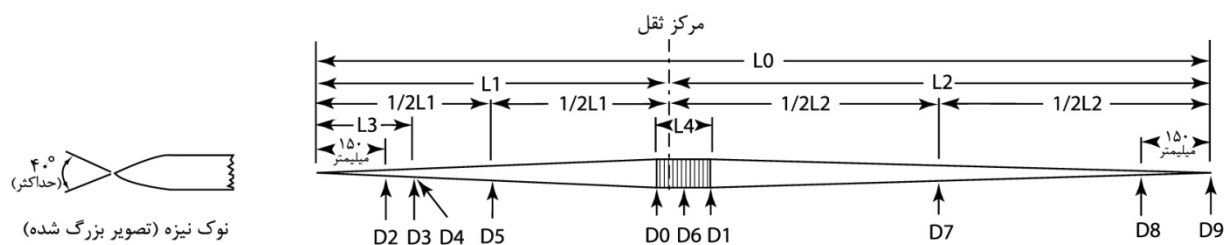
۶- نیزه باید با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد.

[وسایل پرتاب جدید برای دختران نوجوان : از اول ژانویه ۲۰۱۲]

حد اقل وزن برای درخواست برای مسابقه و پذیرش رکورد (به انضمام دستگیره طنابی)				
۵۰۰ گرم	۶۰۰ گرم	۷۰۰ گرم	۸۰۰ گرم	
اطلاعاتی برای تولید کنندگان : دامنه برای تولید وسیله برای مسابقه				
۵۰۵ گرم	۶۰۵ گرم	۷۰۵ گرم	۸۰۵ گرم	
۵۲۵ گرم	۶۲۵ گرم	۷۲۵ گرم	۸۲۵ گرم	
طول سراسری (L۰)				
حد اقل	۲۰۰۰ میلیمتر	۲۲۰۰ میلیمتر	۲۳۰۰ میلیمتر	۲۶۰۰ میلیمتر
حد اکثر	۲۱۰۰ میلیمتر	۲۳۰۰ میلیمتر	۲۴۰۰ میلیمتر	۲۷۰۰ میلیمتر
فاصله از نوک فلزی سر نیزه تا مرکز ثقل (L۱)				
حد اقل	۷۸۰ میلیمتر	۸۰۰ میلیمتر	۸۶۰ میلیمتر	۹۰۰ میلیمتر
حد اکثر	۸۸۰ میلیمتر	۹۲۰ میلیمتر	۱۰۰۰ میلیمتر	۱۰۶۰ میلیمتر
فاصله از دم تا مرکز ثقل (L۲)				
حد اقل	۱۱۲۰ میلیمتر	۱۲۸۰ میلیمتر	۱۳۰۰ میلیمتر	۱۵۴۰ میلیمتر
حد اکثر	۱۳۲۰ میلیمتر	۱۵۰۰ میلیمتر	۱۵۴۰ میلیمتر	۱۸۰۰ میلیمتر
طول سر فلزی (L۳)				
حد اقل	۲۲۰ میلیمتر	۲۵۰ میلیمتر	۲۵۰ میلیمتر	۲۵۰ میلیمتر
حد اکثر	۲۷۰ میلیمتر	۳۳۰ میلیمتر	۳۳۰ میلیمتر	۳۳۰ میلیمتر
عرض دستگیره طناب پیچ (L۴)				
حد اقل	۱۳۵ میلیمتر	۱۴۰ میلیمتر	۱۵۰ میلیمتر	۱۵۰ میلیمتر
حد اکثر	۱۴۵ میلیمتر	۱۵۰ میلیمتر	۱۶۰ میلیمتر	۱۶۰ میلیمتر
قطر تنه در ضخیم ترین نقطه (در جلو دستگیره) - (D۰)				
حد اقل	۲۰ میلیمتر	۲۰ میلیمتر	۲۳ میلیمتر	۲۵ میلیمتر
حد اکثر	۲۴ میلیمتر	۲۵ میلیمتر	۲۸ میلیمتر	۳۰ میلیمتر

۷- نیزه نباید دارای قسمت متحرک یا ابزار دیگری باشد، که باعث تغییر مرکز ثقل یا خصوصیات پرتابی آن شود..

۸- باریک شدن نیزه به طرف نوک سر فلزی آن باید به نحوی باشد که زاویه نوک آن بیش از ۴۰ درجه نباشد. قطر نیزه ، در نقطه ای به فاصله ۱۵۰ میلی متری نوک نیزه ، نباید از ۸۰٪ حداکثر قطر بدنه بیشتر باشد. قطر نیزه در نقطه وسط مرکز ثقل و نوک سر فلزی، نباید بیش از ۹۰٪ حداکثر قطر بدنه باشد.۹- باریک شدن بدنه به طرف دم در عقب ، باید به نحوی باشد که قطر وسط مرکز ثقل تا دم ، از ۹۰٪ حداکثر قطر بدنه کمتر نباشد. در نقطه ای که در فاصله ۱۵۰ میلی متری دم قرار دارد، قطر بدنه نباید کمتر از ۴۰٪ حداکثر قطر باشد. قطر بدنه در انتهای دم نباید کمتر از ۳/۵ میلی متر باشد.

شکل ۲۵ - مشخصات نیزه پرتاب بین المللی

قطر ها				طول ها	
حد اقل	حد اکثر				
-	-	در جلو دستگیره	D۰	سرتاسر	L۰
۰/۲۵-D۰	-	در عقب دستگیره	D۱	نوک تا مرکز ثقل	L۱
-	۰/۸ D۰	۱۵۰ میلیمتر از نوک	D۲	نصف L۱	نصف L۱
-	-	در عقب سر	D۳	دم تا مرکز ثقل	L۲
۲/۵-D۳	-	بلافاصله در عقب سر	D۴	نصف L۲	نصف L۲
-	۰/۹ D۰	نیمه راه نوک تا مرکز ثقل	D۵	سر	L۳
-	D۰+ ۸ میلیمتر	بالای دستگیره	D۶	دستگیره	L۴
۰/۹D۰	-	نیمه راه دم تا مرکز ثقل	D۷		
۰/۴D۰	-	۱۵۰ میلیمتر از دم	D۸		
۳/۵ میلیمتر	-	در دم	D۹	مرکز ثقل	C of G

بخش پنجم- مسابقات مواد مرکب

قانون ۲۰۰

مسابقات مواد مرکب

مردان جوان و بزرگسال (پنجگانه و دهگانه)

۱- پنجگانه شامل پنج ماده است که باید در یک روز و به ترتیب ذیل انجام شود :

پرش طول ، پرتاب نیزه، ۲۰۰ متر، پرتاب دیسک و ۱۵۰۰ متر

۲- دهگانه مردان شامل ده ماده است که باید در دو روز متوالی به ترتیب ذیل برگزار شود

روز اول : ۱۰۰ متر؛ پرش طول؛ پرتاب وزنه؛ پرش ارتفاع؛ ۴۰۰ متر

روز دوم : ۱۱۰ متر با مانع؛ پرتاب دیسک؛ پرش با نیزه؛ پرتاب نیزه؛ ۱۵۰۰ متر

زنان جوان و بزرگسال (هفتگانه و دهگانه)

۳- هفتگانه شامل هفت ماده است که باید در دو روز متوالی به ترتیب ذیل انجام شود :

روز اول : ۱۰۰ متر با مانع؛ پرش ارتفاع؛ پرتاب وزنه؛ ۲۰۰ متر .

روز دوم : پرش طول؛ پرتاب نیزه؛ ۸۰۰ متر .

۴- دهگانه زنان شامل ده ماده است که باید در دو روز متوالی به ترتیب ذیل انجام شود :

روز اول : ۱۰۰ متر؛ پرتاب دیسک؛ پرش با نیزه؛ پرتاب نیزه؛ ۴۰۰ متر.

روز دوم : ۱۰۰ متر با مانع؛ پرش طول؛ پرتاب وزنه؛ پرش ارتفاع؛ ۱۵۰۰ متر .

پسران نوجوانان (هشتگانه)

۵- هشتگانه شامل ۸ ماده است ، که در ۲ روز متوالی به ترتیب ذیل برگزار می شود:

روز اول : ۱۰۰ متر؛ پرش طول؛ پرتاب وزنه؛ ۴۰۰ متر

روز دوم : ۱۱۰ متر با مانع؛ پرش ارتفاع؛ پرتاب نیزه؛ ۱۰۰۰ متر

دختران نوجوان (هفتگانه)

۶- هفتگانه مرکب از ۷ ماده است ، که طی دو روز متوالی به ترتیب ذیل برگزار می شود :

روز اول : ۱۰۰ متر با مانع؛ پرش ارتفاع؛ پرتاب وزنه؛ ۲۰۰ متر.

روز دوم : پرش طول؛ پرتاب نیزه؛ ۸۰۰ متر .

نکات کلی

۷- با صلاحدید سرداور مواد مرکب، در صورت امکان باید برای هر شرکت کننده ای بین زمان پایان ماده قبلی و شروع ماده بعدی ، ۳۰ دقیقه فاصله وجود داشته باشد. در صورت امکان ، بین پایان آخرین ماده در اولین روز و شروع اولین ماده در دومین روز، حداقل ده ساعت فاصله باشد.

۸- در هر ماده مجزا از یک مسابقه دهگانه ، به غیر از آخرین ماده، گروه ها و دسته ها به وسیله نمایندگان فنی یا سرداور دهگانه ، هر کدام که عملی باشد، تعیین می شود ؛ به نحوی که در هر ماده شرکت کنندگان با نتایج نظیر هم در یک دوره از پیش تعیین شده ، در یک دسته یا گروه قرار خواهند گرفت ؛ و هرگز کمتر از سه نفر در یک دسته یا گروه قرار نخواهند گرفت. زمانی که این کار به دلیل وضعیت برنامه مسابقات مقدور نباشد، دسته ها و گروه ها برای ماده بعدی، زمانی که شرکت کنندگان از ماده قبلی در اختیار قرار می گیرند، تنظیم خواهد شد.

در آخرین ماده از مسابقات مواد مرکب، دسته ها به نحوی که یک گروه شرکت کنندگانی را که بعد از ماده ماقبل آخر از بقیه جلو افتاده اند شامل شود ، تنظیم می شوند. غیر از این مورد استثنایی ، می توان ، زمانی که بعد از انجام ماده قبلی شرکت کنندگان در اختیار قرار می گیرند ، دسته های ماده بعدی را با قرعه مشخص نمود.

سرداور مواد مرکب مختار است ، هر گروهی را ، که به عقیده او لازم باشد، مجدداً تنظیم کند.

۹- قوانین برای هر ماده از مواد مرکب ، به غیر از موارد ذیل ، به کار می رود :

الف) در پرش طول و هر یک از مواد پرتابی، شرکت کننده فقط اجازه سه بار آزمایش را دارد.

ب) در شرایطی که وسایل زمانسنجی خودکار در دسترس نباشد، باید سه وقت نگهدار و به طور مستقل زمان هر شرکت کننده را تعیین کنند.

پ) در دو ها ، فقط یک استارت خطا در طی مسابقه ، بدون آن که ورزشکار یا ورزشکارانی از دور مسابقه اخراج شوند، مجاز است . ورزشکار یا ورزشکارانی که مسئول خطای دیگری در استارت مسابقه شوند از مسابقه محروم خواهند شد.

۱۰- فقط یک سیستم زمانسنجی می تواند از ابتدا تا انتهای مسابقات دوها ، استفاده شود. اما ، برای ثبت رکورد، باید زمان های به دست آمده از سیستم فتوفینیش تمام خودکار به کار رود، بدون آن که چنین زمان هایی برای سایر شرکت کنندگان در آن ماده در اختیار باشد.

۱۱- هر ورزشکاری که موفق نشود در ماده ای آزمایشی را شروع یا انجام دهد مجاز به شرکت در مواد بعدی نخواهد بود ، و در حکم ترک کردن مسابقه تلقی خواهد شد. بنابراین نباید در رده بندی نهایی قرار بگیرد.

هر ورزشکاری تصمیم بگیرد از مسابقه ماده مرکب خارج شود ، باید فوراً سرداور مواد مرکب را از تصمیم خود مطلع کند.

۱۲- بعد از اتمام هر ماده ، باید امتیازات هر ماده بر طبق جداول امتیازات فعلی IAAF ، به طور مجزا ، همچنین مجموع امتیازات در پایان مسابقه آن ماده به اطلاع تمام ورزشکاران برسد. ورزشکاران برطبق مجموع امتیازاتشان رده بندی می شوند .

۱۳- در صورتی که دو ورزشکار یا بیشتر، تعداد امتیاز برابری بدست آورده باشند برای هر مقامی که باشد ، رویه ذیل برای تعیین نفر برتر به کار خواهد رفت :

الف) ورزشکاری که در تعداد بیشتری از مواد امتیازی بیشتر از ورزشکاران دیگر بدست آورده باشد ، مقام بالاتری کسب می کند.

ب) اگر ورزشکاران ، بعد از کاربرد قانون ۱۳ . ۲۰۰ (الف) همچنان مساوی باشند ، فرد برتر ورزشکاری است که بیشترین تعداد امتیاز را در یکی از مواد به دست آورده باشد.

پ) اگر بعد از کاربرد قانون ۱۳ . ۲۰۰ (ب) تساوی برطرف نشد، فرد برتر شرکت کننده ای است که دومین امتیازات بیشترش در یک ماده بیشتر باشد ؛ و به همین ترتیب تا رفع وضعیت تساوی امتیازات بیشتر در ماده دیگر، برای رفع تساوی در نظر گرفته می شود .

ت) اگر ورزشکاران بعد از کاربرد قانون ۱۳ . ۲۰۰ (پ) ، همچنان مساوی باشند ، مساوی اعلام می شود .

بخش ششم - مسابقات داخل سالن

قانون ۲۱۰

کاربرد قوانین مسابقات فضای باز در مسابقات داخل سالن

به استثنای مواردی که در قوانین این فصل ذکر شده است، قوانین فصل های اول تا پنجم، مربوط به مسابقات هوای آزاد، نیز برای مسابقات داخل سالن به کار می رود.

قانون ۲۱۱

ورزشگاه داخل سالن

۱- ورزشگاه بایستی کاملاً بسته و پوشیده باشد. روشنایی، گرما و تهویه مناسبی داشته باشد تا شرایط رضایت بخشی برای مسابقه مهیا شود.

۲- محوطه مسابقه بایستی شامل یک مسیر بیضی شکل؛ یک مسیر مستقیم برای دو های سرعت و با مانع؛ مسیر های دورخیز و محوطه های فرود برای پرش ها باشد. به علاوه یک دایره و قطاع فرود برای پرتاب وزنه، خواه به صورت ثابت و یا به صورت موقتی، داشته باشد. تمام امکانات باید مطابق با کتاچه وسایل و تجهیزات IAAF باشد.

۳- تمام مسیرهای دویدن، دورخیز و سطح محوطه های جهش باید از مواد مصنوعی پوشیده شده و یا سطح چوبی داشته باشد. پوشش مواد مصنوعی باید به گونه ای باشد که ترجیحاً بتوان با میخ های ۶ میلی متری کفش های میخی روی آن دوید. ممکن است مدیریت ورزشگاه میخ هایی با ضخامت متفاوت در نظر داشته باشد که طول مجاز آنها را به اطلاع ورزشکاران خواهد رساند (قانون شماره ۱۴۳. ۴ را ببینید).

مسابقات دو و میدانی داخل سالن که طبق قوانین ۱. ۱ (ت)، (ث)، (ج)، (ح)، (خ) و (د) برگزار می شوند نیز باید روی اینگونه تجهیزات برگزار شوند.

۴- پی برای قرار گرفتن سطح مصنوعی پیست، مسیر های دورخیز و محوطه جهش باید از جنس سخت مثل سیمان یا، اگر ساختار معلق داشته باشد (نظیر تخته های چوبی یا ورقه های تخته سه لایه سوار شده روی تیرهای افقی کف)، بدون هرگونه بخشهای فنری و تا حدی که از نظر فنی ممکن باشد، باید در سراسر هر مسیر دورخیز ارتجاع یکسانی داشته باشد. این ویژگی، باید قبل از هر مسابقه، در محوطه جهش پرش ها، بررسی شود.

توضیح (۱): منظور از یک " بخش فنری " هر قسمتی است که به منظور کمک رساندن به ورزشکار از روی قصد محاسبه و ساخته شده باشد.

توضیح (۲): کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات IAAF، که از دفتر IAAF، یا از طریق دریافت (دانلود) از تارنمای IAAF قابل تهیه است، شامل جزئیات بیشتری از مشخصات طراحی و ساخت ورزشگاه داخل سالن، از جمله نقشه های اندازه گیری و علامت گذاری پیست، در دسترس می باشد.

توضیح (۳): فرم های استاندارد جدید مورد نیاز برای دریافت گواهینامه و گزارش اندازه گیری همچنین رویه های مربوط به سیستم گواهینامه از دفتر IAAF، یا از طریق دریافت (دانلود) از تارنمای IAAF در دسترس می باشد.

قانون ۲۱۲

مسیر دویدن مستقیم

۱- حداکثر شیب جانبی پیست نباید بیش از ۱ به ۱۰۰ و شیب در جهت دویدن، در هر نقطه، نباید بیش از ۱ بر ۲۵۰ و از یک طرف به طرف دیگر، بیش از ۱ بر ۱۰۰۰ باشد.

مسیرهای انفرادی

۲- پیست بایستی حداقل ۶ و حداکثر ۸ مسیر انفرادی داشته باشد. که از هر دو طرف با خطوط سفیدی به پهنای ۵ سانتی متر از هم جدا و محدود شده باشند. کلیه مسیر های انفرادی بایستی دارای پهنایی یکسان به میزان حداقل ۱/۲۲ متر (۱ سانتیمتر کم تر یا بیشتر)، با در نظر گرفتن خط سفید سمت راست، باشند.

توضیح: در مورد تمام پیستهایی که قبل از تاریخ اول ژانویه ۲۰۰۴ میلادی ساخته شده اند، مسیر ها می توانند حداکثر به عرض ۱/۲۵ متر باشد.

استارت و پایان

۳- پشت خط شروع، بایستی حداقل به اندازه ۳ متر فاصله ایمن، عاری از هر مانعی، وجود داشته باشد. بعد از خط پایان بایستی حداقل ۱۰ متر فاصله ایمن، عاری از هر گونه مانعی، وجود داشته باشد و جلوتر از آن تدارک مناسبی دیده شده باشد تا دوندگان بتوانند بدون هیچ گونه آسیبی متوقف شوند.

توضیح: به شدت توصیه می شود که فاصله ایمن بعد از خط پایان حداقل ۱۵ متر باشد.

قانون ۲۱۳

پیست بیضی شکل و خطوط آن

۱- مسافت اسمی، ترجیحاً بایستی ۲۰۰ متر باشد. پیست از دو بخش مستقیم موازی و دو قوس، که شعاع برابر دارند و ممکن است شیبدار باشند، تشکیل شده است. لبه داخلی مسیر دویدن بایستی، یا با کناره ای از جنس مناسب به ارتفاع و

عرض تقریباً ۵ سانتی متر و یا با یک خط سفید ۵ سانتی متری مرزبندی شود. لبه خارجی این کناره یا خط، داخل مسیر شماره ۱ را تشکیل می دهد. لبه داخلی خط یا کناره باید در سراسر طول مسیر دویدن افقی و حداکثر شیب آن ۱ بر ۱۰۰۰ باشد. کناره های خطوط مستقیم را می توان حذف و خط سفیدی را به عرض ۵ سانتیمتر ، جایگزین آن نمود .

مسیرهای دویدن

۲- مسیر دویدن بایستی حداقل ۴ و حداکثر ۶ مسیر انفرادی داشته باشد.

بخش شیب دار

۳- زاویه بخش شیبدار در تمام مسیر ها ی قوس و به طور جداگانه ، در مسیر مستقیم ، باید در هر مقطعی از پیست یکسان باشد. مسیر مستقیم می تواند تخت یا حد اکثر ۱ بر ۱۰۰ به طرف مسیر داخلی ، شیب جانبی داشته باشد. به منظور تسهیل تغییر از تختی مسیر مستقیم به قوس شیبدار ، می توان قوس را طوری ساخت که انتقال افقی ملایمی که می تواند تا خط مستقیم ادامه داشته باشد، ایجاد شود. علاوه بر این ، بایستی انتقال عمودی وجود داشته باشد .

نشانه گذاری لبه داخلی

۱- در شرایطی که لبه داخلی مسیر دویدن با خط سفید مرزبندی شده باشد، لازم است علاوه بر آن ، با مخروط ها یا پرچم هایی نشانه گذاری شود. مخروط ها بایستی حداقل ۲۰ سانتی متر ارتفاع داشته باشند. پرچم ها بایستی تقریباً در ابعاد ۲۰ در ۲۵ و حداقل ۴۵ سانتی متر ارتفاع داشته باشند و با زمین دور از پیست در زاویه ۶۰ درجه قرار داده شوند. مخروط ها یا پرچم ها بایستی به نحوی روی مسیر قرار گیرند که لبه بیرونی مخروط یا پایه پرچم با لبه ای از خط، که به مسیر دویدن نزدیک تر است، منطبق باشد. مخروطها یا پرچم ها بایستی روی قوس، در فواصلی که بیش از ۱/۵ متر از یکدیگر نباشند و روی خط مستقیم ، با فواصلی که کمتر از ۱۰ متر از هم نباشند، قرار داده شوند. توضیح : در تمام مسابقاتی که در داخل سالن مستقیماً زیر نظر IAAF برگزار می شوند استفاده از یک کناره داخلی اکیداً توصیه می شود.

قانون ۲۱۴

شروع و پایان روی پیست بیضی

۱- اطلاعات فنی درباره ساخت و علامت گذاری مسیر های دویدن یک پیست ۲۰۰ متری کناره دار ، به طور مشروح ، در کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات IAAF ارائه شده است. اصول اساسی که باید در نظر گرفته شود به شرح ذیل است :

شرایط لازم

۲- شروع و پایان هر مسابقه بایستی با خطوط سفیدی به عرض ۵ سانتی متر، عمود بر خطوط مسیر، در قسمت های مستقیم، و در امتداد شعاع، در قسمت های قوسی شکل مسیر، مشخص شوند.

۳- مقتضیات خط پایان به گونه ای است که، در همه شرایط ممکن باید برای همه مسافت های مختلف مسابقه فقط یک خط پایان وجود داشته باشد که آن هم بایستی در قسمت مستقیم مسیر دویدن قرار داشته و حتی الامکان مسیر مستقیم بیشتری قبل از آن وجود داشته باشد.

۴- شرط اصلی تمام خطوط شروع مستقیم، نردبانی یا روی قوس، این است که مسافت طی شده هر ورزشکار، زمانی که کوتاه ترین مسیر مجاز را اختیار می کند، برای همه یکسان باشد.

۵- تا حد امکان، خطوط شروع (و خطوط سرعتگیری برای مسابقات امدادی) نباید در تندترین قسمت شیب باشد.

اجرای مسابقات

۶- در مواد ۴۰۰ متر یا کمتر، هر شرکت کننده بایستی در موقع شروع، مسیر جداگانه ای داشته باشد. مسابقات مواد الی ۳۰۰ متر بایستی به طور کامل در خطوط جداگانه برگزار شوند.

مسابقات بیش از ۳۰۰ متر و کمتر از ۸۰۰ متر بایستی در خطوط مجزا شروع شود و تا انتهای قوس دوم ادامه یابد. در مسابقه ۸۰۰ متر، می توان برای هر شرکت کننده یک خط جداگانه تعیین کرد و یا تا دو نفر ورزشکار را در هر مسیر قرار داد و یا استارت گروهی، ترجیحاً با استفاده از خطوط ۱ و ۳ اجرا شود.

مواد بیش از ۸۰۰ متر بایستی بدون خطوط و با استفاده از خط شروع قوسی یا استارت های گروهی اجرا شود.

توضیح (۱): در مسابقاتی به غیر از آن هایی که طبق قوانین ۱.۱ (الف)، (ب)، (پ)، و (ج) برگزار می شوند، کشورهای شرکت کننده می توانند در مورد استفاده نکردن از مسیرهای مجزا برای دوی ۸۰۰ متر به توافق برسند.

توضیح (۲): در پیست هایی که تعداد مسیرهای آن کمتر از ۶ مسیر باشد، می توان از استارت گروهی، به صورتی که در قانون ۱۶۲. ۱۰ آمده است، استفاده نمود تا امکان شرکت هر شش ورزشکار فراهم شود.

خط شروع و خط پایان برای مسیرهای دویدن ۲۰۰ متری

۷- خط شروع اولین مسیر بایستی اصلاً روی مسیر مستقیم باشد. محل آن بایستی به نحوی تعیین شود که جلوترین خط شروع نردبانی در مسیر بیرونی (مسابقه ۴۰۰ متر، قانون ۲۱۴. ۹ را ببینید) در جایی باید باشد که زاویه پشته بیش از ۱۲ درجه نباشد.

خط پایان برای تمام مواد مسابقاتی که در پیستهای بیضی برگزار می شوند، بایستی در امتداد خط شروع شماره ۱، مستقیماً در عرض مسیر دویدن و عمود بر خط مسیر دویدن باشد.

خطوط استارت نردبانی برای مسابقه ۲۰۰ متر

۸- محل شروع و پایان مسیر شماره ۱ یکی است و جای خطوط شروع مسیر های باقی مانده بایستی با اندازه گیری هر مسیر از خط پایان به طرف عقب ، تعیین شود.

اندازه گیری مسافت در هر مسیر پیست دقیقاً با همان روش اندازه گیری مسیر ۱ انجام می شود (قانون ۲۰۱۶۰ را ببینید) با مشخص شدن موقعیت خط شروع در جایی که خط اندازه گیری ۲۰ سانتی متر به طرف خارج از مسیر داخلی را قطع می کند، اگر به بخش مستقیم پیست مربوط باشد، خط با زاویه قائم نسبت به خطوط مسیرهای مجزا در عرض مسیر امتداد داده می شود و اگر در قسمت قوسی شکل مسیر دویدن باشد، در راستای خط شعاعی که از مرکز قوس می گذرد، و اگر در یکی از قسمت های انتقالی (قانون ۲۰۱۳. ۴ را ببینید) باشد در امتداد خط شعاعی که به طور فرضی از مرکز قوسی که از آن نقطه می گذرد، امتداد می یابد. سپس می توان خط شروع را به عرض ۵ سانتی متر، در جوار جای اندازه گیری شده نزدیک تر به خط پایان، مشخص نمود.

خطوط استارت نردبانی برای مسابقات بیش از ۲۰۰ متر الی ۸۰۰ متر

۹- چون دوندگان مجازند مسیرهای خود را بعد از طی یک یا دو قوس و در بدو ورود به مسیر مستقیم ترک نمایند، برای مشخص کردن محل های شروع دو عامل در نظر گرفته می شود. اول، بخش عادی آرایش نردبانی خطوط، نظیر مسابقه ۲۰۰ متر (قانون ۲۰۱۴. ۸ را ببینید). دوم، تنظیم نقطه شروع هر خط برای جبران مسافتی که ورزشکار خط بیرونی مجبور است، بعد از خط تغییر مسیر برای رسیدن به موقعیت داخلی در پایان خط مستقیم ، بدود.

این موارد تنظیم را می توان زمانی که خط تغییر مسیر، جایی که ورزشکاران مجازند خطوط خود را ترک کنند، مشخص می شود، صورت بگیرد.

خط تغییر مسیر ، خط کمانی شکل مشخصی است که بعد از هر قوس ، با عرض ۵ سانتیمتر ، در عرض تمام مسیر ها ، بغیر از اولین مسیر، رسم شود .برای کمک به ورزشکاران جهت تشخیص خط تغییر مسیر ، بعد از محل تقاطع خطوط مسیرها و خط تغییرمسیر ، مخروط های منشور های کوچکی ، به ابعاد ۵×۵ که بیش از ۱۵ سانتیمتر ارتفاع ندارند ، ترجیحاً با رنگی متفاوت با رنگ خط تغییر مسیر ، و خطوط مسیر ها قرار داده می شود .

متأسفانه ، از آنجایی که خطوط شروع ۵ سانتی متر پهنا دارند، این امکان وجود ندارد که دو خط متفاوت شروع تعیین گردد ؛ مگر آن که تفاوت جای آنها بیش از ۷ سانتی متر باشد تا به وضوح ،امکان مشخص شدن فاصله ۲ سانتی متری بین خطوط استارت وجود داشته باشد. جایی که این مشکل به وجود می آید، راه حل این است که از عقب ترین خط شروع استفاده شود. در مسیر ۱ چنین مشکلی ایجاد نمی شود زیرا ، منطقاً ، تنظیمی برای خط فاصله وجود ندارد. این مسئله برای خطوط داخلی

(یعنی ۲ و ۳) و نه خطوط دورتر (یعنی ۵ و ۶) که در مورد آنها تنظیم فاصله ، به خاطر خط تغییر جهت، بیش از ۷ سانتی متر است، وجود دارد. در این گونه خطوط بیرونی جایی که تفکیک کافی باشد، می توان خط شروع دیگری را در جلو اولی بوسیله "تنظیم" مناسب تعیین شده از جانمایی خط تغییر مسیر اندازه گیری کرد . بنا براین دومین خط شروع می تواند به همان شیوه ای که برای مسابقه ۲۰۰ متر انجام شد، مشخص شود.

این جای خط شروع در مسیر بیرونی است که محل کلیه خطوط شروع وخط پایان را روی پیست تعیین خواهد کرد. برای این که شرکت کننده ای که در دورترین خط قرار می گیرد، در معرض نامناسب ترین شرایط استارت در شیبدارترین قسمت قوس نباشد، کلیه خطوط شروع و همچنین خط پایان به اندازه کافی از اولین قوس عقب کشیده می شود تا تندی شیب تا سطح مناسبی محدود شود. بنابراین ، لازم است، ابتدا جای خطوط شروع ۴۰۰ و ۸۰۰ متر را برای خط بیرونی مشخص و سپس به طرف عقب روی محل های شروع مسیرهای دیگر کار کنیم تا در نهایت به خط پایان برسیم.

دور ها و دسته های مقدماتی

۱۰- در مسابقات داخل سالن، در صورتی که شرایط غیر عادی وجود نداشته باشد، برای تعیین تعداد دورها و تعداد دسته هایی که بایستی در هر دور برگزار شود، و روبه کسب شایستگی یعنی آن هایی که با در نظر گرفتن مقام(م) و زمان (ز) برای هر دور از مواد دوها، به مرحله بعد راه می یابند ، جداول ذیل به کار خواهد رفت :

۶۰ متر و ۶۰ متر با مانع

تعدادورزشکار			اولین دور			دومین دور			نیمه نهایی		
اعلام شده			دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی
۹ الی ۱۶			۲	۳	۲	-	-	-	-	-	-
۱۷ الی ۲۴			۳	۲	۲	-	-	-	-	-	-
۲۵ الی ۳۲			۴	۳	۴	-	-	-	۲	۴	-
۳۳ الی ۴۰			۵	۴	۴	-	-	-	۳	۲	۲
۴۱ الی ۴۸			۶	۳	۶	-	-	-	۳	۲	۲
۴۹ الی ۵۶			۷	۳	۳	-	-	-	۳	۲	۲
۵۷ الی ۶۴			۸	۲	۸	-	-	-	۳	۲	۲
۶۵ الی ۷۲			۹	۲	۶	-	-	-	۳	۲	۲
۷۳ الی ۸۰			۱۰	۲	۴	-	-	-	۳	۲	۲

۲۰۰متر، ۴۰۰متر، ۸۰۰متر، ۴×۲۰۰، ۴×۴۰۰

تعدادورزشکار			اولین دور			دومین دور			نیمه نهایی	
اعلام شده	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	
۷ الی ۱۲	۲	۲	۲	-	-	-	-	-	-	-
۱۳ الی ۱۸	۳	۳	۳	-	-	-	۲	۳	-	-
۱۹ الی ۲۴	۴	۲	۴	-	-	-	۲	۳	-	-
۲۵ الی ۳۰	۵	۲	۲	-	-	-	۲	۳	-	-
۳۱ الی ۳۶	۶	۲	۶	-	-	-	۳	۲	-	-
۳۷ الی ۴۲	۷	۲	۴	-	-	-	۳	۲	-	-
۴۳ الی ۴۸	۸	۲	۲	-	-	-	۳	۲	-	-
۴۹ الی ۵۴	۹	۲	۶	۴	۳	-	۲	۳	-	-
۵۵ الی ۶۰	۱۰	۲	۴	۴	۳	-	۲	۳	-	-

۱۵۰۰متر

تعدادورزشکار			اولین دور			دومین دور			نیمه نهایی	
اعلام شده	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	
۱۲ الی ۱۸	۲	۳	۳	-	-	-	-	-	-	-
۱۹ الی ۲۷	۳	۲	۳	-	-	-	۲	۳	-	-
۲۸ الی ۳۶	۴	۲	۱	-	-	-	۲	۳	-	-
۳۷ الی ۴۵	۵	۳	۳	-	-	-	۲	۳	۳	-
۴۶ الی ۵۴	۶	۲	۶	-	-	-	۲	۳	۳	-
۵۶ الی ۶۳	۷	۲	۴	-	-	-	۲	۳	۳	-

۳۰۰۰متر

تعدادورزشکار			اولین دور			دومین دور			نیمه نهایی	
اعلام شده	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	دسته ها	مقامی	زمانی	
۱۲ الی ۱۸	۲	۴	۴	-	-	-	-	-	-	-
۱۹ الی ۲۷	۳	۳	۳	-	-	-	-	-	-	-
۲۸ الی ۳۶	۴	۲	۴	-	-	-	-	-	-	-

توضیح: رویه های کسب صلاحیت برای حضور در دور بعد که در بالا آمده است ، فقط برای پیست بیضی ۶ یا ۸ مسیره معتبر

است.

قرعه کشی برای تعیین مسیر (خط)

۱۱- برای تمام مواد به غیر از ۸۰۰ متر، که به طور کامل و یا قسمتی از آن در مسیر قوسی دویده می شود، وقتی که دوره

های متوالی مسابقه وجود دارد، جهت تعیین خطوط، برای موارد ذیل قرعه کشی می شود:

الف) یکی برای دو ورزشکار یا تیمهایی که در رده بندی مرحله قبل در مقام بالاتری قرار داشته اند، برای تعیین مسیر

های بیرونی تر (مسیرهای ۵ و ۶ در پیست های ۶ مسیره).

ب) یکی دیگر برای دو ورزشکار یا تیم های سوم و چهارم رده بندی دور قبل برای تعیین دو مسیر بعدی (مسیر

های ۳ و ۴ در پیست های ۶ خطی)

پ) یکی دیگر برای سایر تیم ها یا ورزشکاران، برای تعیین مسیر های داخلی تر باقی مانده (۱ و ۲ برای پیست

های ۶ مسیره) قرعه کشی می شود.

رده بندی مرجع به شرح ذیل تعیین خواهد شد :

ت) در اولین دور، از فهرست مربوط به نتایج معتبر به دست آمده در طی دوره زمانی که از پیش تعیین شده است.

ث) بعد از اولین دور، برطبق رویه مشخص شده در قانون ۱۶۶ بند ۳ (الف)

۱۲- برای سایر مسابقات، ترتیب خطوط طبق قانون ۱۶۶. ۴ و ۱۶۶. ۸.

دورهای بعدی یا نهایی، از شیوه های مشخص شده در قانون استفاده می شود.

قانون ۲۱۵

لباس، کفش ها و شماره ورزشکار

آن قسمت از هر میخ، در پنجه یا پاشنه، که از کف کفش بیرون است، نباید بیش از ۶ میلی متر، که همیشه به عنوان حد

اکثر میزان در قانون ۱۴۳. ۴ عنوان شده است (یا آن اندازه ای که به وسیله کمیته برگزاری تعیین شده است) باشد.

قانون ۲۱۶

مسابقات با مانع

۱- مسافت های رایج عبارتند از : ۵۰ متر یا ۶۰ متر در مسیر مستقیم .

۲- تنظیم موانع برای مسابقات :

ورزشکاران	پسران نوجوان	مردان جوان	مردان	دختران نوجوان	زنان جوان / زنان
ارتفاع مانع	۰/۹۱۴ متر	۰/۹۹۱ متر	۱/۰۶۷ متر	۰/۷۶۲ متر	۰/۸۳۸ متر
مسافت	۵۰ متر یا ۶۰ متر				
تعداد موانع	۴ عدد یا ۵ عدد				
خط شروع تا اولین مانع	۱۳/۷۲ متر				
بین موانع	۹/۱۴				
آخرین مانع تا خط پایان	۸/۸۶ متر یا ۹/۷۲ متر				
	۱۱/۵۰ متر یا ۱۳/۰۰ متر				

قانون ۲۱۷

مسابقات امدادی

اجرای مسابقات

- ۱- در مسابقه ۴×۲۰۰ ، تمام مرحله اول و اولین قوس از مرحله دوم تا لبه نزدیکتر خط تغییر مسیر که در قانون ۲۱۴ . ۹ توصیف شده ، باید در مسیرهای مجزا دویده شود. قانون ۱۷۰ . ۱۸ کاربرد نخواهد داشت ، بنا بر این ورزشکاران دوم ، سوم و چهارم مجاز به دویدن خارج از منطقه مبادله نیستند و در داخل منطقه شروع به دویدن خواهند کرد .
- ۲- در مسابقه ۴×۴۰۰ ، قوس های اول و دوم باید در مسیرها دویده شود، بنابراین از همان خطوط و خط تغییر مسیری که برای ماده ۴۰۰ متر به کار می رود، استفاده می شود.
- ۳- در مسابقه ۴×۸۰۰ ، اولین قوس در مسیرهای انفرادی دویده خواهد شد، بنابراین از همان خطوط و خط تغییر مسیری که در ۸۰۰ متر انفرادی به کار می رود، استفاده می شود.
- ۴- در مسابقات امدادی که ورزشکاران بعد از دویدن دو یا سه قوس در مسیر خود و در بدو ورود به خط مستقیم ، مجاز به ترک مسیر های خود می باشند ، جا نمایی برای استارت پلکانی ، در قانون ۲۱۴ . ۹ توصیف شده است.
- ۵- ورزشکاران منتظر در مراحل سوم و چهارم مسابقه ۴×۲۰۰ ، در مراحل دوم ، سوم و چهارم ۴×۴۰۰ و ۴×۸۰۰ ، باید با راهنمایی مقام رسمی که برای این منظور تعیین شده است ، به همان ترتیبی که ورزشکار هم تیمی آن ها وارد آخرین قوس

می شود(از داخل به خارج) در وضعیت انتظار قرار بگیرند . به مجرد این که ورزشکاری که دارد می آید از این نقطه گذشت ورزشکاران منتظر ترتیب خود را حفظ خواهند کرد ، و نباید وضعیت خود را در ابتدای منطقه مبادله تغییر دهند.اگر ورزشکاری از این قانون پیروی نکند ، تیم او از دور مسابقه اخراج خواهد شد .

توضیح : در مسابقات امدادی داخل سالن، به خاطر باریک بودن مسیرها ، بیش از مسابقات امدادی فضای باز احتمال برخورد ورزشکاران یا ایجاد مانع ناخواسته و غیر عمدی برای یکدیگر وجود دارد. بنابراین توصیه میشود که در صورت امکان، بین مسیر ها جای خالی در نظر گرفته شود.

قانون ۲۱۸

پرش ارتفاع

مسیر دور خیز و محوطه جهش

- ۱- در صورتی که تشک های فرود به کار می رود ، تمام قوانین در مورد سطح محوطه جهش ، همچنین سطح بالایی تشک باید در نظر گرفته شود .
- ۲- ورزشکار می تواند دور خیز خود را از روی پشته پیست بیضی شروع کند ، مشروط به این که آخرین ۱۵ متر دورخیزش روی مسیری که با قانون ۳ . ۱۸۲ ، ۴ . ۱۸۲ و ۵ . ۱۸۲ مطابقت دارد باشد .

قانون ۲۱۹

پرش با نیزه

مسیر دور خیز

ورزشکار می تواند دورخیز خود را روی پشته پیست بیضی شروع کند مشروط به این که ۴۰ متر آخر دورخیزش روی مسیر دورخیز با قانون ۷ . ۱۸۳ مطابقت داشته باشد.

قانون ۲۲۰

پرش های افقی

مسیر دور خیز

ورزشکار می تواند دورخیز خود را از روی پشته پیست بیضی شروع کند، به شرط آن که ۴۰ متر انتهایی آن بر مسیری مطابق با قوانین ۱ . ۱۸۴ و ۲ . ۱۸۴ باشد.

فاصله تخته جهش تا نزدیک ترین لبه محوطه ی فرود نباید کمتر از ۳ متر باشد.

محوطه ی فرود باید حداقل ۲/۷۵ متر عرض و ۷ متر طول داشته باشد و عمق آن حداقل باید ۳۰ سانتی متر باشد.

قطاع فرود وزنه

۱- قطاع فرود بایستی از ماده مناسبی که وزنه روی آن اثر بگذارد ، و در عین حال حداقل میزان وا پراندن را داشته باشد، تشکیل شود.

۲- هر جا لازم باشد ایمنی تماشاگران ، مقام های رسمی و ورزشکاران تضمین شود قطاع فرود بایستی در انتهای دورتر و در دو طرف آن در فاصله ای مناسب که برای حفظ سلامتی سایر ورزشکاران و مقام های رسمی برگزاری مسابقه لازم است، با موانع یا تورهای نگهدارنده ای که وزنه را خواه در حین پرواز یا پس جهیدن از سطح محوطه فرود نگه دارد، محدود شود. حد اقل ارتفاع تورکشی باید ۴ متر و برای متوقف کردن وزنه ، در حالی که در هوا حرکت می کند یا از سطح فرود وا جهیده است ، مناسب باشد .

۳- نظر به محدود بودن داخل محل مسابقه داخل سالن، محدوده ای که با موانع نگهدارنده محصور می شود می تواند آن چنان بزرگ نباشد که تمام قطاع ۳۴/۹۲ درجه را در بر گیرد.

شرایط ذیل باید در مورد چنین محدودیتی به کار می رود :

الف) مانع نگهدارنده در قسمت انتهایی حداقل ۵۰ سانتی متر فراتر از رکورد جهانی مردان یا زنان باشد.

ب) خطوط دو طرف قطاع بایستی نسبت به خط مرکزی قطاع ۳۴/۹۲ درجه متقارن باشند.

پ) در جایی که خطوط محدود کننده محوطه فرود وزنه بخشی از قطاع ۳۴/۹۲ درجه را تشکیل نمی دهند ممکن است هم به صورت اریب ، مانند خطوط قطاع ۳۴/۹۲ درجه ، از مرکز دایره پرتاب عبور کنند و یا موازی با یکدیگر و خط مرکزی قطاع ۳۴/۹۲ درجه باشند. در صورتی که خطوط محدود کننده موازی باشند. حداقل فاصله آنها نباید کمتر از ۹ متر باشد.

ساختمان وزنه

۴- بسته به نوع محل فرود (قانون ۲۲۱. ۱) ، وزنه یا باید کلا فلزی یا باپوسته فلزی باشد یا به جای آن از پلاستیک نرم یا قاب لاستیکی با پرداخت مناسب باشد . در یک مسابقه نمی توان از هر دو نوع وزنه استفاده کرد.

وزنه کاملاً فلزی و یا با پوسته فلزی

۵- این وزنه ها باید با قانون ۱۸۸ . ۴ و ۱۱۸ . ۵ برای پرتاب وزنه فضای باز مطابقت داشته باشد.

وزنه پوسته پلاستیکی یا لاستیکی

۶- وزنه باید پوسته لاستیکی و یا پوسته پلاستیکی با پرداخت نرم داشته باشد؛ به نحوی که در موقع فرود بر کف معمولی سالن، آسیبی ایجاد نکند. وزنه بایستی کروی شکل بوده ، سطح رویه آن نرم باشد. برای نرم بودن آن ، حد اکثر ارتفاع سطح باید کمتر از ۱/۶ هزارم میکرون ، یعنی شماره زبری N ۷ یا کمتر باشد .

وزنه باید مشخصات ذیل را داشته باشد :

حد اقل وزن برای درخواست برای مسابقه و پذیرش یک رکورد		
۷/۲۶۰ کیلو گرم	۴/۰۰۰ کیلو گرم	
اطلاعانی برای تولید کنندگان : حدود وزن برای تولید وسیله پرتابی برای مسابقه		
۷/۲۶۵ کیلو گرم	۴/۰۰۵ کیلوگرم	
۷/۲۸۵ کیلو گرم	۴/۰۲۵ کیلو گرم	
۱۱۰ میلیمتر	۹۵ میلیمتر	حد اقل قطر
۱۴۰ میلیمتر	۱۳۰ میلیمتر	حد اکثر قطر

قانون ۲۲۲

مسابقات مواد مرکب

مردان (پنجگانه)

۱- پنجگانه شامل پنج ماده است ، که در یک روز و به ترتیب ذیل برگزار خواهد شد :

۶۰ متر با مانع؛ پرش طول؛ پرتاب وزنه ؛ پرش ارتفاع ؛ ۱۰۰۰ متر.

مردان (هفتگانه)

۲- هفتگانه شامل هفت ماده است که در دو روز متوالی به ترتیب ذیل برگزار خواهد شد:

روز اول : ۶۰ متر ؛ پرش طول؛ پرتاب وزنه ؛ پرش ارتفاع .

روز دوم : ۶۰ متر با مانع ؛ پرش با نیزه ؛ ۱۰۰۰ متر.

زنان (پنجگانه)

۳- پنجگانه زنان شامل پنج ماده است و در یک روز به ترتیب ذیل برگزار می شود :

۶۰ متر با مانع؛ پرش ارتفاع؛ پرتاب وزنه؛ پرش طول؛ ۸۰۰ متر.

دسته ها و گروه ها

۴- بهتر است ۴ ورزشکار یا بیشتر، و نه کمتر از ۳ نفر، در هر دسته یا گروه قرار بگیرند. می توان قبل از هر ماده ترتیب مسابقه را قرعه کشی کرد. در ۶۰ متر و ۶۰ متر با مانع، شرکت کنندگان در گروه هایی که نماینده فنی آن را تعیین می کند مسابقه خواهند داد؛ به نحوی که ترجیحاً چهار شرکت کننده یا بیشتر در هر گروه قرار بگیرند اما تعداد شرکت کنندگان هر گروه نباید از سه نفر کمتر باشد.

بخش هفتم - مسابقات پیاده روی

قانون ۲۳۰

مسابقه پیاده روی

۱- پیاده روی پیشروی با قدم هایی است که پای شرکت کننده در هر قدم با زمین تماس پیدا می کند، به نحوی که قطع تماس مشهودی (که انسان با چشم ببیند) اتفاق نیفتد. پایی که جلو گذاشته می شود ، از لحظه اولین تماس با زمین ، تا رسیدن به وضعیت عمودی بایستی راست باشد (یعنی، از زانو خم نشود)

داوری

۲- الف) داوران تعیین شده برای مسابقه پیاده روی، از بین خود فردی را به عنوان داور ارشد انتخاب خواهند کرد؛ مگر اینکه قبلا کسی تعیین شده باشد.

ب) کلیه داورها بر اساس ظرفیت فردی خود عمل خواهند کرد و قضاوت آنها بر پایه مشاهدات مستقیمی که با چشم صورت می گیرد ، خواهد بود .

پ) در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ الف) برگزار می شود ، کلیه داورها بایستی داوران بین المللی مسابقه پیاده روی باشند. در مسابقاتی که بر طبق قوانین ۱.۱ ب)، پ)، ت)، ث)، ج)، و د) برگزار می شود، تمام داورها بایستی یا داوران منطقه ای یا بین المللی مسابقه پیاده روی باشند.

ت) در مسابقات جاده ، به طور معمول، حداقل شش و حداکثر نه داور ، به انضمام داور ارشد، حضور خواهند داشت.

ث) در مسابقات پیست، به طور معمول ، شش داور، به انضمام داور ارشد، خواهد بود.

ج) در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ الف) برگزار می شود، از هر کشور بیش از یک داور نمی تواند در داوری مسابقه شرکت کند.

داور ارشد

۳- الف) در مسابقاتی که طبق قانون ۱.۱ الف)، ب)، پ)، ت) و ج) برگزار می شود، داور ارشد اختیار دارد در صورتی که روش راه رفتن ورزشکار در ۱۰۰ متر آخر ، به وضوح با قانون ۲۳۰.۱ مطابقت نداشت ، بدون در نظر گرفتن تعداد کارتهای قرمز قبلی که آن ورزشکار از داور ارشد دریافت کرده باشد ، او را از دور مسابقه خارج کند. ورزشکاری که تحت این شرایط توسط داور ارشد از دور مسابقه خارج شده است اجازه دارد مسابقه را به پایان برساند . داور ارشد ، یا دستیار داور ارشد

در اولین فرصت ، بعد از پایان دادن به مسابقه ، بوسیله نشان دادن راکت قرمز ، ورزشکار را از اخراج شدن از مسابقه آگاه خواهد کرد .

ب) داور ارشد به عنوان راهنمای مقام های رسمی در مسابقه عمل خواهد کرد، و فقط در شرایط ویژه ای که در قانون ۳۰۲۳۰ (الف) مشخص شده ، به عنوان داور عمل می کند . در مسابقاتی که طبق قوانین ۱۰۱ (الف)، (ب) ، (پ)، (ت) و (ج) برگزار می شود ۲ یا چند دستیار داور ارشد فقط برای کمک به اعلام اخراج ورزشکار از مسابقه ، و نه به عنوان داور ، عمل خواهند کرد .

پ) در تمام مسابقاتی که طبق قانون ۱۰۱ (الف)، (ب) ، (پ) و (ج) برگزار می شود، یک مقام رسمی به عنوان مسئول تابلو یا تابلوهای اخطار و یک داور ارشد ثبت کننده ، تعیین خواهد شد.

پدال زرد

۴- زمانی که یک داور از مطابقت کامل نحوه راه رفتن ورزشکار با قانون ۱۰۲۳۰ ، راضی نشده باشد ، در صورت امکان باید پدال زردی که نشانه حرکت خلاف قانون است ، به او نشان دهد . به یک ورزشکار نباید برای دومین بار ، به دلیل همان خلاف از طرف همان داور پدال زرد نشان داده شود . در صورت نشان داده شدن پدال زرد به ورزشکار ، داور باید بعد از مسابقه داور ارشد را از عمل او مطلع سازد .

کارتهای قرمز

۵ - زمانی که داور مشاهده می کند که ورزشکاری با نمایش مشهود قطع تماس پا با زمین یا خم بودن زانو، در طی هر بخش از مسابقه، ، قانون ۱۰۲۳۰ را رعایت نمی کند، داور یک کارت قرمز را برای داور ارشد می فرستد.

اخراج از مسابقه

۶- الف) وقتی در مورد یک ورزشکار سه کارت قرمز از سه داور مختلف، برای داور ارشد فرستاده شده باشد ، آن ورزشکار از دور مسابقه اخراج و بایستی بوسیله داور ارشد یا دستیار او ، با نشان دادن پدال قرمز ، از اخراج خود مطلع گردد. اگر داوران موفق نشوند فوراً به ورزشکار اطلاع دهند دلیلی برای ماندن ورزشکار در مسابقه نخواهد بود.

ب) در مسابقاتی که طبق قوانین ۱۰۱ (الف)، (ب)، (پ) و (ث) برگزار می شود در هیچ شرایطی نباید کارتهای قرمز دو داور از یک کشور موجب اخراج ورزشکار شود .

پ) در مسابقات داخل پیست ، ورزشکار اخراج شده بایستی فوراً پیست را ترک کند و در مسابقات جاده باید بلا فاصله بعد از اطلاع از اخراج شدن شماره سینه خود را جدا و مسیر مسابقه را ترک کند . هر ورزشکار اخراج شده ای که مسیر یا پیست را ترک نکند ، بر طبق قوانین ۴۰۶۰ (ج) و ۱۴۵۲ مشمول اقدامات انضباطی بیشتری خواهد شد .

ت) بایستی یک یا چند تابلو در مسیر مسابقه و نزدیک خط پایان قرار داده شود تا ورزشکاران از تعداد کارتهای قرمزی که

برای هر ورزشکار برای داور ارشد فرستاده شده است ، مطلع شوند. نشانه هر نقض قانون نیز بایستی روی تابلو نشان داده شود.

ث) در کلیه مسابقات طبق قانون ۱ . ۱ (الف) بایستی دستگاه کامپیوتر دستی با قابلیت انتقال توسط داورها برای ارتباط دادن کلیه کارت های قرمز به ثبت کننده ها و تابلوهای نمایش اخطار به کار برده شود. در سایر مسابقات ، که در آن ها چنین سیستمی مورد استفاده قرار نمی گیرد ، داور ارشد بلافاصله بعد از اتمام مسابقه مشخصات تمام ورزشکاران اخراج شده بر طبق قانون ۳۰۳ (الف) یا ۳۰۶ (الف) را با مشخص کردن شماره سینه ، زمان تذکر و موارد نقض قانون ، به سرداور مسابقه پیاده روی گزارش می دهد ؛ همین روش درمورد کلیه ورزشکارانی که کارت های قرمز دریافت کرده اند نیز اجرا خواهد شد .

استارت

۷- مسابقات باید با شلیک تپانچه شروع شود. فرامین استارت دوهای بیش از ۴۰۰ متر (قانون ۱۶۲ . ۲ (ب)) باید در این مورد به کار رود.

در مسابقاتی که تعداد زیادی شرکت کننده دارد باید ، پنج دقیقه ، سه دقیقه و یک دقیقه قبل از شروع مسابقه ندا داده شود. با فرمان " به جای خود " ، استارتر باید اطمینان کند پا یا هر قسمتی از بدن ورزشکار با زمین جلوی خط شروع تماس ندارد ، آن گاه مسابقه را شروع خواهد کرد .

ایمنی و مسائل پزشکی

۸- الف) کمیته برگزاری مسابقه مواد پیاده روی بایستی از ایمنی ورزشکاران و مقامهای رسمی اطمینان حاصل کنند . در مسابقاتی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) برگزار می شود، کمیته برگزاری بایستی اطمینان یابد جاده هایی که برای مسابقه استفاده می شوند، در تمام جهت ها برای تردد وسایل نقلیه موتوری بسته شده باشند.

ب) در مسابقاتی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) برگزار می شوند مسابقات مواد پیاده روی بایستی طوری زمان بندی شوند که شروع و پایان آن ها در روشنایی روز باشد.

پ) معاینه مختصر پزشکی در حین برگزاری مسابقه از سوی کارمند پزشکی مورد تأیید کمیته برگزاری ، که با بازوبند ، نیم تنه یا نشانه ای نظیر آن مشخص شده اند ، کمک تلقی نمی شود.

ت) اگر یکی از کارکنان پزشکی رسمی که از سوی کمیته برگزاری تعیین شده است ، به شرکت کننده ای دستور دهد از ادامه مسابقه صرفنظر کند ، بایستی فوراً بپذیرد .

نوشیدن یا مرطوب کردن با اسفنج و ایستگاه های تجدید قوا در مواد پیاده روی

۹- الف) در آغاز و پایان هر مسابقه بایستی آب و سایر نوشیدنی های مناسب در دسترس قرار داشته باشد.

ب) در تمام مسابقات ۵ کیلومتری یا بیشتر الی ۱۰ کیلومتر، در صورتی که شرایط جوی ایجاب نماید ، بایستی فقط آب و اسفنج مرطوب در فواصل مناسب فراهم باشد.

توضیح : ایستگاههای بخار گیری نیز، که تحت شرایط ویژه سازمان مسابقه و یا شرایط آب و هوایی مقتضی تشخیص داده شود، می تواند برقرار شود .

پ) در تمام مسابقات بیش از ۱۰ کیلومتر ، ایستگاه های نوشیدنی باید در هر دور در دسترس باشد. علاوه بر این ،باید ایستگاه هایی فقط برای نوشیدن آب و گرفتن اسفنج مرطوب، تقریبا در نیمه راه و یا در صورتی که شرایط جوی اقتضا کند به تعداد بیشتر، بین ایستگاه ها قرار داده شود.

ت) نوشیدنی ها ، که می تواند هم توسط کمیته برگزار کننده و یا خود ورزشکار فراهم شود، باید به نحوی در ایستگاه ها قرار گیرد که به سادگی در دسترس و یا از طریق افرادی که برای این منظور تعیین شده اند به دست شرکت کنندگان داده شود.

ث) شرکت کننده ای که از جایی، غیر از ایستگاه های تعیین شده، نوشیدنی بگیرد خود را در معرض اخراج شدن از مسابقه ،توسط سر داور، قرار می دهد.

ج) این افراد مشخص شده برای دادن آب به دست ورزشکار نباید وارد مسیرشوند یا جلو آن ها را سد کنند . آن ها می توانند یا از پشت سر ، یا از جایی که در فاصله بیش از یک متری کنار ورزشکار است ، ولی نه در جلو ورزشکار ،آب را به دست او بدهند .

چ) در مسابقاتی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف)،(ب)،(پ) و (ج) برگزار می شوند، از هر کشور در هر زمان حداکثر دو مقام رسمی می تواند پشت میز نوشیدنی ها قرار بگیرد. یک مقام رسمی در هیچ شرایطی نمی تواند ، هنگامی که ورزشکار نوشیدنی خود را دریافت می کند ، کنار ورزشکار بدود.

ح) ورزشکاری که نوشیدنی یا آب را از جایی به غیر از ایستگاههای رسمی بدست می آورد ، خود را در معرض اخراج شدن از مسابقه توسط سرداور قرار می دهد .

مسیرهای جاده ای

۱۰- الف) در مسابقاتی که طبق قانون ۱ . ۱ (الف) برگزار می شود، هر دور مسیر نباید کوتاه تر از ۲ و یا طولانی تر از ۲/۵ کیلومتر باشد. در مسابقاتی که در ورزشگاه شروع و پایان می یابد، مسیرمسابقه باید حتی الامکان به ورزشگاه نزدیک باشد.

ب) اندازه گیری مسیر جاده بایستی بر طبق قانون ۲۴۰ . ۳ انجام گیرد.

اجرای مسابقه

۱۱- در مواد ۲۰ کیلومتر یا بیش تر ، ورزشکار میتواند با کسب اجازه و تحت نظارت یک مقام رسمی، پیست یا جاده را ترک کند، مشروط به این که با خارج شدن از مسیر از مسافتی که باید طی شود ، کم نکند.

۱۲- در صورتی که سر داور گزارش داور یا کمک داور یا فرد دیگری را مبنی بر خارج شدن ورزشکاری از مسیر مسابقه و در نتیجه کوتاه کردن مسافت مسابقه را تأیید کند ، ورزشکار از دور مسابقه حذف خواهد شد.

بخش هشتم - مسابقات جاده

قانون ۲۴۰

مسابقات جاده

مسافت ها

۱- مسافت های معمول برای مردان و زنان باید : ۱۰ کیلومتر ، ۱۵ کیلومتر ، ۲۰ کیلومتر، نیمه-ماراتن، ۲۵ کیلومتر، ۳۰ کیلومتر ، ماراتن (۴۲/۱۹۵ کیلومتر)، ۱۰۰ کیلومتر و امدادی جاده باشد.

توضیح (۱): توصیه می شود که مسابقه امدادی جاده در مسافت ماراتن، در مسیر حلقه ۵ کیلومتری و با مراحل ۵ کیلومتر، ۱۰ کیلومتر، ۵ کیلومتر، ۱۰ کیلومتر، ۵ کیلومتر، ۷/۱۹۵ کیلومتر اجرا شود. برای رده سنی جوانان، مسافت پیشنهادی امدادی جاده ، نیمه ماراتن با مراحل ۵ کیلومتر، ۵ کیلومتر، ۵ کیلومتر، ۶/۰۹۸ کیلومتر است.

توضیح (۲): توصیه می شود که مسابقات جاده در طی ماه های آوریل تا می یا سپتامبر تا دسامبر برگزار شود.

مسیر مسابقه

۲- مسابقات باید روی جاده های ساخته شده اجرا شود. هر چند اگر تردد بیش از حد خودروها و یا وضعیتی نظیر آن مسیری را که قبلاً علامت گذاری شده است نامساعد کند، می توان از مسیر دو چرخه و یا پیاده رو کنار جاده - ولی نه زمین نرم نظیر چمن یا مثل آن - استفاده کرد. شروع و پایان مسابقه می تواند داخل یک زمین ورزشی باشد.

توضیح (۱): توصیه می شود ، برای مسابقاتی که در مسافت های بیش از استاندارد ترتیب داده شده ، نقاط شروع و پایان در بین خط فرضی مستقیم بین آن ها نباید بیش از ۵۰٪ مسافت مسابقه باشد . برای تأیید رکوردها ، قانون ۲۶۰، ۲۸۰ را ببینید .

توضیح (۲): انجام شروع و پایان یک مسابقه روی چمن، یا سایر زمین های نرم پذیرفته می شود .

۳- در مسابقات روی جاده ، اندازه گیری باید در طول کوتاهترین مسیر ممکن که ورزشکار می تواند در بخش مجاز از جاده طی کند، اندازه گیری شود .

در تمام مسابقاتی که طبق قوانین ۱۰.۱ (الف) و در صورتی که ممکن باشد ، (ب) و (پ) برگزار می شود باید خط اندازه گیری در طول مسیر و با رنگ مشخص، بطوری که با دیگر خط کشی ها اشتباه نشود، متمایز شود. طول مسیر نباید کمتر از مسافت رسمی آن ماده باشد. در مسابقاتی که طبق قانون ۱۰.۱ (الف) ، (ب) ، (پ) و (ج) برگزار می شود ، تردید در مسافت نباید بیش از ۰/۱ درصد (یعنی ۴۲ متر برای ماراتن) باشد و طول مسیر بایستی از قبل از سوی اندازه گیر مسیر، مورد تأیید IAAF، گواهی شده باشد.

توضیح (۱): برای اندازه گیری باید از " دو چرخه تعیین اندازه شده " استفاده شود .

توضیح (۲): برای جلوگیری از این که در اندازه گیری های مجدد بعدی کوتاه بودن مسیر مشخص شود توصیه می شود که " عامل جلوگیری از مسیر کوتاه " به هنگام تنظیم آن در مسیر ایجاد شود. در اندازه گیری ها با استفاده از دو چرخه این عامل ۱/۰ درصد است که به معنای این است که هر کیلومتر مسیر " طول اندازه گیری شده " ۱۰۰۱ متر است .

توضیح (۳): اگر قرار باشد در روز مسابقه قسمت هایی از مسیر مسابقه با استفاده از وسایل موقتی نظیر مخروط های پلاستیکی و یا مانع و غیره محدود شود، بایستی محل قرار گرفتن آن ها ، قبل از زمان اندازه گیری، تعیین شوند و مدارک چنین تصمیماتی در گزارش اندازه گیری انعکاس یابند.

توضیح (۴): توصیه می شود که برای مسابقات جاده که در مسافت های استاندارد برگزار می شود، کاهش بلندی بین شروع و پایان بیش از ۱ در ۱۰۰۰ یعنی ۱ متر در هر کیلومتر نباشد. برای تأیید رکورد قانون ۲۶۰ . ۲۸ (پ) را ببینید.

توضیح (۵): گواهینامه دور مسیر برای مدت ۵ سال معتبر است ، بعد از آن باید تجدید اندازه گیری شود حتی موقعی که به وضوح تغییری در آن نباشد .

۴- در طول مسیر، مسافت ها به کیلومتر به شرکت کنندگان نشان داده می شود.

۵- در مسابقات امدادی جاده، خطوط با عرض ۵ سانتی متر در طول مسیر کشیده می شود تا مسافت های هر مرحله و خط مقطع را دربرگیرد. خطوط مشابهی به فاصله ۱۰ متر مانده و ۱۰ متر بعد از خط تغییر مسیر کشیده می شود تا محدوده مجاز تعویض را نشان دهد. کلیه عملیات مبادله چوب امدادی بایستی در این محدوده صورت بگیرد.

استارت

۶- مسابقات باید با شلیک تپانچه شروع شود و فرامین استاندارد برای مواد استقامتی به کار خواهد رفت. در مسابقاتی که تعداد زیادی شرکت کننده دارد، باید ۵ دقیقه، ۳ دقیقه و ۱ دقیقه مانده به شروع مسابقه ندا داده شود. با فرمان " به جای خود " ، استارتر باید مطمئن شود که هیچ ورزشکاری پا (یا هر قسمت از بدنش) با خط استارت یا زمین جلو آن تماس پیدا نکرده است ؛ سپس مسابقه را شروع خواهد کرد .

ایمنی و مسائل پزشکی

۷- الف) کمیته های برگزاری مسابقات جاده باید مطمئن شوند که سلامتی شرکت کنندگان و عوامل رسمی برگزاری در طی مسابقه تأمین خواهد شد. در مسابقاتی که طبق قانون ۱۰۱ (الف)، (ب) ، (پ) و (ج) برگزار می شود، کمیته برگزاری باید اطمینان یابد که جاده های مورد استفاده برای مسابقه بر روی رفت و آمد وسایل موتوری در کلیه جهات ، بسته شده است. ب) در صورتی که یکی از کارکنان پزشکی که از سوی کمیته برگزاری تعیین و با بازوبند مشخص شده است، شرکت کننده ای را معاینه کرد، این کار کمک تلقی نخواهد شد.

پ) در صورتی که یک نماینده پزشکی یا یک عضو رسمی گروه پزشکی که مورد تایید کمیته برگزاری است، به شرکت کننده ای دستور دهد، بایستی فوراً از ادامه مسابقه منصرف شود.

ایستگاه های نوشیدن و استفاده از اسفنج مرطوب

۸- الف) در شروع و پایان مسابقات باید آب و سایر نوشیدنی های مناسب در دسترس باشد.

ب) برای کلیه ماده های الی ۱۰ کیلومتر، اگر شرایط جوی اقتضا کند، ایستگاه باید فقط برای نوشیدن آب و گرفتن اسفنج در فاصله های تقریباً ۲ تا ۳ کیلومتر قرار بگیرد.

توضیح: ایستگاه های بخار نیز، در صورتی که مناسب تشخیص داده شود، تحت برخی شرایط جوی و یا سازمانی باید فراهم باشد.

پ) برای همه مسابقات طولانی تر از ۱۰ کیلومتر، ایستگاههای نوشیدنی باید تقریباً هر ۵ کیلومتر فراهم باشد؛ علاوه بر این اگر شرایط جوی اقتضا کند، باید ایستگاه هایی، فقط برای نوشیدن آب و گرفتن اسفنج، تقریباً در نیمه راه ایستگاه های نوشیدنی و استفاده از اسفنج مرطوب، به تعداد بیشتر قرار داده شود.

ت) نوشیدنی ها، که یا از سوی کمیته برگزاری یا خود ورزشکاران فراهم شده است، با اسم شرکت کنندگان در ایستگاه ها در دسترس خواهد بود. نوشیدنی ها بایستی به نحوی قرار بگیرند که به سادگی برداشته شوند و یا اشخاصی که مسئولیت این کار را دارند، آن ها را به دست شرکت کننده ها بدهند. نوشیدنی هایی که بوسیله ورزشکاران تهیه شده باید از لحظه ای که بوسیله ورزشکار یا نماینده اش ارائه می شود، تحت نظارت مقام های رسمی تعیین شده از سوی کمیته برگزاری قرار بگیرد.

ث) این اشخاص مجاز نباید وارد مسیر شوند یا مانعی برای ورزشکاری ایجاد کنند. آن ها می توانند نوشابه را از عقب، یا از موقعیتی نه بیشتر از ۱ متر در جلو یا کنار میز به او بدهند.

ج) در مسابقاتی که طبق قوانین ۱۰.۱ الف)، ب)، پ) و ج) برگزار می شوند در هر زمان حد اکثر دو مقام رسمی از هر کشور می توانند پشت میز قرار بگیرند. هیچ مقام رسمی، تحت هر شرایطی که باشد، نباید ضمن این که ورزشکار آب یا نوشابه در یافت می کند کنار او بدود.

چ) ورزشکاری که غیر از محل ایستگاه ها، نوشیدنی بگیرد خود را در معرض اخراج از مسابقه توسط سرداور، قرار می دهد.

اجرای مسابقه

۹- در مسابقات جاده، شرکت کننده می تواند با اجازه و با نظارت داور، از جاده خارج شود، مشروط به این که با بیرون رفتن از مسیر، مسافتی را که باید طی کند، کوتاه نکرده باشد.

۱۰- در صورتی که سرداور گزارش یک داور یا کمک داور یا مقام دیگری رادر مورد خارج شدن ورزشکاری از مسیر مشخص شده و در نتیجه کوتاه کردن مسافتی که باید بپیماید بپذیرد ورزشکار را از مسابقه اخراج خواهد کرد.

بخش نهم - مسابقات صحرانوردی

قانون ۲۵۰

مسابقات صحرانوردی

موارد عمومی

۱- تنوع بیش از اندازه ای در شرایط برگزاری مسابقه دو صحرانوردی در سراسر جهان وجود دارد؛ در نتیجه تصویب موارد استاندارد جهانی این ورزش دشوار است. بایستی بپذیریم که تفاوت بین موفقیت و عدم موفقیت هر مسابقه غالباً در خصوصیات طبیعی محل مسابقه و قابلیت های نقشه مسیر خلاصه می شود. با این حال، قوانین ذیل، به منظور راهنمایی و کمک به کشورها در توسعه دوی صحرانوردی ارائه شده است. برای کسب اطلاعات مربوط به سازماندهی مسابقه صحرانوردی، به کتابچه راهنمای دوهای بلند مسافت IAAF رجوع کنید.

فصل

۲- فصل دوی صحرانوردی معمولاً در طی ماه های زمستان، بعد از پایان فصل مسابقات دو و میدانی است.

مسیر مسابقات صحرانوردی

۳- (الف) مسیر بایستی روی محوطه ای باز یا جنگلی که تا حد امکان پوشیده از علف و دارای موانع طبیعی است باشد؛ تا طراح مسیر بتواند برای ایجاد مسیری چالش آمیز و جالب توجه، از آن استفاده کند.

(ب) محوطه باید به اندازه کافی عریض باشد تا نه فقط مسیر بلکه وسایل لازم را جا دهد

۴- در مسابقات قهرمانی و مسابقات بین المللی، هر جا که ممکن باشد، اما برای سایر مسابقات:

(الف) بایستی یک مسیر بسته در نظر گرفته شود که اندازه آن بین ۱۷۵۰ تا ۲۰۰۰ متر باشد. در صورت لزوم، یک مسیر بسته کوچک می تواند اضافه شود تا مسافت ها را برای مسافت کلی مسابقه تنظیم کند، در این صورت مسیر بسته کوچک بایستی در مراحل اولیه مسابقه در نظر گرفته شود. توصیه می شود که هر مسیر بسته بزرگ حداقل ۱۰ متر سربالایی کلی داشته باشد.

(ب) باید، تا حد امکان، از موانع طبیعی موجود استفاده شود. هر چند، به طور کلی بایستی از موانع خیلی بلند همچنین از گودی های عمیق که صعود و فرود خطرناک دارد، و بوته های به هم تنیده زیر درختان و هر مانعی که مستلزم مشکلی فراتر از هدف مسابقه باشد، احتراز نمود. ترجیحاً نباید از موانع مصنوعی استفاده شود؛ ولی اگر ناگزیر به استفاده از آنها باشیم، آن ها بایستی مشابه موانع طبیعی که در فضای باز حومه های شهر وجود دارد، باشند.

در مسابقاتی که تعداد شرکت کنندگان زیاد است، در ۱۵۰۰ متر اول بایستی از فضاهای باریک یا سایر عوامل محدود کننده، که مانع راحت دویدن شرکت کنندگان در مسابقه می شود، احتراز نمود.

پ) بایستی از عبور از عرض جاده ها و هر نوع سطوح مصنوعی احتراز شود و یا در کم ترین حد استفاده شود. وقتی در یک یا دو محل از مسیر مسابقه امکان احتراز از چنین شرایطی نباشد، این محل ها بایستی با علف، خاک و یا پوشش تشک ماندی استفاده شود.

ت) جدا از محل شروع و پایان، مسیر نباید شامل مسیر مستقیم طولانی باشد. مناسب ترین مسیر، مسیری طبیعی با قوس های ملایم و فواصل مستقیم کوتاه است.

۵- الف) مسیر بایستی با قرار دادن نوار در دو طرف آن به وضوح مشخص شود. توصیه می شود که در سراسر یک طرف مسیر، دالانی به عرض ۱ متر، که از خارج مسیر به خوبی حصارکشی شده است، تنها برای استفاده مقام های رسمی برگزاری و وسایل ارتباط جمعی،

(الزامی برای مسابقات قهرمانی) ایجاد شود. فقط اشخاص معین مجاز به حضور در محل های حساس (بحران ساز) و محل پایان

(از جمله هر ناحیه مرکب) هستند.

ب) به مردم عادی فقط اجازه داده می شود در مراحل اولیه از مسیر مسابقه، از نقاط گذری که به خوبی سازماندهی شده، با راهنمایی کمک داوران، عبور نمایند.

پ) توصیه می شود، جدا از محل های شروع و پایان، مسیر مسابقه، به انضمام محل های موانع، ۵ متر پهنا داشته باشد.

مسافت ها

۶- مسافت های قهرمانی صحرانوردی تیمی IAAF بایستی در حدود اندازه های ذیل باشد :

مردان	۱۲ کیلومتر	زنان	۸ کیلومتر
-------	------------	------	-----------

مردان جوان	۸ کیلومتر	زنان جوان	۶ کیلومتر
------------	-----------	-----------	-----------

مسافت های توصیه شده برای مسابقات نوجوانان باید در حدود :

پسران نو جوان	۶ کیلومتر	دختران نو جوان	۴ کیلومتر
---------------	-----------	----------------	-----------

توصیه می شود که همین مسافت ها برای سایر مسابقات بین المللی و ملی به کار رود.

استارت

۷- مسابقات باید با شلیک تپانچه شروع شود. در این مورد فرامین استاندارد مسابقات استقامتی به کار خواهد رفت (قانون

۱۶۲. ۲(ب)). در مسابقات بین المللی قبل از شروع در فواصل پنج، سه و یک دقیقه ندا داده خواهد شد.

جایگاه های حرکت بایستی فراهم شود و اعضای هر تیم ، در شروع مسابقه ، پشت سر هم صف ببندند. با فرمان " به جای خود " استار تر باید مطمئن شود که هیچ ورزشکاری پا (یا هر قسمت از بدنش) با خط استارت یا زمین جلو آن تماس پیدا نکرده است ؛ سپس مسابقه را شروع خواهد کرد .

ایستگاه های نوشیدنی یا استفاده از اسفنج مرطوب

۸- آب و سایر نوشیدنی ها بایستی در آغاز و پایان هر مسابقه در دسترس باشد. در تمام موارد، در صورتی که شرایط جوی چنین تمهیداتی را اقتضا کند، یک ایستگاه نوشیدن یا استفاده از اسفنج مرطوب در هر دور فراهم خواهد شد.

اجرای مسابقه

۹- در صورتی که سرداور گزارش یک داور یا کمک داور یا مقام دیگری رادر مورد خارج شدن ورزشکاری از مسیر مشخص شده و در نتیجه کوتاه کردن مسافتی که باید بپیماید بپذیرد ، ورزشکار را از مسابقه اخراج خواهد کرد .

مسابقات کوهستان

۱۰- مسابقات کوهستان در حومه شهر ها و در مسیری که کاملاً خارج جاده است و سربالایی چشمگیری (برای مسابقات "عمدتاً سربالایی") یا صعود و فرود (برای مسابقاتی که شروع و پایان آن هم سطح است) دارد، برگزار می شود. مسافت های تقریبی توصیه شده و کل مقدار سربالایی برای مسابقات بین المللی به شرح ذیل است :

مردان	مردان جوان	زنان	زنان جوان
مردان	مردان جوان	زنان	زنان جوان
۱۲ کیلومتر	۸ کیلومتر	۸ کیلومتر	۴ کیلومتر
۱۲۰۰ متر	۸۰۰ متر	۸۰۰ متر	۴۰۰ متر
۱۲ کیلومتر	۸ کیلومتر	۸ کیلومتر	۴ کیلومتر
۱۲۰۰ متر	۸۰۰ متر	۸۰۰ متر	۴۰۰ متر
۷۵۰ متر	۵۰۰ متر	۵۰۰ متر	۲۵۰ متر

بیش از ۲۰٪ مسافت نباید روی جاده باشد. مسیر می تواند با نقشه یک دور باشد.

بخش دهم - رکوردهای جهانی

قانون ۲۶۰

رکوردهای جهانی

شرایط کلی

- ۱- رکورد بایستی در یک مسابقه واقعی که طبق موازین ترتیب یافته ، و قبل از روز مسابقه از طریق کشور ، یا حوزه قضایی عضوی که مسابقه در آن برگزار می شود، تصویب ، اعلان ، و طبق قوانین برگزار شده ، به دست آمده باشد.
- ۲- ورزشکاری که رکورد به دست می آورد باید طبق قوانین واجد شرایط مسابقه دادن بوده و تحت حوزه قضایی یک کشور عضو IAAF ، قرار داشته باشد .
- ۳- زمانی که یک رکورد جهانی به دست می آید، کشور عضوی که نتیجه در آن به ثبت رسیده است، بایستی بدون درنگ ، کلیه اطلاعات لازم برای تأیید رکورد از سوی IAAF را گردآوری کند. هیچ نتیجه ای، قبل از تأیید IAAF ، رکورد جهانی تلقی نخواهد شد. کشور عضو بایستی فوراً IAAF را از مقصود خود برای ارائه نتیجه، آگاه سازد.
- ۴- فرم رسمی درخواست از IAAF بایستی در مدت ۳۰ روز تکمیل و در دفتر IAAF دریافت شود. فرم ها در صورت درخواست، از دفتر IAAF ، یا به صورت دریافت (دانلود) از طریق وب سایت IAAF.ORG قابل دستیابی است . در صورتی که تقاضای تأیید رکورد مربوط به ورزشکار و یا تیم خارجی باشد، بایستی در همان مهلت مقرر (دوره زمانی ۳۰ روز) کپی آن برای فدراسیون عضوی که ورزشکار یا تیم مربوط به آن است، ارسال شود.
- ۵- کشور عضوی که رکورد در آن به دست آمده بایستی همراه با فرم درخواست موارد ذیل را ارسال دارد:
 - برنامه چاپی مسابقات؛
 - نتایج کامل مسابقه؛
 - تصویر فتوفینیش ، و تصویر آزمون کنترل نقطه صفر
- ۶- هر ورزشکار که رکورد جهانی بدست آورده است ، بایستی در پایان مسابقه از لحاظ دوپینگ کنترل شود ، تا بر طبق قوانین و مقررات جاری ضد دوپینگ IAAF با او رفتار شود .در مورد یک رکورد امدادی، کلیه اعضای تیم بایستی آزمایش شوند. نمونه یا نمونه های گرفته شده برای بررسی به یک آزمایشگاه مورد تأیید WADA ارسال و نتیجه یا نتایج آن ها به IAAF ارسال می شود تا به سایر اطلاعات مورد نیاز IAAF برای تأیید رکورد جهانی، افزوده شود. اگر نتایج این آزمایش منجر به تأیید دوپینگ شود ، و یا اگر چنین آزمایشی انجام نشود ، IAAF رکورد را تأیید نخواهد کرد.

۷- اگر ورزشکاری اظهار کند که مدتی قبل از به دست آوردن رکورد جهانی، از موادی استفاده کرده و یا از روش یا ماده ای که در آن زمان ممنوع بوده بهره مند شده ، سپس مورد مشورت کمیسیون پزشکی و ضد دوپینگ قرار گرفته است، چنین رکوردی از سوی IAAF به عنوان رکورد جهانی اعتبار نخواهد داشت.

۸- انواع رکوردهای جهانی ذیل مورد پذیرش IAAF می باشد :

(الف) رکوردهای جهانی؛

(ب) رکوردهای جهانی جوانان؛

(پ) رکوردهای جهانی داخل سالن.

(ب) رکوردهای جهانی جوانان داخل سالن.

۹- در مواد انفرادی، حداقل سه شرکت کننده و در مواد امدادی ، حداقل دو تیم ، بایستی شرکت واقعی داشته باشند.

۱۰- رکورد بایستی بهتر ، یا برابر با رکورد جهانی موجود پذیرفته شده از سوی IAAF ، برای آن ماده باشد. اگر رکوردی برابر باشد همان وضعیت رکورد اصلی را خواهد داشت.

۱۱- رکوردهایی که در دوره های مقدماتی (دو ها)، در جریان رفع تساوی، یا هر ماده ای که بعداً ، طبق شروط قوانین ۱۲۵.

۱۴۶، ۷ (الف)، یا ۱۴۶. ۵ باطل شده ، یا مسابقات انتخابی (پرش ها و پرتاب ها) ، در رفع وضعیت تساوی در مواد انفرادی و مواد منفرد از مواد مرکب (دهگانه، پنجگانه و) به دست آمده است ، بدون در نظر گرفتن این که ورزشکار کلیه مواد مسابقه مرکب را تمام کرده یا نکرده باشد، می تواند برای تأیید ارائه شود.

۱۲- رئیس و دبیرکل IAAF هر دو مجاز به پذیرش رکورد های جهانی می باشند . هرگاه آن ها هرگونه تردیدی در مورد پذیرش یا عدم پذیرش رکورد داشته باشند، موضوع برای اخذ تصمیم به شورا ارجاع خواهد شد .

۱۳- زمانی که یک رکورد تصویب می شود، IAAF ، فدراسیون مربوط به ورزشکار رکوردشکن ، فدراسیون درخواست کننده برای تأیید رکورد و انجمن منطقه ای مربوط را مطلع خواهد کرد .

۱۴- IAAF پلاک رسمی رکورد جهانی را برای ارائه به رکورد دار ، تهیه خواهد کرد

۱۵- در صورتی که رکورد تصویب نشود ، IAAF دلایل آن را ارائه خواهد کرد.

۱۶- IAAF هر بار که رکورد جدیدی تأیید شود ، لیست رسمی رکوردهای جهانی را به روز خواهد کرد .دراین لیست نتایجی

که بوسیله IAAF تا تاریخ تنظیم لیست ، بهترین نتیجه ای که یک ورزشکار یا گروهی از ورزشکاران در هر یک از مواد مشخص شده در قوانین ۲۶۱، ۲۶۲ ، ۲۶۳ ، ۲۶۴ به دست آورده اند، ارائه می کند .

۱۷- IAAF این لیست را در اول ژانویه هر سال میلادی منتشر می کند .

شرایط ویژه

۱۸- به غیر از مواد جاده ای:

(الف) رکورد بایستی در تأسیسات مورد تأیید IAAF یا مکانی که با قانون ۱۴۰ ، با سقف یا بی سقف، مطابقت دارد به دست آمده باشد. مسیر دویدن ، دورخیز، محوطه فرود یا دواير پرتاب مورد استفاده ، بایستی بر طبق مشخصاتی که در کتابچه راهنمای وسایل و تجهیزات IAAF آمده است ، باشد. در مورد رکورد های داخل سالن ، قانون ۲۶۰. ۲۱ را نیز ببینید

(ب) برای شناخته شدن هر رکوردی ، در مسافت ۲۰۰ متر و بیش تر، پیستی که روی آن رکورد به دست آمده است نبایستی بیش از ۴۰۲/۳ متر (۴۴۰ یارد) و محل شروع مسابقه نیز بایستی در قسمتی از دور تا دور مسیر باشد. این محدودیت در موادی نظیر ۳۰۰۰ متر با مانع که مانع چاله آب در جایی خارج از مسیر معمولی پیست ۴۰۰ متر قرار دارد، به کار نمی رود.

(پ) رکورد برای ماده ای که روی پیستهای بیضی انجام می شود بایستی در مسیری که ، شعاع خط خارجی بیش از ۵۰ متر نباشد، به دست آمده باشد؛ مگر در مواردی که قوس پیست با دو شعاع متفاوت ساخته شده باشد، که در این صورت قوس طولانی تر نباید بیش از ۶۰ درجه از قوس ۱۸۰ درجه باشد.

(ت) به غیر از مواد میدانی که در قانون ۱۴۷ ذکر شده است ،هیچ نتیجه ای که در جریان یک مسابقه مختلط به دست آمده باشد، پذیرفتنی نیست.

۱۹- رکورد های فضای باز می تواند فقط روی پیستی که با قانون ۱۶۰ مطابقت دارد ، بدست آمده باشد.

۲۰- در مورد رکوردهای جوانان:

اولین درخواست به نمایندگی از طرف آن ورزشکار بایستی با کپی پاسپورت، گواهی تولد یا سند رسمی مشابهی که تاریخ تولد او را تأیید کند، همراه باشد. مگر این که IAAF قبلاً تاریخ تولد ورزشکار را تأیید شده باشد،

۲۱- برای رکوردهای داخل سالن

(الف) رکورد بایستی در تأسیسات دو و میدانی مورد تأیید IAAF یا مکان ورزشی که با قانون ۲۱۲ و ۲۱۳ ، هر کدام که مناسب بود ، مطابقت دارد برگزار شده باشد .

(ب) برای مسابقات ۲۰۰ متر و بیشتر ، مسافت اسمی پیست بیضی شکل نباید بیش از ۲۰۱/۲ متر (۲۲۰ یارد) باشد.

(پ) رکورد می تواند در پیست بیضی شکل با طول کمتر از ۲۰۰ متر بدست آمده باشد، مشروط به این که مسافت طی شده در دامنه تغییر مجاز برای آن باشد .

(ت) هر مسافت مستقیمی باید با قانون مطابقت داشته باشد.

۲۲- برای رکورد های جهانی در مواد دوها و مواد پیاده روی شرایط ذیل بایستی در نظر گرفته شوند :

(الف) زمان رکوردها باید بوسیله وقت نگهداران رسمی ، بوسیله سیستم تمام خودکار فتوفینیش یا سیستم بی سیم (قانون ۱۶۵ را ببینید) تعیین شود.

(ب) برای مسابقات الی ۸۰۰ متر (به انضمام ۴×۲۰۰ و ۴×۴۰۰) ، فقط نتایج تعیین زمان شده بوسیله یک سیستم تمام خود کار تأیید شده ، که با بخشهای قانون ۱۶۵ مطابقت دارد ، پذیرفته خواهد شد .

(پ) در مورد رکورد موادی که روی پیست و جایی که دستگاه تمام خودکار فتوفینیش در کار است برگزار می شود ، تصویر فتوفینیش و آزمون کنترل صفر دو ها باید ضمیمه اسناد ارسالی به IAAF باشد.

(ت) برای تمام رکوردهای فضای باز در مسافت های الی ۲۰۰ متر ، بایستی اطلاعات مربوط به سرعت باد، که بر اساس قانون ۱۶۳ . ۸ ، ۹ و ۱۰ اندازه گیری شده ، ارائه شود. اگر میانگین سرعت باداندازه گیری شده ، در جهت موافق با جهت دویدن شرکت کننده ، بیش از ۲ متر بر ثانیه باشد، رکورد پذیرفته نمی شود.

(ث) در مسابقه ای که در مسیر های انفرادی دویده می شود، هیچ رکوردی که در آن دهنده در داخل و یا روی قوس کناره داخلی مسیر انفرادی خود دویده باشد، پذیرفته نمی شود.

(ج) برای تمام رکورد های مواد الی ۴۰۰ متر (به انضمام ۴×۲۰۰ و ۴×۴۰۰) باید طبق قوانین ۱۶۱ و ۱۶۳ ، بلوکهای استارت متصل به یک دستگاه کنترل خطای استارت مطابق قانون ۱۶۱ . ۲ ، مورد تأیید IAAF بکار برده شده و به درستی ، به طوری که زمان عکس العمل به دست آید کار کرده باشد .

۲۳- برای رکوردهای جهانی که در چند مسافت ، در یک مسابقه بدست می آید :

(الف) یک مسابقه باید فقط برای یک مسافت عنوان شده باشد.

(ب) هر چند ، یک مسابقه بر مبنای مسافت طی شده در یک زمان معین، می تواند با مسابقه در مسافت ثابت

(مثلاً، یک ساعت و ۲۰۰۰۰ متر - قانون ۱۶۴ . ۳ را ببینید) ترکیب شود .

(پ) یک ورزشکار مجاز است در یک مسابقه هر تعداد رکورد را بدست آورد.

(ت) چند ورزشکار مجازند تا به هر تعداد رکورد را در یک مسابقه بدست آورند.

(ث) با این حال، نمی توان رکوردی در مسافت کم تر را برای ورزشکاری که موفق به تمام کردن مسابقه نشده است در نظر گرفت .

۲۴- برای رکوردهای جهانی مواد امدادی :

(الف) رکورد باید فقط توسط یک تیم ، که تمام افراد آن تابعیت یک کشور عضو IAAF را داشته باشند به دست آمده باشد ، بدست آوردن تابعیت می تواند به هر یک از طریقی که در قانون ۵ آمده ، فراهم شده باشد .

(ب) بر اساس این قانون ، مستعمره ای که عضو مجزای IAAF نباشد، به عنوان بخشی از کشور اصلی محسوب می شود.

(پ) اولین زمانی که بوسیله اولین دهنده یک تیم امدادی بدست می آید نمی تواند به عنوان رکورد تلقی شود .

۲۵- برای رکوردهای پیاده روی:

حداقل دو داور که یا از گروه داوران بین المللی تحت نظر IAAF یا داوران سطح منطقه باشند، بایستی مسابقه را داوری کرده و برگه درخواست ثبت رکورد را امضا کرده باشند.

۲۶- برای رکوردهای مواد میدانی

(الف) نتایج باید یا بوسیله سه داور مواد میدانی که با میله یا نوار اندازه گیری فولادی تأیید شده و یا بوسیله دستگاه اندازه گیری علمی تأیید شده ای که صحت اندازه گیری آن را داور اندازه گیری واجد شرایط تأیید کرده است ، اندازه گیری شده باشد.

(ب) (در پرش طول و سه گام، که در فضای باز برگزار می شود ، باید اطلاعات مربوط به سرعت باد ، که بر طبق قانون ۱۸۴ ، ۱۰ ، ۱۸۴ و ۱۱۰ و ۱۲۰ مشخص شده ارائه شود .

اگر میانگین سرعت باد اندازه گیری شده در پشت پرش کننده (باد موافق) بیش از ۲ متر بر ثانیه باشد، رکورد پذیرفته نخواهد شد.

(پ) در یک مسابقه می تواند برای بیش از یک ماده رکورد ثبت شود، مشروط به این که هر رکوردی که به این نحو شناخته می شود در آن لحظه ، برابر یا بهتر از نتیجه قبلی باشد .

(ت) در مواد پرتابی ، باید وسیله پرتابی مورد استفاده ، هر چه زود تر که ممکن باشد ، برای مطابقت با قانون ، کنترل شود .

۲۷- برای رکورد جهانی مواد مرکب

(الف) شرایط باید با شرایط هر یک از مواد منفرد مطابقت داشته باشد ، بجز این که ، در موادی که سرعت باد اندازه گیری می شود (بر اساس جمع جبری سرعتهای اندازه گیری شده برای هر ماده منفرد ، تقسیم بر تعداد این مواد) نباید بیش از ۲ متر بر ثانیه باشد .

۲۸- برای رکوردهای جهانی در مواد دو های جاده ای :

(الف) اندازه گیری مسیر باید بوسیله یک یا چند اندازه گیر درجه "A" یا " B " مورد تأیید IAAF/AIMS صورت بگیرد .

(ب) بین نقاط شروع و پایان مسیر، اگر به فرض در خطی مستقیم اندازه گیری شده باشد، نباید بیش از ۵۰٪ مسافت مسابقه فاصله باشد.

(پ) کاهش سراسری در ارتفاع بین شروع و پایان نباید بیش از یک در هزار، یعنی ۱ متر در هر کیلومتر باشد.

(ت) هر اندازه گیر دور مسیر که اساساً مسیر را اندازه گیری کرده است، یا اندازه گیر درجه "A" یا "B" در موقعیت اندازه گیری کامل نقشه ها یا داده ها قرار دارد، باید اعتبار این که مسیر اندازه گیری شده همان است که دویده شده را با طی مسیر با دوچرخه در جلو ورزشکاران، تأیید کنند.

(ث) مسیر باید هرچه دیر تر که ممکن باشد قبل از مسابقه، در روز مسابقه یا هر چه زودتر که امکان پذیر باشد بعد از مسابقه، ترجیحاً بوسیله اندازه گیر های متفاوت با هر یک از کسانی که اندازه گیری اصلی را انجام داده است دارای درجه "A" یا "B" صحنه گذاری (یعنی مجدداً اندازه گیری شود).

توضیح: اگر مسیر مسابقه اصلاً بوسیله حد اقل دو اندازه گیر دارای درجه "A" یا "B" که حد اقل یکی از آن ها برای صحنه گذاری بر طبق قانون ۲۶۰. ۲۸ (ت) در مسیر مسابقه باشد، اندازه گیری شود، دیگر نیازی به صحنه گذاری بر طبق قانون ۲۶۰. ۲۸ (ث) نخواهد بود.

(ج) رکوردهای جهانی مواد دو های جاده ای که در میانه مسافت یک مسابقه بدست آمده باشد، باید با شرایط تعیین شده در قانون ۲۶۰ مطابقت داشته باشد.

(چ) برای امدادی جاده ای، مسابقه باید در مراحل ۵ کیلومتر، ۱۰ کیلومتر، ۵ کیلومتر، ۱۰ کیلومتر، ۵ کیلومتر و ۷/۱۹۵ کیلومتر انجام شود. مراحل باید اندازه گیری شده در طی اندازه گیری با خطای مجاز ۱٪ کمتر یا بیشتر برای مسافت هر مرحله، نشانه گذاری و باید بر طبق قانون ۲۶۰. ۲۸ (ث) صحنه گذاری شود.

۲۹- برای رکوردهای جهانی در مواد پیاده روی جاده ای:

(الف) مسیر باید بوسیله یک نفر یا بیشتر اندازه گیر درجه "A" یا "B" مورد تأیید IAAF/AIMS صورت بگیرد.

(ب) هر دور مسیر نباید کم تر از ۱ کیلومتر و بیشتر از ۲/۵ کیلومتر با امکان شروع و خاتمه در ورزشگاه فاصله داشته باشد.

(پ) هر اندازه گیر دور مسیر که اساساً مسیر را اندازه گیری کرده است، یا اندازه گیر درجه "A" یا "B" دیگر در موقعیت اندازه گیری کامل نقشه ها یا داده ها قرار دارد، باید اعتبار هم اندازه بودن مسیر طی شده با مسیر اندازه گیری شده را تأیید کنند.

(ت) مسیر باید هرچه دیر ترکه ممکن باشد ، قبل از مسابقه ، در روز مسابقه یا تا حد امکان هر چه زودتر بعدازمسابقه، ترجیحاً بوسیله اندازه گیر های دارای درجه "A" یا "B" ، به غیر از هر کسی که اندازه گیری اصلی را انجام داده است، صحه گذاری شود (با اندازه گیری مجدد) .

توضیح: اگر مسیرمسابقه اصلاً بوسیله حد اقل دو اندازه گیر دارای درجه "A" یا "B" که حد اقل یکی از آن هابرای صحه گذاری برطبق قانون ۲۶۰ . ۲۸(ت) در مسیر مسابقه باشد، اندازه گیری شود، دیگر نیازی به صحه گذاری برطبق قانون ۲۶۰ . ۲۸(ث) نخواهد بود.

(ج) رکوردهای جهانی در موادپیاپاده روی جاده ای که برای مسافت های میانه یک مسابقه بدست می آید باید با شرایط مقرر در قانون ۲۶۰ مطابقت داشته باشد .مسافت های میانه باید اندازه گیری و در طی مسیر علامت گذاری و بر طبق قانون ۲۶۰ . ۲۹(ت) صحه گذاری شده باشند.

توضیح : توصیه می شود هیئت های حاکمه ملی و انجمن های منطقه ای قوانین فوق را برای شناسایی رکورد های خودشان بپذیرند.

قانون ۲۶۱

موادی که برای آن ها رکوردهای جهانی شناخته شده است

نتایج زمان سنجی شده با سیستم تمام خودکار الکتریکی (F.A.T.)

نتایج زمانسنجی شده با دست (H.T.)

نتایج زمانسنجی شده با بیسیم (T.T.)

مردان

دوها ، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۱۰۰ متر؛ ۲۰۰متر؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر؛

۱۱۰ با مانع؛ ۴۰۰ با مانع؛

امدادی ۴×۱۰۰؛ امدادی ۴×۲۰۰ ؛ ۴×۴۰۰ ؛ دهگانه

با زمانسجی خودکاریا با دست

۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر؛ یک مایل؛ ۲۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر؛

۵۰۰۰ متر؛ ۱۰۰۰۰ متر؛ ۲۰۰۰۰ متر؛ یک ساعت دویدن؛ ۲۵۰۰۰ متر؛

۳۰۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر با مانع؛

امدادی ۴×۸۰۰؛ امدادی ۴×۱۵۰۰؛

مسابقه پیاده روی (در پیست)؛ ۲۰۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰۰ متر، ۵۰۰۰۰ متر؛

پیاده روی جاده ای : ۱۰ کیلو متر؛ ۱۵ کیلو متر؛ ۲۰ کیلو متر؛ نیمه

ماراتن؛ ۲۵ کیلو متر؛ ۳۰ کیلو متر؛ ماراتن؛ ۱۰۰ کیلومتر؛ امدادی جاده

ای (فقط در مسافت ماراتن)؛ مسابقه پیاده روی (در جاده)؛ ۲۰ کیلومتر

؛ ۵۰ کیلومتر.

با زمانسجی خودکاریا با دست یا با بی سیم

پرش ها :

پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول؛ پرش سه گام .

پرتاب ها :

پرتاب وزنه؛ پرتاب دیسک؛ پرتاب چکش؛ پرتاب نیزه.

زنان

دوها، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

۱۰۰ متر؛ ۲۰۰ متر؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر؛

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار:

۱۰۰ با مانع؛ ۴۰۰ با مانع؛

امدادی ۴×۱۰۰؛ امدادی ۴×۲۰۰؛ ۴×۴۰۰؛ هفتگانه؛ دهگانه .

۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر؛ یک مایل؛ ۲۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر؛

با زمانسجی خودکاریا با دست

۵۰۰۰ متر؛ ۱۰۰۰۰ متر؛ ۲۰۰۰۰ متر؛ یک ساعت دویدن؛ ۲۵۰۰۰ متر؛

۳۰۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر با مانع؛

امدادی ۴×۸۰۰؛

مسابقه پیاده روی (در پیست)؛ ۱۰۰۰۰ متر؛ ۲۰۰۰۰ متر .

پیاده روی جاده ای : ۱۰ کیلو متر؛ ۱۵ کیلو متر؛ ۲۰ کیلو متر؛ نیمه

با زمانسجی خودکاریا با دست یا با بی سیم

ماراتن؛ ۲۵ کیلو متر؛ ۳۰ کیلو متر؛ ماراتن؛ ۱۰۰ کیلومتر؛ امدادی جاده ای

(فقط در مسافت ماراتن)

مسابقه پیاده روی (در جاده) : ۲۰ کیلومتر ؛

توضیح: برای پذیرش رکورد جهانی در پیاده روی زنان، مسابقه باید فقط در مسافت های ویژه زنان باشد . IAAF لیستی از

" بهترین نتایج جهان " را که در مسابقات مختلط پیاده روی جاده ای بدست آمده نگهداری خواهد کرد .

پرش ها :

پرش ارتفاع ؛ پرش با نیزه ؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها :

پرتاب وزنه ؛ پرتاب دیسک ؛ پرتاب چکش ؛ پرتاب نیزه .

قانون ۲۶۲

موادی که برای آن ها رکوردهای جهانی جوانان مشخص شده است

نتایج زمان سنجی شده با سیستم تمام خودکار الکتریکی (F.A.T.)

نتایج زمانسنجی شده با دست (H.T.)

نتایج زمانسنجی شده با بیسیم (T.T.)

مردان جوان

دو ها ، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۱۰۰ متر؛ ۲۰۰ متر؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر؛

۱۱۰ با مانع؛ ۴۰۰ با مانع؛

امدادی ۴×۱۰۰؛ امدادی ۴×۲۰۰؛ ۴×۴۰۰؛ دهگانه .

با زمانسنجی خودکار یا با دست ۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر؛

۵۰۰۰ متر؛ ۱۰۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر با مانع؛

مسابقه پیاده روی (در پیست) ؛ ۱۰۰۰۰ متر.

با زمانسنجی خودکار یا با دست یا با بیسیم پیاده روی جاده ای : ۱۰ کیلو متر ؛

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه ؛ پرتاب دیسک ؛ پرتاب چکش؛ پرتاب نیزه.

زنان جوان

دوها ، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۱۰۰ متر؛ ۲۰۰ متر؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر؛

۱۰۰ با مانع؛ ۴۰۰ با مانع؛

امدادی ۴×۱۰۰؛ امدادی ۴×۲۰۰؛ ۴×۴۰۰؛

هفتگانه؛ دهگانه*.

با زمانسجی خودکار یا با دست

۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر؛

۵۰۰۰ متر؛ ۱۰۰۰۰ متر؛ ۳۰۰۰ متر با مانع؛

مسابقه پیاده روی (در پیست)؛ ۱۰۰۰۰ متر.

با زمانسجی خودکار یا با دست یا با بی سیم

پیاده روی جاده ای : ۱۰ کیلو متر؛

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه؛ پرتاب دیسک؛ پرتاب چکش؛ پرتاب نیزه.

* فقط در صورتی تأیید می شود که بیش از ۷۳۰۰ امتیاز باشد

قانون ۲۶۳

رکوردهایی که برای آن ها رکوردهای داخل سالن شناخته شده است

نتایج زمان سنجی شده با سیستم تمام خودکار الکتریکی (F.A.T.)

نتایج زمانسجی شده با دست (H.T.)

مردان

دوها ، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۵۰ متر؛ ۶۰ متر؛ ۲۰۰ متر؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر؛

۵۰ متر با مانع؛ ۶۰ متر با مانع؛

امدادی ۴×۲۰۰؛ ۴×۴۰۰؛

هفتگانه

با زمانسجی خودکار یا با دست

۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر؛ ۵۰۰۰ متر.

امدادی ۴×۸۰۰ ؛

مسابقه پیاده روی : ۵۰۰۰ متر.

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه ؛

زنان

دوها ، مواد مرکب و مواد مسابقه پیاده روی :

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۵۰ متر ؛ ۶۰ متر ؛ ۲۰۰ متر ؛ ۴۰۰ متر؛ ۸۰۰ متر ؛

۵۰ متر با مانع ؛ ۶۰ متر با مانع ؛

امدادی ۴×۲۰۰ ؛ ۴×۴۰۰ ؛

پنجگانه

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه ؛

با زمانسجی خودکار یا با دست ۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر ؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر ؛ ۵۰۰۰ متر.

امدادی ۴×۸۰۰ ؛

مسابقه پیاده روی : ۳۰۰۰ متر.

نتایج زمان سنجی شده با سیستم تمام خودکار الکتریکی (F.A.T.)

نتایج زمانسنجی شده با دست (H.T.)

مردان

دوها و مواد مرکب:

فقط با زمان سنجی با سیستم خودکار: ۶۰ متر ؛ ۲۰۰ متر ؛ ۴۰۰ متر ؛ ۸۰۰ متر ؛

۶۰ متر با مانع ؛

هفتگانه

با زمانسنجی خودکاریا با دست ۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر ؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر ؛ ۵۰۰۰ متر.

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه ؛

زنان

دوها و مواد مرکب:

۶۰ متر ؛ ۲۰۰ متر ؛ ۴۰۰ متر ؛ ۸۰۰ متر ؛

۶۰ متر با مانع ؛

پنجگانه

با زمانسنجی خودکاریا با دست ۱۰۰۰ متر؛ ۱۵۰۰ متر ؛ یک مایل؛ ۳۰۰۰ متر ؛ ۵۰۰۰ متر.

پرش ها : پرش ارتفاع؛ پرش با نیزه؛ پرش طول ؛ پرش سه گام .

پرتاب ها : پرتاب وزنه ؛